

Lin. 25. ὡς λέπυρον πὰς ῥομῆλον.] Restituo. ὡς λέ-
πυρον τῆς ῥοᾶς. μῆλον.

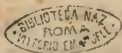
Pag. 165. lin. 10. ἐκλεκτὴ ἐστὶ πικύση.] Locus ve-
hementer luxatus. Restituo. ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ
πικύσῃ αὐτῷ. ἡ δὲ ἰδῶται μακαρίζον αὐτῷ. καὶ
βασίλισσαι, καὶ πωδλακαὶ, ἐπαγέσθουσιν αὐτῷ.

Pag. 166. lin. 27. ἀκύνω.] Scrib. ἀκύναν.

Pag. 166. lin. 2. γυν.] Scrib. γυνῶ.

Lin. 6. ἐκλεκτή.] Scrib. ἐκλεκτή.

Lin. 21. περὶ γυνέ.] Scrib. περὶ γυνέ.

F I N I S.

Supplendum existimo. ἐπὶ αὖτις τὴν νύμφην
τὴν παρθένον. Non semel conjungit noster
Pfellus νύμφην & παρθένον, quemadmodum
λόγον & συμφύον; ut est observare attento Le-
ctori.

Pag. 154. lin. 20. μὴ * * * * *.] Supple. μετὰ
δωμάτων μου.

Lin. penult. γάλακτι * * * * *] Suppleo
in partem. γάλακτι καὶ οἴνου * * *. Reliqua
à libro meliore sunt petenda.

Pag. 155. lin. 1. μέλιτι * * * * *.] Suppleo.
μέλιτι καὶ ἄρτου.

Pag. 156. lin. 3. Φησι * * * δῶρον.] Puto sup-
plendum. Φησι παρέξω δῶρον.

Lin. 23. ὅπως. Scrib. ἐπὶ.

Pag. 157. lin. 8. σμύρναι ἀληθῆ.] Scrib. σμύρνας
ἀληθῆς.

Pag. 158. lin. 14. καὶ * * μάτητος.] Suppleo in
partem. καὶ * * ἐτραυμάτισται.

Pag. 159. lin. 22. μόνι * * παρθένῃ.] Puto sup-
plendum. μόνι ἐκ τῆς παρθένου.

Lin. 23. λογχέας.] Scrib. λοχέας.

Lin. 25. κεφ * .] Scrib. κεφάλι.

Pag. 163. lin. antepenult. κατατρυχωμόλιον.] Scrib.
be, κατατρυχωμόλιον.

Pag. 164. lin. 13. εἴψαι.] Scrib. εἴψαι.

Lin. 16. τῶτων.] Scrib. τῶτων.

Lin. 17. ὀφθαλμὸς * θείη.] Puto supplendam;
ὁ τῇ θείῃ.

Pag. 125. lin. 10. τῷ ἡμερῶ.] Scrib. τῷ καθ' ἡμερῶ.

Pag. 126. lin. vlt. βορρῶν.] Scrib. βορρᾶ.

Pag. 131. lin. 8. ποπύ.] Scrib. ππί.

Pag. 133. lin. 16. ἡ προσδοκῶσαι.] Locus mutilus est, & deest versus.

Lin. 28. terpenultimā. πέρυ.] Scrib. πέρυ.

Pag. 135. lin. 29. τὸ κα * πλείως.] Puto scriptum fuisse. τὸ καλὸν πλείως.

Pag. 136. κρυσελλωθείσης.] Scrib. κρυσελλωθεῖσαι.

Ibid. ἐναπολιθωθείσης] Scrib. ἐναπολιθωθεῖσαι.

Pag. 139. lin. 1. πλῶ.] Scrib. κελῶ.

Lin. 6. μάδρα.] Scrib. μάνδρα.

Pag. 143. lin. 21. ἄλλων.] Scrib. ἄλλως.

Pag. 144. μορόν.] Scrib. μερῶν.

Pag. 145. lin. 4. δένδρ.] Scrib. δένδρ.

Pag. 148. lin. 8. θείας.] Scrib. θείας.

Lin. 14. θέλων γὰρ * * * νείν.] Puto supplementum. θέλων γὰρ αὐτῆς ἐπαμνεῖν.

Lin. 15. αὐτῷ.] Scrib. αὐτὸν.

Lin. 24. ἡμερῶ.] Scrib. ἡμερῶ.

Pag. 149. lin. 10. ἕως Δία * * ἡμέρας.] Puto supplementum. ἕως Διὰ πύσιν ἡ ἡμέρας.

Lin. 22. ἡ * χθώσιν.] Scrib. ἡ κινήσιν.

Lin. vlt. ἐπ' αὐτοῖς.] Scrib. ἐπαμνεῖς.

Pag. 150. lin. 6. διὰ κεφαλῆς * νείν.] Scrib. διὰ κεφαλῆς Σανειρ.

Lin. 7. ὀρέων.] Scrib. ὀρέων.

Lin. 20. ἐν * ὀφθαλμῶν σκ.] Restitue. ἐν διὰ ὀφθαλμῶν σκ.

Pag. 151. lin. 20. ἐπ' αὐτοῖς * * * * τὴν παρθένον.]
Sup.

Pag. 117. lin. 7. μέλαινα.] Scribendum existi-
mo, μέλαινα.

Lin. 9. & παρδύς * * φῶ * κ.] Puto restitu-
dum. & παρδύς ὀλόφωτ. κ. Sic statim infra
dicit.

Εἰσπλάσσω γὰρ ὀλόφωτος πῶς δὲ πλάσσω γὰρ μ.

Lin. 18. ἤξει.] Puto scrib. τῇ ζεί.

Lin. 24. κηοθέντων.] Scrib. κηοθέντας.

Pag. 118. lin. 19. καταλάττης.] Schottus conij-
ciebat. καταπλάττης. Mallet, καταλάττης.

Lin. 24. ἐπερών.] Recte Schottus. ἐπύρων.

Pag. 120. lin. 1. Πεζὸς γὰρ πολυμεῖ.] Excidit vox,
quam restitutio, ut constet metrum.

Πεζὸς γὰρ πολυμεῖ πεζῷ, ῥαβδόχως π. ῥαβδόχως.

Lin. 13. σαζόνα.] Mixobarbarum est, pro σα-
ζόνες. Græci enim recentiores σαζόνα dice-
bant pro σαζών.

Lin. 18. ὀν μίσκον.] Scrib. ὀρμίσκον.

Lin. 24. ἐπανακληθησόμενον.] Scrib. ἐπανακληθη-
σόμενον.

Lin. 27. ἀνάκλησιν. Scrib. ἀνάκλινιν.

Pag. 121. lin. 6. εἰς νύμφη.] Scrib. εἰς νύμφη.

Pag. 122. γὰρ μὲν ὅτι πρώτιστον. Et hîc versus, & qui
sequitur, unâ syllabâ mutilus est.

Lin. 23. συνήρην.] Scrib. συναίρην.

Pag. 123. lin. 7. σωματικὸς.] Scrib. διναιτικὸς.

Lin. 15. Εἰς αἰσώρησαι.] Scrib. ἐπαμώρησαι.

Lin. ultimâ. γὰρ φανῶς.] Scrib. φανῶς.

Pag. 124. lin. 11. εἰδόν.] Scrib. εἰδόν.

Lin. 14. δοκίμους.] Scrib. δοκίμους.

Pag. 97. lin. 10. ἄπερ.] Scrib. ἔπερ.

Pag. 98. lin. 12. ἀλκίπλοισι.] Scrib. ἀλκίπλοισιν.

Lin. 23. ἀνάκλητον.] Scrib. ἀνάκλητον.

Pag. 102. lin. 8. περιήρησι τῶ ἀπὸ τῆς νύμφης τρα-
χήλω. Hæc omnia, usque ad finem interpre-
tationis istius, sunt explicatio alterius textus,
cujus verba omisit librarius; & diversa in
unum confudit.

Pag. 103. lin. 2. τρυφαῖς.] Scrib. τρυφαῖς.

Pag. 104. lin. 8. ὁ ἐξ ἀγαθῆς καρδίας περι-
φροσύνης.] Puto excidisse in fine vocem
λόγῳ.

Pag. 105. lin. 20. γάλα ἢ λέγῃ τὴν ἄδολον.] Locus
mutilus, videtur legendum. γ. δ. λ. τ. ἄδολον
γνώσκω.

Pag. 109. lin. 19. ἐν ὀφθαλμοῖς δ' εἰσκασι εἰρνώτω.]
Fraudem insignem fecit hic nobis librarij
oscitantia, aut festinatio. Scribendum enim.
ἐν ὀφθαλμοῖς ἔνυμφος δ' εἰσκασι εἰ.

Lin. 21. νομίζετω.] Scrib. νομίζετω.

Pag. 112. lin. 1. καταφρονήτων.] Scrib. καταφρο-
νήτων.

A D

P S E L L V M.

Pag. 116. lin. 11. ἄλλως ἐναχθήματα.] Scrib.
ἀλλ' ὡς ἐν ἀχθήματι.

Lin. 14. ἐκείνον.] Scrib. ἐκείνον.

Ibid. ἀντιπαμδύλω.] Scrib. ἀντιπαμδύλω.

Pag.

Pag. 94. lin. 21. $\text{ὁ ποιμνίων ἐν τοῖς κρήναις.}$] Hic confusa textus & interpretationis verba à librario. Ita restituendum locum totum arbitror.

Κείμενον.

Ὁ ποιμνίων ἐν τοῖς κρήναις.

Ἑρμηνεία.

Τοῖς ἐν μέσῳ ἀκανθῶν οἷς ἔμπροσθεν τῶν πτεῶν
αἰμοῖωσι ψυχᾶς. Διὰ τῆς γὰρ ἦλθεν ὁ ποιμνὶς ὁ καλὸς,
εἰς τὸ μὴ τῆς ἀκανθῆς τῆς ποιμνιόμηναι ἑμπαγλῆαι.

Κείμενον.

Ἔως ἢ διὰ πύσιν ἡ ἡμέρα.

Ἑρμηνεία.

Ἐν γὰρ τῷ τῷ παρόντι βίβλῳ μάλιστα τὸ ποιμνίων
τὸ δίομεθα, διὰ τὰ μεσημβρινὰ δαιμόνια.

Κείμενον.

Κνηθῶσι ἡ αἰσκία.

Ἑρμηνεία.

Ἀντὶ τῆς παρέλθῃ ὁ ὅτι γῆς βίβλῳ. σκιαὶ γὰρ πρὸ ἀν-
θρώπων.

Pag. 95. lin. 3. κυκλωμάτων] Scrib. κυλωμάτων.

Lin. 8. καὶ κυλωμάτων. Scrib. καὶ κ.

Ibid. δίκαι.] Scrib. δίκαιοι.

Lin. 22. ἐβλήσῃ] Scrib. ἐβλήσῃσι.

Pag. 96. lin. 20. συγκρίνῃ.] Scrib. συγκρίσῃ.

Lin. 21. κρήναι.] Scrib. κρήναι.

Pag. 71. lin. penult. λοιπόν.] Scribe, λοιπόν. Sed:
mutilus iste locus est, & rescribendum arbi-
tror. Οὐκ τὰ δεκάδας τιν' ἀριθμὸν εἶναι τὰς πάλλα-
κὰς Πιτηρείδας, τὰς δὲ βασιλίστας λοιπὸν σιωπῶ-
λαιν εἰς ἐξηκόντα.

Pag. 73 lin. 1. εἰών.] Scribe. αἰών.

Lin. 9. γὰρ δὲ ῥέγκεται.] Scribe τὸ πῆ.

Lin. 26. πῆμα καίριον.] Scribe. πῆμα κάριον.

A D

POLYCHRONIVM.

PAG. 78 lin. 28. αἰπῶν.] Scribe. αἰπῶ.

Ibid ἀγαθῶν.] Scribe ἀγαθῶ.

Pag. 80. lin. 19. πηλερώουσι.] Scribe. πηλερώουσιν.

Pag. 82. lin. 23. τρυφῆς.] Scribe τρυφῆ.

Pag. 84. lin. 1. σωφροσύνη.] Scribe σωφροσύνη.

Pag. 85. lin. 20. ἐπὶ τὸν ἀνθ' ὧν βότρυς.] Hæc est
interpretatio sequentis textus, cuius initium,
βότρυς τῆς κύπρις. Itaque reponenda suo lo-
co. Temerè transposuit librarius.

Lin. 25. σινεξάλλασθ.] Scribe. σινεξάλλασθ.

Pag. 86 lin. 10. ὁ ἐξημερῶν.] Ἐμὲ αὐχέν. Hæc
est interpretatio textus superioris, cuius ini-
tium. ἀπόδεσμι. τῆς σακτῆς. Ergo illic resti-
tuenda.

Pag. 87. lin. penult. ὀρωμῶν.] Scribe. ὀρωμῶν.

Pag. 93. lin. 17. δὲ.] Scribe. σί.

Lin. 6. κάσων.] Scrib. καύσων.

Lin. 13. θυλλώ.] Scrib θηλλώ.

Lin. 24. ασύμβολον.] Scrib. σύμβολον.

Pag. 46. lin. 5. ἀπὸ κεφαλῆς Σανείρ. Σανείρ. Βάτ.
 Ἀερμῶν, φῶς μετέωρον. Locus corruptus, &
 mutilus. Arbitror restituendū. ἀπὸ κεφαλῆς
 Σανείρ, καὶ Ἑρμῶν. Σανείρ, Βάτ. Ἑρμῶν, φῶς με.

Pag. 49. lin. 2. πρυσίνεγκας.] Scrib. πρυσήνεγκας.

Ibid. ἀποσολικάς.] Scrib. ἀποσελάς.

Lin. 12. τρυφῆς.] Scrib. τρυφῆς.

Pag. 52. lin. vlt. ἔ' ὄντως ἐνδ' φρανόμην .] Locus mutilus. Excidit vox post ὄντως, incuriâ librarij.

Pag 54. lin. 15. θύραν ἢ νοῦν μὲν.] Scrib. θύραν ἢ
 νοῦνον.

Lin. 22. ἀνελλιπῇ π.] Scrib. ἀνελλιπῆς π.

Pag. 56. lin. 7. τεμαλία.] Scrib. τευμαλία. Idem
 mendum est lineâ mox sequente 22.

Pag. 59. lin. 7. εαῦδ .] Scrib. εἴδ .

Pag. 62. lin. 9. λοιπῆς.] Scrib. λοιπῆς.

Lin. 18. ὁμοιωμῶσις.] Scrib. ὁμοιωμῶσι.

Pag. 65. lin. 15. πηξίον.] Scrib. πυξίον. Idemque
 mendum paginâ sequente 66. lin. 3.

Pag. 67. lin. 15. ἀ' τῶν.] Scrib. ἀ' τῶν. Sed mu-
 tilus præterea locus.

Lin. 25. μινύοντα. Scrib. μινύοντα.

Pag. 68. lin. 16. πιμῶν.] Scrib. πιμῶν.

Lin. 25, πιταγμῶν.] Scrib. πιταγμῶν.

Pag. 69. lin. 27. ἐφέξελτί με.] Scrib. ἐφέξε-
 λό με.

Pag. 17. lin. 1. ἐδείλωσεν.] Scrib. ἐδήλωσεν.

Lin. 19. μέλλ.] Scrib. μέλ.

Pag. 18. lin. 16. ποιμένων.] Scrib. ποιμνίων.

Lin. 27. ἵπερα.] Scrib. ἱππερα.

Pag. 19. lin. 15. ἀνακλήσ.] Scrib. ἀνακλίσ.

Lin. 17. ἀφάλαρα.] Scrib. φάλαρα.

Pag. 21. lin. 18. κλίνην.] Scrib. κλίνην.

Pag. 22. lin. 24. κρινάς.] Scrib. κρινάς.

Pag. 24. lin. 4. ὡς κηδεύει. Scrib. περικαθεύσει.

Lin. 6. αὐτὴν τὴν ληνί.] Scrib. αὐτὴν τὴν ληνί.

Lin. 10. ἀγαπηθεύει.] Scrib. ἀπατηθεύει.

Pag. 25. lin. 9. Φέλ.] Scrib. βέλ.

Pag. 29. lin. 17. ὑπερότης.] Scrib. ὑπερώτης.

Pag. 34. lin. 15. ἐξῆς.] Scrib. ἐξῆς.

Pag. 36. lin. 6. τῶν δειθμῶν.] Scrib. τὸν ἀριθμὸν.

Pag. 38. lin. 26. & 27. τεφάνη πλόρ.] Scrib. τε-

φνηπλόρ.

Pag. 41. lin. 7. δυδημύσσαι.] Scrib. διδυμύσσαι.

Lin. 8. ἀπικνύσαι.] Scrib. ἀπικνύσαι.

Lin. 20. δυδημοτόκας.] Scrib. διδυμοτόκας.

Lin. 26. ἀνέησαι.] Scrib. ἀνέησαι.

Pag. 43. lin. 7. δέτηραν.] Scrib. δέτηραν.

Lin. 15. ἐν πρᾶξι πικρῇ ἐνεργητικᾷσιν.] Lo-

cus mutilus. Puto restituendum oportere. ἐν πρᾶ-

ξι πικρῇ ἐνεργητικᾷσιν.

Lin. 26. κρεκοὶ δύο δορκάδες.] Scrib. νεκοὶ δύο δορ-

κάδες.

Lin. 29. μαστίν. Scrib. μαστίν.

Pag. 44. lin. 1. νεκοὶς δορκάδεις νεμομύροι.] Scrib.

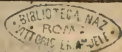
νεκοὶς δορκάδες νεμόμυροι.

Lin.

radus Gesnerus; & errare eum, cum Michaëli nostro tribuit. Eundem etiam esse existimo, quem in ἡγήτορες laudat Suidas. λέγει δὲ καὶ ὁ Ψελλός,

Ἡγήτορ' ἰαπέφυκε τῶν σύων ἡ παλάμη.

A D

E V S E B I U M

PAG. 5. lin. 15. ἀλλὰ λόγων.] Scrib. ἀλλὰ λόγων.
Pag. 6. lin. 17. λοιπόν.] Scrib. λοιπόν.

Pag. 7. lin. 1. Αἰρμών.] Scrib. Εἰρμών.

Lin. 7. ἐπείρων.] Scrib. ἐπαίρων.

Lin. 23. δέχη.] Scrib. δέχη.

Pag. 8. lin. 19 τῶν ἐθνῶν.] Has duas voces festinans librarius omiserat. Ego reposui, sensu flagitante.

Pag. 9. lin. 5. & 6. καὶ ἐν ἡμέρᾳ συμφορᾶς αὐτῆς.] Censeo malè repetita hæc verba ab oscitante librario, itaque delenda.

Lin. 7. ὅψεται καὶ πλὴν τοῦ λόγου πρὸς ἡμᾶς ἀλλὰ τῆς τοῦ σώματος προσλήψεως.] Decit hic verbum aliquod, à librario festinante omissum.

Lin. 19. ὅπως.] Scrib. ὅπως.

Pag. 10. lin. 8. ἐπενεῖ.] Scrib. ἐπαυνεῖ.

Ibid. παρακρίσεις.] Scrib. παρακρίσεις.

Lin. 15. κολάζων.] Scrib. κολάσεων.

Pag. 11. lin. 3. λαοχρημονεῖται.] Scrib. λαοχρημονεῖται.

Z

Pag.

bliothecis, alijsq̃ue. Vidē de eo Conradi Gcf.
 neri Bibliothecam, ad quæ omnia ego addo
Historiarum Opus, laudatum Zonaræ lib. 111. in
 Isaacio Commeno. ὁ μὲν γὰρ πολὺς τῶν γλωττῶν,
 ὁ σφώπεται. Ψελλὸς, ἐν θήραις ἐκείνῳ λέγει πεν βασι-
 λέα ἀνελόντα, καὶ συχνάκις τῶν δεξιάν λογχοφόρον
 ἐπ' ἀρκούν καὶ σύας ἐπαινεῖν οὐκ ἀνέχεται. βλῆθαι πνεύ-
 ματι ψυχρῶ τῶν παλαιῶν. Iterum in Romano
 Diogene. πύτε ἢ βελεύματι εἰσηγητὴς ὁ Ψελ-
 λὸς γέγονεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ τέττα φησὶ συγ-
 γραφῇ. Et Theodorus Metochites Hist. Sacræ
 lib. 11. καὶ τῷ μὲν τ' Ῥ' αὐτῶν ἐνομα, ἑμαρτες ἡδὴ ἐκ
 τῶν Τωβιτ'. τὸ ἢ Οὐρὴλ, καθά φησιν ὁ σφῶς τῶ ὄντι
 Ψελλὸς, ἢ π' αὖ τῆς παλαιᾶς ἢ π' αὖ τῆς νέας ἡμῶν ἐγνώ-
 ρισεν. Et iterum alibi. ἀλλ' ὁ Ἐξέκας οὗ πλείους
 τῶν ψαλμῶν ἀρετήσας, ὡς μὴ ἢ Δαβὶδ εἶναι ὡμολογη-
 μένης. οὗ ἑκατὸν πενήκοντα καὶ μόνες ἐπέκρινεν. ὡς ὁ
 σφώπεται. Ψελλὸς ἰσχυρῶς. Nec multò post. ὡς δὲ
 ἰσχυρῶς ὁ Ψελλὸς, καὶ ὁ Ἰωσήφ μαρτυρεῖ. Item Ce-
 drenus in ipso Historiæ suæ initio; ubi Histo-
 riographos quosdam commemorat. καὶ ἢ τῶν
 καὶ ἄλλοι ἐπιχειρήσαντες. οἷον ἐ Σικελιώτης, καὶ ὁ Ἰωσήφ.
 καὶ Ψελλὸς, καὶ ἑπὶ τούτοις. Laudat quoque
 semel atque iterum Michaël Glycas in Anna-
 libus. Fuit & Ioannes Psellus, cujus Iambos
 εἰς οὗτον ἀγίους τρεῖς ἱεράρχας. item, εἰς τὰς ἀγίας
 ἐπὶ τὴν σωδὸν, habemus inter Theodóri Prodro-
 mi Epigrammata. Atq; hujus ipsius puto Iam-
 bos, εἰς ἀρετὰς καὶ κακίας, quos cum Heraclide
 Pontico vulgavit olim Vir Clarissimus, Con-
 radus

Supplendum existimo. ἐπὶ νύμφῳ τὴν νύμφην
τὴν παρθένον. Non semel conjungit noster
Psellus νύμφῳ & παρθένον, quemadmodum
λόγον & συμφύον; ut est observare attento Le-
ctori.

Pag. 154. lin. 20. μὴ * * * * *.] Supple. μετὰ
δωμάτων μου.

Lin. penult. γάλακτι * * * * *] Suppleo
in partem. γάλακτι καὶ οἴνου * * *. Reliqua
à libro meliores sunt petenda.

Pag. 155. lin. 1. μέλιτι * * * * *.] Suppleo.
μέλιτι καὶ ἄρτου.

Pag. 156. lin. 3. Φησι * * * δῶρον.] Puto sup-
plendum. Φησι περιέξω δῶρον.

Lin. 23. ὁπῶς. Scrib. ἐπῶς.

Pag. 157. lin. 8. σμύρναι πλῆρη.] Scrib. σμύρνας
πλήρεις.

Pag. 158. lin. 14. καὶ * * μάτησιν.] Suppleo in
partem. καὶ * * ἐτραυμάτισιν.

Pag. 159. lin. 22. μόνι * * παρθένῳ.] Puto sup-
plendum. μόνι ἐκ τῆς παρθένου.

Lin. 23. λογχείας.] Scrib. λοχέας.

Lin. 25. κεφ * .] Scrib. κεφαλῆς.

Pag. 163. lin. antepenult. κατατρυχωμένῳ.] Scrib.
be, κατατρυχωμένῳ.

Pag. 164. lin. 13. εἴψαι.] Scrib. εἴψαι.

Lin. 16. τῶν.] Scrib. τῶν.

Lin. 17. ὁφθαλμοὺς * θείη.] Puto supplendum;
ὁ, τῇ θείῃ.

Pag. 125. lin. 10. τῷ πατρὶ.] Scrib. τῷ κατὰ πατρὶ.

Pag. 126. lin. vlt. βορρῖν.] Scrib. βορρᾶ.

Pag. 131. lin. 8. ποτιμῆ.] Scrib. ποτί.

Pag. 133. lin. 16. ἢ προσδοκῶσι.] Locus mutilus est, & deest versus.

Lin. 28. τερενυλὶμᾶ. πέρς.] Scrib. πέρ.

Pag. 135. lin. 29. τὸ κα * πλείως.] Puto scriptum fuisse. τὸ καλὸν πλείως.

Pag. 136. κρυσελλωθείσης.] Scrib. κρυσελλωθεῖσαι.

Ibid. ἐναπλιθωθείσης] Scrib. ἐναπλιθωθεῖσαι.

Pag. 139. lin. 7. πλῶδ.] Scrib. κελδῶ.

Lin. 6. μάδρα.] Scrib. μάνδρα.

Pag. 143. lin. 21. ἄλλων.] Scrib. ἄλλως.

Pag. 144. μορόν.] Scrib. μηρῶν.

Pag. 145. lin. 4. δέδρ.] Scrib. δένδρ.

Pag. 148. lin. 8. θείας.] Scrib. θείας.

Lin. 14. θέλων γὰρ * * * νείν.] Puto supplementum. θέλων γὰρ αὐτῆς ἐπαγνεῖν.

Lin. 15. αὐτῷ.] Scrib. αὐτὸν.

Lin. 24. θηραῖς.] Scrib. θυραῖς.

Pag. 149. lin. 7. ἕως Δία * * * ἡμέρας.] Puto supplementum. ἕως Διὰ πένδε ἡμέρας.

Lin. 22. ἢ κι * χθῶσιν.] Scrib. ἢ κινήθῶσιν.

Lin. vlt. ἐπλώσεις.] Scrib. ἐπαγνέσεις.

Pag. 150. lin. 6. δὲ κεφαλῆς * γείρ.] Scrib. δὲ κεφαλῆς Σανείρ.

Lin. 7. ὀρέων.] Scrib. ὀρέων.

Lin. 20. ἐνι * ὀφθαλμῶν σκ.] Restitue. ἐνι δὲ ὀφθαλμοῖς σκ.

Pag. 151. lin. 20. ἐπλως * * * * πλεῖν πλεῖνον.] Sup.

Pag. 94. lin. 21. ὁ ποιμάνων ἐν τοῖς κρίνοις.] Hic confusa textus & interpretationis verba à librario. Ita restituendum locum totum arbitror.

Κείμδρον.

Ὁ ποιμάνων ἐν τοῖς κρίνοις.

Ἐρμηνεία .

Τοῖς ἐν μέσῳ ἀκαρθῶν οἷς ἔμπροσθεν τῶν πσιῶν
αἰμοῖωσι ψυχάς. Διὰ τὸ γὰρ ἦλθεν ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς,
εἰς τὸ μὴ τῆς ἀκαρθείας τῆς ποιμηνόμδρου ἐμπαγλῶαι.

Κείμδρον.

Ἔως ἢ ἀπαπόδ'σῃ ἡμέρα.

Ἐρμηνεία .

Ἐν γὰρ τῷ ἔπαρόντι βίβ' μάλιστα τοῦ ποιμάνον-
τος διόμδρου, διὰ τὰ μεσημβρινὰ δαυμόνια .

Κείμδρον.

Κινηθῶσι ἡ αἰσχιά.

Ἐρμηνεία .

Ἄντι ἔ, παρέλθῃ ὁ ὅτι γῆς βίβ'. σχιά γὰρ τὰ ἀν-
θρώπινα .

Pag. 95. lin. 3. κυκλωμάτων] Scrib. κειλωμάτων.

Lin. 8. καὶ κειλωμάτων. Scrib. ἡ κ.

Ibid. δίκαι.] Scrib. δίκαιοι.

Lin. 22. ἐθέλῃσαι] Scrib. ἐθέλῃσαι.

Pag. 96. lin. 20. συγκρίνῃ.] Scrib. συγκρίσῃ.

Lin. 21. κρίνῃ.] Scrib. κρίνῃ.

Pag. 71. lin. penult. λοιπόν.] Scribe, λοιπόν. Sed: mutilus iste locus est, & rescribendum arbitror. Ο κτὰ δικάδας τὴν δέξιν μὲν εἶναι τὰς πάλαι-
κας Ἰπποχρίδας, τὰς δὲ βασιλίστας λοιπὸν σωπε-
λεῖν εἰς ἐξήκοντας.

Pag 73 lin 1. εἰών.] Scrib. αἰών.

Lin. 9. τὸ δὲ ῥέσκεται.] Scrib τὸ πῆ.

Lin. 26 τὸ μα καί ελον.] Scrib. τὸ μακάριον.

A D

POLYCHRONIVM.

PAG. 78 lin. 28. αὐτῶν.] Scrib. αὐτῶ.

Ibid ἀγαθῶν.] Scr b ἀγαθῶ.

Pag. 80. lin. 19. πληρώσουσι.] Scrib. πληρώσουσιν.

Pag. 82. lin. 23. τρυφῆς.] Scrib τρυφῆ.

Pag. 84. lin. 1. σωφροσύνην] Scrib σωφροσύνη.

Pag. 85. lin. 20. ἐπὶ τὸν ἀνθρῶπον βότρυς] Hæc est interpretatio sequenti textus, cuius initium, βότρυς τῆς κύπερος. Itaque reponenda suo loco. Temerè transposuit librarius.

Lin. 25. συνεξέλασθ.] Scrib. συνεξέλλασθ.

Pag. 86. lin. 10. ὁ ἐξημερῶν ἔμειν ἀνχέν.] Hæc est interpretatio textus superioris, cuius initium. ἀπόδισμα τῆς σακτῆς. Ergo illic restituenda.

Pag. 87. lin. penult. ὀρωμμένων.] Scrib. ὀρωμμένων.

Pag. 93. lin. 17. σί.] Scrib. σί.

Pag.

Lin. 6. κάσων.] Scrib. καύσων.

Lin. 13. θυλλύ.] Scrib. θηλλύ.

Lin. 24. αἰσύμβολον.] Scrib. σύμβολον.

Pag. 46. lin. 5. ὁπὸ κεφαλῆς Σαιείρ. Σαιείρ. Βάτ. Θ.
 Αἰρμῶν, φῶς μετέωρον. Locus corruptus, &
 mutilus. Arbitror restituendū. ὁπὸ κεφαλῆς
 Σαιείρ, & Εἰρμῶν. Σαιείρ, Βάτ. Θ. Εἰρμῶν, φῶς μ.

Pag. 49. lin. 2. προσύνεκας.] Scrib. προσήνεκας.

Ibid. ὁποσολικάς.] Scrib. ὁποσελάς.

Lin. 12. τευφῆς.] Scrib. τεοφῆς.

Pag. 52. lin. ult. & ὅντως ἐνδ' φρανόμην.] Lo-
 cus mutilus. Excidit vox post ὅντως, incariâ
 librarij.

Pag. 54. lin. 15. θύραν ᾗ νοῦν μὲν.] Scrib. θύραν ᾗ
 νοῦν μὲν.

Lin. 22. ἀνελλιπῇ π.] Scrib. ἀνελλιπῆς π.

Pag. 56. lin. 7. τευμαλία.] Scrib. τευμαλία. Idem
 mendum est lineâ mox sequente 22.

Pag. 59. lin. 7. εαῦδ.] Scrib. εἴδ.

Pag. 62. lin. 9. λοιπῆς.] Scrib. λοιπῆς.

Lin. 18. ὁμοιωμῶσι.] Scrib. ὁμοιωμῶσι.

Pag. 65. lin. 15. πηξίον.] Scrib. πηξίον. Idemque
 mendum paginâ sequente 66. lin. 3.

Pag. 67. lin. 15. ἀλ' αὖ τῶν.] Scrib. ἀλ' αὖ τῶν. Sed mu-
 tilus præterea locus.

Lin. 25. μένουνται. Scrib. μένουνται.

Pag. 68. lin. 16. ποιμῶν.] Scrib. ποιμῶν.

Lin. 25, πταγμῶν.] Scrib. πταγμῶν.

Pag. 69. lin. 27. ἐφέξει-
 μέν με.

Pag. 17. lin. 1. ἐδέειλωσεν.] Scrib. ἐδήλωσεν.

Lin. 19. μέλι.] Scrib. μέλι.

Pag. 18. lin. 16. ποιμαίνων.] Scrib. ποιμένων.

Lin. 27. ἐπὶ.] Scrib. ἐπὶ.

Pag. 19. lin. 15. ἀνακλήσῃ.] Scrib. ἀνακλήσῃ.

Lin. 17. ἀφάλαρα.] Scrib. φάλαρα.

Pag. 21. lin. 18. κλίνῃ.] Scrib. κλίνῃ.

Pag. 22. lin. 24. κρινάς.] Scrib. κρινάς.

Pag. 24. lin. 4. ὡς κἀθεῖσαι.] Scrib. παρκαθεῖσαι.

Lin. 6. αὐτῷ τῷ ληϊῷ.] Scrib. αὐτὸν τὸν ληϊόν.

Lin. 10. ἀγαπηθεῖσαι.] Scrib. ἀπατηθεῖσαι.

Pag. 25. lin. 9. φέλλῃ.] Scrib. βέλλῃ.

Pag. 29. lin. 17. ὑγρότης.] Scrib. ὑγρώδης.

Pag. 34. lin. 15. ἐξῆς.] Scrib. ἐξῆς.

Pag. 36. lin. 6. τῶν δριμύτων.] Scrib. τὸν ἀριθμόν.

Pag. 38. lin. 26. & 27. σφραῖνη πλοῖον.] Scrib. σφραῖνη πλοῖον.

Pag. 41. lin. 7. δυδημόσται.] Scrib. διδυμόσται.

Lin. 8. ἀτεκνῶσαι.] Scrib. ἀτεκνῶσαι.

Lin. 20. δυδημοτόκας.] Scrib. διδυμοτόκας.

Lin. 26. ἀνέστησαν.] Scrib. ἀνέστησαν.

Pag. 43. lin. 7. δριμύτητα.] Scrib. δριμύτητα.

Lin. 15. ἐν πρᾶξι πικρῇ ἐνεργητικῇ ἀσθενείᾳ.] Loc. mutus. Puto restituendum esse. ἐν πρᾶξι πικρῇ ἐνεργητικῇ σ.

Lin. 26. κρεκοὶ δύο δορκάδες.] Scrib. νεκροὶ δύο δορκάδες.

Lin. 29. μαζόν. Scrib. μαζοί.

Pag. 44. lin. 1. νεκροὶς δορκάδες νεμομόμοις.] Scrib. νεκροὶς δορκάδες νεμομόμοις.

Lin.

radus Gefnerus; & errare eum, cum Michaëli
noſtro tribuit. Eundem etiam eſſe exiſtimo,
quem in ἡγήτορες laudat Suidas. λέγει δὲ καὶ ὁ
Ψελλός,

Ἡγήτορ' ἰαπέφυκε τῶν σόων ἢ παλάῃη.

A D

E V S E B I U M

PAG. 5. lin. 15. Δὲ λόγων.] Scrib. Δὲ λόγων.
Pag. 6. lin. 17. λυπὸν.] Scrib. λοιπὸν.
Pag. 7. lin. 1. Αἰρμών.] Scrib. Εἰρμών.

Lin. 7. ἐπείρων.] Scrib. ἐπαίρων.

Lin. 23. δέχη.] Scrib. δέχη.

Pag. 8. lin. 19 τῶν ἐθνῶν.] Has duas voces festi-
nans librarius omiserat. Ego reposui, sensu
flagitante.

Pag. 9. lin. 5. & 6. καὶ ἐν ἡμέραις νυμφώσεως αὐτοῦ.]
Censeo malè repetita hæc verba ab oscitan-
te librario, itaque delenda.

Lin. 7. ὅψεται καὶ πάλιν ὁ λόγος πρὸς ἡμᾶς Δὲ τῆς τοῦ
σώματος περιλήψεως.] Decit hîc verbum
aliquod, à librario festinante omisſum.

Lin. 19. ἔτι.] Scrib. ἔτι.

Pag. 10. lin. 8. ἐπενεῖ.] Scrib. ἐπαυεῖ.

Ibid. περικαρτίαις.] Scrib. περιουσίαις.

Lin. 15. καλᾶζων.] Scrib. καλᾶσαν.

Pag. 11. lin. 3. λαοχρημονεῖται.] Scrib. λαοχρημονεῖται.

Z

Pag.

bliothecis, alijsq̃ue. Vide de eo Conradi Gesc-
 neri Bibliothecam, ad quæ omnia ego addo
Historiarum Opus, laudatum Zonaræ lib. 111. in
 Isaacio Commeno. ὁ μὲν γὰρ πολὺς τῶν γλωττῶν
 ὁ σφώπεται. Ψελλὸς, ἐν ἡρώεσσιν ἐκείνῳ λέγει τὴν βασι-
 λεῖαν ἀελάζοντα, καὶ συχνάκις τῶν δεξιῶν λογχισθῆναι
 ἐπ' αὐτοῦ καὶ σὺν αὐτῷ ἐπικατείνοντα, βλητῶναι πνεύ-
 ματι ψυχρῷ τῶν πλοῦτων. Iterum in Romano
 Diogene. πύτις ἢ βλαύματι εἰσηγητὴς ὁ Ψελ-
 λὸς γέγονεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ τῆς φησὶ συγ-
 γραφῇ. Et Theodorus Metochites Hist. Sacræ
 lib. 11. καὶ τὸ μὲν τὸ Ρ' αὐτὸ ἐνομα, ἑμαρτες ἢ ἡμέ-
 ρας τῶν βῆσιν. τὸ ἢ Οὐρανὸν, κατὰ φησὶν ὁ σφώπεται τῶν ὄντων
 Ψελλὸς, ἢ τὰ τῆς παλαιᾶς ἢ τῆς νέας ἡμῶν ἐξήγη-
 σεν. Et iterum alibi. ἀλλ' ὁ Ἐξέκλειος σφώπεται πλείους
 τῶν ψαλμῶν ἀνετίθηκε, ὡς μὴ ἔστιν εἶναι ὡμολογη-
 μένους, σφώπεται ἐκατὸν πενήκοντα καὶ μόνους ἐπέκρινεν. ὡς ὁ
 σφώπεται. Ψελλὸς ἰσορρεῖ. Nec multò post. ὡς οἱ
 ἰσορρεῖσιν ὁ Ψελλὸς, καὶ ὁ Ἰωσήφ μαρτυρεῖ. Item Ce-
 drenus in ipso Historiæ suæ initio; ubi Histo-
 riographos quosdam commemorat. καὶ ἢ τῶν
 καὶ ἄλλοι ἐπεχειρήσαντες. οἷον ὁ Σικελιώτης, καὶ ὁ ὑπερβό-
 ρος. Ψελλὸς, καὶ ἑπὶ τὸν σὺν τούτοις. Laudat quoque
 semel atque iterum Michaël Glycas in Anna-
 libus. Fuit & Ioannes Psellus, cuius Iambos
 eis σφώπεται ἀγίους τρεῖς ἱεράρχας. item, εἰς τὰς ἀγίας
 ἐπὶ τὴν σωβόδας, habemus inter Theodori Prodromi
 Epigrammata. Atq; huius ipsius puto Iam-
 bos, εἰς ἀρετὰς καὶ κακίας, quos cum Heraclide
 Pontico vulgavit olim Vir Clarissimus, Con-
 radus

Stratoticō ad Isaacium Comnenum. Cedrenus. ἐκεῖ ἡ αὐτῷ ἡμερομηνία, φθάνουσι καὶ πρὸς ἐσθλὴν βασιλεύς, ὁ πρὸς ἐδρῶν Κωνσταντίνου ὁ Λέχωνος, ὁ πρὸς ἐδρῶν Θεόδωρου ὁ Ἀλωνος, Κωνσταντίνου ὁ Ψελλός ὁ τῶν φιλοσόφων ὕπατος. Sed non rectè confundit nomina; & Constantium pro Michaële, quemadmodum Theodorum pro Leone posuit. Zonaras Annal. 111. in Michaële Stratotico. ἐλλόνται πέντω πρὸς τὸν Κομνένον πρὸς ἐσθλῶσι περ, ἀνδρες τῶν ἐκκρίτων τῆς συγκλήτης βαλῆς, εἰ δ' ἦσαν ὁ πρὸς ἐδρῶν Κωνσταντίνου ὁ Λέχωνος, ὁ πρὸς ἐδρῶν Λέων ὁ Ἀλωνος, καὶ Μιχαὴλ ὁ σφώτατος Ψελλός, τῶν φιλοσόφων ὡς ὕπατος. Postea præfectus pueritiæ Michaëlis Ducæ junioris. Idem Zonaras in ejus vitâ. ὁ γὰρ βασιλεύς παιδαγωγέσιν ἐχολάζει πρὸς ἐσθλῶσι, ὡς ἑκάστη τῶν φιλοσόφων καὶ ὑπερτίμω, Μιχαὴλ ὁ Ψελλός, λόγοις τὸ δοκεῖ αὐτὸν ἐμβιβάζοντα, καὶ διδάσκοντα. νυνὶ μὲν τὴν γραμματικὴν τέχνην, καὶ μέτρα, καὶ ἀριθμολογίαν, νυνὶ δ' ἵνα καὶ ῥητορικὴν ἀγαθίστην, νυνὶ δ' ἱστορίαν αὐτὸν πρὸς ἐσθλὸν ποιῶν, ἄλλοι τῶν φιλοσόφων θεωρημάτων ἀκροῶνται ὡς διδασκόντα. Alius ab hoc est. cujus meminit Georgius Logothetes, vir militaris, sub Theodoro Lascare. ὁ ἡ βασιλεύς Θεόδωρος, ἐπεὶ πρὸς τῶν γενητομηνίων ἐπέστη, ἔσπευσεν πρὸς τὴν ἑω παλιννοστήσαι. καὶ ἀφίκεται ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ πῶς καὶ δυσμὴν μέρεσιν εἰς Φύλαξιν, τὸν πατὸρ πατρίων θεῶν αὐτῶν Λάτκαρον, καὶ Μιχαὴλ τὸν Ψελλόν, καὶ μικρὸν στρατόμαχον. Scripta ejus plurima existant; & assertantur alia quoque adhuc inedita in Italia Bibliothecæ

sychij Presbyteri Hierosolymitani, & Theodoret in eisdem Periochis, quæ exstant in Bibliothecâ Augustanâ. Exstat Commentarius ejusdem in Ecclesiasten, & Iobum, in Bavaricâ. Item in Proverbia Salomonis in Bibliothecâ Regis Catholici ad D. Laurentium in Scoriaco. Argumentum in Ezechielem hujus ipsius cum Itagoge Adriani edidit, vir de literis Græcis egregiè meritus, David Hoëschelius, anno CIO. IO CII. Hæc Collectanea in Canticum Canticorum, affertantur item in Bibliothecâ Serenissimi Bavariz Ducis.

DE PSELLO.

VIXIT Michaël Psellus ante IO. amplius annos, sub pluribus Imperatoribus, ut doctrinâ præstantissimus, ita famâ clarissimus. Audiamus quæ de eo Anna Commena Alexiad. lib. v. καὶ Μιχαὴλ ἐκείνῳ τῷ Ψελλῷ ἐν ὑστέρω προσωμίλῃσιν, ὅς κ' πάντῳ τοῖς διδασκαλικοῖς σοφοῖς ἐφοίτησεν. Διὰ φύσεως ᾗ δεξιότητ' αὐτῆς, καὶ νοεῖς βίη ὕμνηται, τυχὼν μὲν π' καὶ θεῶν δ' ἐρωγῶ. πρὸς τὰ πῶς διὰ τὴν θερμοπύλιν ἐκείνην τῆς μητρὸς αὐτῆς ἐπαρρητιένης συγχωρῶς, τῷ ἐν τῷ ναῷ ᾧ κύριε τῆς θεοτόκης στήθ' εἰκονίσματα, καὶ θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν ὑπὲρ ᾧ παιδὸς ἐκκαλεσμένης, εἰς ἄκρον σοφίας ἀπάσης ἐλαληκῶς, καὶ πρὸς Ἑλλένων καὶ Χαλδαίων ἀκριβοσιμῶς, γέγονε τοῖς τότε χρόνοις περὶ βίητ' ἐν σοφίᾳ. Et occurrit ejus mentio pluries ibidem. Legatus missus est à Michaële Strati-

esse puto, de quo Photius alibi ait. *Ανεγνώσθη-
ναι Παλλαδίς σοφιστῶν μελέτην Διόφοροι, καὶ Ἀφθονί-
ς, καὶ Εὐσεβίος σοφιστῶν, καὶ Μαξιμὸς σοφιστῶν Ἀλεξανδρείας.*
Alius ab hoc est, cuius sententias pluribus lo-
cis repræsentat in Eclogis Stobæus. Alius
apud Gennadium in Catalogo Virorum Illu-
strum, qui scripsit, *De Crucis Domini mysterio.*
Alius, monachus Cremonensis, Hieronymi
discipulus, qui scripsit, *De transitu S. Hieronymi.*
Meminit ejus ipse Hieronymus Apologiam ad-
versus Rufinum lib. 14. & ad Pammachium
epist. c1. Alius, Phoenix, qui contra Manen-
tem scripsit, ut testatur Nicephorus lib. vi.
cap. xxxi1. Alius, Scholasticus, Troili Sophi-
stæ discipulus, qui contra Gainam scripsit, teste
Nicephoro lib. xi11. cap. vi1. & Socrate lib. vi.
cap. vi1. Plures occurrunt in Historiam tam Ec-
clesiasticam, quam Romanam. Vide utriusque
Scriptores, & Photij Bibliothecam.

DE POLYCHRONIO.

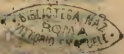
EXSTAT ad Polychronium quendam Isi-
dori Pelusiota epistola LIX lib. iv. Memi-
nit quoque Polychronij Ariani Nicephorus
Hist. Eccles. lib. xiv. cap. x. Denique Episcopi
Apameensis, eodem libro, cap. xxx. Alius, mo-
nachus Monotheleta, condemnatus à sexta
Synodo, apud Photium. Hujus nostri puto esse
Periochas in Prophetas minores, unà cum He-

ἐπεὶ πλά' ἤνησε μάλιστα Ἰπὶ Κωνσταντίνῃ ἔ βασι-
 λείας ἔ Κωνσταντίνῃ, ἔ Δὲ τὴν Φιλίαν τὴν πρὸς Πάμ-
 φιλον τὴν μάρτυρα τῆς ἐπανυμίας αὐτῶ ἡζιώθη. Hæc
 omnia verbo pene tenuit Sophronius in inter-
 pretatione libri Hieronymi De Script. Eccles.
 Apologiæ pro Origene meminit ipse Hist.
 Eccles. lib. vi. cap. xxxi i i. Ὅσα ἡ ἀναγκαῖα τῶν
 πρὸ αὐτῶν [τῶν Ὁμολογῶν] διαγινώσκει, ταῦτα καὶ
 ἐκ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν πεποιημένης ἡμῖν π. ἔ τῶ καθ' ἡμᾶς
 ἱεροῦ μάτορι Παμφίλῳ δοπολογίας παρέστι ἀναλέ-
 ξασθαι, ὡς τῶν Φιλαππῶν ἕνεκα συμπληρώσας ἀλλή-
 λους Δὲ ἀποδοῆς πεποιημένη. Meminit quoque
 Photius in Bibliothecâ. Exstat id Opus Latine
 versum à Ruffino, qui proprium in eam li-
 brum scripsit, & negavit Pamphili esse; cùm
 tamen Pamphilum ante Eusebium scripsisse
 testetur Hieronymus libro De Script. Eccles.
 Opus πρὸ μαρτύρων laudat Eccles. Hist. lib. iv.
 cap. xv. lib. v. cap. i. & Nicephorus Callistus
 lib. vi i. cap. xv. Greg. Magnus lib. vi i i. epist.
 xxi x. πρὸ τῆς τῶν ἀγγελίων διαφωνίας, com-
 memorat idem Nicephorus lib. vi. cap. xxxvii.
 πρὸ τῆς Βίβ. Παμφίλῳ, laudat Hieronymus ad Mar-
 cellam Epist. cxi i. Quædam ex his Operibus
 exstant, sed paucissima. His nunc à nobis ad-
 ditur; in hoc Catalogo non numeratus, Com-
 mentarius in Canticum Canticorum. Alius
 fuit Eusebius Arabius Sophista, Vlpiani æmu-
 lus, de quo Suidas. Εὐσέβιος ὁ Ἀραβὶς σοφιστής,
 ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐτὸς Οὐλπιανῶν. Hunc ipsam
 esse

DE
SCRIPTORIBVS

Tribus hisce

DE EVSEBIO,

IN SQVE scriptis, ita Suidas. Εὐ-
σεβίου, ὁ Παμφίλος, προσκείμεν
τῇ Ἀρσανικῇ αἰρέσει Ἐπίσκοπος Κα-
σαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἀναδιδύ-
ει πῶς θείας γραφαῖς, καὶ τῆς θείας
βιβλιοθήκης ἅμα Παμφίλου τῷ μάρτυρι Σπυριδίου
αἰγιόχου ἐξέδωκε πολλὰ πύχη, ὧν εἰσὶν ταῦτε.
διαγγελικῆς δοποδείξεως, λόγοι κ'. καὶ διαγγελικῆς προ-
φασίας, λόγοι ιε'. θεοφανείας, λόγοι ε'. ἐκκλησια-
στικῆς ιστορίας, λόγοι ι'. χρονικῶν καὶ ὀνόμων παντοδαπῆς
ιστορίας, καὶ πύτων Σπιτομή. καὶ περὶ τῆς τῶν διαγγε-
λιῶν ἀφαιρέσεως. εἰς τὸν προσφύτῳ Ἡσαΐαν, λόγοι ιε'.
καὶ Προφυρίου τοῦ τότε συγγραφέοντος ἐν Σικελίᾳ ὡς
ἴνες εἰσιν, λόγοι λ'. τοπικῶν λόγων α'. δότολογίας
καὶ ἐν Ὁριγόνος, λόγοι ε'. περὶ τοῦ βίου τοῦ Παμφίλου,
λόγοι γ'. περὶ μαρτύρων ἑπερὰ συγγραμμάτων. καὶ εἰς
τὸν εὐ' ψαλμὸς διδοκίμασθαι ἑπομνήματα καὶ
ἑπερὰ

1881

James M. Murrell

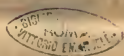
and

E. V. E. B. I. V. M.

POLYCHROMIUM

1881

NOT A

DE

7

IOANNIS MEVRSI
AD
EVSEBIUM;
POLYCHRONIVM,
PSELLVM,
NOTÆ.

Y DE

Εὐχόμεναι γὰρ μηδοπώσῃν ὀπιχθῆσαι τῆν,
 Τὴν βίβλον τὴν πνύμαλιν ὅλως ἐφερμύωσαι.

Τῆν γὰρ τῆς πνύμαλιν ἐκός ἐστι καὶ μένους,

Τὸ τὰ τῆ πνύματι λαβεῖν, καὶ φεράζειν, καὶ δι-
 δάσκειν.

Εἴπερ ὅ τῆτο γίγνοι καὶ παρ' ἡμῶν ἐκ πόλμης,

Ὁ παντοκράτωρ με Χριστὸς ἰλαῶς γένοιτό μοι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Οἵ πινε τὸ μὲν τάλαι τον λαβίντις ἔδισπίν
 Εἰς γὰρ αὐτὸ κατίχωσαν ἐξ ἄκρας ῥαθυμίας.
 Καὶ δὲλοι μὲν γέγονασιν, ἀλλ' ὅμως σπασωμδαίσι.
 Τῶν σπασωμδαίων ἐν ψυχῶν πούτων πεφλυότων,
 Ἀπάντων ὑπερέχουσα τῶν ὅτι γῆς ἀνθρώπων,
 Ὡς ἐκλιτὴ πείτερεα τυγχάνει μία μῖνη
 Ἡ τὸν Χελιδὸν γλυνήσουσα παρθενομητῶρ κέρη,
 Ἡ Χερσβίμη καὶ Σεραφίμη ὄντως καθαρωτέρη.

Ἐχθρὸς τὸ σὺν ὅτι πάγμα πιπληρωμῶμον, ἀναξ.
 Ἰδὲ γὰρ πάλ᾽ ἔληφε τὸ τῶν ἀσμάτων ἄσμα.
 Ἀλλ' ἐρωτᾷς, ὦ κεράτις, καὶ πλεον φιλολόγι,
 Καὶ τί τὸ σπασωμδαίον ἐν καθαροῦ τυγχάνει
 Ἐκ ταύτης τῆς πιδμαπκῆς ἀσματογράφῃ βί-
 βλου.

Ἄπαν τὸ σπασωμδαίον τὸ πᾶν τυγχάνει μόνον,
 Ὅτι τὴν φύσιν τῶν βροτῶν τὴν ἐκπεσῶσαν πύλαι
 Ὅ λόγῳ ἀνεζήτησεν ὁ ταύτῃ πηλασπρήσας.
 Εὐρῶν ἢ ταύτῃ καὶ λαβὼν ἐπ' ὤμων ὁ διαπότης.
 Εἰς ἐρανοὺς ἀνέλας, καὶ τῷ πατρὶ παρέχε,
 Καὶ τῶν ἀγγέλων ἐδίδξε ταύτῃ ὑψηλοπραν.
 Ὅπρ' ὡς γνοῦς ὁ Σολομὼν πιδμαπ πρῶφ-
 πίας,

Ποικίλως σπασωμδαίον καὶ πολυπλόκως ταῖδε.
 Ἡμεῖς μὲν οὖν τὸ πᾶν πάγμα τὸ σὺν, ὦ σιφφορέ,
 Ἀππληρῶσαι θέλοντες ὡς δοῦλοι ἔσθ' κεράτῳ,
 Πολιτικῆς ἐφρασαμῶν, ὡς διωαπὴν, ἐν εἰχοῖς
 Τὴν τῶν ἀσμάτων δυνάμιν, ἐξήγησιν, καὶ γνῶσιν.
 Εἰ δ' ἴσως παρεσφάλομῃ καὶ τὸ τῆς ἀληθείας,
 Οὐ ξένον, οὐδὲ θαυμαστὸν, οὐδὲ καιρὸν τυγχάνει.

Ἐχθρῷ

Εἰς τέξιν ἔφθασαν αὐτοὶ καὶ τόπον τῶν μισθίων.
 Οἱ δὲ γὰρ πλεμμελίσκουντες, ὥσπερ ἐγὰν ὁ πάλαι,
 Καὶ πᾶσαν ἐκπλέσσαντες ἄποιν ἁμαρτίας,
 Καὶ φοβηθῆντες τὰς πικρὰς βασάνους καὶ κλάσθες,
 Καὶ τοῦτ' ἐχάρην φθάσαντες εἰς τὸν μετανοίας,
 [Ὡς εἶπ' ὀφθαλμοὶ καὶ γὰρ Χριστὸς μοι λέγει τοῦτον]
 Εἰς τέξιν ἐληλύθασι δὲ λῶν πολλῶν σεσωσμένων.
 Ταύτας τὰς τίξας καπδῶν ὁ Σολομὼν ἐκείνου.
 Προκαπδῶν ἢ μάλιστ' αὖ πνεύματι τοῦ Θεοῦ,
 Καὶ τὴν τοῦ λόγου σίρκωσιν ἔκαστ' ἐν νυμφίῳ,
 Καὶ τὴν γυνήσασαν αὐτὴν ἀσώρως ζητήσεν,
 Τὴν ὄντως παναμώμητον καὶ καθαρὰν Μαρτίαν,
 ἥν τινα μακαρίζουσι Φωναῖς ἀκαταπαύστοις
 Αἱ γυνεαὶ τῶν γυναικῶν ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων,
 Ὅτι πατέρα τίθει τῆς ὅλης οἰκουμένης.
 Ταύτῃν ἐξεῖπε τὴν ὁδὸν περισώπειν ἔν νυμφίῳ.
 Σὺ δέ μοι τὰς ἐξηκόντα βασιλίστας ἀκνῶν,
 Ἐκείνης εἶναι γίνωσκι, δέσποτα τε φηφόμε,
 Τὰς δεκαπλάσιαντας ἐν ἀγαθουργίαις
 Τὴν δεδομμένην πρὸς αὐτὴν ἐξ ὕλης τῶν πάλαν-

των,

Καὶ τόπον φθάσαντας ἡμῶν τῇ χάριτι τῇ Θεῷ.
 Καὶ παλιν ἀπὸς αἰνθῶς ἐκείνης εἶναι νόμῳ,
 Τοὺς ἐκταπλάσιαντας ἐν κόποις σωτηρίας
 Τὸ δεδομμένον πάλαντι αὐτοῖς ἐκ τῆς δισπότου,
 Καὶ γεγονότας μισθωτῶν ἔλγας καὶ νυμφίους.
 Ἀκούω ἢ νεανίδας πολλὰς ἀναρμυμένους.
 Γήγασκε ταύτας αἰνθῶς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώ-

πους,

Σὺ δ' ἄλλα τὰ τοῦ ξύμπαντος τῆς νύμφης τοῦ ἑπαύ-
νου

Ὡς ἡρμηνεύθης αἶωθε γίνωσκε σιφηφόρε.

Ταύτῃ τῷ ῥήσιν γὰρ ἡμεῖς ἀνωθεν ὀρχήσῃς,

Ἄνωθεν ἡρμηνεύσασθαι, ὡς δινατὸν ἐν ὅλῳ.

Ἀλλ' ἀκυσάμεθα λοιπὸν ἔτελες τῶν αἰσμάτων.

Ἐξήκοντά εἰς βασιλίσσαι, καὶ ἐγδοήκοντα παλ-
λακαὶ νεανίδες, ὧν σὺ εἶσιν δριδμός. μία ἐστὶ πε-
ριστοὰ μὲν, πελεια μὲν. μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς.
ἐκλεκτὴ ἐστὶ περὶ τῷ ἰδῆσαι αὐτῷ θυγατέρες.
καὶ μακαρίζον αὐτῷ βασιλίσσαι, καὶ παλλακαί,
καὶ αἰνέσκει αὐτῷ.

Ὁ Σολομὼν ὁ πάνσοφος, ὁ θαυμαστὸς παροφῆτης,

Προφητικῶς ἐορμασθὲν ἔδιδεν ὡς ἐκ κατὰ πρῶ

Τὰς τρεῖς καὶ τὰς ἀφορμαῖς ψυχῶν τῶν σετισμέ-
νων,

Μᾶλλον δ' εἰπεῖν ὡς ἀληθῶς τὰς τρεῖς καὶ τὰς βάσεις.

Τρεῖς γάρ εἰσι, ὡς πέπλοισι, τὰς τῶν σωζομένων,

Υἱότης, μιδαρνότης π, καὶ μετ' αὐτῷ δελοτής.

Οἱ μὲν γὰρ ἀγαπήσαντες ἐξ ὅλης τῆς καρδίας

Τὸν δόξαν τῷ ἑαυτῶν ἐξ ἀπαλῶν οὐχόν, παρὰ

Καὶ τῆς ἀγαπῆς ἐκκατέστη καὶ τῆς Φιλίας.

Τὸν κοσμὸν βεβελυξάντων καὶ παρὰ τὸν ἑαυτῶν

Προσκολληθέντες τῷ Χριστῷ τῷ ἀγαπῶντι τὰς ψυχὰς

Εἰς τὰς ἐφ' ἡμῶν καὶ τῇ Χριστῷ ἡμῶν θεῷ ὡς αὐτῷ

Οἱ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν τὸν Χριστὸν τὸν ἀγαπῶντα.

Καὶ ταύτης χάριν ἐπιδόσαντες Χριστῷ ἀγαπῶμεν τὸν

Καλὴ εἴ' ὡλησίον με ὡς δόδοκία, ὡραία ὡς Γε-
ρεσαλήμ. θάμβῃ ὡς τιταγυρή. Δότερεῖςιν
σὺν ὀφθαλμοῖς σε ἀπείτανί με, ἐπ' αὐτοῖς ἀνεπλή-
ρωσάν με.

Καλῶς, Φησι, γηγῆσαι, καὶ μῶμον ἔκκν' ἔχεις,
Τῇ δόδοκίᾳ τῇ ἐμῇ, καλὴ, ἀλλοιωθεῖσαι.
Καὶ σὺ γὰρ θέλεις ἅπαντας (ὡθλεύαι σὺν ἀνθρώποις,
Καὶ πάλιν Γερεσαλήμ καλῶς ἐξωμοιώσης,
Εἴ' ἡ πηρ' ἀναπέπαιμμαι μὲ καὶ ὁ πατὴρ μου,
Οὔτε καὶ θάμβῃ κέκτησαι, καὶ φοβερά τυγχάνεις,
Ὡς περ αἱ τιταγυραί με δινώμας τῶν ἀγγέλων.
Εἰ μοί, Φησι, λελάληκεν ἐμοὶ σεπτός τυμφίος.
Λοιπὸν καὶ πρῶτος ἐπ' ἐμοὶ σὺν ὀφθαλμοῖς σε εἴψαι.
Τὸ φῶς γὰρ ἀνεπέρωσεν ἐμὲ τῶν ὀφθαλμῶν σε.
Καὶ πάντων κατεφρόνησα τῶν κοσμικῶν πραγμάτων.
Ἀλλ' ὁ πλεῶν τὸ θέλημα τῶν ἀγαπώντων τέτων,
Εὐχὴς ἐπέβαλεν ὅπως σὺν ὀφθαλμοῖς * θείῃ.
Γδῶν καὶ ταῦτ' ἔτι κατακεκοσμημένον,
Ἡρξάτο ταῦτ' ἐπαγεῖν. Φησι γὰρ ἔτι ταῦτα.

Τελεχάματό σε ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνέ-
βηται δὸτ' τοῦ Γαλαὰδ ὀδόντες σε ὡς ἀγέλαι
τῶν κεκαρυμένων, αἱ ἀνέβηται δὸτ' τοῦ λυτρεῖ, αἱ
πέπαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀπικνῶσαι σὺν ἐσὶν ἐν αὐ-
ταῖς. ὡς σαρπίον κακκινον χεῖλη σε, καὶ ἡ λαλιά
σε ὡραία ὡς λέπυρον τὰς ρομήλους σε ὅπως τῆς
σιωπῆς σου.

Οὕτως ἀρ' ἐπ' ἔτι ταῦτ' ὅτι τυμφίος
Γεωργικός, ἐρωτικός, καὶ νυμφόπεπτατος.

Ἀδελφιδός μὲ κατίβη εἰς κήπον αὐτῶν, εἰς τὰς
πρασινὰς τοῦ δρώματός, πικρὰν ἐν κήποις, καὶ
συλλέγειν κρίνα.

Ἐκεῖν ὁ καπλήλυθεν, φησιν, δερρήτοτρόπως,
ὥς ὅτι πόκον ὑπέτος, ὡς ὅτι χλόην δρόσος,
Ἐν τῇ γαστρὶ τῆς καθαρᾶς καὶ παναμώμης κέρησι
ὥς εἰς Φιάλλω καθαρὰν τῶν θείων δρωμάτων,
Ἐξ ἧς ἴδοι * * ἐλθὼν μόνος αὐτὸς, ὡς οἶδε,
Εἰς τὰς ψυχὰς τῶν καθαρῶν ἀνθρώπων μετῆρῦν.
Ταῦτας γὰρ ἴδρι, δέσποσι, Φιάλλας δρωμάτων.
Ὡς περ καὶ κήπον γίνωσκε τῆς τῶν κόσμου, ἀναξ,
Ἐν ᾧ κατῆλθεν ὁ Χρῆστος, καὶ οὗτος πιστευκτάς
Ἐπίμνηνεν ὡς ἀληθῶς τις σεβασμίοις λόγοις.
Κρίνα γὰρ ταῦτα λέγεται τὰ λόγια τὰ θεία.

Ἐγὼ τῶ ἀδελφιδῶ μὲ, καὶ ὁ ἀδελφιδός μὲ ἱμοὶ,
ὁ πικρὸν ἐν τοῖς κρίνοις.

Ἀλλ' ἵνα ἂν σαφέστερον, φησιν, ὑμᾶς διδάξω,
Ἐκεῖν ὁ ὅμοιος ἱμοὶ τυγχάνει καὶ πάντα
Ἐπλάσσει γὰρ μέγας πρὸς ἐκείνη κατ' εἰκόνα,
Καὶ πάλιν ἀνεκαίνισε δὴν ὡς με σαυτεριβοῖσαι,
ὥς τίς ἐμὴν ἀνέλεφώς μορφὴν ἐκ τῆς παρῆντος.
Ταῦτα μὲν ἔν λευκῇ καὶ ἡ νύμφη τοῖς ἀγγέ-
λοις.

Ἀλλ' ὁ φιλοφρονεῖται ὁ δεινότης, καὶ νυμφίος,
Ἰδὼν τι βάλλουσιν αὐτῶν, καὶ κατατρέχει μὲν,
Καὶ μεμνῶσιν περὶ αὐτῶν, καὶ ψηλαφῶσιν τῶν,
Πάλιν ἐπὶ αὐτῶν φωνήσας ἀοράτως.

Φάρυγγ αὐτῷ γλυκασμός, καὶ ὁ λυτὸς αὐτῷ ὄπτι-
 θυμία. ἔτ' αὖτε ἀδελφιδός μου, καὶ ἔτ' αὖτε πωλητοί μου,
 θυγατέρες Γερουσιλήμ.

Φάρυγγ ἡ τῆς πέφυκεν ὁ πρὸ δόρου τοῦ ἐθελῶτος.
 Φωνὴ γὰρ ὄντως λέγεται ἡ λόγος καὶ νυμφίος.
 Ταῦτα μὲν ἐν λευκῇ φέρεται ὡς φύλακες ἡ νύμφη.
 Ἐκείνη δ' ἀκροβύσσουσαν αὐτῆς ἐπερωτῶσα.

Πᾶ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναῖξί
 σου ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ ζητήσωμαι
 αὐτὸν μετὰ σοῦ.

Ὁ πῶς ἀπὸν λυτὸς πρὸς πρὸς ἡμῶν μεμαθηκός
 Νυνὶ ἐκζητῶσι καὶ μαθεῖν καὶ πᾶσι μετὰ βίῃ.
 Οὐδέπω γὰρ ἐπίγνωσις τῶν σπέρκων τοῦ λόγου,
 Ἦν καπλῶν ὅτι τῆς γῆς ἀρρήτως ἐπαρκῶς.
 Ὅτι δ' ἐπὶ σὺν ἐγνωσι, διαποτα, τοῖς ἀγγέλοις
 Τὸ τῆς ἐκαστῶν πρὸς μουσῆλον τοῦ λόγου,
 Μίχρη τῆς ἀναλήψεως αὐτῶν πρὸς τὸν πατέρα,
 Ἀκροβύσσουσι Φησι Δαβὶδ ὁ πρὸς φητῶν ἀκρότης.
 Τῶν λητῶν γὰρ τῶν πρὸς τῶν πραγμάτων τῶν σωτήρι,
 Πρὸς τῶν ἀνάλειψαν αὐτῶν μεγαλῶς κεκραγόντων,
 Ἀρα τὴν πύλιν ἀρα τῶν πραγμάτων δὲ χηρίται,
 Ὡς εἰσελάσσηται Χερσὸς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
 Οἱ μὴ γινώσκοντες, Φησι, τὰ τῆς οἰκονομίας,
 Ἀντικεκοῖται αὐτοῖς ὡς ἀπαρτῶντες,
 Τίς ἐστιν ἔτ' αὖτε, λέγοντες, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
 Ἀλλ' ἔτι μὲν εἰρήκασιν οἱ φύλακες τῆς νύμφης.
 Ἦ δὲ ἀπικεκοῖται πρὸς αὐτοῦ λέγοντες αὐτῶν ἀγγέλους.
 Ἀδελ-

Τὸ κάλλ' ὅσον ὑπερφαιέσθαι δὴθεν τὸ ἔνυμφόν.
 Σὺ δέ μοι πάντων τροπικῶς τὰς ἐξηγήσεις δέχῃ.
 Ἐπεὶ γὰρ πάντων κεφαλὴ Χριστὸς τυγχάνει μόνος,
 Σῶμα ᾧ τὰτα πεφυκεν ἡ θεία ἐκκλησία,
 Καὶ μέλη τὰτα λέγουσιν καὶ μέση σὺν ἁγίαις,
 Τὸν μὲν ἐκείνη τραχηλον, τὸν δὲ αὖ ἐκείνη πόδα,
 Λοιπὸν καὶ χεῖρας γίνωσκε τὰτα πεπονημέναις,
 Τὰς ἀποστόλους σὺν ἁγίοις, καὶ θείαις ἱεράρχαις,
 Τὰς οἰκονόμους σὺν πρεσβυτέρῃς χάριτι ἁγίῃ,
 Οἱ πνὲς κατεπόρευον αὐτοὺς διηγητόλως,
 Ἀπὸ πνεύματος δοξάζοντες ἀφ' ἑαυτῶν κακίας,
 Ὅθεν ἐλπίδ' ἀγαθῶν εἰσὶν ἐμπεπωλησμένοι.
 Τὰτα ἡ πάλιν γίνωσκε κοιλίας ὡς πυξίον,
 Τῶν ἐναρέτων τῶν ψυχῶν πάντων καὶ τὰς καρδίας,
 Ἐν αἷς ὁ νόμος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἐγγεγραμμένον.
 Οἱ πνὲς ἔχουσιν αὐτῶν τὸν νῦν, καὶ τὰς αἰσθησάς,
 Τῇ βασιλεῖ τῶν ἑρανῶν ἐπαναπαυσμένης.
 Ὁ λίθος γὰρ ὁ σάπφειρος τὰτο σημαίνει θείον.
 Ἐπεὶ γὰρ ἑρανοδόχος ἐστὶν ὁ λίθος μόνος.
 Κινήμας δὲ πύξιν γίνωσκε πάντως τὸν κορυφαῖον.
 Ἐν τῇ τῇ γὰρ ὁ κύριος αὐτὸς πᾶσι ἐκκλησίαις
 Οἰκοδομεῖν ὑπέχετο, καὶ τοῖς διαγγελίοις.

Εἶδ' αὐτὸ ὡς λίθον ἐκλεκτὸς, ὡς κέ-
 δρ' ὅσον.

Εἶδ' αὐτὸ ἡ γίνωσκε, ταῖσι τοῦ νυμφίου.
 Μίγιστον ὄντως, καὶ φρικτόν, καὶ θαυμαστὸν, καὶ
 θεῖον.

Ταῖτα γὰρ εἶδ' ἐκλεκτὸν σημαίνει τοῦ νυμφίου.

Παύλῳ καὶ Πέτρῳ οἱ τὸ πρῶτον οἵπερ στέφανοι,
καὶ ὡς ἐξ ἑθνῶν βαπτισθεῖς, καὶ προσελθόντες ἐκείνῳ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὥρμηται. ὡς ὅτι πληρώ-
ματι ὑδάτων λελεγκμένοι ἐν γάλακτι. καθημένοι
ὅτι πληρώματα ὑδάτων.

Οὐ πάλιν ὀφθαλμοὶ τυγχάνουσιν παρρησίας,
ἀκέραιοι τὴν φρένησιν, καὶ ἰσχυροὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς.
Ἐπὶ πληρώματι, φησὶν, ὑδάτων λελεγκμένοι,
ἦ γὰρ ἐν πάσαις δυνάμεσιν ἐν γάλακτι,
ἐν γάλακτι καθημένοι πληρώματι ὑδάτων.
Οὐκ ὀφθαλμοῖς γάρ, φησὶ, τὴν δυνάμιν δυνάμεις,
ἀλλὰ καὶ πάλιν γὰρ αὐτὴν ὀφθαλμοῖς.

Σιζόντες αὐτῶν ὡς φιάλαι ἔδραματῶν φέρονται
μυρενικά. χεῖρ αὐτῶν κείνη σιζόνται σιζόνται.

Τὸν πᾶν χρυσὸν ἀνίπτειται χρυσὸν ἐλάτῳ.
καὶ οὕτως αὐτῶν τυγχάνουσιν ὡς καὶ διδασκαλίας,
τὸν μέγιστον βασιλεῖον, Γρηγόριον τὸν πᾶν,
τὸς ἐκ χελέων σιζόντας λέγεις διδασκαλίας,
καὶ μέλιτῳ ἡδύπρον οὐ πρὸς οἱ μυρενικοί
Σιζόνται ἐμπόσωνται πολλὰ ἔδραματῳ τῇ δυνάμει,
ἦ γὰρ νεκρῶσι πρὸς τῆς γῆς αὐτῶν ἐμπόσωνται μέλι,
καὶ συστρέφονται τῷ Χρυσῷ, καὶ σιζόνται τῷ τῷ

Χεῖρ αὐτῶν πρὸς τῷ, χρυσῷ, πρὸς πληρώματι
δυνάμεις. καὶ αὐτῶν πρὸς ἐλάτῳ τῷ τῷ τῷ.
καὶ σιζόνται. καὶ αὐτῶν σιζόνται μαρμαρυγῶν,
πρὸς μελιτώματι ὅτι βασιλεῖς χρυσῶν.

Ταῦτα μὲν ἐν ἡ καθάρῳ παρῆνται πρὸς τῷ τῷ τῷ.
τοῖς φύλαξιν ὡμίλησι, τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ.

Ἦρκεισιν ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλήμ ἐν ταῖς δυα-
 μικοῖς καὶ ἐν ταῖς ἰσχυύσιν ἔσθ' ἀρεθῶν, εἰάν εὐρητε τὸν ἀ-
 δελφιδόν μου ἀπαγγέλλητε, ὅτι περὶ τῶν ἀγαθῶν
 εἰμι ἐγώ.

Ὁρκίζω δέ, φησιν, ὑμᾶς τῇ ἔσθ' ἀρεθῶν διωάμῃ,
 Τεπέσιν ἐν τῇ χάριτι τῆς θεῆας διωαστίας,
 Ἰνα πὸν πῆποι τὸν ἐμὸν ἔπιτι τῶν υμφίω.
 Ταῦτα μὲν λελιπέρηκεν ἡ νύμφη οὗτ' ἀγγέλλας.
 Ἀμχαυῖσαι ἡ λοιπὸν τὴν εὐρησιν ἐκείνη,
 Καὶ τῶν ἀγγέλων οἱ χοροὶ φασὶ πρὸς τὴν παρθένον.

Τί ἀδελφιδός σε δὲ ἀδελφιδὴ ἡ καλὴ ἐν θυγα-
 ξίς, τί ἀδελφιδός σε δὲ ἀδελφιδὴ, ὅτι ἔσθ' ὡς
 κίς ἡμᾶς.

Ὁ παδάς τις πέφυκε, φησιν, ἀδελφιδός σε.
 Ἐν ἡσιν γὰρ ῥηματισμοῖς χαρακτηρίζεσθαι.
 Διδαξὸν ἀπικτε καλῶς ἡμῖν ὡς ἀγνώστῃ.

Ἀδελφιδός μου λαλῶς, καὶ πυρρὸς, ἐκλελογισμέ-
 νος δὲ μυσταδων.

Ἐκείνους πίνω πέφυκεν ἔσθ' ἀδελφιδός μου,
 Ὅς ἐν σωρῶν ἔσθ' ἀρεθῶν πλῆθος λελογισμένον.
 Αἶμα καὶ ὕδωρ ἐβλυσεν ἀνθρώποις πρὸς ἀδόξως,
 Ὡς δὲ πάντων τῶν βροτῶν μόνος ἐστὶν * * παρθένα
 Ἀνδρὶ λογιείας πρὸς ἀνθρώποις ἐλογισθή,
 Ὅτις τυγχάνη καθαρός, φησιν, ἐξ ἀμαρτίας.

Κεφαλὴ αὐτῶν χρυσοὶ κεφ * βέσφυχοι αὐτῶν
 ἐλάττω, μέλαινα ὡς κίς.

Οὐ πνὸς πέφυκε, φησιν, κόσμος βορρῶν δίκην,
 Παῦλος.

Α'λλ' ὅμως ὑψηλόπρεα καὶ τῶν νεφῶν ὑπεῖρχε.
 Φησι γὰρ ἔτω καθιζῆς ἡ νύμφη καὶ παρθένο.

Ἐζήτησαι αὐτὸν, καὶ οὐχ ὄρον αὐτόν. ἐκάλεσαι αὐ-
 τὸν, καὶ οὐχ ὑπεῖχουσέ μου.

Καὶ πῶς γὰρ εὐρεθήσεται καὶ κρατηθήσεται πύ,
 ὅστις ἔδεν πωέφυκεν ἐκ τῶν γνωσκομένων,
 Οὐκ εἶδ', ἔχρωματισμὸς, ἔρπ', καὶ πόσῃς.

Εὐρωαίν με οἱ Φύλακες οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει.
 ἐπιτάξαί με, ἱεραυμάποιόν με.

Ὡς τῆς καλλίστης προσεπῆς τ' ὑμῶν καὶ παρθένο.
 Ἰδὲ γὰρ αἰετήλυτε μέλα καὶ τῶν ἀγγέλων
 Οὐπι γὰρ Φύλακίς ἐστι τῆς πόλεως τ' αἶνος.
 Εὐρωαίν πίνω με, φησι, τὸν λόγον ψηλαφάσας
 Καὶ * * μάτησαι καὶ κατηπλήγωσάν με.
 Τῶν καὶ γὰρ ἐξῆπν μοι τῶν ἄραν ἀδυνατῶν
 Τὸν πῶ καταλίψι * * τῆς ἀκαταληψίας.

Ἦσαν τὸ θείον μου ἀπ' ἐμῆ οἱ Φύλακες τῶν
 τέχνων.

Ἦσαν τὸ περικάλυμμα, φησι, τὸ ὀφθαλμῶν μου,
 Ὡς με καθιρότρον γνωρίσαι τὸν νυμφίον,
 Τοῖς πῶσιν ἀκατάληπτον ὄντα καὶ τοῖς ἀγγέλοις
 Ὅθεν ἐπαπορήσας πάντοθεν ἡ παρθένο
 Τὸς Φύλακας ἐκδυσάπῃ, τῇτις εἶν' ἀγγέλος,
 Τὸν πῶν ταύτης τὸν πολὺν μινύσας τῇ νυμφίῳ.
 Φησὶ γὰρ ἔτω πρὸς αὐτὴν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας.

Ὅθεν τ' ἐμέγαλ' αὐτῷ μεγάλας κατεπλάγην,
 Καλῶς ἐφιλοσόφησεν ἡ καθαρὰ παρθέν'·
 Ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις γάρ ἡ πάνυ βραχυτάτη,
 Ὅσιν πρὸς φύσιν θείκλιν' ἔθαυμασ' νυμφίον
 Ἐχθρὸν ἐδωάται, φησι, τὴν θεοπάτην φύσιν,
 Ὅσιν ἐν ὑπολήψεσι καὶ ταῖς θεολογίαις.

Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου. χεῖρές μου
 ἔσπεξαν σμύρνας. οἱ δάκτυλοί μου σμύρνας πλήρη
 ὅτι χεῖρας τοῦ κλείθρου.

Ἐγὼ, φησιν, ὡς λύοιζα δεξαμένη τὸν νυμφίον,
 Κακῆν' ἐλ' ἀχώρητ' ἐν ταῖς ἐμοῖς ἐγκαίταις,
 Ἀνέστη πρὸς ὀπίπνον καὶ σκληροτέρην τάσιν,
 Ὡς πῶς ταῖς πόνοις ταῖς πολλοῖς σπερχὲς ἐν τῇ νεκρώσει
 Πλατύπρον ἀνοίξω μετ' ἄλογισμ' τὴν ἵδρην,
 Καὶ τὸν ἀχώρητον τὸ πρὶν ἐσδεξαμένη νυμφίον.
 Ὅθεν αἱ χεῖρές μου, φησιν, καὶ τῶν δακτύλων
 Τοῖς πόνοις σμύρνας ἔσπεξαν μέχρις αὐτῶν τὸ κλείθρου.
 Τετίσιν ἀπενέκρωσε τὰ μέλη τῆς σπερχὸς μου.
 Μέχρι τὰ κλείθρα ξυμπαντα τῆς ἵδρας λύοιζά μου,
 Καὶ πάσας ἀνεπίπασσε τὰς τῆς ψυχῆς αἰσθήσεις.

Ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου. ἀδελφίδες μου
 παρήλθε.

Ἀλλὰ καὶ λύοιζα, φησιν, ἀπάσας με τὰς ἵδρας,
 Οὐδ' ἄντως ἐν μοι χωρητὸς ὁ λόγος καὶ νυμφίος.

Ἡ ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτῷ.

Εἶπά, φησιν, ἀνύψωσα τὸ νῆν μου πρὸς αἰθέρα.

Ποθεῖται δὲ πρὸς μαθῶν σαφές τι περὶ τῆς.

Ως ἂν ἐπὶ σὺ πηίσω μὲν μονέῳ σὺν τῷ πατρί μου.
 Ταῖς ἀρεταῖς γὰρ πέφυκας ὄντως ἡ μετ' ἀλησίον.
 Εἰ γὰρ αἰοῖξες μοί Φησι * * * * δάροι μίγα,
 Τὴν δρόσον μετῆς κεφαλῆς, ψεκάδας ταῖς βοσρύχων,
 Ἡ γὰρ ἰάσθης ἐκπλεῖν δάσω σοι πρὸς ἀνθρώπους.
 Ταῦτα μὲν ἐν θυροκροτῶν, Φησὶν, ἐκεῖ ὅτ' εἶπεν.
 Ἐγὼ δ' ἐξείπον πρὸς αὐτὸν, τατίσι τὸν νυμφίον.

Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνα μου, πῶς ἐνδύσσομαι αὐ-
 τόν; ἐμφάμην δ' αὖτ' ἰδέας μου, πῶς μολυνῶ
 αὐτόν;

Ἐγὼ, Φησι, καὶ πρόσπιλαι πὰς θύρας λυοῖξά σοι.
 Τὸ γὰρ τῆς ἀρχιερέως ἐξεδυσάμην πάχῃ,
 Ὅπερ σὺ ἐπενδύσομαι τῷ ποτε μεταγνῶσαι.
 Καὶ μολυσμένον ἀπέρριψα τῆς γῆς ἐκ τῶν ποδῶν μου,
 Καὶ τὰς αὐτῶν παρεκάλεσε πρὸς τρίβους ζωτηρίας,
 Οὕτως σὺ ἐπὶ μολυνῶ σραφεῖσαι πρὸς τὴν πίσω.
 Τῶν αὐτῆς ὡς ἤκουσεν τῶν λόγων οὗτο μὲν Φίλῳ,
 Ἐνδοὺ ἐθέλησεν αὐτῆς ὥσπερ κατασπινῶσαι.
 Ἀλλ' ἔκταν τὸν ἐχώρητον λυῖναι ὡς χωρηθῆναι.
 Ταῦτα καὶ γὰρ ἐπλήρωσεν ἡ χεὶρ αὐτῆς καὶ μόνη.
 Ως ἂν αὐτῆς ἐστὶ μαθεῖν τῆς νύμφης τῶν ὀσμάτων.
 Φησὶ γὰρ ἄτω καθεξῆς ἡ νύμφη καὶ παρθένη.

Ἀδελφιδὸς μου ἀπέστρεψε χεῖρας αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὁπῶς
 καὶ ἡ καρδίᾳ μου ἐθρόνησεν ἐπ' αὐτὴν.

Ἐγὼ, Φησι, καὶ λυοῖξα πάσαις ὁμῶς τὴν θύραν,
 Ὡς ἂν ἀποδέξωμαι Χριστὸν τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
 Πλήν μάλιστα ἐπέληλυθεν ἡ χεὶρ αὐτῆς καὶ μόνη.

Ὅτι

Ὡς ἀντίχαρὶν πᾶσι τῆς μέλιτος * * * *
 Τὸ σῶμα δίδωσιν αὐτοῖς πῶς τῶν τῆ παρθένης.
 Φησὶ γὰρ ἔτι πρὸς αὐτοῦ· πᾶσι μόνις τῆς ἀξίας,
 Οὐκ ἐν πᾶσι τῶν εἰρηκέντων αὐτῆς τυγχάνει.

Φάγετε οἱ πᾶσι μὲν· πίετε καὶ μεθύσθε ἀδελ-
 φοί μου.

Ὅσοι πεφύκασι, φησὶ τοῖς ἔργοις ἀδελφοί μου,
 Τὸ σῶμα μὲν μὲν φάγετε, τὸ δὲ αἷμα πίετε μὲν,
 Εἴτε μεθύσθε, φησὶν, ὅτι τῆς εὐφροσύνης.
 Καὶ πάντων μέθην λάβετε τῶν κοσμητικῶν φροντίδων,
 Ὡς ἐν ἐκείνῃ δὴ πᾶσι γυναικῶν τῇ μέθῃ.
 Εἴτε δὲ κύνες ὁ καθαρὸς δευτέρου καὶ κυμφοί,
 Ὅς ἐκείνῃς θάνατον ἐπὶ τῶν ἡμῶν ἐπέσει,
 Ἡ σάρξ τι πίπτον αὐτῇ πάντως οὐκ ἡ γένηται.
 Φησὶ καὶ τῷ πρὸς αὐτοῦ· ὅς εἰρηκεν πᾶσι.

Εἰ γὰρ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ.

Εἰ γὰρ, φησὶ, κἀντήθηκα σαρκὶ τῇ προσληφθείσῃ,
 Ἀλλ' ἡ γένηται ἀπαθὴς ὅπως μεμνημένη μου,
 Ἀλλ' αὐτὴς ἀκυσώμεθα τῆς νύμφης τῶν ἀσμάτων.

Φωνὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων μου.
 ἄνοιξόν μοι ἀδελφὴ μου, ἡ πᾶσι μου, περὶ τῆς
 μου, πλεία μου. ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρό-
 σου, καὶ οἱ βόσφυχοί μου ψεκάζων νυκτός.

Φησὶν ἐν μέσῃ τῆς νυκτὸς ὡς ἦλθεν ὁ κυμφοί,
 Τὰς ἡμέρας ἀναπέτασεν εἰς μοι τῆς καρδίας,

Ἐπεὶ γὰρ ὁ κεκέλευεν εἰς ἔργον ἐξαγογῆ,
 Καὶ τὸν Βορρᾶν σιγήσασθαι κατεῖδεν ἡ παρθένος,
 Καὶ πνέσασθαι τὸν κάλλιστον ὄντως καὶ θεῖον Νότον,
 Καὶ καρποφόρα δείξασθαι πάντα τὰ τέκνα ταύτης,
 Ἐπύχεται τοῦ κατιδεῖν τὸν θαυμαστὸν νυμφίον
 Εἰς τὸν καρποφορήσασθαι κῆπον αὐτῆς ἐν τάχει,
 Ὡς ἂν τρυγήσῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς τῶν ἀκροτάτων,
 Τῷ τίσιν ὅπως ὄφρα γῇ τῆς καρποφόροις τέκνοις.
 Εἰ μὴ γὰρ ἔτιω πρὸς ἡμᾶς σὺν ἡγεμένης κατέλθῃ,
 Ἀναλαβὼν καὶ σὺν πρᾶξις καὶ τὸν ψαλμογράφον,
 Ὡς ἐστὶν ἄλλως πως ἡμᾶς εἰς ἕρπης δαδύωαι.
 Ταῦτα μὲν λελιπέρηκεν ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ.
 Ὅς ᾗ πλεονῶν τὰ σύμπαντα, καὶ πανταχῶς τυγχάνων,
 Ὅ λέγων, ἰδὲ, πέρφμι τοῖς ἰππικαλμβύμοις,
 Περὶ πλεωθύνωαι τὴν δόχλυν τῆς νύμφης ἐπακύνους,
 Εἰς κῆπον εἰσιλήλυθεν αὐτῆς ὡς ἡβελήθη,
 Καὶ σὺν καρπὸς ἐτρυγήσῃ ταύτης τῶν ἀκροδρύων.
 Φησὶ γὰρ ἔτιω πρὸς αὐτὴν ὡς καθ' εἰρημὸν βοήσῃς.

Εἰσῆλθον εἰς τὸν κῆπον μετὰ ἀδελφῆ μετὰ νύμφης· ἐτρυ-
 γησαίμεν μετὰ * * * * * ἔφαγον ἄρ-
 τον μὲν μέλιτός μετὰ· ἔποιον οἶνον μὲν γάλακτός μετὰ.

Κατέλθον ἐγὼ γέ, φησὶ, πρὸς κῆπον σε παρθέने,
 Καὶ τῶν καρπῶν δότε λαυσαί τῶν σῶν καλῶν εἰς κέρρον.
 Καὶ τῇ θερμῇ τῶν τέκνων σε πῖσις καὶ μετανόια
 Μεγάλῳ ἔσχηκα χαρὰν, μεγάλῳ ὄφρ' οὐκ ἔλθῃ.
 Ὅλον ᾗ τῷ πεφύκεν ὁ τρυγητὴς τῆς σμύρνης.
 Ἡ βρωσις τοῦ γάλακτος * * * * *
 Ταῦτα τῇ νύμφῃ προσεφώνησε ὁ καὶ νυμφίος.
 Ὡς αὖτε

Ἀποστολαί σου γάρ φησιν, ἤ γιναι διδασκαί σου,
 Παράδοξος πεφύκασιν ῥοῶν ἀγλαϊσμοῦ,
 Καὶ πάσης χάριτος μετὰ τυγχάνουσιν, ὡς νύμφη.
 Οὐ γάρ εἰς μάτην σὺ φησι, τὰ νάματα παρὰ χεῖρας.
 Ἀλλὰ ποτίξας σὺ πᾶσι, ἤ γιναι φυτὰ τὰ θεία.

Φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζῶντος ὑπὸ τοῦ
 Λιβάνου.

Τὸ σῶμα γάρ φησι καλῶς πρὸς δέξτερας ὑψώθη,
 Ὡς καὶ τῆς κλίσεως αὐτῆς ἐμοί γε συμμετέχον.
 Ἐγὼ γάρ ζῶντος ὕδατος ὄντως τυγχάνω Φρέαρ,
 Ὁ καπλῶν ἐξ ὕδατος ὡς ὑετός εἰς πόντον
 Ὡς περ ἐξ ὄρους ὑψηλοῦ θυμαστὸν Λιβάνου.

Ἐξεγέρθητι Βορρᾶ, καὶ ἔρχε Νίτε. Διὰ πνέουσιν εἰς
 τὸν κήπον μου, καὶ ῥοιζώσωσιν δένδρατά μου κατὰ
 βήτην ἀδελφιδός μου εἰς κήπον αὐτῆς, καὶ φάγέτω
 καρπὸν ἀκροδρύων αὐτῆς.

Ἐπεὶ περ ἐπελάβετο πάντων τῆς ἐξουσίας
 Ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ κήπος ὀνομασθεῖσθαι,
 ἔχων ἀπάντων τῶν φυτῶν ἐν αὐτῷ τὴν ὄρεσιν,
 Τὴν μὲν Βορρᾶ τὴν κάκισιν ἐμπνέουσιν ἀφοκίως,
 Τὴν δότοκυρταλῶσασα τὸ κάλλος τῶν ἀνθέων.
 Τὸν Νότον δὲ τὴν κάλλισιν καλῶς προσεπιπνεῖσαι,
 Ὡς διὰ πνέουσας ἐν Σιών τοῖς δότοσέλοις πάλιν,
 Ρεύματα λόγῳ δέδωκε τοῖς δότοσέλοις χεῖρας.
 Ἐκεῖνο τὸ πανάγιον πίνω ἢ νύμφη πνεῦμα
 Καλεῖ πρὸς κήπον τὸν αὐτὸν πνεῦμα τὴν σωτηρίαν.
 Ὡς αἱ καρποφορήσωσι πάντα τὰ τέκνα ταύτης,
 Καὶ τὸν Χρῆστον ἀφ' ἑαυτῶν τὸν λογικὸν νυμφῶν.

Υ' πὲρ κελῖον πέφυκε γλυκάσαι καὶ μέλι.
 Οὐ γάρ, φησι, μονοδὴ τὸν λοῖπον ἑμέης παῖσιν,
 Ἀλλὰ κατελληλον παντὶ καὶ πᾶσι κατ' ἀξίαν.
 Τὴς μὲρ γὰρ χαλαπτρεφῆς ἡ πεσέρας ὄντας.
 Τους δ' αὖ γε μελιπτρεφῆς, τῆς τι σὺν πλείους.

Καὶ ἐσμὴ ἱματίων σε ὡς ἐσμὴ λιβαίνων.

Καὶ ὑπερτίραν ἀνωθεν πάντων τῶν δρωμάτων
 Τῶν ἱματίων τὴν ὁσμὴν εἶπε τὴν ἐκκλησίαν.
 Ἀλλ' ἴσῃν ἀπιφύλατο νυκτὶ τῇ λιβαίνων,
 Ἦ γυν ἀπάντων κρείττονα τῶν δρωμάτων ἕτως.

Κῆπ' κεκλῆσθ' ἀδελφὴ μου. κῆπ' κε-
 κλῆσθ' πηγὴ ἐσθραγισμένη.

Ποικιλοτρόπως ἐπαινεῖ τὴν νύμφην ὁ νυμφίος.
 Κῆπ' γὰρ πέφυκας, φησιν, ὡς νύμφη κεκλῆσθ' ἔχουσι
 πάντων τῶν καλῶν ἐν σοὶ αὐτῇ τὴν ὄρεσιν,
 Ἐλαίαν τὴν κατὰ καρπὸν σκελὴν καὶ τὴν γλυκεῖαν.
 Πηγὴ δ' ἄλιν πέφυκας, φησιν, ἐσθραγισμένη.
 Καθουσι μάλιστα ἐδάμασεν ἡ ἀμαρτία σε περὶ χεῖρας,
 Ἀλλ' ὅτι τῆς σὺν περὶ διψῶντας ζωτήριαν.

Ἀπεσπλαγίσθη δὲ ὁ ῥοῶν καὶ καρπὸς ἀκρο-
 δρύων κάλαμ' καὶ κιννάμωμον καὶ πάντων πρῶ-
 των μύρων.

Εἰς πότις ἐπαίνεῖται ξύμπασιν ὁ νυμφίος.
 Τὸ δέγματ' ἡ πίστεως ἡμῶν τῆς αἰμαδιότητος
 Τὸ φαβερόν καὶ κάλλιστον ὡς ὡδες καὶ θεῖον.
 Ἦν περ ἀρεστέον πάντοτε ἑσμεῖς ἐκκλησίαν.

Ἀπ.

Ὡς δὲ σὺ γὰρ ἐγνωμὴν τὴν σῆρκωσιν ἔλγεις.
 Οὕτω μὲν ἐνέπλωε * * * * τὴν παρθένον.
 Ἀλλ' ἀκυσάμεθα λοιπὸν καὶ πάλιν ἔνυμφόν.

Τί ἐκαλλιώγησας μαδοὶ σὺ ἀδελφὴ μου. ἢ
 ἐκαλλιώγησας μαδοὶ σὺ δὲ οἶνος;

Ἐνταῦθα πάλιν ἐπαυεῖ τὴν θείας ἐκκλησίας,
 τὴν τῶν μαδῶν ἐκλήρωσιν ἢ τῶν διδασκάλων.
 Ἀυξήσῃσι τὰ τέκνα γὰρ ὡς περ γυνὴ Φιλίππου,
 τὸν ἐξ ἑθῶν. Φημὶ λαόν, καὶ τὰ πον καὶ οὐκ ὦσα
 πρὸς μέτρον φθάσαστα εἰρῆν τῆς θείας ἡλικίας,
 καὶ μὴ ψελλίζοντα πᾶσι εἰς τὴν ἀγίαν πίσιν,
 οἶνον ἀντὶ ἑξαιρέτου προχέει κατ' ἡμέραν.
 Τῇσι γὰρ ὑψηλόπερα δόγματα τῇσι νέμεις.
 Τὸ πρὶν μὲν γὰρ ἐδίδασκε τέσσαρ' ὡς νεωπύρις
 πατέρα σέβειν, καὶ μὲν, καὶ πνεῦμα, θεὸν ἕνα.
 Ὅπερ ὡς γάλα πεφυκε δῆθεν διδασκαλίας.
 καὶ νῦν διδάσκει σωφρονεῖν, φυλάττειν παρθένας,
 ἐγκρατεῖαν ἀσπάρετον, φιλεῖν δικαιοσύνην,
 Ὅπερ ὡς οἶνον λέγεται διδασκαλίας εἶναι.

καὶ ὁσμήϊματίων σὺ ὡς πάντα τὰ δρώματα.

Ἦν δ' ὅτε σὺ περιβολλὴν τῶν ἱματίων φέρων
 Ἐκ τῶν περσασκομῶν μοί φησι θυμιαμάτων,
 Κρετίονα πάντων ἡγούμενον τῶν δρώματων μόνον.

Κηρίον δὲ σπασέζουσι χεῖλη σὺ, νυμφίε, μέλι καὶ γά-
 λα ὡς τὴν γλῶσσαν σου.

Κηρίον δὲ σπασέζουσι τὰ χεῖλη σὺ νυμφίε.
 Ἦν γάρ, φησι, πῶς τέκνοισι σὺ νέμεις διδασκαλίαν,

Ἰδὲ, καλὴ εἰ πολλόν με, καὶ μάμῳ οὐκ ἐστὶν
ἐν σί.

Εἶτα πρὸς μείζονα καλεῖ πάντων δὲ θύει δέξαν.

Διόρο δὲ Λιβάνη νύμφη. διόρο δὲ Λιβάνη.
ἐλπίση καὶ διελπίση ἀπ' ἀρχῆς πίστεως, δὲ κεφα-
λῆς * νεῖρ καὶ Ἀ' ἐρμῶν, δὲ μανδρᾶν λεόντων, δὲ
ὀρνέων παραδαιών.

Ε' παί, φησιν, ἐλήλυθας εἰς τὸ τ' σμύρνης ὅρῳ,
καὶ στανέθης μοι βενδὸν αὐτὸν τὸν ἔ' Λιβάνη,
ἡ γουνέμοι συνέπαθες, ἡ τοι συνεδοξάδης,
Δεῦρο λοιπὸν ἀνάβηθι τὰ χῶ * ἐκ ἔ' Λιβάνη
Πρὸς ὑψηλόπρεπτα τῆς ποικίλης χωρία,
καὶ μὴ πωθείση πᾶσι πτωχὰς ἀνθρώποις,
καὶ φύγῃσι παρὰ δάλεον μάνδρας καὶ τ' λεόντων.
Ε' παί δ' ὁ λόγῳ γίγνεται ἔργον ἐκ τ' πραγμάτων,
καὶ συνψύχῃ τῷ χρεῖ * τῷ καθαρῷ νυμφίῳ,
οἱ φίλοι κατεπλάγησαν τὴν ποικίλιν τ' νύμφην,
καὶ πρὸς αὐτὴν θαυμαστικῶς ἐξέπνυν τὴν παρθένον.

Ἐκαρδίως ἡμᾶς ἀδελφὴ ἡμῶν νύμφη. Ἐκαρ-
δίως ἡμᾶς ἐν * ὀφθαλμῶν σε. ἐν μιᾷ ἐν θέ-
ματι τραχίλῃ σε ἐδίδαξας ἡμᾶς πρὸς θεῶν
πλεόν.

Ὡς ἅπαντα σε τὸν ὀφθαλμὸν τὸν τῆς ψυχῆς ὡς νύμφη
θερμῶς ἐσαπνίζοντα τῷ λόγῳ καὶ νυμφίῳ,
καὶ τ' ψυχῆς τὸν τραχίλον τὸν σὺν ὑποκλιθέντα,
καὶ ἔ' χρεῖ τὸν ἐλαφρὸν ζυγὸν ἀναλαβόντα,
Ὡς ὄντως Ἐκαρδίως ἡμᾶς * * * ὡς νύμφη,

Ὡς

Υπὲρ δ' ἄνθρωπον καὶ χροστὴν δέσποτα, χιλιάδας.
Καὶ χιλιάδας ἀλλαχῇ τῶν ἀθροισμάτων λέγει.

Δύο μαδοὶ ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδου, οἱ
νεμόμενοι ἐν τῇς κρήναις.

Καὶ τὸ πρῶτον γυναικοπρεπῶς ἐξώθεν λελεγμῆρος,
Ἐσώθεν ἐχρήσθη εὐχρηστικῶς καὶ χάριν.
Μαδοὺς γὰρ γίνωσκε διττῶν τῆς θείας ἐκκλησίας
Ἄμμα καὶ ὕδωρ τὸ σπηλὸν ἐξ λόγου καὶ ζωτῆρος,
Δι' ὧν δ' ἐδίδοντο ψυχὰς πιστῶν τὴν σωτηρίαν.

Ἔως Διὰ * * ἡμέρας, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί. πο-
ρεύσονται ἐμαυτῶν πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης, καὶ
πρὸς τὸν βουνὸν τῆς Λιβάνου.

Ἐν τῇ τοῦ ὑμνου ἀντίθετοι τὸ πᾶσι τὸ σωτῆρος.
Σμύρνης γὰρ ὄρος γίνωσκε τὸ πᾶσι τῆς κυρίας.
Βουνὸν Λιβάνου πάλιν ἡ γυνὴ τὴν τῆς δόξης,
Ἡ ἄνθρωπος ἐδόξασε πατὴρ αὐτὸν καὶ μένον.
Τὸ πρῶτον ὅλοι πέφυκεν ὁ λέγει τῇ παρθένῳ.
Δεῦρο μοι συστρωθήτω πρὸς πᾶσι ἐπηγμῶν,
ἵνα μεγαλῶς σὺν ἐμοὶ πεπρωθῇ δόξαδοξου.
Ἀπομολεῖν γὰρ ἔγωγε βύλοιον πρὸς τὸ πᾶσι,
Ὅπως αὐγάσω τοῖς πιστοῖς ἡμέραν σωτηρίας
Καὶ καὶ * χθῶσιν αἱ σκιαί πᾶσι τῆς ἀγίας.
Πλὴν ἐμαυτῶν περὶ σμύρνης τῆς * * *
Ταῦτα μὲν ἐν λελάληκεν ὁ κάλλιπος νυμφίος.
Ἐπεὶ ἡ ταῦτα ἔγνωκεν αὐτῶν συστρωθῆσαν,
Καὶ πᾶσι ἐκατηρώσασθαι τὴν ἐν τῇ ἐκείνῃ,
Πάλιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν φησι γὰρ ἔτι ταῦτα.

Ἰδὲ, εἰ καλὴ ἡ πωλήσιόν μου. ἰδὲ, εἰ καλὴ ὡς λά-
 πυρον ῥοᾶς. μῆλον σε ὅκρὸς τῆς σιωπῆσεως.

Διπλῆν καὶ παῦτα δέδωκε τὸν ἔπαυον ἔκ κάλλους.
 Ἰδὲ πρὸς σώπια γὰρ αὐτῶν νῦν ἱπαιέσεις μῆλον,
 Ὡς πῆρες ἐρυθισματῶν καὶ σωφροσύνης γέμον.
 Ἐπῆνεσε καὶ τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος λέγων ἕτως.
 Ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεως ἔκ κάλλους τῆς ψυχῆς σε.
 Ταῦτα μὲν ἐν ἐρωτικῷ ἐξώγει ἔχθρ' θείας
 Ἀλλ' ἔνδον μεγαλοπρεπείας τῆς ἀναβάσεως ἔχθρ'.

Ὡς πύργος Δαβὶδ τράχηλός σε ὠκεδομημὴς
 ἐν Θαλπῶθ. χίλιαι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν
 πάσαι βελίδες τῶν δυνατῶν.

Καὶ ταῦτα γυναικοπρεπῶς πρὸς μιλαίῃ τῇ νύμφῃ
 Θέλων γὰρ * * * νῆν τὸν τράχηλον ἐξόχως,
 Πύργω παρείκασεν αὐτῷ ὑψηλοτάτῳ πίνυ,
 Τῷ δομηθέντι πρὸ πρὸν ὧρ' Δαβὶδ ἔθρ' θείας
 Ἐν Θαλπῶθ πρὸς τήρησιν ἀπάντων τῶν ἀσμάτων,
 Τῶν τροπαιμῶν παρ' αὐτῶν πολλάκις ἀλλοφύλων.
 Σὺ δέ μοι τράχηλον αὐτῆς τῆς θείας ἐπέκλησας
 Τὸν μέγαν Παύλον γίνωσκε, δέσποτα σε φηφόρε,
 Τὸν πῖν Χερσὸν βασιτέοντα πῶν κεφαλῶν τῶν ὄλων.
 Καὶ κατ' ἐκείνον αἵ πινες ἐπύργος διδαχῆς
 Τῶν καὶ νῦν ἐξήρτλυνται πᾶσι τῶν ἀσμάτων,
 Ἄσπερ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐκάλεσε χίλις.
 Μὴ μὲν τοι λόγον ἀπ' αὐτῆς, δέσποτα, τῶν χιλιῶν.
 Ἐθ' ὅτι γὰρ ἐστὶ τῆς γραφῆς τῆς πολλῆς λέξης,
 Ὡς περ φησὶν, ὁ νόμος σε ἔσματος τυγχάνει

Ἰπέρ

Τελχώματα σε ὡς ἀγέλη τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπέκα-
λύφθησαν ἀπὸ Γαλαάδ.

Ταῦτα γὰρ ὡς γυναικὶ καὶ παρομιλεῖ τῇ νύμφῃ.
Εἰ δ' ἀναγωγὴν πρὸς τοὺς ἐξεσθλήσας θέλης,
Ὡς χώματι πεφύκασι τῆς νύμφης καὶ παρθένης,
Ἦ γὰρ ἐγκαλῶπίσματά τῆς θείας ἐκκλησίας,
Τὸ πλῆθος ὅντως ἔλαβ' ἡς ἐξ ἐθνῶν ἀγέλης.

Ὁ δόντις σε ὡς ἀγέλη τῶν κεκαρμύων, αἱ ἀνα-
βαίνουσιν ἀπὸ Ἑλβετῶν, αἱ πάσαι διδυμύουσιν, καὶ
ἀπικνεῖσαι οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

Ὁ δόντις δέ μοι γίνωσκε σὺν θεῖς διδασκάλης,
Τὴς σιφνωσίταις ἡμῖν γραφὴν τὴν σέβασμίας,
Τὴς Ἰσφροντίδας τῆς σικκῆς ἐξαποκέρματός.
Διδυμοτόκας τέ σὺν ἡ πάλιν ὁ λόγος εἶπεν,
Ὡς καὶ ψυχῆς καὶ σώματος καλῶς καθηγησιμότης.

Ὡς σαρτίον χέκκινον χείλη σε, καὶ ἡ λαλιά σε
ὠρεῖα.

Ἐν τούτοις πάλιν ἐπαγγελίαν χείλη μὲν τῇ νύμφῃ.
Σὺ δ' ἡ σαρτίον γίνωσκε τῆς σιωπῆς τὸ μέρους.
Τὴν δ' αὖ ὠρεῖαν λαλίαν τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον.
Φησὶ γὰρ ἐν κατέρθωσας τῆς σιωπῆς τὴν χάριν,
Μηδὲν λαλῆσαι πρὸς τὸν μηδὲ πεπλησθημένον.
Εἰ γὰρ βελήσας πᾶσι λαλήσας, καὶ φωνήσας,
Τὸ κήρυγμα τῆς πίστεως κηρύττης καὶ διδάσκαλος.

Μήτηρ ἴτ' αὖτε πέφυκεν ἡ τοῖς πατέρος ἀγάπη.
 Τούτων ὡς ἤκουσεν αὐτῆς τῶν λόγων ὁ νυμφίος,
 Πρὸς ἐπαυνοὶ ἐγείρεται ἔκ αἰλλας αὐτῆς, λέγων.

Ἰδὲ, εἰ καλὴ ἡ πωλησίον μιν. ἰδὲ, εἰ καλὴ.

Καλὴ γάρ οὐτως πέφυκας, Φησι, καὶ μὲν πωλησίον,
 Πάσης σωθῆναι θέλεις ψυχὰς τὰς τῶν ἀνθρώπων.
 Εἴτ' ἐπαυνοῦν βεβηθεὶς αὐτῶν καὶ κτ' μέρος
 Φησὶ πως ἔτι πρὸς αὐτῶν, ἤγαν τινὲν ἐκκλησίαν.

Οἱ ὀφθαλμοί σε ποιεῖς τρεῖς.

Ὡς περ ἐν σώματι βροτῶν πολλὰ τυγχάνει μέρη,
 Πόδες, καὶ χεῖρες, καὶ μαῖοι, καὶ στήθη, Ἐκκρίλια.
 Οὕτω καὶ σῶμα σου σπλὴν τῆς θείας ἐκκλησίας,
 Οὐ περ τυγχάνει κεφαλὴ Χριστός, ὁ καὶ νυμφίος,
 Καὶ χεῖρας ἔχει τροπικάς, καὶ πόδας, Ἐκκρίλια,
 Ὄμματα περ καὶ τράχηλον, ἰδόντας τε, καὶ τρεῖς.
 Τούτων γάρ πάντων τῶν μερῶν καὶ τῶν μελῶν τὸ καλλίον
 Θείων τῆς νύμφης ἐπαυνοῦν Χριστός, ὁ καὶ νυμφίος.
 Ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπὸρῆξαι τὸν ἐπαυνοῦν συμπλέκην.
 Σὺ δ' ὀφθαλμοὺς ἐνόησεν τῆς θείας ἐκκλησίας
 Τὸ σύνταγμα τῶν προφητῶν τ' ὁ ζυδεσκεσάτων.
 Θείων ἢ παύτης ἐπαυνοῦν σὺν ὀφθαλμοὺς σὺν ἰδόν,
 Φησὶ καὶ παῦτα πρὸς αὐτῶν ὡς κατ' εἰρμὸν δόξης.

Ἐκτὸς τῆς σωπῆσάς σε.

Τὸς ὀφθαλμοὺς σε γάρ, Φησιν, ἐπλήρωσε σὺν ἔξω.
 Οἱ γάρ ἐκτὸς ὑπερπιοὶ τυγχάνουσιν ἐπαίνου.

Τρεῖς.

Ἐσι μὲν γὰρ καὶ Λίβαις ὁ σπῖλος ἡ γαστήρ,
 Οὐ τίς μίμνηται Δαβὶδ ὁ ψαλμογραφεύς, λέγων.
 Ὡς φοιτῶν ἐξασθῆσεται δίκαιος ἐν κυρμῇ.
 Καὶ πληθυνθήσεται καλῶς ὡς δέδρ' ἔξ Λιβάνου.
 Ἐσι δὲ πάλιν Λίβαις ὁ δότοβλητης ἐν πῖσι,
 Ὁ πρὸς ἐπευχεται Δαβὶδ πᾶς κέδρος συντεβλυῶν.
 Στύλεις δὲ σύ μοι νόσον καὶ βάσος ἔξ Φορεῖς,
 Τὴν δότοσόν τις ἀληθῶς καὶ οὐτ' ἀποφῆταις ὅλως,
 Οἵ πινες ὑπὲρ ἐσὶ ἔξαστο Χρῆς ἔτι κλῆσιον,
 Καὶ τὴν ἀγάπην ἡυξήσαν, ἡ γὰρ τὴν ζωτήριαν
 Τῶν ἀνθρώπων δὴ λαδὴ ψυχῶν τῶν ἀπωσμένων.
 Ταῦτά μὲν ἔν λελάληκεν ὑπὲρ αὐτῆς ἡ νύμφη.
 Εἶτα προτρέπεται ψυχῶν ἀπάσης τῶν ἀνθρώπων
 Ὑπὲρ ἐλθεῖν τῶν κοσμικῶν σκαυδάλων καὶ φορέων.
 Καὶ τὸν νυμφίον κατὰ εἶν αὐτῆς σπυλιωμόν.
 Φησὶ γὰρ ἔτι πρὸς αὐτὰς ὑφ' ἡδονῆς ἡ νύμφη.

Ἐξέλθετε, καὶ ἴδετε θυγατέρες Σιών ἐν τῷ βασιλεῖ
 Σολομῶν. ἐν τῷ στεφάνῳ ὃ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ
 μήτηρ αὐτῆς, καὶ ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτῆς, καὶ ἐν
 ἡμέρᾳ ὁφρεσύνης καρδίας αὐτῆς.

Ὡς θυγατέρες τῆς Σιών φησὶν ἡ νύμφη πάλιν,
 Ἐπεὶ περ ἔγωγε τὸ πρὸν ἔσσι μεμισσημένη
 Γέγονα νυνὶ περπνίταται φορεῖον ἔξ νυμφίς,
 Θέλω καὶ πάσας ἐκφυγαῖν ὑμᾶς δότ' ἑοβίς,
 Καὶ καθαροῖς ἐν ὁμμασιν προσβλέψην τὸν νυμφίον.
 Περιεκέμενον σέφαιον ἐκ λίθων σεβασμίων,
 Ἐν ᾧ περ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ τέτρα,
 Σήμερον μνηστευόμενον ἐμὲ τὴν ἐκκλησίαν.

Τ

Μήτηρ

Ως μάλλον ὑπασσάμηναι πὺν πῶν τὴν νύμφης.
 Σὺ δέ μοι (Φόδρα πρόσχετῃ τέτων ἐξηγήσῃ.
 Κλήη τυγχάνῃ Σολομών ὁ τῶν σωμάτων πότῳ.
 Ἐξήκοντα ἢ διωαπὶ πεικυκλῆντις ταύτην,
 Οὔτως αὖ πὶ πεφύκασι οἱ πᾶνυ σεσωσμένοι.
 Ἐξήκοντα ἢ λέγονται τῷ λόγῳ τῶν ἀσμάτων.
 Οἱ πῆες ὅστις διωαπὶ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ
 Βαθμὸς ἐπέστησεν πολλὰς τὰ πλῆθη τῶν δαυιδίων,
 Τῶν ἐν νυκτὶ τὸν πόλεμον ἐχόντων κατ' ἀνθρώπων,
 Ὡς ἐκπλήτῃ τις ἀνὴρ ῥομφαίας μορὸν φέρων,
 Τὸς μὴ πρὸς πόλεμον κατ' ὡς ἐκδεδοκίμασμένους.
 Ἐκείνῳ γὰρ πασάμηναι τὸ ἔσχατον σημῖον,
 Ὡς πρὸς ῥομφαίας δίστομον ἤκοντο μὲν λίαν,
 Πρὸς τὰς δεξὰς ἀντίστησι καὶ πρὸς τὰς ἐξουσίας
 Τὸ κροσσότορον. Σατὰν ἔσκόσεν τὸν προσάτην.
 Ταῦτα μὲν ὄντα παρ' ἡμῖν ὡς διωαπὶν ἐλέγχθη.
 Εἰ δ' ἴσως καὶ σύνταξιν ὁ λόγος ἐπεβοάνῃ,
 Μὴ τὸ θαυμάσιον, δέσποτα, μὴ τὸ δυσχερὲς ἴσῃς.
 Οὕτω γὰρ ἔχῃ τὰ πολλὰ τῶν προφητικωτέρων.
 Φέρε λοιπὸν ἐψώμεθα τῶν ἐφεξῆς ἀσμάτων.

Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλομών ἀπὸ
 ξύλων ἔξ Λιβάνου. ξύλῳ αὐτὸς ἐποίησεν ἀργυρεῖν,
 καὶ τὸ ἀνάκλιτον αὐτὸς χρυσεῖν. ὀπιβάσας αὐτὸς
 περὶ φύραν, ἐν τῷ αὐτῷ λιθόστρωτον. ἀγάπην δὲ ἀπὸ
 θυγατέρων Γερουσαλήμ θυγατέρες Σιών.

Ὁ λόγος ὁ προκείμενος ἔχει μέγας τῶν ἀσμάτων
 τῶν ἐξ ἔθνων αἰνίττεται πασάφως ἐκκλησίαν.
 Ὁ βασιλεὺς γὰρ Σαλομών, ταῖς ἐσιν ὁ νυμφίος,
 ὅς ἐστιν ἀπὸ τῶν ἔθνων τῶν ἀτμισμένων πάλιν.

Τίς αὐτῇ ἡ αἶα βαίνουσι δὸπ' τῆς ἐρήμης ὡς ἐτλήχη
καπνῶ, πτόμιασμάς ἡ σμύρνας καὶ λίβανον δὸπ'
πάντων κυριορτῶν κυρεῖψῃ.

Ταῦτα περ γάρ τε λέγουσιν οἱ φίλοι πρὸς ἀλλήλους.
Οἱ τῶν ῥημάτων ἡ σκοπὸς ἔστιν ἐστίν, ὡς οἶμα.
Ἡ νύμφη γὰρ καὶ πρὸς τὴν δρεπῆς ὑψώθη,
τῇ πίστι, τῇ πρᾶότητι, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ.
Ἐπεὶ ἡ καὶ πρὸς δρεπῆς ἄλλο μετίβη χημῶ
Νηστίας ἀρεπνίας τε καὶ πρῶτον χημῶ παινύχῃ,
καὶ τὴν μερφλὴν ἡ ἀλάστον ἔσαν χαμδύναις,
Οἱ φίλοι καπτολάγησαν τῆς πρῶτον χημῶ.
καὶ πρὸς ὑπεκρίνομαι δὴ πρὸς τὸν ἀγνοῦντα
Περὶ τῆς νύμφης ἡ λέγουσιν ἐπρωτῶν ἀλλήλους,
Τίς αὐτῇ λέγοντίς, ἐστὶν ἡ πρὸς τῆς ἐρήμης
πρὸς ἔρανον αἰδέραμιν ὡς πρὸς καπνῶ ἐτλήχη,
Σμύρνας ὁ σμῶν ἐκπέμπεται καὶ θαυμαστὴν λιβάνῃ.
Πᾶσι ψυχῇ γὰρ ἡ λέγουσι λίβανον πλεοδύναι,
Ἡ γὰρ πρὸς τὴν θυμίαμα τῶν βασιλεῶν τῶν ὅλων,
Ἀν μὴ νεκρῶσι πρὸς πρὸς πάντα τῶν μέλη ταύτης,
καὶ σμύρνα δὴ πρὸς γλῆσσι χημῶ πρὸς νεκρῶσι,
Οὐκ ἄλλων γίνεταί ποτε λίβανον τῶν κυρεῖψῃ.

Ἰδὲ κλίνη τῆς Σιλομῶντος, ἐξήκουσα διωπατὶ κύ-
κλῳ αὐτῆς δὸπ' διωπατῶν Ἰσραὴλ, πάντες κατέ-
χοιπες ῥομφαίας, δεδιδαγμένοι πόλεμον. αἰνὴρ
ῥομφαία αὐτῶν ὅτι μὴρὸν αὐτῶν. δὸπ' ἡ ἀμβας ἐν
νυξίν.

Οἱ φίλοι ταῦτα λέγουσι δὴ πρὸς τὴν παρθένον.
Τὸ καλὸν αἰφηνγῶν τῆς κλίνης τῆς νυμφῆς.

Ὡς.

Ἐπεὶ δ' ἔγχευ' ἔγνωκα μηδὲν ἴππευδ' ἔμμε,
Παρῆλθον αὖθις ἀπ' αὐτῶν, Φησὶν, ἔξαπορεύσσε.

Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν ἕως ἃ εὖρον ὅν
ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μῦ.

Ὡς γὰρ παρῆλθον γάρ φησι μικρὸν ἐκ τῶν ἀγγέλων,
Πιστεύουσι τῷ λογισμῷ τῶν ἀκαταλήπτων
Τῷ παντοκράτορι Χριστῷ καὶ θεοφάνει λόγῳ.
Εὖρον αὖτὸν αἰς ἀληθῶς ἐς τοὺς ἀκαταλήπτοις.
Ἡ φύσις γὰρ ἡ θεϊκὴ ἔστι λόγος καὶ νυμφίος
Τὸ μὴ καταλαμβάνεσθαι καταληπτός τυγχάνει.

Ἐκράτησα αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἕως ἃ εἰση-
γαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς μου, καὶ εἰς τὸ
ταμιῶν τῆς συλλαιβάσεως με.

Ἐπεὶ περ ἀκαταλήπτος αὐτὸν, φησὶν, ἐφεῦρον,
Ἐνδον αὐτὸν ἐκράτησα καὶ μέσση τῆς καρδίας,
Καὶ τῷ πατρὶ στανάρχον ἐγνώρισα τυγχάνειν.
Ἡμεῖς γὰρ οἴκοι καὶ ναεὶ καὶ μάλιστα ταμιῶνα
Τῷ πνέματι τυγχάνειν καὶ τὸν μέγαν Παῦλον,
Τοῦ καὶ γλυνίσαντος ἡμᾶς ἐτρέφοντος ὡς οἶδεν.
Ἀλλὰ τὴν κρείττω παρεκπλὴν ἡ νύμφη ψηλαφῆσαι
Πάλιν οὖν φίλος δυσωπῆ καὶ τέτοις ταδε λέγει.

Ὡς οἶσα ὑμᾶς θυγατέρες ἱερουσαλήμ ἐν ἑδυνά-
μεσι καὶ ἐν ταῖς ἰαχύσεσι ἔαρεθ'. ἐαν ἐγείρητε καὶ
ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἃ θελήη.

Τοῦ λόγου τούτου φησὶ σάσαι εἰπωμένης τῆς ἐμφάσεως.
Λόγους λοιποὺς οὖν ἐφεξῆς, ὡς διωκτὸν, σκεπήσει.

Ὡς ἀληθῶς ἐκτραγωδεῖ σὺν λόγῳ ἡ παρθένος.
 Ψυχὴ γὰρ πᾶσι καθαρὰ καὶ πρὸς ἀγγέλους φθάσῃ,
 Καὶ τῶν αὐτῶν ἔσωθεν εἰσέλῃ τῶν ἀρρήτων,
 Μὴ νομίζω καί ποτε τὴν θεικὴν εἶσιν.
 Ἐπεὶ γὰρ ὡς ἐζήτησεν οὐχ εὔρε τὸν νυμφίον,
 Ἀκέσῳ μὲν τί βέλεται, Φησὶ γὰρ ἔτι πάλιν.

Ἀναστήσομαι δὴ, καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐν
 ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ. ζητήσω ὃν ἠγά-
 πησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐζήτησε αὐτὸν, καὶ οὐχ εὔρεν
 αὐτόν.

Ἐξαναστήσομαι, φησὶ, καὶ ψηλαφήσω τὸν,
 Καὶ πᾶσι ὑπερκόσμιον περικυκλώσω φύσιν,
 Ἦν πόλιν ἐπωνόμασεν ὁ λόγος τῶν ἀσμάτων,
 Καθώππερ εἶπεν ἀγορὰν τὰς ἀνω πανηγύρες.
 Ὡς γὰρ ἀνέστη δέ, φησὶ, πρὸς ζήτησιν ἐκείνου,
 Καὶ τῷ σκοπῷ καὶ λογισμῷ τὰς τῶν ἀγγέλων φύσεις.
 Ἀπάσεις ἐξηρώνησαι μὲν πολλὰ τοῦ πόθου,
 Ἐλπίζουσα καταλαβεῖν αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγγέλοις,
 Ὅπως ἂν μάθω τίς ἐστὶ, καὶ πατρὸς τυγχάνει,
 Καὶ πόθεν ἔχει τὴν δρεχμὴν, ἢ πῇ καταλήγει,
 Οἱ φύλακες τῆς πόλεως Σιών τῇ ἀνωτάτης
 Περὶ τοῦτο εἶδον με τὴν πόλιν, καὶ ζητῶσιν.
 Φησὶ γὰρ ἔτι καθεξῆς ὥσπερ ἀφηγερμένη.

Εὐρώσω με οἱ τηρεῖς, οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει.
 Εἶτα, φησὶν, ἠρώτησε πρὸς σὺν ἀγγέλους ταῦτα.

Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε.

Ἦλπιζον γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ τοῖς ἀγγέλοις εἶναι
 Καταλήπτον καὶ προσιπὸν τὸν λόγον καὶ νυμφίον.

Ο ποιμαίνων ἐν ταῖς κρήναις, ἕως ἂν ἀλαπιδώσῃ ἡ
 ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ. ὑποσπρέψον. αἰμειώ-
 . θητε ἀδελφιδέ μου τῇ δόρκωϊ, ἡ νεβρῶϊ ἐλάφωϊ,
 ἐπ' ὄρη κοιλωμάτων.

Ὡς καλῶς ἐταπείνωσεν τὰν λογικῶν προβάτων,
 Φησὶν ἡ νύμφη πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον καὶ νυμφίον,
 Ὡς τρέφῃς σε τὰ προβάτα τῆς δόρκως ὡς κρήναις.
 Καὶ πάλιν φάνηθι δόρκας ἡ καὶ νεβρὸς ἐλάφωϊ,
 Καὶ πάλιν ἀναζητήσεν ὡς περ ἀνθυποσπρέψας,
 Ἀ' περ ἐπὶ θάλασσά τις μικρὰ τῶν κοιλωμάτων ὄρη,
 Καὶ πᾶσαι ἐξαφάνισον διώαμιν ἐσαντίαν,
 Καὶ καθομάλισεν βεντὸς τῶν ἀγρῶν ἐπηρεμύδας.
 Οὕτω γὰρ πωληθήσεται οἷς δροίμοις πᾶσαι φάραγγες,
 Καὶ πᾶς ταπηνώθησεται βεντὸς ὁ τῆς κακίας,
 Καὶ πᾶσαι κινηθήσονται σκιαὶ τῆς αἰθείας,
 Καὶ ἀλαπιδώσῃ βροτοῖς ἡ μέγα ζωτηρία.

Ἐπὶ τῷ κείτῳ μου ἐν νυξίν ἐζήτησεν ὃν ἠγάπησεν ἡ
 ψυχὴ μου. ἐζήτησεν αὐτὸν, καὶ ἔχον αὐτὸν ἐκά-
 λεσε αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπέκασέ μοι.

Ὡς ὁπῶς ἀκατάληπτος ἡ σὴ Χρηστὴ μου φύσις,
 Ἐπὶ τῷ κείτῳ μου, φησὶ, τῷ ἄγαν προσεπλήρωσέ μου.
 Ἐν ἧ καὶ φθάσῃς λοιπὸν ἡ λησὶ καταπιῶμαι,
 Ὡς ἡδὴ τέλει ἀκροτάτῳ πάντων καταλαβῶσαι,
 Οἷον πρὸς νύκτα πέφυκα τῶν θείων μυστηρίων
 Θερμῶς ἀναζητήσῃς τὸν λόγον καὶ νυμφίον,
 Οὐχ ἔχον τῶν ἑδαμῶν ἐκῆσε πεφλυότα,
 Καὶ πάλιν τῶν κέκληκα, πάλιν οὐχ ὑπέκασέ μοι.

Ὡς

Τελούφ' γὰρ, πῆς θηρόπαῖς, τετίσι πῆς ἀγγέλοις,
 Ὡς περ ἀλώπεκας μικρὰς πιας δυσηνοπάτας
 Θηρεύσαι, καὶ σπαραγαίνειν, δεσμῆσαι, ἐκρετῆσαι
 Τὴν πᾶσαν ἀποστατικὴν διώαμιν τῶν δαιμόνων,
 Τὴν δρᾶσαντα πὴν μέγιστον, τὴν ἀποστατὴν φύσιν,
 Ὡς ἐκτερόφ' καθ' ἡμῶν αἰς λείων ἐν τῇ μάδρᾳ.
 Τὸν κρομοκράτορα Σάπιν, ὃ σκίον τὸν ποταμὸν τῆς
 Τὸν ἄδιν τὸν πλατύναντα τὸ σῶμα τὸ ζοφῶδες,
 Τὸν ἔχοντα καὶ φέροντα τὸ κράτος ὃ θανάτου,
 Τὸν ἐγκαυχώμενον λαβεῖν ὡς νοστὴν σφαίραν
 Τὴν οἰκονομὴν ἐνυμπίαν, καὶ τὴν αἰσθητικὴν
 Ὡς περ ὡς ἀνθρώπων καταπεφρονημένην.
 Τὸν ἐξαλείφειν φάσκοντα γῆς ὅρας καὶ θαλάσσης.
 Τὸν ἐν τεφέλας λέγοντα τὸν θρόνον καθιδρύσαι.
 Οὐπερ χαλκαῖ μὴ αἰ παύσει, καὶ σιδηρεὶ δὲ ἡ
 ῥαχίς.

Ἐγκατα δὲ ὡς φασι αὐτῶ σμυρίτης ἄλλοι λίθοι
 Αὐτὸν τὸν ὄφιν τὸν δεινόν, τὸν γέροντα, τὸν μέγαν,
 Καὶ πᾶσαν ἄλλην διώαμιν αὐτῶ τὴν ἐκαστήν,
 Ἡ διώαμιν ἐνέμαστος τῆς ὄντως δυναστείας
 Ὡς ἀλώπεκια μικρὰ, καὶ δολιχεὶ τῇ φύσει.
 Τὰς γὰρ μικρὰς ἀλώπεκας φησὶ κρατῆσαι τίμης,
 Ὡς βλαπτικὰς τογχανέουσας φίσσεως ἀνθρώπων,
 Ἀμπίλως γὰρ αἰς ἀληθῶς τῶν ἐνὸς μόνας.
 Ἀλλ' ἰδωμὸν καὶ τί φησιν ἡ νύμφη καὶ παρθένη.

Ἀδελφίδες με ἐμοὶ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῶ.

Ἰδὲ, φησιν, ἐβλέψαμιν ἀλλήλους οἱ παῖδες.
 Ἀλλ' ἐφεξῆς ἐκδυσωπῶ λέγασαι τῶ νυμφίῳ.

Καὶ πάλιν ἐγκλιθεῖ τέρψιν Πητυμίας.
 Ἐκεῖν θ' οἷ' αὖ ἀπὶ χερσὶ νομοθετῇ ὁ Φώνης.
 Οἷ' ἢ μηδ' ὅλως πρὸς ὀργὴν κινεῖσθαι δογματίζει.
 Ἀν' ἣ ζῆτεῖς καὶ περὶ βατον, καὶ σὺ βατον, Ἐ πάχα,
 Τὰς Φανεράς καὶ σπουδαίας σκείνης διδρασκῆς.
 Καὶ τὰ θ' εὐρίπης ἐν αὐτῇ ποδμαπικῶς ἐγκύπλων.
 Ἡ' πύτρα γὰρ ποδμαπικῇ, καὶ χοῖκός οἱ πῆχθ',
 Ἀλλ' ἀκασώμαθ' αἰοῖται τῶν ἐφεξῆς ῥημάτων,
 Ἀπόκρισιν γὰρ δίδωσιν ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ.

Δείξον μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκῆσόν με τῆς Φωνῆς·
 ὅτι ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.

Μηκέτι μοι προσμύλει, Φησὶ, καλὲ νυμφίε,
 Διὰ λῶν προφητικῶν καὶ νομικῶν βιβλίων,
 Ἀλλ' ὡς εἶχον ὁ βλέψαι σε, καὶ τῆς Φωνῆς ἀκῆσαι,
 Ἀκῆσόν μοι τὴν Φωνὴν, καὶ δείξον μοι τὴν ἴεσ.
 Ἡ' γὰρ ἡδεῖα πέρυκεν ἔγω, καὶ γλυκυπύτη,
 Ἡ' σὴ Φωνὴ προφητικῇ, ἡμῖν ἐπηχρμένη.
 Καὶ πῦθ' ἐν νύτῃ σε βλέπομεν ὄψιν ὡς ἐν καπνῷ.
 Ὁραῖοι πύτθ' ἐπὶ πυκνῆς καὶ παρὰ δέσσειας.
 Ὁ παρὰ πύτθ' ἐστὶν ἡ καλὴ τῆς σῆς ἴεσ.
 Καὶ τῆς Φωνῆς ὁ γλυκασμός αμέτῳς διδρασκῆς.
 Ἡ' κατε τὴν πύτθ' ἐκλήσιν τῆς νύμφης ὁ νυμφίος.
 Ὡς μέλλων ὑπὲρ αὐτὸν εἰς τὴν Φανὸς δέκνυν,
 Πρῶτον εἰς ἄχαρ παρορμᾶ τῶν θηρῶν, καὶ λέγει.

Πιάσθ' ἡμῖν ἀλάπικας μικροὺς ἀφαιρίζοντας
 ἀμπέλωνας, καὶ αἱ ἀμπέλοι ἡμῶν κυτρίξουσιν.

Ὡς τῆς Φελκῆς καὶ Φοβεράς τῆς λίγης διωασείας!
 Ὡς παναλκῆς διωάμεως! ὡς κρᾶσθ' ἀπορρίτῃ!

Τελευτᾷ.

Ὁ λύνθης ᾧ, τῶν δρετῶν τὰς ὑποδείξεις.
 Ἀμπέλως πάλιν, δέωσται, γίνωσκει κυπριζήσαι,
 Ψυχὰς περὶ πῆν εἰς καλὸν ἐναρξάμεναις ἤδη.

Αἰάσαι. ἐλθε ἡ πηλοσίον με, ἡ καλή με, πεισι-
 ρά με.

Τέττε πολλάκις ἐπὶ λόγῳ τὰς ἐμφάσεις.
 Λάγως λοιπὸν οὗτ' ἐφειξῆς περὶ φερμύδιον.

Εἰ σκέπη τῆς πέτρας ἐχόμενα τοῦ προτήρισ-
 ματῶ.

Ὡς παρθεύουσαι ψυχὴ, ψυχὴ καθαρωτάτη,
 Ἀνάστηθι ἔσπώματῶ, καὶ δεῦρο πάλιν παρθύμω.
 Οὐκ ἐξ ἀνάγκης δέ λινῶ, ἀλλ' ἐκασίῳ γνώμῃ.
 Φημί γὰρ δεῦρο σε αὐτῇ, τέττιν ἐκασίως.
 Οὕτω ᾧ πάντως περὶ ἐμὲ τὴν φύσιν φησὶς τίλξ,
 Ἦ γιν τὴν πέτραν, τὴν Χρυσὸν, ζωῆς τῆς αἰωνίας,
 Ἀπὸ τῆ προτήρισματῶ τοῦ παλαιτάτη νόμῳ.
 Τὴ συνέγγυς τυγχάνοντῶ τῆς πέτρας μεταβάσει.
 Ἔρχεται γὰρ ὡς ἀληθῶς, τέττιν περὶ συνέγγιξ.
 Τῆς πέτρας τὸ προτήρισμα, καὶ μάθε καὶ τὸν τρέπν.
 Προτήρισμα ᾧ λέγεται δῆθεν ὁ παλαινόμῶ.
 Πέτρα ᾧ πάλιν ἀρραγῆς ἡ νέα Διὰθήκη.
 Καὶ γὰρ δοκῶσιν ἐξωθεν ἀλλήλων ἐφεσάιναι,
 Ὁ νομῶ ὁ Μωσαϊκῆς, καὶ τῶν ὁσπερὶ γλιῶν,
 Ἀλλ' ὅμως καὶ διωάμεν ἀλλήλοις στανῶνται.
 Τί γὰρ ἐστὶν ἐγγύπερον τῶνδε τῶν κελεύσματων;
 Ὁ παλαιὸς νομοθετῆς νόμῶ τῆ μὴ μοιχεύειν.
 Ἀλλ' ὁ παρὼν, καὶ καθ' ἡμᾶς, καὶ τῶν ὁσπερὶ γλιῶν,

Η' γῆ δ' αὖ * ἀπήλξατο φύσις ἡ τῶν ἀνθρώπων,
 Καίρεος ᾧ πέφτακε λοιπὸν περὶς τῆς τῶν ἀνθρώπων.
 Εἰ βέλῃ, κατασπείασον σπέρματος ἐξ ἀνθρώπων.
 ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις γὰρ, ἡ γλῶττ' ὁ λόγος· εἶπεν,
 Εἰδώλοισι ὑποκλίνασα καὶ πάλαν τὸν αὐχένα,
 Εἶδ' ὅτι εἶχεν δρετῶν, τῆτο γὰρ αἶθ' ὀφί,
 Τῷ δριμυτέῳ καὶ σφεδρῷ χέμῳ τῷ τῆς πάλαντος
 Κρυσαλλωθεύσης, καὶ χερδὸν ἐσαπολιθωθείσης.
 Τίς γὰρ ὑπείστατό ποτε τῆς πάλαντος σκοπιζέσης.
 Τηρεῖν ἐξομολόγησιν, φυλάττειν ὡφροσύνην,
 Ἐγκράτεια ἀπάξειοται, φιλεῖν δικαιοσύνην,
 Ἀλλ' ἤδη πάντας ἠνιήσει ἡ γῆ, λοιπὸν ἀνάστα.
 Καὶ σπείρας ἐξ δρετῶν σπέρματος σὺ πάλαντι.
 Μάρτυς γὰρ ἀπὸ δ' ἀρχαῖ· ὑπάρχον τῶν ἀνθρώπων
 Ὁ πείδρομος τῆς χαριτὸς λέγων, μετανοεῖς τι,
 Ὅστις πολλὰς ἐβάπτισε τῶν ἡμετέρων Ἑβραίων,
 Ἰδὼν αὖτε τὴν ἀνθρώπου ἐξομολογήσῃ,
 Τῆτο γὰρ εἴρηκε σαφῶς ὁ λόγος τῶν ἀσμάτων.

Φωνὴ τρυγόνος ἡκούθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Πρόδρομος ἔτι πέφυκε Φωνὴ ἡ βόωντος,
 Στρεφθῶ τρυγόνι δεξιῶν περικαταδύς τῷ λόγῳ.
 Ἀλλὰ περβέθηκε μικρὸν τοῖς περτωπύρω λόγοις.

Η' συκὴ ἐξέλιγκε δὲ τὸν ὀλιώθους αὐτῆς· αἱ ἄμπι-
 λοι κυπερίζουσι ἔδωκαν ὁσμῶν.

Τῆτο ταυρὸν τι πέφυκε πύχα τῆς περὶ ῥῆθ' εἶπ.
 Συκὴ γὰρ αὐτῆς νόησι τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
 Ὀλιώ-

Οὐδέπω δ' εἰσελήλυθεν ἐντὸς τῆς παρθένου,
 Ἀλλ' ἔξωθεν ἰσώμενος ἐξόπιον τῆς πόλεως,
 Διὰ θυρίδων ἑσώθεν καὶ θύλων ἀνδραγυῖαν.
 Σὺ δέ μοι πόλεον γινώσκε πὺν νόμον πὺν ἀνδραγυῖαν.
 Τὸν ἐμπιῶντα πύλιν σκῆπτρον καὶ πάλιν τῶν ἀνδραγυῖαν.
 Θυρίδας δ' καὶ δίκτυα, τῶν περὶ φητῶν τῶν λόγων.
 Καὶ γὰρ περὶ τῆς σαρκοφάγου τοῦ θεοῦ πᾶν λέγει
 Πολυμερῶς ἐλάλησε καὶ πᾶν πολυτρόπως.
 Ἀλλ' ὅπερ λέγει καὶ εἰς μὲν ἢ εὐμφορὰ σκοπητίον.

Ἀποκρίνεται ὁ ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι ἀνά-
 στα, εἴθε ἢ πλεονέκτημα. καλὴ μου. περὶ τῆς μου.

Εἰπέ, φησὶν, ἐλήλυθεν ὁ λόγος καὶ νυμφίος,
 Ὅτις περὶ τῆς χερσὶν ὡς ἀπὸ τοῦ θυρίδος,
 Τὸν μοι πρῶτον ἔρηκεν ἑσώθεν ἀνδραγυῖαν.
 Ἀνέστηθι τοῦ πύλιν σκῆπτρον, καὶ τοῦ σκῆπτρου.
 Καὶ περὶ τῆς μου κατὰ τῶν, καὶ γίνε μοι πλεονέκτημα.
 Εἶτα φησὶν, ἐξ εἰπέ μοι καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἀλλοιῶν.

Ἰδὲ ὁ χερσὶν ἀρῆλθεν. ὁ ὑπὸς ἀπῆλθεν, ἐπερὶ-
 θη ἐν αὐτῇ. τὰ ἀντὶ τῆς γῆς. καμρὸς τῆς το-
 μῆς ἐφθασεν.

Ὅτι, φησὶν, κατὰ τῆς πύλιν τῶν δαιμόνων,
 Τὴν ἀποκρυπταλῶσαι πύλιν τῶν ἀνδραγυῖαν,
 Καὶ δεῖξαι ἀναίαντῃ περὶ τῆς πλεονέκτης.
 Ἐντὺθεν ἀπελήλυθε χερσὶν ὁ τῆς ἀπῆλθεν,
 Καὶ πᾶς θῆναι ὑπὸς ἀπῆλθεν, ἀπὸ τῆς,
 Καὶ τὸ περὶ τῆς ἀνέτλη τῆς ἀληθείας ἑαυ,

Η' γῆ

Μετὰ ᾧ τᾷσ' ἔφθασε κέκλειτο ἔρχοιτο.
 Οἱ ᾧ παρὰ ναινίη) λίγ' ὁ τῶν ἀσμάτων
 Τὰ τῆς ἐναθροπίσεως ἔθετο θρόνον λόγῳ,
 Δι' ἧς εἰλκύσαστο ψυχὰς ἐν σκοπῇ κατημύνας
 Δαίμονας ὅλως καθελὼν καὶ μίνως τῇ κελεύσει.
 Τᾷσ' γὰρ ὅρη κέκληκε, καὶ πάλιν βενῶς λέγει.
 Θωματαργῶν γὰρ ὁ Χρῆστος, καὶ δαίμονας ἐλαύνων,
 Τῷ λόγῳ μόνῳ ξυμπαντοῦς ὁπίσθ' ἐπαρτήρας,
 Ἐλάττονας καὶ μειζόντας, Ἐμᾶλλον λεγεῶνας.
 Ἐπὶ ταῖς Φησιν ἐξῆς ἡ νύμφη σκοπητίον.

Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι, ἡ νεβρῶ
 ἐλάφῃ, ἢ τῇ τῷ ὅρη Βαβυλῶν.

Σχιδὸν πυνθὶ πέφυκε τὸ τοῖς περὶ ῥήθ' αἰσι.
 Κανταῦθα γὰρ δεδήλωκε τὸν λόγον καὶ νυμφίον,
 Τὰς δαίμονας ἐλαυνόντα καὶ καταπαρτεῖντα.
 Νεβρῶ δ' αὐτὴν παρείκασεν ἐλάφῳν ἡ παρθένη,
 Ὡς δὴ τὴν ἐναλίσκοντα τὴν φύσιν τῶν δαιμόνων,
 Ὡς περ σὺν ὅφθ' ἡ νεβρὸς, ἀλλ' ἡ νεβρὸς ἐκείνη.
 Ἡ πρὸς ἐπ' ὅρας ἔβαβυλῶν ἐχθρὸν κατωκίαν.
 Ἡ δὲ δορκὰς σοι τροπικῶς τὸν βλέποντα σμυγνέει.
 Οὕτω γὰρ βλέπειν πέφυκεν αἰπέντων τὰς καρδίας.
 Ἀλλ' ἰδωμὲν καὶ τί φησι ἔργῳ πραιτέρω.

Ἰδὲ ἔτι ἔσθ' ἐσηκὼν ὀπίσω τῇ τήχῃ ἡμῶν, ὡς
 κύπλων διὰ τὴν θυρίδα, ἐκκύπλων διὰ τὴν δικτύων.

Ἰδὲ, φησιν, ἐλήλυθεν ὁ λόγος καὶ νυμφίος,
 Ὁ κατωκίαν δὲ Βαβυλῶν τῆς ἐν κατωκίας,

Οὐδέπω

Μηδέποτε πωθήσεσθαι, λαμπρεύνα τί με πλέον,
 Καί τιν' ἐμὲν αὐξάνοντες ἀγάπην πρὸς τὸν λόγον,
 Μέγρεις ἀν' ἑλὲν με καλῶν ἐργασίῃσι τοῖς τρέπεις,
 Καί μέγρεις ἀν' ἐκπωληρωτῇ θέλημα τοῦ τυμφίου.
 Τῷ το δ' ἐστὶ τὸ θέλημα καὶ μόνον ἔνυμφος,
 Τοῦ θέλοντος τῷ σώζεσθαι πάντας ἀνθρώπους ὄντως,
 Τὸ καθαρεύει με παντὶ πλῶς καὶ θεωρῇ Φαυλῶν.
 Ἀλλ' αὐθις θεωρήσωμεν τὰ κατ' εἰρημὸν ἔργον

Φωνὴ τοῦ ἀδελφιδῆ μου.

Τοσῶτον ἀκαταληπτον ὄντως ἐστὶ τὸ θεῖον,
 Ὅτι καὶν πάσις ἀρεταῖς τις καταρθώσῃ μόνος,
 Καὶν ὑψωθῇ πρὸς ἑρμῆς τοῖς ἐναετοῖς τρέπεις,
 Καὶν πύθην συνέγγυς θεῷ νομίσει καθεστάναι,
 Ἐξω τυγχάνειν πύρρωθεν τῆς θεῆς εὐσίας.
 Ἰδὲ γὰρ ἡ προσκοψάσαι, καὶ φθάσαι πρὸς ὑψος,
 Καὶ προσδοκῶσαι συνέγγυς ἐστάναι ἔνυμφος.
 Φωνῶν ὃ πύττει νόησιν τῶν περφητῶν πρὸς ῥήσεις,
 Τὰς τιν' ἔργον σέρκωσιν ἀρρήτως περδολέσεις.
 Εἶτα καὶ τί φησιν ἐξῆς ἐκεῖνος σκοπήτιον.

Ἰδὲ οὗτος ἡ καὶ πηδῶν ὅτι τὰ ὄρη, ἀλλ' ἀλλόμην.
 ὅτι τὸν βανές.

Εἰπάσαι πρὸς τὴν τῆς Φωνῆς ἀκούσαι ἔνυμφος,
 Οὐτός φησι νῦν ἐρχέσθαι πηδῶν ὅτι τὰ ὄρη.
 Καλῶς ἐφιλοσώφισεν ἡ καθαρεύει παρθένης.
 Καὶ γὰρ τοι λόγος ἔστι θεῷ πρὸς τῆς εἰς γῆν καθόδου
 Προφήταις ἐξαποστάλει περδολέσεις ἐκείνους.
 Τιν' πρὸς ἀνθρώπους καθόδου καὶ σέρκωσιν τιν' θεῖον

Εὐώνυμος αὐτῷ ὑπὸ τῷ κεφαλῷ μου. καὶ ἡ δε-
ξιὰ αὐτοῦ περιέλαβέν με.

Ἡ τῶν ἀσμάτων δυνάμις τέττα καταπνεύσει με,
Ἰδοὺ γὰρ βέλθῃ γίνετο χεὶρ τῇ ἐποχῇ.
Ἡ πρὸ μικροῦ τοῦ θανάτου καταπνεύσει βέλθῃ
Ὡς ἡ ἐκ Παύλου πεπνεύσει ψυχὴ καλῶς τρωθείσα.
Καὶ κείνῃ γὰρ θυμῷ πνεύσει ἐξ ἀπιστίας,
Καὶ ζωηθείσας ὡς χεὶρ τοῦ λόγου καὶ σωτηρίας,
Εὐθὺς πρὸς ἔθνη τὰ μακρὰ καὶ πλάτη βίβουσιν αὐτήν.
Παρά τῇ θείᾳ πνεύματι καὶ ἐξ ἀπιστίας
Εἰς τὸ ζωηθείη πᾶς ψυχὰς πᾶς ἐκπεπνευσμένης.
Τὸ λόγῳ ἐκ κηρύγματι καὶ τῇ διδασκαλίᾳ.
Ταῦτα ἡμεῖς ἔχουσιν, ὡς εἶπα, σιφίφους.
Σὺ ἡ μηδὲν ἐκ πλάτης ἀπὸ τῆς νύμφης λέγῃ.
Ὡς ἀρα χεὶρ δῶνυμι αὐτῷ τῇ κεφαλῇ μου,
Ἡ τέττα δὲ αὐτοῦ δεξιὰ καὶ περιέλαβέν με.
Τρέπεις γὰρ βέλθεις κοσμικῇ καὶ πεπνεύσει λέγου
Ὁ λόγῳ ἐκ κηρύγματι αὐτῷ ἐξ ἀπιστίας.
Ἀλλὰ καιρὸς καὶ τῶν ἐξ ἡς ἀσμάτων ἐπακύνει.
Ἀντιβολῶ γὰρ καθεξῆς καὶ πάλιν αὐτῷ ἀγγέλλεις.

Ὡς οἶσα ἡμεῖς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ δυνά-
μει καὶ ἐν τῇ ἰσχύει τῇ ἀρετῇ. καὶ ἐγείρηται ἐξ ἐγέρ-
σει τῷ ἀγαπῶν, ἵνα ἐκτελέσῃ.

Ἀρετὴν τὴν κοσμιαν νόησον, ἵνα ἡμεῖς πάλιν
τῷ ἐκ πνεύματος ἀγαπῶν τοῦ λόγου καὶ νυμφίῳ.
Φησὶ γὰρ ὁ κυματωγὸς καὶ φίλῳ ἐκ νυμφίῳ.
Ἐκείνας καταλείψασα ἵνα συνεχῆς ἀπίστῃς,
Μετ' ἑκὼς φέρω θέσιν ἡμῖν ἀπὸ καρδίας.

Μηδὲ

Ὡς πέρ μοι πρότερον χρυσὸν ἄρτι διδόντες μύρα,
 Τὰ παῖς δόποτρεπὶ καὶ δυσώδης ἀμαρτίας.
 Ὡς ἂν μή κέτι πωληθῶ καὶ παρικλίνω πάλιν.
 Σὺ δ' ἴδρεταις ἐνίστησον καὶ μύρα τὰ τῶν Φίλων.
 Ἀλλ' ἐπὶ πάλιν λιπερεῖ τοῖς μήλοισι σιβάσθ' ἰώαι.
 Ποτὶ μὲν γὰρ προσμιλεῖς τὰς Φίλας ὥσπερ νύμφη
 Ἡ παρθενὸν εὖ ψυχὴ καὶ νυμφοσελαμνὴ.
 Ποτὶ δ' ὡς κλινὴ χρυσωγῆς, ποτὶ δ' ὡς θεῖον θρόνος.
 Καὶ γὰρ ὡς ἔτ' ἔστιν ἐν ψυχῇ μιᾷ καθαρωτάτῃ
 Νυνὶ μὲν ἀνακλίνεται Χρυσὸς ὁ καὶ νυμφίον.
 Νυνὶ δ' καὶ περὶ πατὴρ, καὶ κἀθήται πολλὰ κίς.
 Ἀ' πάντ' ἔχ' ἑταῶν πέφυκεν ὁ σιβάσματος τῶν μήλων.
 Ποθεῖ καὶ φλέγεται καλῶς ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ,
 Ὅστις καὶ μῆλον λέγεται φανερὸν ἐκ τ' ὀρυμόν.
 Καὶ θελὲν τὴν γίνεσθαι παντὶ πασι τὰ πάντα,
 Ὡς περ καὶ κίνη γίνε' ἑξέμ' πεντα πρὸς ἐκείνον,
 Νύμφη, καὶ θρόνον, ἔστω μὲν, καὶ πάλιν κατωκία.
 Εἴτα Φησὶ πρὸς αὐτὸν αὐτὸν ἀγγέλλας τὴν αἰτίαν
 Τῆς ὀρθοκλήσεως αὐτῆς τῆς συνεχῆς πρὸς τὴν.

Ὅτι περὶ αὐτὴν ἀγάπης ἐγώ.

Ἐγώ, Φησιν ἐκδυσάτω τὴν ὑμῶν χάριν,
 Τὴν σέβην ὅλ' ἐμὴ καλῶς ἐν μήλοισι σιβάσθ' ἰώαι,
 Ὅτι τῷ βέλῳ περὶ μοι τῷ τῆς ἀγάπης τέτ' ἐστι.
 Ἀ' γὰρ πῶς πῶς νοήσῃ τὸν ἀναρχὸν πατέρα,
 Καὶ βέλ' ὄντως ἐκλεκτὸν τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
 Τὴν γὰρ πῶς πῶς εἰδῇ τὸν αὐτὸν ζωοδότ' ἰώαι.
 Ἀλλὰ προσήσθ' ἵνας ἡ νύμφη πάλιν λόγους,
 Λέγουσι πάντες πρὸς αὐτὸν, ὡς καὶ εἰρημὸν ὀρήσθ'.

Όταν ἡ Φλόξ τῶν πηρασμῶν σφόδρα κατέφλεγε με.
 Ἀλλ' ἰδὼ νυνὶ ἐκείθισαι, καὶ τίς περ σὴ, ἡμᾶ χαίρω.
 Καὶ πὺν Φλογμὸν ἐξέφυγον τὸν τῶν πηρατηριῶν,
 Καὶ μελετῶ τὰς ἐντολὰς ἀπάσεις ἔκκυρξαι.
 Όπόταν ὁ γλυκύπτωτ ὁ λόγος καὶ νυμφίος
 Κατασκιάσῃ μὲν αὐτὴν τῆς πύουξιν ἔθειας,
 Ἀπὸ τῆς σφῆς μακρὸν ἔπρησμεν τὴν Φλόγα.
 Ταῦτα μὲν εἰρηκὶν αὐτὴ ἔτως ἐγκαυχῶμεν ἡμῶν.
 Παρακαλῶ ἡ κατῆξῃν ὅντ' φίλος ἔνυμφος
 Ἐπὶ περὶ κάψαι καὶ δραμεῖν πρὸς τὸν καλὸν νυμφίον.
 Φησὶ γὰρ ἔτω πρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ μοι σκοπητίον.

Εἰσαράγειτί με εἰς οἶκον τοῦ ὄντα τάξασαι ἀγάπην.

Φησὶ, δηλῶ τὴν περὶ σκηνὴν τὴν ὡς πρὸς τὸν νυμφίον,
 Τὸν βότρω λέγω τῆς ζωῆς τὸν πίπτον τὸν θεῖον,
 Τὸν γλεῦκτον δόσας ζονται τῷ σωρικῷ θανάτῳ.
 Καὶ πόινω εἰσαράγειτί καὶ με πρὸς οἶκον τέττα,
 Ὡς αἰν' ἰδῶσαι κατὰ πρῶς τὸ κάλλος τοῦ νυμφίου,
 Τὸ ζώπυρον αὐξήσομαι τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης.
 Ἐπὶ ἡ πάλιν δυσωπῶ τυχεῖν τῶν μεζοτέρων.
 Τάδε γὰρ λέγω πρὸς αὐτοῦ, τίς τίς ὅντ' ἀγγέλως.

Στηρίζατί με ἐν μέροις. ἱμῆσαιτί με ἐν μή-
λοισ.

Ἐπεὶ, Φησὶ, ἡγάπησεν ἐμὲ τὴν ἀπὸ σμῆνιν
 Ὁ θάνατος, ὁ φοβερός, ὁ κάλλιστος νυμφίος,
 Στηρίζατί με πλοῖπὸν ὑμῖς οἱ τέττα φίλοι
 Πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν αὐτὴν ἔλγω καὶ νυμφίον.

Ὡς αἰετ

Τὴν ρεῦσιν αἵματόμικτον τὴν ὑδαρώδη πέμψῃ.
 Καὶ πύθηντο ἀνένιπτοι κρῆνες οὐτ' ὠθηρίαις,
 Τὴς πρὶν παλαιοῦ βλύσαντας ἔργον καὶ σωτήρῃ.
 Ὡς ἀγαμὴ τὴν φρόνησιν τῆς καθαρῆς παρθένης.
 Σοφῶς γὰρ εἴρηκεν αὐτὴν τυγχάνειν ὄντως μῆλον.
 Πάσῃ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς ψυχὴ τις ἀνθρωπίνη,
 Καὶ δὲ πῶς ὑπερρῆν, καὶ εἰς ἀγγέλους φθάσῃ,
 Αἴθ' ἢ μόνον γίνεται καὶ κρῖνον ἐκ κριλαδων.
 Τὸν γεωργὸν ἔτρεφε καὶ βοτάνῃ γὰρ ἔτρεφθ',
 Ἀλλ' ἐαυτὴν λαμπρύνουσι τῷ καλλίῳ τῆς ιδέας.
 Οὐδὲ γὰρ χερρὶ παρ' ἡμῶν ὁ γεωργὸς κερδαινέει,
 Ὡς πᾶς φησὶν ὁ ψαλμωδὸς πρὸς τὸν αὐτὸν νυμφίον,
 Ὁ μῆλον ὄντως γενοῦς δὲ τῷ στερκώθειαι
 Τὰς τρεῖς καὶ πρῶτας ἐν ἡμῖν αἰσθήσεις ἐπιδφραίνει,
 Τὴν ὄρασιν, τὴν ἔσφρησιν, καὶ μάλιστα τὴν χεῦσιν.
 Ὁ γὰρ ἢ γὰρ εἰς ὄρασιν ὡς ἀληθῶς τυγχάνει,
 Ὁ πάντων ὠραιότατος τῶν γηγενῶν δεσπότης,
 Καὶ οὐτ' ὁρῶντας εἰς αὐτὴν ἐργάζεται φωστῆρας,
 Ἡ δὲ πρὸς τὴν ἔσφρησιν ὑπάρχων μύρος πλεον,
 Τὸ μέχρ' καὶ τῷ πῶγων ἢ πρὶν καταβαῖνον μύρον.
 Τοῦ Ἀβραάμ αὐτὸς ἐστὶν ὁ καθαρὸς νυμφίος.
 Γλυκύτατος γὰρ πέφυκε καὶ μάλιστα πρὸς χεῦσιν,
 Ὡς τὴν ζωὴν τὴν ἀληκτον διδὼς τοῖς γδομῶντοισι.
 Ὁ πῶγων γὰρ, φησὶν αὐτὸς, σῶμα πνύμὸν αἰχίως,
 Αὐτὸς κερδήσει τὴν ζωὴν ὄντως τὴν αἰώνιας.
 Ἀρκῆσι ταῦτα τῷ σκοπῷ καὶ λόγῳ τῷ ἔργῳ.

Ὑπο τὴν σκιά αὐτῆς ἐπιθύμησα, ἢ ἐκείνου, καὶ
 ὁ καρπὸς αὐτῆς γλυκύς ἐν τῷ λαβρυγί μου.

Τίτε, φησὶ, ἔργαμας καὶ ζωοφόρος μύρος
 Πολλάκις ἐπιθύμησά περ τὴν σκιάν περισβολίψαι,

Ὡς κρῖνον ἀνὰ μέσον ἀκανθῶν, ἕτως ἀδελφῇ μου
ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων.

Ὁ ρθῶς, φησιν, ἐλάληκας πρὸ σωτῆς ὡς νύμφη.
Ὅντως γὰρ μέσον τῶν ψυχῶν τῶν δῆθεν θυγατέρων.
Τῶν ἐν μερίμας πίπτειν συγκαταπνευσμένων.
Σὺ μόνη νύμ' ἐξέλειθης, ὡς περ ἡ δύπνυ ρόδον.
Καλεῖς τὴν αὐτὴν ἀδελφὴν ὃ λέγει καὶ νυμφίον.
Ὡς ἐκκληρώσασιν καλῶς τὸ θέλημα τὸ θεῖον.
Ὁ λέγων γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ἐν πῆς διαγγαλίαις.
Ἐκείνους ἔχει ἀδελφὰς καὶ συγγαμίας, καὶ φίλους,
Τὰς πληρωτὰς τῶν πατρικῶν ἐκείνης καλοῦσμά των.
Τῶν αὖς ἤκουσε λοιπὸν ἡ νύμφη τῶν ἐπαίνων,
Αἰνιτιχά (ἔ) λοιπὸν ἐπαίνους τῇ νυμφίῳ.
Λέγει γὰρ λέξις αὐτῆς ταῦτε πρὸς τὴν δεωσέτην.

Ὡς μῆλον ἐν πῆς ξύλων ἔδρυμ', ἕτως ἀδελφῇ
δὲς μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν.

Ὡς περ, φησιν, ἐν τῇ ψυχῇ ἀπίστας τῶν ἀνθρώπων;
Αἷς θυγατέρας εἰρηκας ὡς λέγει καὶ νυμφίον.
Ἐγὼ γε μόνη πίφυκα κρῖνον ὡς περ ἐν φύσῃ,
Οὕτω καὶ σὺ σὺν ἔργων ἀρήρητρόπως κλίνεις.
Καὶ καπλῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὸν ὑλαδὴ βίον.
Καὶ σαρκαίθεις τῇ καρδίᾳ ἐν τῇ δὲ τῇ δραμόντι.
Ὡς φησιν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν ταπὶ τῶν τῶν ἀνθρώπων,
Ὡς μῆλον ἐν μέσῳ τῶν καὶ γούσων κατηδυόνων.
Τὴν καὶ χάρις ἰρωτὰς τὸν λόγον λέγει μῆλον.
Ὅτι καὶ χάρις πολλὰς ἔχει καρπὸς τὸ μῆλον.
Καὶ γὰρ δαπνιζόμενοι πρὸς τὴν ἡμῶν, ὡς ἡμεῖς,

Τὴν

Ἐμὲ γὰρ ἡ δόκησις εἶναι σε κατοικίαν,
 Καλῶς ἐπωκὸς δόμησας ἐν σελῶνι νυμφίῃ.
 Ὁ λίθ' ὅντως ὁ περπὸς καὶ τῆς ζωῆς ἡ πέτρα.
 Ὅθεν δοκῶμεν ὅτ' ἐν δοκῶν ἡμῶν κεδρίνης εἶται,
 Καὶ πάλιν τὰ φατνώματα δένδρων ἐκ κυπαρίππων.
 Ἐπεὶ γὰρ ἐμνημόνευσεν ἐνθάδε κατοικίαν,
 Καὶ φατνωμάτων καὶ δοκῶν ἐν αἷσι μνησθῆναι.
 Σὺ δέ μοι τὰ φατνώματα καὶ ὅτ' ἐν δοκῶν αἰκῶν,
 Τὰς δρετὰς ἐνέησεν τυγχάνει ταῦτα πάντα,
 Ἐν αἷσι ἐλθὼν ἐστράσεν αὐτῷ ὁ θεὸς λόγῳ.
 Καὶ πρὸς μὲν ἀνένδικτὴν εἰργάσεται πλειῶς.
 Ἀνέμους πίνω καὶ βροχαῖς καὶ ποταμῶν ἀκούων,
 Δαμνέων ταῦτα πρὸς μὲν γίνωσκε πεφυκέαι.
 Φησὶ γὰρ ἔγωγε πρὸς αὐτὸν ὥσπερ ἐγκαυχωμένη.

Ἐγὼ δὲ ἀνθ' ὧν τῶν πεδίων. κελίον τῶν κει-
 λάδων.

Ὅτι πέρυγε τῆς περπὸς τῆς κατὰ τὴν παρθένα.
 Ἰδὼν γὰρ ἐγὼν αὐτῷ ὅτι σύμπαντ' ἐπιδίξ.
 Τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀνθ' ὧν ἐκλελεγμένον.
 Εἴπα καὶ κελίον κατὰ τῆς ἐκ τῶν κειλάδων θείας.
 Μυρίξ' ἔγωγε αἰσθάνωμαι πᾶσι ψυχῇ πῶς τρεῖς
 Τῶν δρετῶν ἀνέησεν καὶ κατὰ τὴν εἶσιν,
 Καὶ μὴ μερίμνας κοσμικαῖς ὅλως ἀποπνιγῆσαι.
 Καὶ μάρτυς τῶν πεφυκένων Χριστὸς ὁ καὶ νυμφίος.
 Προσμαρτυρῶν ὡς ἀληθῶς τῷ λόγῳ τῷ τῆς νύμφης.
 Φησὶ γὰρ ἔγωγε πρὸς αὐτὸν ὡς κατὰ τὴν εἶσιν.

Ἀ' δελφιδ' ἔν' δ' ὠνόμασσι ἡ νύμφη τῇ δεσπότῃ,
 Τῶν δ' οὖν τῆς σαρκώσεως αὐτὰ πρὸς αὐτ' ἀνθρώπους
 Αἰνιτομένης περφαῖς συγχρηκὺν μερίδα,
 Ἡ' μάλιστ' ἐπ' αὐτὴν κατ' ὤφειλε διδάχθ' εἶη.
 Ἀντιποιμένης καὶ γὰρ ἡ νύμφη τὸν νυμφίον,
 Φησὶ τὴν πᾶντα παρ' αὐτῆς πρὸς τὸν αὐτὸν νυμφίον.

Πρὸς κλίνην ἡμῶν σύσκιον.

Ἡ' λήϊς, Φησὶ, πρὸς τὴν ἡμῶν ἀδελφὴν ἐπὶ τὴν κλίνην,
 Τὴν ἀστραπὴν τὴν θεικὴν ἐντίχως συσκιάσας.
 Εἰ μὴ γὰρ ἔκρυψας αὐτὴν οἷς οἶδας τρέποις μόνοις,
 Τάχ' ἂν κατηγαλῶν ἡμῶν ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας.
 Ὅλον ᾗ τέπε πέφυκε ἔλεγχον τὸ κρυφίον.
 Ἐπεὶ γὰρ οἱ νυμφαγωγοὶ καὶ φίλοι ἔνυμφόν,
 Ὡς ἀνέστην ἐρήκαμ' ἡμῶν τὸν λόγον ὡς ἐτέτε, ἔτε,
 Ὑπεργυρίζουσι αὐτὴν ἐχρύσωσαι πῶς τρέποις,
 Καὶ κλίνην ἀπ' ἡμῶν το βασιλικὴν πορφύρεον,
 Ἐπ' ἀνέκλιν' ἡμῶν πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἐν ταύτῃ.
 Λοιπὸν ἡ νύμφη πρὸς αὐτὸν ἐκτεμνόμεν' ἔλεγχον.
 Πρὸς κλίνην ἡλθ' ἐπὶ σύσκιον ἡμῶν ὡς ἐβλήθη.
 Ἀλλ' ἀκασώμεθα λοιπὸν καὶ τῶν ἐξ ἡμῶν ἀσμάτων.
 Φησὶ γὰρ εἴτι πρὸς αὐτὸν ἡ νύμφη τὸν νυμφίον.

Δακρυὶ ἡμῶν, κέδροι. Φατρώματα ἡμῶν κυπέ-
 ριοι.

Ἐπεὶ, Φησὶν, ἐληλυθας ὡς πρὸς ἡμᾶς νυμφίε,
 Οὐκέτι δεξιτέρῃ βροχὰς ἵνας ῥαγδαίας,
 Οὐκ ἄπ' ἐκλύσεως ποταμῶν τῶν πηγῶν ῥαγδαίων,
 Ἀλλ' ἐδεπνύσεως ἔβροχον πλάματ' ἐπὶ ταύτῃ,

Ἐμὲ

Πολλάκις βάλλασιν αὐτὸν ἐν τῇς χωνότῃροις.
 Τῷ πὺν τρέπῃ δέικνυσι τὴν ὑμφίω νυὶ ὁ λόγος,
 Ὅ τῶν ψυχῶν θρεαπδότης τῶν μεμελασσωμένων.
 Ἰππῶ γὰρ ταῦ τὴν παρὲς πρὸν ὁ λόγος περιφκείας,
 Καὶ δέξας ὅπχα μερπῇ τυγχάνειν τὴν παρθένην,
 Πρὸς δρετὴν ἡρίδοι ταῦ τὴν ὑψηλοτέρην.
 Ἡ ὅ παρκεῖσαι τρεαῶς ἔχάρισι τῶν φίλων,
 Γίνεταί θρόνον ὑπὲρ ἑ πάντων βασιλείας.
 Ἀλλ' ἐπὶ πάλιν φθάνουσι ἔδρεταῖς εἰς ὑψος,
 Καὶ πάλιν παρσεγγίσουσι τῷ θαρῶνυμφίῳ,
 Λαμπρῶς ἐγκωμιάζεται καὶ παρθεῖ ἑ νυμφίῳ.
 Ἰδὲ γὰρ, φησιν, εἰ καλὴ καὶ πλήρης με πηλίσιοι.
 Εἶπα διπλῶν τὸν ἐπαυνοῖ ἔχάλλας ὀπιφείρων,
 Πάλιν ἰδὲ, φησι, καλὴ τυγχάνεις ὡ παρθένη,
 Ἐχθρὸς γὰρ ὁμματι πρηνὰ παρσερῶς παρθένη,
 Ὅ πῶταν σε δυν' ὀφθαλμῶς ἀπὲρσεφας ἐκ πλάνης,
 Καὶ παρθεῖ ἐμὶ τὸν πλάσσερδὸν τὸν σὺν ἐσαπνίζεις.
 Περιστερῶς ὅ μίμνη νυὶ ὀφθαλμῶς ὁ λόγος,
 Τὸ καθαρὸν ἔβλέματι σημαίνων τῆς παρθένης.
 Καὶ γὰρ πῶς ἔτι καθαρὸν ἔχθρ' ἐκείνη βλέμμα,
 Ὡς κατεῖδε καθαρῶς τὸν κάλλιστον νυμφίον.
 Αὐτὴν γὰρ ἐπαυνοῖται ἑ καθαρῶνυμφίῳ,
 Αἰταπεκρίνη λοιπὸν καὶ ἐκείνη τῷ νυμφίῳ.

Ἰδὲ καλὸς ὁ ἀδελφιδὸς με, καὶ φύσ' ὡρεῖται.

Ἰδὲ, φησι, καὶ σὺ καλὸς τυγχάνεις ὡ νυμφίῳ.
 Ὡς παρθεῖ ἐκείνη ἔρηκε διπλῶς αὐτὴν ἐπαυνοῖ,
 Ὡς τὴν διπλῶς ἀντὶ εἰρηκεν ἐκείνη δυν' ἐπαυνοῖ,
 Καλὸς, εἰπὲς σὺ, πύφικας νυμφίῳ, καὶ ὡρεῖται.

Ἄρπ λαμπρῶς ποικίλῃσι τ' χάρισι τῶν φίλων,
 Ὡς βοτρυφίρον ἄμπιλοι αὐτῶν ὀτρυνώσκει.
 Ψυχὴ γὰρ πᾶσι καθαρὰ ποιεῖται τὸν διαπύκνυν.
 Παισίων πάντα γίνεταί τῃ ποικίλῃ τῶν ἔργων.
 Γυνὴ μὲν θρόνον Χερσβίμ, ἐν θρόνον βασιλείας,
 Νῦν δ' ἄμπιλοι κατέκρηπτον ἐν αὐλαῖς κυρίαι.
 Ὅππερ ἔν λεγά καθαρῶς ἡ νύμφη τῆ το λέγῃ.
 Ὡς ἐγὼ τὸν ἀδελφιδῶν, τέτρεσι τὸν νυμφίον,
 Ὅτις ἀπέστειλεν ἡμῖν γλαυκὴν ἀθανασίας,
 Οὐκ ἔστι πάσης ὥρμῃ ψυχῆς τ' ἐναρέτους,
 Ἀλλ' ἐξ ἀλλόδοι τὸ περπὸν εἶδον αὐτὴν πολιάκας,
 Κατὰ τὸ μέτρον δηλαδὴ τῶν δρετῶν ἐκάστω.
 Ἄνθ' ἢ γὰρ ἄλλαις τ' ψυχῆς, ἐν ἄλλαις ἢ κυπρίαι.
 Ἐν ἄλλαις δοκιμὸς ἐστίν, ἐν ἄλλαις ἢ περκαί.
 Ἡ νύμφη τίνυν φέρειαι κυπρίαι τὸν βοτρυμ,
 Δείκνυσιν ὅτι ποικίλῃ οἷον ἐφθῆκεν πλείων.
 Εἶθ' ὥσπερ ἐπαυξάσκει τ' κυπρίαι τὸ καίλῃ,
 Οὕτως, φησί, κυπρίαι μοι Χερσβίμ καὶ νυμφίον,
 Ὡς περ κυπρίαι περπῶς ἐν τῇ τῆ τῶ Γαδδί.
 Οἱ τῶν ἄμπιλων βοτρυμς αἰώδης πεφυκός.
 Ἡ γὴ γὰρ, ὥς φησὶ, Γαδδί ἄμπιλοπορόφῃ,
 Γλῶ πᾶσι τῶν ἐπὶ ῥήλασιν εἰς τὴν ἡδυβοτρυμ.
 Τῆς γὰρ ἀγνῆς καὶ καθαρῆς ψυχῆς εἰς πάσης τῆς,
 Ὅ λέγει δὲ ποικίλῃ λέγων τὴν νύμφην τῆς.

Ἰδὲ εἰ καλὴ ἡ πολλοῖον μν. ἰδὲ εἰ καλὴ. ὁφθαλμοί
 μοί σὺ πειστέροι.

Ὡς περ οἱ χρυσογνώμονες, ὥς φασὶ χρυσογνώμονες,
 Ἀν τὸν χρυσὸν θελήσῃσι τὸν κεκοδηλωμένον
 Δαμπτῶ πρὸν ἐργασίαν καὶ καθαρὸν ἐξόχων.

Πελλά.

Ὡς ἐφελκύσῃσσι αὐτῶν τὸν ἔρωςιν ἐν τῇ χῆλῃ,
 Ἀλλὰ καὶ μάλλον ἔσωθεν αὐτῶν τῶν ἱματίων
 Κατασκύβουσιν τήϊασι δότῃ τῶν μυελιπιδίων.
 Ἐπεὶ γὰρ γενοταί κισται τῷ λόγῳ τῶν ἀσμάτων
 Ἡ παρθενόουσα ψυχὴ, καὶ τρέποισ ἀρρενόφρον,
 Καὶ νυμφικῶς σπυῖται λατὰ πρὸς γάμους ὑπεργυμνῇ,
 Λόγους πινὰς σπυῖται κούς εἰκός ἐστι καὶ λέγει,
 Καὶ ἔχουσιν δότῃ ῥήτορι τὸν λογισμὸν ἐν βάρῃ.
 Τῇ γὰρ λέγει παρφαίως ὥσπερ κακιστομνῇ,
 Ὅτι καὶ φέρωσί πινες γυναικίς ἀλλὰ μύρα
 Πρὸς ἔρωτα θερμόπρον εἶδον τῶν ἱματίων,
 Ἀλλ' ἐγὼ γε μυρίσματ' ἀντὶ παντὸς δῶδ' ὄδ' αἶ
 Αὐτὸν ἐκείνον κτήσεται τὸν κάλλιστον νυμφίον,
 Ὡς περ δότῃ δεσμὸν πινὰ μύρων δῶδεσάτων,
 Καλῶς ἐπ' αἰρορήσασα πρὸς τὸν τράχηλόν σου.
 Μάλλον ἢ τῷ τῷ καθαρῶς αἰνίττειται τῷ λόγῳ,
 Ὅτι καὶ ἀλλὰ τῶν ψυχῶν ἐν βίῃ πεφυρμένη
 Ἀλλὰς φροντίδας ἔχουσι τῶν κροσμικῶν περ ἀγμάτων,
 Ἐγὼ δ' ἀλλὰ τίλῃ ἡδονῇ γινώσκω με ἔνυμφος,
 Αὐτὸν χαρῆζω πῆς πλάξῃ τῆς ἐμῆς καρδίας.
 Μαςτῶν γὰρ μέσον πέφυκεν ὁ τόπος τῆς καρδίας.
 Ἐχούμεν δὲ π λείψασον τῶν ἐκ τῆς νύμφης λέγων,
 Ὡς περ ὡς ἐστιν ἐφικτὸν τῶν ἐν ἱμνῶν δῶτον.
 Δείξω γὰρ ἔγωγε πρὸς αὐτοῦ ἡ νύμφη ὅτ' ἀγγέλως.

Βότρυς τῆς κύπερος ἢ ἀδελφιδὸς με ἐμοῦ, ἐν αἰμ-
 πιλῶσιν ἐν Γαδδῇ.

Ὡς τῆς καλῆς ἐναλλαγῆς καὶ παρκαπῆς τῆς νύμφης.
 Ἡ πρὸ μικρῆ γὰρ γε φαντασίαν παρκαπῆς,

Ὡς περ καὶ προσγγίσασσι τῷ ποταμῷ λόγῳ,
 Ἐπεγνωκέναι μὲν ἔρει τῷ καλλιῇ τῇ νυμφίῃ.
 Πλὴν δὲ αἰδήσιώς ἴν' ὅσφραλκῃς ἢ μόνῃς.
 Τὴν ὅτ' ἡ χάριν ἐρωτᾷς, ἢ λέγῃ μῦρον ἄλλο,
 Ἀλλὰ ἔτ' ἀνάρδ' ἐμνηστῆ μιν εἰζὲν τὸν δισπότην.
 Τὸ μὲν ὅτι πρῶτον ἐστὶ τῶν ἄλλων μύρων,
 Τὸ δ' αὖ ὅτι πεφυκέν ἐμ' ἄρ' Φάσθ' εἶπας.
 Ὡς περ γὰρ εἴ τις ἄνθρωπος ὅς κ' ἔπαρόντ' ὅβρις
 Καὶ πάσας φέρων κατρητῆ τὰς δρετὰς ἐμπόνας,
 Ἀν' μὲν χερσὶν ἐδέδυνται βαπίστ' αὖτις θείας,

* * * * *

Τῷ τὸν τρεῖς ἴδοι τις ἀρήτῳ ἐν τῷ νάρδῳ
 Παρὰ ἴν' ὅτ' τῶν μυρεψῶν κατασκοδ' ἀζομένη.
 Οἱ γὰρ βελόμενοι πτό κατασκοδ' ἀσπὶ νάρδον,
 Κὰν εἰδὴ βάλλωσι πολλὰ μυρεψικῇ πρὸς τῷ τινι.
 Εἰ μὴ καὶ νάρδον βάλλωσιν ἢ τίς ἐστὶ βοτάνη,
 Εἰς μάτην πεπονήκασιν ὄντως οἱ ναρδερράται.
 Ἀλλ' ὡς π' ἡ καὶ προσκλήθῃς χερσὶς ἐκ νυμφίῃ
 Εἰς δεῖπνον Σίμων' ὅς κ' ἔπειτα πεπονημένη,
 Τῷ τὸ μῦρον εἶρηται ὡς τῇ μοιχαλίδι.
 Ὁ λόγος τοῦ ποίητος μέμνη' ἔτ' ἀνάρδ' ἐποικόντως.
 Ἀλλ' ἀκυσώμεθα λοιπὸν καὶ τῶν ἐξ ἡς λογίων.
 Ἡ νύμφη γὰρ ἔπειτα πᾶσι ὡς ἐνθα γινώσκῃ
 Ἐπὶ σωτήρην ἀγαπᾷ τὸν λόγον πρὸς αὐτὴν Φίλῃς.
 Φησὶ γὰρ πᾶσι πρὸς αὐτὴν μὲν τὴν νάρδ' ἐλθόν.

Ἀπὸ δὲ σμ' ὅτ' τῆς εἰκτικῆς μετὰ ἀδελφιδός μετὰ ἀνὰ
 μέσσην τῶν μαζῶν μετὰ ἀνελιδήσεται.

Ἐθ' ὅτ' ἐστὶν ὡς λέγεις, χόραις ἔφ' φιλοκόσμοις,
 Μὴ μείνῃ ἐξωθῆν αὐτὰς ἐξ ὅχου καλλωπίζον.

Ὅμοιάματι χρυσὸν πηήσμεν ὅσι μετὰ σιγμάτων
τοῦ δέξομεν, ὥς ὃ βασιλῶς ἐν ἀνακλίσῃ αὐτοῦ.

Ἐπὶ Φασιν, ἐ βασιλῶς ἀνακλινθῶμαι μέλλῃ
Ἐν σὸι τῇ τῆτιν καθαρῶς φιλέσῃ καὶ ζητήσῃ,
Δεῦρο λοιπὸν καὶ παρ' ἡμῶν καλῶς ἐπιμαοθεῖσαι.
Καὶ γὰρ ἔλἀμπης ὡς χρυσὸς τῆς δρετῆς ὡς νύμφῃ.
Ἀκμῶν γὰρ δέξομεν λαμπεῖς ἀπὸ τῆς σκότεινότητος.
Ἀλλ' ὅμως χρυσωγήσομεν, καὶ παρ' ἐμάσσομεν σὲ
Χερσὶ καὶ καὶ φλογερῇ καὶ σεβασμῷ θρόνῳ.
Ὁ βασιλῶς γὰρ καπλῶν ἀνακλινθήσεται σὲ.
Τὴν γὰρ ῥηθεῖσαι ἅπασαν ᾗ δὲ δραματουργίαν,
Τὴν θαυμαστὴν ἀλλοίωσιν τῆς νύμφης καὶ παρ' ἡμῶν.
Τὴν ἐξ ἀργύρου πρὸς χρυσόν, φημί, γιγνημένην,
Παρά τ' φίλων δηλαδὴ τῶ λόγου καὶ νυμφίῳ.
Ὡς δὲ ὡς ἡμῶν μοιήσῃ καὶ χάριν πρὸς τὴν νύμφην.
Ἐκ τῶν ἀγγέλων τ' ἡμεῖς δοθεῖσαι ἐπαγγέλλομαι.
Τῆτι γὰρ ἐπὶ τῇ πύκνῃ τοῖς φίλοις τ' δεσπότης,
Ἰν' ἐπιδῶν ἀθρήσῃ σὺ ψυχῇ τινα παρ' ἡμῶν
Ἐπὶ γὰρ ἡμῶν πρὸς Χρυσὸν καλῶς ἐπιναλύσαι,
Κύκλωθεν παρ' ἐμάσσομεν ὡς φύλακας ἐκείνῃ.
Ἀρήγοντες, ἐγείροντες πρὸς ἐναρέσῃ περὶ ἡμῶν.
Μέχρις αὖν δείξωσιν αὐτῇ διζῶν τ' δεσπότης.
Ἀλλ' ἤδη περὶ χωρήσας τῇ θρόνῳ περὶ αὐτῶν,
Καὶ τὴν περὶ ψαύσαι ψυχῇ τ' χάρισι τῶν φίλων,
Ἰδωμεν τί φησὶν αὐτῶν ὡς δὴ πρὸς σὺν φίλους.
Φησὶ δὲ αὐτῆς τ' λέξουσιν ἔτι πρὸς σὺν ἀγγέλους.

Ναὶ δὲ μὲν ἔδωκεν ὁ σμῆν αὐτῇ.

Βλέπει καρπὸν τῆς περὶ αὐτῆς ψυχῆς τ' ἐναρέτης.

Ἰδὲ γὰρ δὴ περὶ ψαύσαι πρὸς δρετῆς παρ' ἡμῶν.

Q

Ἰστω

Πεζός γάρ πολὺν ῥα βδᾶχῃ πῥα βδᾶχῃ.
 Ἐπὶ γάρ ἡ ὠδὴ ταῖς πόσι τῶν Αἰγυπτίων
 Τὸ κράτιστον ἐκέκτητο τῆς μάχης ἐκ τῶν ἱππῶν,
 Τῆς δ' ἡ χάρις ἔρηκεν ἱππῶν ἐξ ἴσου λόγῳ.
 Τὴν ἀντιτάσσει δυνάμει ἀγλαϊκῶν ἐκείνοις.
 Ἰὼα μὴ δόξης ἢ λοιπὸν ὕβριζεσθαι τὴν νύμφην,
 Ἐξηγεμῶν ἡμῶν φαίῃς ἱππῶν ὠδᾶ ἔλλογα,
 Ἀκῆσθαι πᾶσι φησὶν ἐξ ἧς πρὸς ταύτην ὁ νυμφίος.

Τὶ ὠραιοῦσιν αἱ σαγόνες σε ὡς τρυγόνος τρά-
 χηλός; ὡς ἐρμίσκοι;

Καὶν ἱππῶν σε περὶ κασιπῆ, φησι, δρομικωτάτω,
 Ἀλλ' ἔκταν χερσὶν χαλινὰς ἐν σαγόνι φέρειν.
 Αἱ σὰν γὰρ ὠραιοῦσιν ἐξ ὅχως σαγόναι,
 Τὴν ἔμφυτοι ὡς χαλινὸν ἔχουσιν σωφροσύνην,
 Δίκην τρυγόνος σώφρονος, τρυγόνος φιλερήμης.
 Καὶ τράχηλοί σε θωμάσθαι, καὶ κεκαλλωπισμῶν,
 Τὸν χεῦσεον βασιλεύοντες κλειὸν τῆς περὶ οὐμίας.
 Ὅν μίσκον γὰρ μοι νόησον ὃν ἔφην κλειὸν ὦδε.
 Οἱ μὲντοι φίλοι βλέποντες τέτων τὰς ὀμλίας,
 Καὶ τὸ τῆς νύμφης ζῶπυρον πρὸς τὸν νυμφίον πάλιν,
 Πρὸς ἢ τὴν συγκατάθεσιν ἐκείνη πρὸς τὴν νύμφην,
 Ἐκ τῆς ὀπιγνώσεως πρὸς πρᾶγμα τὸ τέλος.
 Ὡς ἄρα καταβῆσθαι πρὸς ταύτην ὁ νυμφίος.
 Ἐπανακληθῆσθαι βασιλικῶς ἐν ταύτῃ,
 Τὴν νύμφην ὡς τεπέζεις, δῆθεν καταχευέειν.
 Ἰν' ἐπιδὼν ὁ βασιλεὺς ὀπιδημήσῃ ταύτῃ,
 Εὐρήσῃ πρὸς ἀνάκλησιν αὐτὴν ἐπιμοτάτην.
 Φασὶ γὰρ ἔτι πρὸς αὐτὴν οἱ φίλοι ὁ νυμφίος.

Καὶ πύθην ἐλαθήσωμαι μακρὰν τῶν σῶν περδάτων,
 Καὶ τῶν ἐρίφων κερδαῖα τὰς δυνάμεις μοίρας,
 Ὅταν καθίσης ὡς κριτὴς ἔθνης τῶν ἀνθρώπων.
 Ταῦτα μὲν ἂν ἐφθέγγασαι πάντως πρὸς τὸν νυμφίον
 Ἡ παρθενίσσα ψυχὴ, καὶ νυμφοσελιδοῖσα,
 Καὶ βελομένη τῷ Χρυσῷ πύχα σπιννερωθιῶναι.
 Σὺ δέ μοι νύμφη γένησιν ὡς περ ἐν ὑποθήσῃ
 Τὴν παρθενίσσαν ψυχὴν τὴν ἑμεῖς Πάυλα,
 Τὴν πρὸς σὺν τρεῖς ἔρανας ἀρξάντ' ὁδορρήτως
 Τῆς ἀνω Ἱερουσαλὴμ, τῆς ἐν σὺν ἀγγέλους.
 Ἀλλ' ἰδὼμεν καὶ τί φασιν οἱ φίλοι ἑνυμφίον,
 Καὶ πῶς διδάσκουσιν αὐτὴν τὴν κρίτην ἑνυμφίον,
 Οὓς καταρχὰς εἰρήκαμεν ἑλὼν λογιστοῦς.
 Φησὶ γὰρ ἡ τὴν πρὸς αὐτὴν τὴν καθαρεῖν παρθένον.

Εἰ μὴ γὰρ ἑαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἔξει-
 γείνηται ἐν πλείονας τῶν ποιμένων. καὶ ποιμαίνε τὰς ἐρί-
 φους καὶ ἐπὶ σκηνοῖμασι τῶν ποιμένων.

Βλέπων αὐτὴν σφαδάζουσα ἐξ ἐρωτηληφείας,
 Καὶ πρὸς ἐκείνην ἀνέδρασαν δραμεῖν, καὶ καταπαύσασθαι,
 Ἰππὼ παρείκασιν αὐτὴν αἰθερωπύλου δρόμῳ.
 Οὕτως γὰρ θραύσθην σὺν ἑχθρὸς φησὶ πρὸς τὴν παρ-
 θένον,

Ὡς περ κατὰ θραύσθην καὶ σὺν Παρθενίτις.
 Ἡ δυνάμεις τῆς ἰπποσύνης τῆς ἀναπαυμένης
 Τῆς ἐν τῆς ἀγγελικῆς ταγμαστρατορίας.
 Τὴν γὰρ χαρὴν, ἐρωπείας, τὴν τῶν ἀγγέλων ἄξιον
 Ἰππὼ παρείκασιν ἀπὸ τῆς λογιστοῦ καὶ νυμφίου.
 Πᾶς τις πρὸς τὴν πλείονα σωματικῶν ἀντιπαλῶν
 Τίθει λαμβανούσας, καὶ ἰδούσας, καὶ προ * πρὸς δόξαν

Πίξις

Σύμπκντες γὰρ ἐπὶ τῷ ἀδμήτῳ ἐκ θεῶν παρὰ πράττε.
Εἶπα καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν τὸν τρέπον ἔργον πολέμου.

Ἐξενό με φυλάκισαν ἀμπελῶσαν. ἀμπελῶνα
ἐμὸν σὺν ἐφύλαξας.

Εἰς ὧρα δέ σφ' ἰέρ, Φησι, πῶλα δέῃσαι καὶ πηθεῖσαι,
Ὡς τε φυλάσσειν ἐν πολέῳ ἔργον μὴ φαργῖν ἀκαίρως,
Τὸν νέμον σὺν ἐφύλαξαι, τίλ' ἐν πολέῳ παρὰ βλεῖν.
Καὶ πῶτα μὲν αἰδύρετο πρὸς σὺν ἀργίλῳ δῆθεν.
Ἀλλὰ πρὸς ἵππῳ λοιπὸν ὥσπερ ἐν μετανοίᾳ,
Φωνὴ μεγάλη ἐκζητεῖ τὸν φίλον καὶ νυμφίον.

Ἀπαργέλλει μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ πῶ
ποιμάνης, πῶ καὶ ταῖς ἐν μεσημβρίᾳ.

Φησὶν ἐν τάχει λέγει μοι πῶ ῥαμῆς, πῶ καὶ ταῖς,
Ὅ λόγῳ ὃν ἠγάπησεν ψυχῆς αὐτῆς ἐκ μέσης.
Ἐν μεσημβρίᾳ μὴ πῶ καὶ ταῖς, ὡ νομφίς.
Πέμπεις με γάρ σε κατὰ τοῦ ἐν μεσημβρίᾳ ῥαμῆς.
Ἡ γὰρ εἰς φῶς αἰσθάνεται, μηδ' ὁλως σκιαῖς ἔχει,
Εἶτα τὰ πρὸς βασιλῆα τὰ σὺν ποιμάνης θεῶν λόγῳ,
Καὶ καταλάττης ἀληθῶς φῶτι ἔργον πρὸς ὥπῳ,
Ἀν' ἐν ἐκείνῳ φθάσει σε πῶτα σὺν κατὰ τοῦ ὥπῳ,
Εἶτα τίλ' πῶ λάνθῃ τρέμῃσιν τῆς πρὸς ἐκείνῳ τρέμῃ
Φησὶ καὶ τῷ πρὸς αὐτὸν, τῷ πῶ τὸν νυμφίον.

Μή ποτε γῶμαι ὥσπερ ἐν τῷ βαλῶν ῥαμῆς, πῶ λάνθῃ
ῥαμῆς ἀπ' ἀγέλης ἐτέρῳ σκ.

Τὴν τῶν πρὸς βασιλῆα σκ νομφί, Φησιν, ἀπὸ σφ' ἰέρ μοι.
Δέδοικα γάρ μὴ πῶ λάνθῃ δ' ἀραμῶσι πῶ ἐλπίδα
Πρὸς πῶς ἀγέλης καὶ νομφίς ἴσως πῶς τῶν ἐρίφων,

Κῆνπῶ.

Ο γὰρ Κηδὰρ ὁ Ζοφερός λέγεται καὶ σκοτώδης.
 Καλὴ ᾗ πάλιν πύφουκα νυὶ τῇ μετανοίᾳ,
 Σιωπεκρωθεῖσα τῷ Χρυσῷ τῷ εἰρηνικώτατῳ.
 Εἰρηνικὸς γὰρ λέγεται πᾶς Σολομῶν ἀξίως.
 Σὺ ᾗ μηδὲως ἐκπλαγῆς ἄπερ ἡ νύμφη λέξη,
 Ὡς ἐν αὐτῇ καὶ μέλαινα καὶ καλὴ νύμφο τυγχάνω.
 Πᾶσαι γὰρ μέλαινα ψυχὴ πρὸς δρεπὶς προσκίπην.
 Καὶ πρὸς τὴ Φῶς ἀνάσταται, καὶ Φύγην ἐκ τῆ σκοτεινῆς,
 Οὐ παρδύς * * Φῶ * καὶ καθαρά τυγχάνει.
 Ἀλλ' ὅσον πρὸς τὴν δρεπὴν προσκίπῃ μὲν πόνος,
 Τοσοῦτον ἀπαλλάσσεται τῆ σκοτεινῆς τῆς ἀπείτης,
 Καὶ λαμπροτέρα γίνῃ πάντα καὶ Φαιδροτέρα.

Μὴ βλέψῃ τέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελαιωμένη, ὅτι
 παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος.

Μὴ γὰρ νομίσῃ τί φησιν, ὥτως ἐμὲ πηλασθῆναι,
 Καὶ Ζοφερὰν, καὶ σκοτεινὴν, καὶ μεμελαιωμένην.
 Ἐπλάσθην γὰρ ὁλόφωτος ὡς ἐξ ὧν πλάσθη γῆ.
 Ἀλλ' ὁ Φλογώδης ἥλιος τῶν πηρασμῶν ἡρξέσθαι
 Διὸς με παρεβλέψατο, καὶ μεμελάναι τέ με.

Ὅτι μητρὸς με ἐμαχίσσαστο ἐν ἐμοί.

Ἐμὲ γὰρ ἐπιδέμεσθαι, φησιν ἡ νύμφη πάλιν,
 Καὶ ὡς χεῖράν ἔδωκεν δαίμονες ἀποστέλλει.
 Τοῦτο γὰρ εἶρηκεν ἡ δὲ μητρὸς αὐτῆς τυγχάνει.
 Ὡς δὴ καὶ τέσσοντες ἐκ θεῶν κηδεύοντων μὲν πάντων.
 Ἐπίπερ ἔσσι κτίσματα τυγχάνωμεν ἐν βίῳ,
 Κἂν ἄγγελοι, κἂν ἄνθρωποι, κἂν δαίμονες, κἂν λίθοι,
 Ὡς ἀδελφοὶ τυγχάνωμεν εἰς λόγον πλάσθησαν.

Τρεῖς συνεγράψατό λινας ἐοβίῳ πρᾶγματι·
 Ἡ μὲν καλείται νυνεχῶς τοῖς πᾶσι Παροιμία,
 Ἐχουσι παύδουσιν ἡθῶν, παθῶν ἐπανορθώσε,
 Καὶ τῶν πρᾶκτιῶν συνεχεῖς ἐθίμης δόδοιήκας.
 Ἡ δὲ πῶς Ἐκκλησιαστὴς κέκληται τοῖς ἀνθρώποις,
 Τὸ μάταιον διδάσκει καὶ τὸ περιέντ' ἐοβίῳ.
 Ἡ δὲ γὰρ τρίτη νυνεχῶς ἐκείνη πρᾶγματι·
 Ἀὕτη τυγχάνει, δέσσεται, τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων,
 Τὸν τρόπον ᾧ ἀγγέλλεται ποικιλοτρόπον ἄρα
 Τῆς πλεώσεως αὐτῆς ψυχῆς τῆς ἀνθρωπίνης,
 Ἀλλως ἐπαρτήματι ἵν' σμενονομοφροσύνης·
 Σαφῶς γὰρ ἐποτίθησι τὸν μὲν Χρυσὸν νυμφίον,
 Νύμφην δὲ πάλιν πλὴν ψυχῆς ἐρωτῇ τὸ νυμφίον,
 Καὶ πρὸς ἐκείνον χάριτας ἀνηπιδόρου τῶρα.
 Ἐχέει δὲ ἐμφάσεως καὶ λινὰς πρὸς τῆς ἐκκλησίας.
 Ἀλλ' ἐπαρξώμεθα λοιπὸν σὺν γὰρ τῶν λόγων.
 Φησὶν ἡ νύμφη παρθένος πρὸς αὐτὴν ἀγγέλος τῆς,
 Οὐς θυγατέρα τῆς Σιών ἐκάλεσεν ὁ λόγος.

Μέλαινα εἰμι, καὶ καλὴ, θυγατέρες Γερουσιῶν,
 ὡς σπλιώματα Κηδάρ, δέοις Σολομώντ'.

Ταῦθ' ὁμιλεῖ τοπρώτιστον ἡ νύμφη τοῖς ἀγγέλοις.
 Χρὴ γὰρ αὐτῇ καὶ ῥήματα τῆς νύμφης προσηνῆσαι,
 Καὶ μηδαμῶς στιχοπολεῖν καὶ ταῖς μεταλλάττειν.
 Ἀκούσας μὲν τῆς Φωνῆς, Φησὶν, ὦ θυγατέρες·
 Τῆς αὖτε Γερουσιῶν σὺς σεβασμωτάτης.
 Οἱ μὲν γὰρ ἐγὼ καλὴ καὶ μέλαινα τυγχάνω.
 Μέλαινα μὲν ὡς τὸ Κηδάρ σπλιώμα προφανέσιν,
 Φημι δὲ ὡς ἀβάπτως τῆς ἐσπλῆς τῆς πρῶτης.

Οὐαί

Ἑρμηνεία

Τῆς σοφωτέτης καὶ ὑπερτίμης

Ψ Ε Λ Λ Ο Υ

εἰς τὸ

ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ.

Διὰ τῶν πλῆθικων, πρὸς τὴν βασιλείαν

κύριοι Νικηφόρου τοῦ

Βοτανιάτου.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Πείπερ τὸ φιλομαγὲς τὸ σὸν, ὦ εὐφρο-
φόρε,

Ἑρμηνεύσθηναι γλῶσσην πλὴν ξένου καὶ
ποικίλου

Τῶ τῶν ἀσμάτων ἀσματος ἐξήγησιν καὶ γνώσῃ.

Ἰδὲ σου τῷ θεοπίσματι πρῶτον αὐτοκράτορ,

Καὶ τὰς ἐλπίδας θεμέλιοι πρὸς τὴν δεσποτίαν πάντων,

Δηλῶν πλὴν ἐξήγησιν πάντων τῶν τῶν ἀσμάτων

Ἐν ἀπλοῦς λέξεσι καὶ κατῆμαξιδυμῶν.

Ὁ γὰρ περὶ τῆς Σολομών, ὁ πέντε φῶς ἐκείνῳ,

Ὁ πᾶς τυγχάνων τοῦ Δαβὶδ, ἀλλ' ἐκ τῆς οὐραίας

P 2

Τρεῖς

Y O A A E

И О Т А М К А И О Т А М К А
и О Т А М К А И О Т А М К А
и О Т А М К А И О Т А М К А
и О Т А М К А И О Т А М К А

Ром.

Р

Ἐρμῶν

Τὰ σφαγίτη καὶ ὑπερτίμη

Ψ Ε Λ Λ Ο Υ

οἰς τῷ

ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ.

Ἀλλ' εἶχαν πολὺ καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν

κύριον Νικηφόρον τὸν

Βασιλιανόν.

P

P

καταφρονητικῶν. Ἐάνελθῆν πρὸς οὗτ' ἀνισχύτας ὡς
 ὄρη, καὶ πᾶσις πνέοντα εὐωδίας. πρὶ ὧν τὸ, οἱ θεμέλιοι
 αὐτὰς ἐν πῆσ' ὄρεσι πῆσ' ἀγίοις. Ἀκύλας οἷον, καθημέρη ἐν
 κήποις, ἔδωκεν. καὶ Σύμμαχος, καὶ τοῖς ὡς λέγεσθαι
 τὰ πρῶτα πρὸς τὴν νύμφην, καθημέρην ὡς πῆσ'
 ἰδίοις καρποῖς. καὶ οὗτ' ἔταίρας αὐτῆς προσεκτικῶς αὐτῆς
 ἀκροᾶσθαι, καὶ χαίροντας τῇ φωνῇ. Ἐάντ' αὐτῶν παρορ-
 μῶντα ὡς σκιδάσαι τὰ τῆς ἀκοῆς ἄξια τῆς αὐτῆς. τὰ
 οἷον πλάτῃα πρὶ τῆς νύμφης τὸ φύγε, ὡς πῆσ'
 ἔπιδαι καὶ αὐτῆς, διὰ τὸ τέλος
 διωαμμένης.

Τ. Ε. Λ. Ο. Σ.

Εξωγ.

ἀνθρώπους καὶ σὺν τῇ πλεονεξίᾳ οἶνον ποίησεν. ἄλλως.
 ἐνώπιόν μου. ὁφθαλμοὶ γὰρ κυρίως ἐπὶ δικαίους οἱ χίλιοι
 Σαλομών, ἢ πλεία κρείσσει τῷ ἡθῷ. ἢ ἢ μερικῇ, τῆς δόπο-
 σίλοις, τῆς τηρήσει τὰς δύο τῶν Διαθηκῶν ἐκατοντά-
 δας. ἄλλως. ἐν δὲ χῆρ' ἐλεῖν, αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυρί-
 ζουσιν. ἐν ἣ τῷ πλῆθ' ἔβριβ' ἐπὶ τὸν εἰσέλασεν τὴν καρπὸν.
 καὶ τότε βασιλεὺς πολλὰ τῶν ἐκ τῶν οἶνων ἡμῶν καὶ τῶν φύ-
 λαξιν, ὅτι δοξάζεται Ἐπιδημῶν ὁ δεσπότης καὶ οἱ ἄγιοι.
 καὶ τὸ ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξαδελφῶν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶν. καὶ
 ἐπιστὰς οἰκονόμῳ. Ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπαρχοῦσι καθίσταται.
 ἡμῶν ἐν Φησὶν ὁ ἐφορεύων. ἀμπελῶν, καὶ ἡ τῶν καρ-
 ποφορέα, μεριζομένη τοῖς πλείοις ἐξ ἴσου, δόποσίοις,
 παρ' ἐφ' ἧς, δικαίοις, καὶ μάρτυσι, καὶ διδασκάλοις. τὰ
 χίλια γὰρ ἔκυρξεν εἰς σὺν ὑπερέτας διανέμεται ἀνά
 Διακρίσιον πενταχῇ εἰς ἑξήκοντα τὰ γὰρ πέντε τὰ γὰρ
 καὶ κλήματα διέ, καὶ γίωργον, Ἐπιπείνεται, πολυτρόπως οἱ
 αὐτοὶ δηλῶνται. καὶ ἡ νύμφη τὸ ἀμπελῶν. καὶ διε-
 κρίσιν.

Κεῖνον.

Ὁ κατήκοντος ἐν κήποις. ἐπὶ τοῖς περὶ τοὺς κή-
 ποῦς σὺν ἀκρίστον με. Φύλα ἀδελφιδέμεν, καὶ ὁμοιω-
 ῖν τῇ δορκάδι, ἢ νεβρῶ τῶν ἐλάφων, Ἐπὶ τὰ ὅση δὲ
 μάτων.

Εὐμενία.

Εἶδεν ἡ νύμφη τὴν νυμφίον ἀναπαύειν ἐν τοῖς κή-
 ποις, ὅστις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, σὺν ἑταίροις περὶ τοὺς κή-
 ποῦς, ἡς ἔγωγε ἤκουσεν αὐτὴν. καὶ βεβαίως αὐτὴν
 ἐξέως καὶ διορατικῶς ὁρῶντα δὲ τῶν τῶνδε πραγμάτων
 ἐκκλίνει, τὰς καὶ μὲν καὶ ὁξυδερκεία ὁμοιωμένην δορκά-
 δι. νεβρῶν δὲ, τῶν τῶν πολέμων, ὡς ὅφρων Ἐσκορπῶν,

κατα-

Κεύθρον.

Ἀμπελῶν ἐγμήθη τῷ Σαλομῶν ἐν βεθαελαμῶν,
 ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτῷ τοῖς τηρεῖσιν. ἀνὴρ οἷός ἐστι
 καρπῷ αὐτῷ χίλις δεξυεῖς. ἀμπελῶν μὲ ἐμὸς ἐνώ-
 πιον μὲ οἱ χίλιοι τῷ Σαλομῶν, καὶ οἱ Διακῆσοι τοῖς τη-
 ρεῖσι τὸν καρπὸν αὐτῷ.

Ἐρμηνεία.

Χεῖρες εἰσιν ὁ εἰρηνικός Σαλομῶν, ὁ τὸ μεσότηχον τοῦ
 Φραγμοῦ λύσας ποιῶν εἰρήνην. μηδεὶς οὖν ζηπείτω ἔξω
 τοῦ ἐν βεθαελαμῶν, τῆςτις ἔχοντες πολλὰ ἀ-
 θροίσματα, ἐν ὁνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ σωαγομῆς,
 τὸν καρποφόρον ἀμπελῶνα ἔλόμεν, ὃν ὁ Θεὸς δίδωκε φύ-
 λαξιν ἀγίοις ἀγγέλοις, ἵνα μὴ λυμαίνηται αὐτὸν ἕως ἐκ
 δρυμοῦ, μηδὲ τρυγῇσιν αὐτὸν οἱ ὄφρα πρὸς οὐδὲ μοῖροι. καὶ
 ποιῶντες ὁ ἀμπελῶν, ὡς τὸν καρπὸν αὐτοῦ φέρεται, ὑπο
 κατηρηκότες τὰ ἔνθη αὐτοῦ. καὶ εἶναι ἄξιον δεξυ-
 εῖς. ὁ δὲ τὸ χιλίων δεξυεῖς, ἔχοντες μονάδα πρὸς τὴν συγ-
 γνῆσαν. διὸ καὶ παρτίληται ἄλλως. ταῦτα εἰπε τὸ ἐκκλη-
 σίας εἰπε τὸ νύμφης ἔλόμεν ψυχῆς ἐφ' ἑκατέρω ἀμπ-
 λῶν καρποφόρος νοεῖται, καὶ οἷν ὁ ὁφθαλμῶν καρδίας
 ἀνθρώπων, ἡ δὲ καὶ ἡ σωτηρία ἡ ἀληθινὸς εἰρηνικός.
 ἀκρόατον οὖν καὶ τὸν Χριστὸν ὁπότε καρπὸς τὸ ἀμπέλαι λαμ-
 βάνει. ὅπερ δηλοῖ τὸ, οἱ χίλιοι τῷ Σαλομῶν, καὶ οὖν φύ-
 λακας ἀγγέλους μεταλαμβάνειν, ὅπερ παρτίληται Δια-
 κῆς, καὶ οἱ Διακῆσοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ. τὰ πρὸς
 θεῷ πίνω δόγματα οἱ χίλιοι οἷσι συγγενῶς ἔχοντες τῇ
 μονάδι, τῷ Σαλομῶν ἀνακείμενοι. τὰ δὲ πρὸς τῶν καὶ τὴν
 ὕλην καὶ τὰ αἰσθητὰ τοῖς Διακονημένοις ἐν τῇ ὕλη Δια-
 κῆσις, πρὸς τὴν δυάδα συγγνῆσαι ἔχουσιν. οἱ δὲ καρπὸς
 ἡ ἀμπελῶν ὁ ἐκπαιζόμενος, τὸν ὁφθαλμῶν τὸν καὶ
 ἀνθρώπων.

Κείμνον.

Τὶ πεινῶμεν τῇ ἀδελφῇ ἐμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἐὰν καλῆσῃ
ἐν αὐτῇ. εἰ πυχρὸς ἐστίν, οἶκος δομήσωμεν ἐπ' αὐτῷ ἐπαλ-
ξας ἀργυροῦς καὶ ἡ θύρα ἐστὶ, διαγυράσωμεν ἐπ' αὐτῷ
συνίδα κεδρίνῳ.

Ἐρμηνεία.

Ὅταν κυρωθῶσι τὰ μνηστείας οἱ λόγοι, (βέλον) ποιῆσαι
τῇ ἀδελφῇ τὰ λείποντα αὐτῇ πρὸς πληρότητα. εἰ γὰρ
πυχρὸς ἐστὶ ἡ ἐκκλησία, ὡς πρὸς εὐχὴν καὶ ἐδραϊώμα-
τις ἀληθείας, ἐπαναπληρώσωμεν αὐτῇ τὰς λογικὰς π-
ληρότητας, αἷς ἐπαλξας εἰρήκαμεν. θύρα δὲ, βεβαιότης.
διαγυραφομένη ἐμείλασι, ἀλλὰ πνύματι θεῷ ζῶντι.
ὡς ὅτι θύρας ἡ συνίδα φασὶν ἐχρηματισμένῳ πρὸς
θύρας πλείωσιν. ἡ ἡ κεδρίνη, τὸ ἄφθαρτον δηλοῖ τὸ πνύ-
ματι πεινῶμεν. αὐτὴ γὰρ σφίγγει τὴν αἰθρῶν πίνῳ
αἰδίναν.

Κείμνον.

Ἐγὼ τείχεσθαι, καὶ οἱ μασιόμεν ὡς πύργῳ. ἐγὼ ἡρόν
ἐν ὀφθαλμοῖς ἐπίσκοποι εἰρήνῳ.

Ἐρμηνεία.

Τ' μείνῳμεν θυγατέρες ἱερῶν ἀληθινῶν νομίζοντες μεμασμένους
ἐχθρῶν. ἐγὼ δὲ πολλὰς εἰς ἐμὲ χάριτας, καὶ λόγους καὶ πῆ-
μας μνηστείας αἰδομένοισι, πρὸς μέγεθος ἐπέδωκα,
παισιεύσκει καὶ τὸ ἀλλῶν ἀσφάλειαν, καὶ εἰς πληθύνει θεω-
ρημάτων, ὡς διπλῶς εἰκάσει πύργῳ, δηλῶντι τὸν πᾶσι τῶν
αἰδουμένων λόγον, καὶ τὴν πᾶσι τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἐπὶ
ἐξήγηται τὴν εἰρήνῳ, καὶ ἐδίδαξα αὐτῷ πᾶσι τῆς ἡμέρας ἐν
ὀφθαλμοῖς τοῦ νομοφίως μαθησθαι καὶ τῶν δὲ πνύμα-
τι, ὅτι εἰ ἐρῶς ζητήσας αὐτὸν. εὖρον εἰρήνῳ, ἡ πᾶς
ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ ἐπὶ πᾶσι. ἐγὼ εἰμι ἡ εἰρήνη.

μεως αἰδοῦνται οἱ τῷ πνέματι ζῶντες. ὕδωρ δὲ νιῶ. αἰ-
 ἀντικείμενα πῆς αὐτῷ ἀνέληφόντι ἐνέρχεται, καὶ σέεται
 ταῦτῳ βυλόμενα. ἀλλ' εὐρίσκεισι ταῦτῳ ἰσχυροτί-
 ραν. πάντα γὰρ ὑπομένει. καὶ ἐδέπετο πίπῃ. ὡς τῶν μὴ
 συγκλυζόντων αὐτῷ εἰρηκ. ποταμῶν, πίπῃσιν γὰρ
 ἔπ' ἔπ' θάλασσα.

Κείμενον.

Εἰ δὲ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἔξ-
 δεύσας, ἔξ' ἐδεύσαςιν αὐτόν.

Ερμηνεία.

Ἐξ' ἐδεύσαςιν αὐτὸν οἱ τῆς ἀγάπης ἀλλότριοι. ὁ γὰρ
 ταῦτ' ἐπιδόξας τῇ ἀγάπῃ Παύλου φησὶ λαιωρέμενοι
 δόλοῦμεν. καὶ πᾶς ἡ βίος. ὁ πᾶς ἔσται μετὰ
 ὅσα ἱς καταλείοιπεν ἵνα Χριστὸν κεκοιμήσῃ. βαρὺ πρὸν ἡ
 ἡ λογικὴ πᾶσα ζωὴ ἡ ὁ καταργήσας τὰ ἔννηπα πάντα
 πρᾶτῳ ἐν ἀγάπῃ, ἀνατίθῃσι τὸν βίον αὐτῇ. ἵπῃ ἡ μη-
 δὲν ἀνθρώποις τῆς ἀγάπης ἄξιον πρᾶτῃται. καὶ γὰρ ἄξια
 τὰ παθήματα ἔννυ καιρῷ ὡς τῷ μέλλουσιν δεῖξαι,
 καὶ πάντα πῆς ἐν ἀγάπῃ διατελέσῃ τὸν βίον, ὡς μηδενὸς
 ἄξιον δράσας ἐξ' ἐδεύσαςιν.

Κείμενον.

Α' δὲ λφὴ ἡμῶν μικρὰ, καὶ ματὰς οὐκ ἔχῃ.

Ερμηνεία.

Ἐπ' μικρὰ ἡ ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ, καὶ ἡ ἐπὶ γῆς ἐπι-
 σκίαζομένη ἐκκλησία, καὶ νοήματα. τὰ το γὰρ οἱ ματῆς.
 μήπω ἔχουσα ἐπιδίδωσι ἡ εἰς μέγα βίος ἐν νομά-
 των, ἐπὶ τῇ τῇ νομικῇ καὶ πνευματικῇ δόγματι.
 ἡ τῷ σύμπαντι πᾶσι σωεργίαι τῶν ἀγίων χωρήσῃ δυ-
 νάμεων. αἱ ταῦτα φησὶ μετὰ τῇ πνευματικῇ καὶ δικαίων
 πνέματι.

Κείμενον.

Κείμνον.

Τ' πὸ μῆλον ἐξήγαγέ σε. ἐκεῖ ὠδίνῃσέ σε ἡ μήτηρ σε.
ἐκεῖ ὠδίνῃσέ σε ἡ τεκέσσαι σε.

Ἐρμηνεία.

Τὸ μῆλον, ὅσμη, καὶ θεά, ἑ βρώσῃ, καὶ αἰφῇ. λαθὼν ἐστὶ
καλὸν. ὁ δὲ τῶν αἰσθητῶν ἔνδωτρα φῆς, λέγειτο
μῆλον. ὧρ' αὐτὴ τῇ μηλείᾳ ὠδίνῃ τὸ πνεῦμα τὰ τέκνα
τῆς ἐλευθερίας, καὶ πικτή.

Κείμνον.

Θεός με ὡς φραγίδα ὅππ' ἡ καρδίαν σε. ὡς σφρα-
γίδα ὅππ' ἡν βραχίονά σε. ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος
ἀγάπη σκληρὸς ὡς ἄδης ζήλος. ἐπίπερα αὐτῆς, π-
ερίπερα πυρός.

Ἐρμηνεία.

Προτρέπεται πᾶσι τῶν ἐνυμφίῳ πᾶν νόημα καὶ πρᾶ-
ξις μορφώσῃ τῷ αὐτοῦ χαρακτήρι. ποιεῖν ἢ ποιῆσαι φη-
σὶ τῶν ὡς θάνατον κραταίαν ἀγάπην. πάντα γὰρ ἐξ ἧς
καὶ ὑπομνή. κραταιὰ ἢ κατ' ἰσχύος θάνατον, καὶ νεκρῶσαι πᾶν
ἁμαρτίαν. ἢ ὅτι πάντων ἐκράτησεν ὁ θάνατος καὶ ὁ
ἄδης ἐμοίως ποιῶν οὖν φησὶ καὶ ὁ ζήλος, σκληρὸς κατ'
τῶν ἀμειψανόντων ὑπάρχων, ὡς ὁ Ἰὼλ καὶ ὁ Φινεὶς,
ὃν δεῖ ζῆλῶν τῷ θεῷ.

Κείμνον.

Ἀνθρακας πυρὸς φλόγες αὐτῆς. ὕδωρ πολὺ καὶ διω-
σεται σέσση τῶν ἀγαπῶν, καὶ ποταμοὶ καὶ σογκλῦσθαι
αὐτῶν.

Ἐρμηνεία.

Ἐπὶ πᾶσι ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν ἐπὶ δὲ
καὶ κατ' ἡν Ἰωάννην ἀγάπην, πῦρ καταναλίσκον ἐστὶ καὶ ἡ
ἀγάπη, ἥς τὰς ὁρμάς ἔφη πυρὸς φλόγας. καὶ τῆς διω-
μεως

Ἑρμηνεία.

Εὐρῶσαι αὐτὸν ἐκβάαντα τῆς ἀνωπάτω πεινήσῃ, τῇ
πίσῃ πεινύσασσά αὐτὸν. τὸ δὲ, ὅτι ἐκδενώσασί με, τὸ
πνύματικῆς φιλίας τὸ ἀκαταγνώστον δέικνυσιν. εἰς οἶκον
ἡμετέρους τ' ἄνω ἱεροσελήμι. ἑμεῖον ἢ συλλαβήσῃς, τὰ
τῶν λόγων δοτορὴν τὸ πρῶτον. οἶνον ἢ μυρεψικὸν λέγει, ὡς
φροσύνης λόγον πνύματικῆς, δότε τῶν ἐν τῇ θείαις γρα-
φαῖς παντοδαπῶν ἡρετημῶν. νάμα ἢ ῥοῶν, τὰς πταγ-
μῶνας, καὶ ἐν οἰκείῳ καιρῷ πλεμνίας περὶ ἑξῆς.

Κείμενον.

Εὐώνυμ Θ αὐτῷ ὑπὸ πλῶ κεφαλῶν με. καὶ ἡ δεξιὰ
αὐτῷ πειλήσεται με. ἄρκεισα ὑμᾶς θυγατέρες ἱερο-
σελήμι ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν τῇ ἰχύσει τῇ ἀρετῇ. π' ἐγεί-
ρητι καὶ ἐξεγερητι πλῶ ἀγάπην ἕως ἀν' ἡλῆσῃ.

Ἑρμηνεία.

Ὁ νόμος Θ ὑποτερίζει τὸ ἡγεμονικόν. τὸ δὲ ἑυαγγέ-
λιον, τὸ πνεῦμα ἐστὶ πειλήστικόν. ἡ εὐώνυμ Θ , ἡ πρώτη
ἀποδημία. δεξιὰ, ἡ δεξιὰ πρῶτον.

Κείμενον.

Τὴς αὐτῇ ἀναβαίνουσα λελοκασιτημένη, ὅτι
ἐλεομένη, ὅτι τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς

Ἑρμηνεία.

Αἱ ἄνω δυνάμεις θαιμάζουσιν πλῶ τῆς νόμφης ἀνοδόν,
ὅτι τὰς μακαρίας μονάς, δότομεν πᾶσι πᾶσι τοῖς
ἐκείνῃ πλῶ κακίας καὶ μελαγχολίας, καὶ πλῶ τῇ δόξῃ
ἀναλαβήσῃς λαμπρότητα, ἐπιδόξῃς πᾶσι τοῖς λόγοις, καὶ
ὑπὸ αὐτῷ ἐλεομένης.

Κείμε-

Ερμινεία.

Ματ' ἔς τὰς δύο λέγῃς Δι' αὐτῆς ἐπαγγέλλεται πί-
νω τὰ ἐν ταύτης νοήματι τῷ νυμφίῳ ἀναπίνεσθαι.

Κεῖμαρον.

Οἱ μαυδραχτοὶ ἔδωκαν ἐρμινύ.

Ερμινεία.

Οἱ μαυδραχτοὶ περὶ γὰρ ἀνθρωπομόρφως ἔχουσιν
ἐλπίδας· οἱ νεκρώσαντες ἑν' αὐτοῦ Δι' Χρυσῆ ἔδωκαν
δωδεκά ἐργων ἀγοθῶν.

Κεῖμαρον.

Καὶ ὅτι ἦναις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα ἴσα πρὸς πα-
λαιὰ ἀδελφιδέ με ἐτίρησάν σοι.

Ερμινεία.

Τὰ ἤδη καρποφορεῖντα πρὸς τῇς ἦναις Φησί καὶ ἔς μὲν
ἀρχεῖται καρποφορεῖν οὗτον καὶ πρὸ πολλῶ· εἰ μὴ ἄρα δι-
λοῖ οὗτον καὶ τὴν παλαιάν καὶ νῦν ἀνθῆντας.

Κεῖμαρον.

Τίς δαίη σὺ ἀδελφιδέ με θηλάζοντα ματ' ἔς μητέρες σε.

Ερμινεία.

Α' φ' ἐκάστῃ τῶν εὐβισούντων τρέφεσθαι λέγει ὁ Χρυσ-
τὸς καὶ τὸ ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν· γάλα δὲ λέγει τὴν ἁ-
δοσιν· ἀγιάζει τὴν ψυχήν καὶ τὴν νύμφης συνδύωκα·
ιδίῃ Χρυσῶ· ἡ γὰρ εὐχεῖται τὴν ὁπιδιμίαν τοῦ σωτῆρος
εἰς τὴν Ἰσθαίαν ἢ ἐκκλησίαν γινέσθαι καὶ πρὸς αὐτὴν τοῦ
δόντος αὐτὸν πῶς ἀνθρώποις πατρός.

Κεῖμαροι.

Εὐροῦσα σε ἔξω φιλήσω σε· καὶ γὰρ οὗτος ἐξ οὐδενός σε
με· ὡς ἀληψουαί σε· εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητέρος με, καὶ
εἰς ἀμεινὸν τῆς συλλαβούσης με· διδάξτε με· ποτὶς σε δὲ
οὐκ τοῦ μυρεφικοῦ, ὅτι νάματ' ὁρῶν με.

Ο

Ερμινεία.

πιπυκνωμένα νοήματα. διὸ καὶ ἀμπέλαι βέβηκον ἀπὸ
κάζοντα τ' ἀληθινῆς. τίς ἢ τὸν ἀρχὸν οἶνον τῶν χω-
ρεῖται, τὰ ἐκ τῶν τοῦ λόγου κρυπτῶν ἐκπεριέμελλε, ὅτι
ποῦτον ἐφ' ἑαυτὴν τι καὶ ἰσχύει, ὡς λέγειν ὅτι δεῖ, ἔοικε δεῖ,
καὶ ὅσον δεῖ. τὰ μὲν γὰρ χείλη τὸν λόγον, οἱ ἢ ὁδόντες τίς
ἐχεμυθίας ἀνεμφαίνουσι. τῶν ἢ ποιῶντων ἢ μόνον ἀσφα-
λῇ τὰ νοήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ χείλη αἰσθησὶ δέδεται. εἰ-
ν' ὅτι ἀρχὸς, ὁ ἐξ ἀρχαῶν ἡσυχαστὴς καρδίας περὶ φε-
ρόμεν.

Κείωρον.

Εἰ γὰρ τῶ ἀδελφιδῶ με, καὶ ἐπ' ἱμέρῃ ὁπισθοφῇ
αὐτῶ.

Εἰρμωσία.

Τελωθεῖσθαι ὁ λόγος. ὅτι μηδαμῶς παυτοπαύτως
ἀνάπαυσιν εὐρησάμενος αὐτὸν ὁπιστρέψας ὡς παρ' ἐμοί.

Κείωρον.

Εἰ γὰρ ἀδελφιδῶ με, ἐξέλθωμεν εἰς ἀρχὸν. αὐτοπαύ-
μεν ἐν κόμῳ. ὁρῶμεν εἰς ἀμπελῶνας. ἰδῶμεν εἰ
λύθησιν ἡ ἀμπελὶς, ἢ ἢ σπέρμα, ἢ ἢ σπέρμα, ἢ ἢ σπέρμα
ροιαί.

Εἰρμωσία.

Περὶ τῶν ὑποδείξεων ἡ νύμφη τοῦ καλῆ ὡς ὅσα
τῶν ἐνδοπέτων καὶ μακαρίων ἀγαθῶν εἰς τὴν τέτων
ὁπισθοφῇ ἐξελθῆναι. ἔτι γὰρ ἀρχὸς, καὶ κόμῳ, ἔοικε
ἀμπελῶνας, καὶ ὡς ὅτι. τὸ ἢ ὁρῶμεν, τὴν ἀγνοίαν ἀπε-
λάσσωμεν. κυπρισμὸς δὲ ἐπὶ τῶν βαπτισθέντων ἡ κα-
θαρσία.

Κείωρον.

Εἰ καὶ δάσω ὅτι μὰς με σί.

Εἰρμη-

Κείμνον.

Τὶ ὠραιώτης, καὶ πῆδωός τις ἀγάπη ἐν τροφαῖς σε·
τὸ πρῶτον μέγας σε. ὠμοιώτης τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μαζοὶ σε
πῆς βότρυσι.

Ἑρμηνεία.

Ταῦτα Φησὶν ὁ νυμφίος θανμάζων αὐτῆς πλὴν ὅτι
τὸ κρυπτόν μεταβολᾷ. πικρὰ γὰρ ἔσται ἡ δίκη γέρονε καὶ
γλυκεῖα, ἐν τρυφῶσαι πλεον τῶν ἄλλων τὸ τῷ πνέμα-
τι καρπῶν τῇ ἀγάπῃ, ὡς δὲ αὐτὴν πάντα εἶχεν. παρ-
κῆπτος ἐν αἰσὶ δ' ἄρετας, οὖν ἀφ' ἀγάπης ὠμοιώθη τῷ
φοίνικι. κατὰ καὶ δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνήσκει, μὴ παρὲς
γὰρ ἔχων πλὴν καρδίας ἐρριζωμένον. ἔτι γὰρ ἐπὶ γῆς θη-
σαυρίζει. παρὸς σκέπη δὲ τὸ μέγεθος τὸ τέλει δεκτικόν.
ἐπεὶ μὴ πᾶν δόξα λαμβάνει τὸ μέγεθος ἐν τέλει τῷ βίῳ.
ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλος, καὶ τὸ παρὸς ὡς παρὸς ὡς
πῶς δὲ βότρυσι οἱ μαζοὶ ἀπὸ κάζονται, πῆς ἔχουσι
πλὴν πνευματικῶν ἐν φροσύνῃ, ἡ γὰρ τὰ νοήματα σε
τροφίμα π καὶ πόσιμα, ἔτι δ' αὖθις ὁμοφακίζονται.

Κείμνον.

Ἐπαναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι. κρατήσω τῶν ὑψέων
αὐτῶν. καὶ ἔσονται οἱ μαζοὶ σε ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλης καὶ
ὁ σμῆρνός σε ὡς μῆλα, ἔτι ὁ λάρυγξ σε ὡς οἶνον ἀγα-
θός. παρὸς ὅμοιον τῷ ἀδελφιδῶ με εἰς ἐνδύτητας, ἰκα-
νὸν ὅμοιον χεῖλός με καὶ ὁδόν.

Ἑρμηνεία.

Ἀπὸ καθεστῶτος φοίνικι, φοῖνικα πῶς νυμφίον καλεῖται. καὶ
ὕψος καὶ τὸ μέγεθος ἔτι λέγει καταπονήσασαι. ἐφ' ᾧ καὶ
ἡ ληψὶς ἀνελθὲν ἐπὶ τὰς τῶν ἀσμάτων ὅτι πλείον ἐστιν.
ὅτι ἀντιλήψεται τῶν τῶν νυμφίους μαζῶν, δηλῶντων τὰ

ΠΕΠΥΚΩΣ.

Κείωδρον.

Ὡς λέπαρον τῆς ροᾶς μῆλον σε, ἐκτὸς τῆς σιωπῆ-
σταί σε.

Ἐρμηνεία.

Αἰδοῖ γὰρ ἐρυθραίνεταί (ῥωφρονι. ὡς δὲ τῆς ροᾶς ὁ
καρπὸς ὑπὸ σφυφνῆς τε καὶ αἰβρώτε τ' Ἰππικαίας φυ-
λάττεται, ἔτω καὶ ὁ καποκληκὸς βίβλ. φύλαξ γίνε-
ται τῶν τ' ῥωφροσύνης καλῶν. περιτίθησι τῷ ὀπὸ τῆς νύμ-
φης τραχήλῳ. ἀλλὰ καὶ τὸ Δίανοητικὸν αὐτῆς πεπλη-
ρωῶσαι φησὶν ἰσοθεῶν, ταῖσι λογισμῶν. ἰσοθεῶν γὰρ
ἡρμηνεύει λογισμοί. βύβλ.) ἢ ἡμᾶς καὶ φιλομαθῆς
ὄντας πολλῶν ἔχον τιμὴν ψυχῆς θυγατέρα σφῶν. καὶ ἐν
ἐπιστολαῖς γράδειται μαθημάτων πολλῶν, ἃς ἐνάλυσεν
πύλας.

Κείωδρον.

Κεφαλὴ σε Ἰππὶ σὲ ὡς κάρμηλθ, καὶ παλόκιον κε-
φαλῆς σε ὡς πορφύρα.

Ἐρμηνεία.

Ὁ κάρμηλθ, Ἰππὶ γνώσις πεποιητῆς ἐρμηνεύεται.
γινώσκῃ πεποιητῆ ὁ δυνάμειθ. λίξη. ἡμεῖς ἐσμὲν ἢ
πεποιητῆ. ὀπὸ ἢ τ' κεφαλῆς. ταῖσι χερσὶ, Ἰππὶ γνώσις
τ' ποδωματικῆς ἐγνητήν πεποιητῆς. πᾶν ἢ τὸ πλέγμα τ'
τῷ αἵματι χερσὶν κεχρωμένης βασιλικῆς διασηκῆς
ὁμοῖται πορφύρα, ὡς ὁ βασιλεὺς χερσὶς ὡς αὐτοδίδακται
ἐν ὡς αὐτοματῆς τ' καὶ τὸ πᾶντα Ἰππικαποπῆν καὶ πᾶντα καὶ
παρεῖναι ἐπεργαμένης ὑπὸ αὐτῶ. ἵναι δὲ τὸ παλόκιον
κεφαλῆς, τὸ πολυάνθρωπον πᾶνθθ. τ' ἐκκλησίαις τῇ
ἐργασίᾳ πεπληρωμένον εἰς κόσμον τῆς νύμφης.

Κείωδρον.

Κείμων.

Ο'δόντες σε ως ἀγέλαι τῶν κεκαρμύων, αἱ ἀνέβησαν
ἀπὸ τοῦ λατρός.

Ἐρμηνεία.

Τοὺς κερλικὰς καὶ διαιρετικὰς τῶν μαθημάτων καθηγη-
ταις, ὁδόντας εἶφη. ἕς δ' λέγει βέλεται πᾶν ἄχθ
ὕλινον ἀποκείρασθαι, καὶ τῷ λατρῷ τῆς σωφροσύνης παντὶς
μολυσμῷ καθαρῶς ἐν ψυχῇ καὶ σώματι. ἀναβαίνειν
ᾧ διὰ περικλήσεως, ἀλλ' ἔκαστος ἑαυτοῦ, καὶ διδυμεύειν. τῇ
μὲν ψυχῇ τὴν ἀπάθειαν, τῇ δὲ σωματικῇ βίην τὴν β-
χνημοσύνην ὑφνῶντες.

Κείμων.

Αἱ πᾶσαι διδυμεύονται, καὶ ἀπικνεύονται οὐκ ἐστὶν ἐν
αὐταῖς.

Ἐρμηνεία.

Διδυμεύονται λέγονται καὶ ἄλλως, ὅτι μόναι καπι-
θεύονται εἰς τὸ ὕδωρ τὸ μυτικὸν σὺν τῷ ἀγίῳ ἀνέβησαν
πρόμαλιν.

Κείμων.

Ὡς παρτίον κόκκινον χεῖλός σε, καὶ ἡ λαλιά σε
ὡραία.

Ἐρμηνεία.

Κόκκινον παρτίον ἐστὶ πίσις δι' ἀγάπης ὁπιπλεμέ-
τη. ἐπαγνῆ πίνω τῆς ἐκκλησίας τὸν σύνδεσμον, ἅμα
καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐν αὐτῇ σωρωθέντος. καὶ
ἐν συμφωνίᾳ ἐν γένει) χαῖλός, καὶ μία φωνή, ὥς δι-
φόρος ἔσται ἀγαθῆς νήματος συγκεκλωσμένη. καὶ ἔτιως ἡ λα-
λιά γίνεται ὡραία διὰ τοῦ ῥήματος τῆς πίστεως, καὶ τῆς
ἀληθείας πόσεως τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

N 3

Κείμι-

συνθῆναι, καὶ ὅλον ἀποσπινύνας ἐπὶ κατὰ μέρος ἀπο-
θαιμάζῃ τὸ κάλλος, καὶ βεβαιῶι τῇ ἐπαναλήψει τὸν
ἐπαμιον.

Κεῖμνον.

Ὁφθαλμοί σε περὶ στροφέ.

Ἐρμηνεία.

Τὸν νῦν διὰ τῶν σημείων, ὡς ἄκακον, καὶ ἀκέραιον,
καὶ ὅλον πνύμαλινον, καὶ πρὸς ἑδὲν ὑλικὸν βλέποντα.
ἄλλως. δυὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐπαγνέται, ὡς αἶν ὅλος ὁ
ἄνθρωπος ἐπαγνέται. διωλῆς γάρ, ὅτι Φαινόμενος,
καὶ ἐνομήμος. διὰ τοῦτο γὰρ προσέθηκεν ἑκτὸς τῆς
σιωπῆς τῶς σε.

Κεῖμνον.

Ἐκτὸς τῆς σιωπῆς τῶς σε.

Ἐρμηνεία.

Τὴν ἀραθὴ βίαν τὴν μὲν ἀνθρώποις πρόσδηλον, τὴν δὲ
μόνον θεῷ. μαρτυρεῖ πίνω ὁ τὰ κρυπτὰ βλέπων, πλεον
εἶναι τοῦ ὁρωμένου τὸ κρυπτόμνον.

Κεῖμνον.

Τείχωμά σε ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπικα-
λύφθησαι ἀπὸ τοῦ Γαλααδ.

Ἐρμηνεία.

Τείχωμα, τὸ ἀντὶ πειβολαίης διδομένον ἢ γνωα-
ξί, καὶ τὸν ἀπίστολον, αἰδῶς τι καὶ σωφροσύνη νοῦται. μετ'
τῆς ἐν κόσμῳ νεκρώσεως. ἀναισθητον γὰρ ἡ θλίξις. ἐν τῷ
Γαλααδ ἡ Ὁρλὶα διέτριβεν, ὅς τ' κατ' ἐγκράτειαν ἡγή-
σαιτο τῆς βίης. ὃν καὶ ζήλῳντες οἱ ἐξ ἑθνῶν, τῷ καλῷ ποιημένῳ
ἀπελαθήσαντες, κόσμον εἰσὶ τῆς ἐκκλησίας, ἀμεληδὸν
μετ' ἀλλήλων τινὲν ἀρετῶν ἐκπονήντες.

Κεῖμα-

λιθόσρων ἐρωταί. ἐξ ἧν ἕκαστος ἑαυτὸ σπασάτω λίθον
τήμιον, ἐπικοδομῶν χρυσόν, ἄργυρον, καὶ πᾶ ἐξ ἧς.

Κεῖμενον.

Ἀγάπῃ δὲ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ.

Ἑρμηνεία.

Ἀ πάντων ἡ ἀγάπη τῶν περὶ ὧν ὁπερὶ γὰρ δέκνυται, καὶ
πάντων δέ ἐστι τὸ χωρηῆσαι τὴν τῆς ἀγάπης ἐνέργειαν. ἀλλὰ
εἰ τις θυγατέρα τῆς ἀγαθῆς Ἱερουσαλήμ τῆς ἐλπίδος ἔσται ἀφ' ἧς
βίβη γνώριζοιτο.

Κεῖμενον.

Θυγατέρες Σιών, ἐξέλθετε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σα-
λομών, ἐν τῷ σέφανῳ ᾧ ἐσεφάνωσεν αὐτὴν ἡ μήτηρ
αὐτῆς ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτῆς, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ὁφρο-
σύνης καρδίας αὐτῆς.

Ἑρμηνεία.

Ἐκ τῶν σαρκετικῶν ἐξελθεῖν ἡ νύμφη κελεύει τῇ νεάνι-
σι, καὶ ἡρώδατος αἰς δὲ σκιάς. τῆς τοῦ γὰρ ἡ Σιών. ὡς εἰδέν
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ νυμφίου τὸν σέφανον ὅς ἐστι τὸν ζών-
των κύκλῳ κεκοσμημένην τῇ κεφαλῇ, ὃν ἐπλεξεν ἡ ἀγά-
πη. εἴτε μήτηρ, εἴτε πατήρ. ὅσα ἂν ἀπέπῳς ῥηγεῖσαι ἔτε
γὰρ ἄρρεν, ἔτε θῆλυ, τὸ θεῖον. ἀγάπη καὶ ὁ θεὸς καὶ τὸν
Ἰωάννην, καὶ τὸν Παῦλον εἰπόντας, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ.
χάρις τῇ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρροσίου τοῦ ἐν ὁφροσύνῃ
ὥς σωζομένων. ἡμέραν τῇ νυμφεύσεως, τὴν ἡμέραν τοῦ
πάθους καλῆς.

Κεῖμενον.

Ἰδὲ, εἰ καλὴ ἡ πωλησίον μου. ἰδὲ, εἰ καλὴ.

Ἑρμηνεία.

Ἀ ποδέχεται τὴν μεμηνημένην τὸν θάνατον πάντας

Ερμηνεία .

Μία μὲν κλίνη τῆ εἰρηνικῆ βασιλείᾳ γίνεται πᾶσι τῶν σωζόμενων, δι' ἑπιγνώσεως εἰς ἐν ἀθροισθῆν. ἴδιον ἢ τῶν ἔρῳντων θεῶν Ἰσραήλ, τὸ μηδεμίαν τῶν πίνει αἰσθησίων ἀμαρτῆν. πεντάκις ἐν αἰθώδεκα ἔ' Ἰσραὴλ φυλάττοιται ἔ, πέντε πίνων οἱ τὴν θείαν ἐν ἑαυτοῖς αἰσθησίων ἐνδυσόμενοι παροπλίας τῆ βασιλείας τὴν κλίνην, τὴν ἴδιαν καρδίαν, φυλάττεισιν ἐν ἀπαθείᾳ καὶ καθαρότητι, ὡς ἐκκαθαρεῖν οὗτ' ἐν σκοτῇ καὶ νύξιν ἐπιηραΐζοντες δαίμονας. δύο ἢ ῥομφαίας ἔχουσιν οἱ Χρῆσται. τὴν μὲν ἑπὶ τὸν μηρὸν, ἀλλ' ἢ τῆς ζωφροσύνης ἐκμεράττω. τὴν ἢ τὸ ψαλμὴ διακρίπτει δογματὰ κλίνη ἢ ἄλλως ἐπιγνώσεως θεῶν, δι' ἧς ἐπαναπαύεται τοῖς ἐχθρίστοις.

Κεφάλαιον.

Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ βασιλεὺς Σαλομών δόρυ ξύλων ἔ' λιβάνα. σύλῃς αὐτῷ ἐποίησεν ἀργύρεον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτῷ χρυσεόν. ἑπὶ βασίς αὐτῷ περφόρα. ἐπὶ τοῖς αὐτῷ ληϊστέται.

Ερμηνεία .

Φορεῖον Σαλομών, οἱ ἄγιοι πάντες. ἐν οἷς Χρῆσται ἀναπαύεται. ξύλα ἢ λιβάνα τροπικῶς, οἱ ἐξ ἐθνῶν, καὶ τῆς ἠδωλολατρείας. οἱ τμηθέντες ἐκῆθεν ὑπὸ τῆς λογικῆς αἰδέας τῶ κατεσπείσασιν Φορεῖον γεγύρωται, ὧν οἱ λόγοι ἐκκοσμημένοι, σύλῃς λέγονται ἀργυροὶ. δόρυ σελή, καὶ οἱ τέτων τῶν πωλοτήσοι, ἀνάκλιτον χρυσεόν, οἱ νῦν ἔχοντες Χρῆσται. χρυσεόν γὰρ τροπικῶς ὁ νῦν. ἑπὶ βασίς ἐπὶ περφόρα, ἢ δόρυ τῶν θλίψεων καὶ τῶν πειρασμῶν ὑπομονή, ἢ ἑπιβαίνει ὁ λόγος. τὸ ἢ ἐπὶ τοῖς τοῦ Φερέειν ληϊστέται.

ἐγκρατείας, ἀφ' ἧς ἡ σὰρξ ὅσον περὶ τὴν εὐφροσύνην ἰδίῃσιν πλὴν
 θύειν πηλὴν. ἐπεὶ δὲ αὐτῇ ἡ σὰρξ ἐρημός τις καὶ ἀβατῶ-
 καὶ ἀνυδρῶ ἐγγόνος. ἡ ἐρήμια, τῆς εἰδωλολατρείας δη-
 λοῖ, τὸ δὲ περὶ τῆς καὶ ἐγκρατείας εἰς ποσὶν ἀνα-
 δραμεῖν, ὡς τὸ καὶ αὐτῆς δὲ πολλὰ ὑποδύγ-
 ματάων δηλῶσαι. δὲ περὶ τῶν δένδρων τὸ ποικίλον καὶ
 τὸ γυμναῖον δηλῶν τῶν δένδρων. δὲ περὶ θυμιαμάτων
 καπνῶ σμύρνης καὶ λιβάνος συγκεκραμμένων. εἰ μὴ γὰρ
 ἐκρυσσῶσι καὶ αὐτὸν, εἰ γίνεσθαι λίβανον. εἰς θυμιαμα-
 τὰ πάντων τῶν ἁγίων. ἅπαντες ἡδύνει θεὸς δηλαδὴ τῶν
 ἐσπολῶν θεῶν. ταῦτα φήσιν, σφίσι τὸν λόγον περὶ
 αὐτῶν.

Κεῖμαρον.

Ὡς τελέχη καπνῶ θυμιαμάτων σμύρνας καὶ λίβαν-
 ον, ὅτι πάντων κενόρτων μυρεψοί.

Ἐρμηνεία.

Αὐτὰ δένδρων ὡς βιάλλεται εἰς ὕψος ἀνατρεχόν-
 των. τὸ δὲ, ὑποστρέφον τὰ τελέχη, οὐ πῶς γὰρ καπνί-
 ρον, ἀλλὰ ἀνυμνήσας, καὶ δηλώσας, καὶ ἐρημῶν. τίνος
 πόνου ἐρρίζεται τὰ τελέχη, καὶ αὐξεται. εἰς αὐτὸν αὐ-
 τῶν, ἡ τῶν δένδρων κένος. δρόσος, καὶ δένδρεα, ὅ τῶν θυ-
 μιαμάτων αἵματός.

Κεῖμαρον.

Ὅθεν ἡ κλίσιν ὅσον Σαλαμῶν. ἐξήκοντα διωατὶ κύκλῳ
 αὐτῆς ὅσον διωατῶν Ἰσραὴλ, πάντες κατέχοντες ῥομ-
 φαίας, διδαγμένους πόλεμον. ἀνὴρ ῥομφαίας αὐτοῦ ὅσον
 μηρὸν αὐτοῦ, ὅσον θάμβος ἐν νυξίν.

N

Ἐρμηνεία.

μυρον ἐν τῶν σιφῶν διδασκαλίαις. αὐτὴ γὰρ ἀγορεύ-
 ῃ, ὅταν ἡ χρησιμὸν ἐστὶ λαβεῖν· μείζονα ἢ ζήτῃσαι ἢ καὶ πα-
 ραι, μὴ δειλόσκει, δειλόσκειται ὑπὸ τῆς κυκλῆντιω τῶν
 πόλιν λητρυγικῶν πιδμάτων. ὧν δὴ πιθανομῆ, καὶ
 μηδὲν ἀκούσας, ὀλίγον τι παρέρχεται. ἀραπὴ τὸν γὰρ
 βραχύ τι οὐ πικρὸν παρνεγκεῖν, ἵνα δειρῇ τὸ π-
 θῶμερον, καὶ δειρῇ κρατητῇ, καὶ νοητῇ. διό φησιν. ὡς
 ἀφῆκα αὐτὴν, εἰς τὸ εἰσηγαζον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον μητρός
 μου. ἵνα καὶ καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξοδῷ εἰσέλθοι σὺν αὐτῇ εἰς
 τὸν οἶκον τῆς αἰῶν Ἱερουσαλήμ. ἐνθὲν εἰσάγῃ τὰ κοινόπρατ-
 τὰ λόγων θεωρημάτων. τὰ δὲ εὐερίρητοπρα, εἰς τὰ τα-
 μεία τῆς συλλαβῆς. ὅτι γὰρ γίνεται δεκτικὴ ἡ καρδία,
 καὶ ἐκάλεισται ταμίαι τῆς θείας ἐνοικίσεως.

Κείωμεν.

Ὁ ἔρκεισι ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ διώμα-
 σι καὶ ἐν τῇ ἰαγύσει καὶ ἀρχῇ ἐὰν ἐγείρηται καὶ ἐξεγείρηται
 τῶν ἀγάπῃν εἰς αὐτὴν.

Ἑρμηνεία.

Αὐτὴ φιλαυθροπίας καὶ τῆς θυγατέρας Ἱερουσαλήμ
 ἀγαλίζεται. αἶς ἐν τῇ ἐμπροσθεν συγκρίνῃ τῆς νύμ-
 φης καλλίας, καὶ παρὰ καὶ ἐν τῇ κρινῇ, αἰκάντας ἐ λό-
 γῳ ἀνέμασι, καὶ ἀπὸ τῆς ὅρκου τῇ ἐν τῷ κόσμῳ διωάμεων
 πρὸς τὸ ἴσον τῆς ἀγάπης ἀγαλίσσης μέτρον. ὥστε τὸ θέλη-
 μα τῆς νυμφὸς ἐπ' αὐτὸν ἐπερὶ τὸν γυναικα.

Κείωμεν.

Τὴν αὐτὴν ἡ ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἐρήμης;

Ἑρμηνεία.

Οἱ φίλοι τοῦ νυμφὸς παρ' ὧν αὐτῷ ὁρῶντες ἀλλή-
 λων πυνθάνονται. τὸ ἢ ἀπὸ τῆς ἐρήμης, διὰ τὸ ὅτι πυνθάν-
 ονται ἐν τῇ ἐρήμῃ.

Κείμδρον.

Α' πῶρεψον, ὁμοιάθητί σου ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι,
ἢ νεβρῶ ἑλάφων, ὅτι τὰ ὄρη κυκλωμάτων.

Ἐρμηνεία.

Δόρκωνι, διὰ τὸ διορατικόν, νεβρῶ ἑλάφων, διὰ τὸν
ἀφαισισμόν τοῦ τῶν ὄρειων ὕμνος. τὸ δὲ ἢ, ὅτι ἐπὶ δια-
ζυκτικόν, ἀλλὰ τὸ διαζυκτικόν, ἀντὶ τοῦ, καὶ ὄρη
καὶ κυκλωμάτων, εἰ τὸ κακῶν ὑπερανέχοντες δίκαι. δόρ-
κεφί ἐν ὁ λόγος ἐκ τοῦ ἐμορφῇ θιᾶ ὑπάρχον. ὁ-
μοιάται ἐν μὲν τῆς ἀνακλήσεως τῇ θεωρίᾳ δόρκωνι. ἐν
ἢ πῶς περατικωτέροις καὶ καθαυρίκῃς τῶν ἀντικλήμων
δυνάμεων ἑλάφω νεβρῶ.

Κείμδρον.

Ε' πὶ κρίτῳ μου ἐν νοξῇ ἐζητήσαι ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ
μου. ἐζητήσαι αὐτὸν, καὶ οὐχ ὄρον αὐτὸν ἐπικαλέσασθαι
τὸν, καὶ οὐχ ὑπὲρ καὶ μου. ἀναστήσῃς ἢ, καὶ κυκλώσω
ἐν τῇ πόλει, ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ. καὶ ζητήσω
ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. εἰδὼς, ὡς μικρὸν ἐπὶ παρήλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ. ἕως ἢ εἰσηγάσῃ αὐτὸν εἰς οἶκον μητρὸς μου, καὶ
αἰς ταμῆον τῆς συλλαβούσης μί-

Ἐρμηνεία.

Ε' πὶ κρίτῳ αὐτὸν καλεῖ, τὸ διορηγῶν ἐξέληπε
κοινωνεῖν ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ τὸ πλεονέκτημα μεταχεῖν ἀναπτύ-
σεως. ἀνάγνωσις δὲ, ἢ τῶν ἐγνωσμένων κατέληψις. εἰ-
ποῦσα ἢ τὸ, ἐζητήσαι, καὶ οὐχ ὄρον, ἐπὶ τὸ, ἀναστή-
σῃς δὴ, καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει. ὅλον δὲ ὁ κόσμος ἢ
πόλις, ἐν ὅπως ἐλθῇ δειτῇ πρὸς αὐτὴν θεωρίᾳ, γινώ-
σκον

Κείωδρον.

Ἠιάσπε ἡμῶν ἀλώπικας μικρὰς ἀφανίζοντας ἀμπε-
λῶνας· καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυψίζουσιν.

Ἑρμινεία.

Ταῦτα τοῖς ἀγγέλοις, ἢ διδασκάλοις, νυμφίῳ,
ἐπὶ τῷ ζῶντος τῶν ἀμπελάνων· ἵνα τὸ πανέργον συλ-
λαμβάνοντων δυνάμεων, αἱ τῶν δὲ χλῶ τῆς ἑκαρπυ-
εῖας φύσεως διαφθέρωνται ἀμπελοὶ διωκθῶσι περὶ
ψαλὸν ἀπὸ τῆς κυψίζου μέχρι τῆς ἑκαρπυ-
εῖας πλήρωσεως ἐπὶ τοῦ θεοῦ γινώσκονται.

Κείωδρον.

Ἀδελφιδὸς με ἐμοὶ, καὶ γὰρ αὐτῷ.

Ἑρμινεία.

Ταῦτα ἡ νύμφη πρὸς τοῦ ἐπύργου τοῦ νυμφίου, οἷς
ἐδεμίαν ἔχουσι πρὸς τοῦ ἀλώπικας μετασίαν· ἐκινώ-
νουν γὰρ ἡμῶν αἵματι καὶ σαρκὶ, καὶ ἡμεῖς αὐτῶν τῆς
ἀφθαρσίας· καὶ τὸ σῶμα τῷ κυρίῳ, ὅ ἐκείνῳ τῷ σῶ-
ματι, ἡ οὗτο θεὸς ἐν τῇ ψυχῇ γίνεται, καὶ ἡ ψυχὴ εἰς θεὸν
μετακίζεται.

Κείωδρον.

Οἱ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρήνοις τοῖς ἐν μέσῳ ἀκαυθῶν.
οἷς ἐμπροσθεν τῶν πτωχῶν ὁμοίωσι ψυχὰς. Διὰ τὴν
γὰρ ἤλθεν ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, εἰς τὸ μὴ ἀκάνθαις τὰ
ποιμαίνοντα ἐμπαγλῦσαι· ἕως δὲ διαπύσεως ἡ ἡμέρα.
ἐν γὰρ τῷ τῷ παρὲν βίῳ μάλιστα καύματι τοῦ πι-
μαίνοντος δέομεθα, διὰ τὰ μεσημέρια δαιμόνια, κα-
νηθῶσι ἡ αἰσχυαί· ἀντὶ τοῦ, παρέλθῃ ὁ ὅτι γῆς βίῳ.
σκιά γὰρ τὰ ἀνθρώπινα.

Κείωδρον.

δοιμάζῃ. ὅς πόρους καὶ πλώνας λέγει τὸ διαγγέλιον. τὴν
 περὶ μαρτυρομένην ἢ φωνὴν ἀκούεται τῆς δοταρήτης
 ωφίας, πῶς ἐπὶ γήινον σῶμα περικλυμένοις. ἀνάστα, ἐλθέ.
 τῆς πριαύτης ἀναστάσεως, καὶ τοῦ δρόμου, πέρας σου εἶναι.
 αἰὲ ἀνίστασθαι γρη, καὶ μηδέποτε τῷ θεῷ προσεγγίζον-
 τας παύεισθαι. εἰ ἐνεχυρνάσθης, φησὶ, τῷ νόμῳ. εἰ πᾶς
 διὰ τῶν προφητικῶν θυρέων αὐτοὺς τῇ Διανοίᾳ πε-
 θασαί, μηκέτι ὑπὸ τῷ νομικῷ τῆς σκιάς ἰδύει.
 χαίτες γὰρ ὁ πῶχ. ὅτι ἡ τὴν πνευματικὴν πέτραν
 διὰ τούτου μεταβήθῃ. ἔχεται δὲ ἡ πέτρα τοῦ πνευ-
 μᾶτος, ἐπὶ δὲ τῆς διαγγελικῆς πέτρας ὁ νέμ.
 πνευμᾶτος γέγονε. καὶ ἔχεται ἀληθῶν τὰ δόγματα.
 ταῦτα τοῦ λόγου διὰ τῶν θυρέων ἐμβοήσονται, ἀ-
 ποκρίνεται ἡ πνευματική. περικλυμένοις διὰ τῆς τῶν νοη-
 μάτων αὐγῆς, καὶ τὴν πέτραν νοήσας τὸν Χριστὸν, δεῖ-
 ξοι μοι τὴν ὄψιν σου, μηκέτι διὰ τῶν παλαιῶν αἰνιγ-
 μάτων διὰ λεγόμενον. ὡς ἰδεῖν ἡ δύναμις, ὡς αἰε-
 τὸς σε γλύωμαι τῆς πέτρας, καταλύεισθαι τὸ νόμον
 πνευμᾶτος.

Κείμενον.

Δεῦρο σεαυτὴ πνευματικῶς ἐσκέπη τὴν πέτραν ἐχό-
 νησιν τῶν πνευμᾶτος. δεῖξον μοι τὴν ὄψιν σου. ἐπὶ
 ἡ φωνή σου ἡδύα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.

Ἑρμηνεία.

Δεῦρο σεαυτὴ. μὴ ἐκ λύπης. ἢ ἐξ ἀνάγκης. αἰὲ
 σεαυτὴ. πῶς ἰδίους λογισμοῖς τὴν πνευματικὴν πρὸς τὸ κα-
 λὸν ὁπάρῃσιν. αἰδέσθον γὰρ ἡ ζήτησις, καὶ ἐκείνη, καὶ
 ἀνάγκης πίστεως ἐλπίδων.

πιῶντ' ἢ μελλόντων ἀγαθῶν. ἢ ἐπίσω παῖσαι ἡ ἀλή-
 θεια ὑστερον ὁππιάμπη ἄλλως. λέγουσι τοὺς ῥίθους καὶ παῖ-
 αθητήρια. δι' ὧν ὁππὶ μὲν τ' ἀμαρτωλῶν θάνατος. καὶ
 πὺν ἱερμίας ἀναβάνει. ὁππὶ ἡ ἐρωτικῶς πρὸς τὸν λό-
 γον ἐχέσας ψυχῆς. πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος, εἰς τὰ δέοντα.
 καὶ αἰδοῖσσι καὶ ῥημῶν, δικτυωτὴ ἐχέσας κατα-
 σκιδάσματα. δι' ὧν ἐκκύπτον καλεῖ αὐτῶν ὁππὶ τὰ
 ἐξω τῶν αἰδοῦστων νοητὰ καὶ ἀσώματα.

Κοῦδμον.

Αἰάτα, ἐλθὲ ἡ πωλησίον μου, καλή μου, πείστερά μου.
 ὅππιδος ὁ χέμων παρήλθεν. ὁ ὑπὲς ἀπῆλθεν. ἐπορεύθη
 αὐτῷ. τὰ ἀνθ' ὧν ἐστὶν ἐν τῇ γῇ. καὶ ῥος τῆς τομῆς ἐφθα-
 νε. φωνὴ τ' ἐρυζόν, ἡ ἐκείνη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ἡ συκὴ ἐξή-
 νεγκεν ὁλόνηθας αὐτῆς. αἱ ἀμπέλοι κυπερίζουσιν. ἐδωκαν
 ὁσμῶν. ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πωλησίον μου, καλή μου, πείστε-
 ρά μου.

Ἐρμινεία.

Αἰάτα δὲ τῶν αἰδοῦστων πρὸς τὰ νοητὰ. ἡ ἀνάστα
 ἐκ τῶν πῶματ' ὅπως, ἵνα σωθῇς μοι δι' ὧν αὐτὰ θωρεῖς. καὶ
 μῶνα ἢ λέγει, πὺν τῆς εἰδωλολατρίας. ἐστὶν δὲ, τὸν νο-
 μὸν καὶ περὶ τὸν λόγον. ὁ νόμος γὰρ, καὶ εἰ περὶ
 ταί, ἕως ἰσάειν. ἔαρ ἢ, πῶν ἔκινε ὁππιδημία, καὶ
 ἡ γέρονι γαλλίης πάντα μετὰ. καὶ ἡ φύσις ἡμῶν πῶς
 ἰδοῖς ἀνέταλιν ἀνθ' ὧν καὶ δρετῆς καὶ πῶς πλάματικῆς
 χαρῆσιν, ἃ τῷ ἰδοῖς καὶ πρὸς παρὲς τὸν καρπὸν.
 καὶ ῥον ἢ τομῆς λέγει, τῆς τῶν πεινῶν ἀποθέσεως, ἡ τῆς
 τῶν ἀμαρτημάτων ἐκκοπῆς καὶ ἀφέσεως. ἢ πὺν ἔκινε
 ἱερομῶν. φωνὴ ἢ ἐρυζόν, ἡ ἔκινε πρὸς τὸν σωτή-
 ῃ. ῥος καὶ πρὸς τὸν σωτήρα ἐκείνη ἀκρίβεια. τὸ ἔκινε
 ὀνομαζέται.

Κείμενον.

Φωνὴ τῶ ἀδελφοῦ μου. ἰδοὺ, ἔτι αὖ καὶ σηθῶν ἵπτι πα-
 ὄρη. διαπλόμην αὖ ἵπτι αὖ βενέας. ὁμοίως ἐστὶν ἀδελφι-
 δός μου τῇ δορεκάδι, ἣ νεβρῶ ἐλάφων ἵπτι παὶ ὄρη κα-
 γήλ.

Ε' ρημεία .

Η' σύμφωνος λόγος ψυχῇ φωνῆς πρὸν νοῦν παύειται
 ὡς θείας ἀντιλαμβάνεται. ὅπερ πύχνοισιν οἱ πρὸν, πρὸν
 νοῦν παύειται τὰς προσηγορίας φωνάς, ὡς θείας χάριτες πη-
 ρίς, καταπληρόμεθα. πρὸν ἔστι τὸ, φωνῇ ἔξ ἀδελφῶ-
 νος, προσηγορίας τῆς μακρόθεν ὁμιλουμένης ἔξ λό-
 γος, ἐν ἰδέσθαι μεγάλων θεωρημάτων ἀπὸ ὧν μετὰ τοῦ
 μηδὲ τῶν βραχυτέρων καταφρονεῖν φησὶ. ἰδέσθαι, ἔστι
 ἡ καὶ πηδῶν ὅτι τὰ ὅρη, διαλλόμενοι ὅτι ὅτι βανός.
 οἱ ὅλοι ἔξ λόγος ἵνα μὴ ὡς παρόντι λέγεται ἔξ νυμφίον,
 πρὸν οἷον ὡς θεωρημάτων πρὸν τῆς σύμφωνος. ἐπεὶ καὶ
 τῶν προσηγοριῶν πρὸν μὴ πρὸν ζήτημα τῆς λύσεως
 ἀπορρίπτει, πρὸν ἡ τῆς λύσεως ἀπολαύσει.

Κείμδον.

1^α δὲ, οὕτ' ἔθηκεν ὁπίσσω τὸ πῖχμα, ἀποκρίπτων
 διὰ τῶν θυρίδων, ἐγκύπτων διὰ τῶν δικτύων. ἀποκρίνε-
 ται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι.

E'pulevía.

Εν δὸν οἰκράσῃ τῇ νύμφῃ Διὰ τῶν θυρίδων ὁ ἔραστῆς
Διὰ λέγει· ὁ δὲν γὰρ ἐκ ἀκαλαθία προσωπικῶι τῷ θεῷ τὴν
ἀνθρωπίνην φύσιν ὁ λόγος. Διὰ μὲν τῶν περὶ τῶν ὡς
Διὰ θυρίδων αὐτῷ καταστάζων. Διὰ δὲ τῆς τῶν νομι-
κῶν ὡς παραγμμάτων πολλοῦς, ὡς Διὰ δικτύων. ὁπίσω
δὲ τοῦ πύργου, τὰ πρὸς τῷ φραγμῶν ἔξ ὁμόμα, πῦ τὴν σκαῖ

Ἐρμηνεία .

Ταῖς δ' ἑταῖς. ἡ γὰρ ἀμαρτία δυσώδης. καὶ σοιβάζει ἐν μήλοις, τοῖς πνευματικαῖς χαρίσμασι. μὴ λον γὰρ ἰ Χριστὸς, ἀλλὰ τὸ λούκην τὸ σαρκὸς, καὶ ἐνυθρὸν τοῦ αἵματός, καὶ τὴν ἑκκλήσιαν τοῦ σώματος. τίτρωμα γὰρ φίλτρον, διὸ καὶ ἐκκλησίαν βέλους, καὶ τὴν ἡσυχίαν.

Κεῖνρον.

Ἐν αὐτῇ αὐτὴ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου. καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆς περιέχει με.

Ἐρμηνεία .

Ἀρεστὰ, ἡ τῶν ἀνθρώπων γνώσις, ἐξ ὧν παύται καὶ δόξα. δεξιὰ δὲ, ἡ τῶν θείων ἰσχυρὰ, ἐξ ἧς ἡ αἰώνια ζωὴ. λέγει τὴν ἑκκλήσιαν, ἐπὶ ὑπερέχει ὅτι καὶ τὰ ἀνθρώπινα. καὶ ἡ θεία γνώσις καλύπτει με. ἡ, ὅτι ὁ ὁμιλῶν μου χρεὶ ἀλλὰ τῆς πρώτης παρουσίας ὑπερέχει τὴν ἐκκλησίαν. δεξιὰ περιέχει με, ἀλλὰ τῆς μελλούσης θείας ἰσχυρᾶς.

Κεῖνρον.

Ὡς οἱ ὑμῶν θυγατέρες ἰεροσολήμι ἐν τῇ δυνάμει καὶ ἐν ταῖς ἰσχυράς τῆς ἀρχῆς. ἐὰν ἐξείρηται καὶ ἐξεγείρηται τὴν ἀρχὴν ἕως τῆς ἡμέρας.

Ἐρμηνεία .

Ἐὰν αἱ μαθηταὶ ἐκδοῦναι ψυχὰς περὶ πλητὴ τῆ ἀρχῆς ἕως θείας καὶ εἰς πέρας ἔλθῃ τὸ ἀρχὸν, ὥστε ἐκ σαρκὸς ζώσας μὴ κέπῃ καὶ σάρκα ζῶν, καὶ ὁμιλῶν ὑμῶν ἀγγελικῶς ἐξ ἑνὲν τῇ πνευματικῇ κατὰ τὴν δύναμιν. διὰ τὴν γὰρ καὶ ἰσχυρὰ τῆς ἀρχῆς, ἀγγελικῶς δυνάμεις.

Κεῖνρον.

λόγῳ, καὶ οὖν ἀνθρώπους λυμάνεται. Διὰ τὸ το Φύεται
ἐν τῷ δρυμῷ τὸ μῆλον. κατὰ μὲν ξύλον, τοῖς λοιποῖς ὁ-
μοίον. κατὰ δὲ γλυκαίνει τῷ καρπῷ καὶ τῆς ψυχῆς αἰ-
σθητήρια, πλείονα τὴν πρὸς τὸν δρυμὲν ἔχει ὡς ἁλλο-
γνῶ, ἢ πρὸς τὰς ἀκάθαρτας τὸ κρεῖον. ὅπερ ὅπναι ἐστὶ
μόνον, καὶ τίρηται τῇ δα. κρεῖνον μὲν ἂν ἢ πλεονεχίῃ ψυχῇ,
ἐαυτῶν μόνον καλλωπίζουσι. τροφὴν δὲ μὴ χωρηγῶσα
τῷ γεωργῷ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μετὰ χρεῖαν οὐκ ἔχει ὁ δὲ
κύριος ὡς μῆλον γέγονεν ἐν δρυμῷ, ὅτι τὴν ἀνθρώ-
πιαν ἐνεκέντροσε φύσιν πρὸς τὸ ἀρετῶν τε, καὶ διώδεις,
καὶ βρώσιμον. διὸ φησιν ἡ νυμφη, ὁ καρπὸς αὐτῆς γλυκὺς
ἐν τῷ λάρυγγί μου, ταῖσιν ἡ διδαρκαλία ὡς γλυκεία
γαίρ, φησι, καὶ λόγια σου τῷ λάρυγγί μου.

Κεῖμαλον.

Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον Ἰού.

Ἑρμηνεία.

Οὐκ ἀρκεῖται τῷ τῷ σοφίας κρατῆρι, ἀλλ' εἰς αὐτὸν
τὸν λινὸν ἔμυστικῶς εἰσεγύναται ποτὶ. ταῦτα λίγα πρὸς
ἀγγέλους, ἢ ἀποστόλους, καὶ πρὸς φήτας. ἀντὶ τῷ, συγκεκρά-
σται ἡμεῖς τὸ σῶμα τῷ Χριστῷ.

Κεῖμαλον.

Τάξατε ἐπὶ ἐμὲ ἀγάπην.

Ἑρμηνεία.

Ἐν τῇ ἀγάπῃ πταγμῶν πηῶσατε, μὴ πάλιν ἐπὶ
πίσω δι' ὀπταλείας με σωτηρεῖτε τὴν πρὸς τὸ κρείτ-
τον ῥοπῶ.

Κεῖμαλον.

Στηρίξατέ με ἐν μέμοις. σταβάσατε ἐν μήμοις. ἐπὶ
πταγμῶν ἀγάπης ἐγώ.

M

Ἑρμηνεία.

Κείμνον.

Φατνώματα ἡμῶν κυπέρλοισι.

Ἐρμινεία.

Ἐυρυθμός τις καὶ διγλυφὸς παιδων πῆξις, τὸ τῆς
ὀροφῆς καλλὸς διαποικίλῃσαι, ὃ λέγει ὑποχάρτης.

Κείμνον.

Ἐγὼ ἄνθ' τοῦ πιδίς, κρένον τῶν κειλάδων.

Ἐρμινεία.

Ἄνθ' λέγεται, τὸ ἐδεῖν ὅτι τὸ γινώσκει καρπὸν.
εἰ ἔν τῷ περὶ τῆς γέφυρας ἄνθ' ἐστὶν ὁ κυμφίος ὡς παρὰ
τὰ μέλλοντα. εἶται γὰρ ἔλθῃ τὸ τίλφον, μεταβαλεῖ τὸ ἄν-
θ' εἰς καρπὸν. ἐπεὶ μὴ πλείον χωρεῖσι τοῦ ὡς ἄνθ'
λόγος οἱ ὅτι γῆς. πῶς μὲν ἔν ὑψηλοτέροις καὶ ὀμαλῶς
πιδίσι ὀνομαζομένοις, ἄνθ' ἐστὶ. πῶς δὲ κειλοτέροις,
κρένον.

Κείμνον.

Ὡς κρένον ἐν μέσῳ ἀκασιθῶν, ἔτως ἡ πηλυσίον με-
τὰ μέσῳ τῶν θυγατέρων.

Ἐρμινεία.

Ἡ πηλυσίον μέ, φησιν, ὡς κρένον τῇ τῆς ζωφροσύνης
ἀπαεράπῃσαι μαρμαρυγῇ, ἐν μέσῳ τῶν ἀκασιθῶν καὶ
θυγατέρων, κοσμικῶν καὶ φιληδόνων ψυχῶν καὶ ποιητῶν
διωάμεων. ὡς θυγατέρας δ' ἀφ' ὧν ἡνίκατο.

Κείμνον.

Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμῆ, ἔτως ἀδελφι-
δὸς με ἀνὰ μέσῳ τῶν υἱῶν. ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῶν ἐπιθύμησαι,
καὶ ἐκάθησαι καὶ καρπὸς αὐτῶν γλυκύς ἐν λάρυγγί με.

Ἐρμινεία.

Δρυμὸν ἐνομάζει σαυήθως ἡ θεία γραφὴ τὴν ὑλῶδη.
τὴν ἀνθρώπων διαγωγὴν, ἐν τῇ παρὰ φθαρτικῇ θερίᾳ φω-
λῶδη.

Κείμενον.

Ἰδὲ, εἰ καλὸς ἀδελφιδὸς με καὶ γε ὠραῖ· κλίνῃ
ἡμῶν σύσκι·.

Ἑρμηνεία.

Νῦν ἔοικε πρὸς τὸν ἐπεωρακέναι τραυόπρον τῷ ἔνυμ-
φίᾳ καλλιῇ ἢ νύμφῃ, καὶ διὰ τὸ πρεσβυτέρων αὐτῆς ἐφθαλ-
μῶν αἰσθεσθαι τὸ ἐν τῇ καλλιῇ λόγῳ ὑπεροχῆς· ὁ δὲ
γὰρ διώματι εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐκ πνύματι
αἰγίῳ κλίνῃ ἢ κεινῇ ἑαυτῆς καὶ τοῦ νυμφίου τὸ σῶμα
αἰνέσεται, ἐπὶ ἧς ἐπὶ ἑσθὴς ἡ ψυχὴ ἀξιοῦται τῆς ἔργου κρι-
νωίας. λέγει ἄν ὁ Παῦλ·, πρὸ σώματι ὑμῶν μέλη
Χριστοῦ ἐστί· διὰ τὸ ὑμῶν, τῆς νύμφης εἶναι λέγει τὸ σῶ-
μα. διὰ τὸ ἑμὲ μέλη Χριστοῦ. τοῦ νυμφίου· σύσκιον δὲ φησι
τὸν νυμφίον, διὰ τὸ πᾶν πυκνότητι τῶν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τῇ
σιφίᾳ θεωρημάτων. εἰ δὲ ἢ ἡ κεινὴ κλίνῃ ὁ ἴθαλῆς ἢ, ὁ δὲ
θωμάς, θείας διωάμεως διέκκευκτος ὅτι τὸ σῶμα,
ὡς πᾶσαι τὴν διὰ τὸ σῶματος περὶ ἡμῶν ἀγαθὴν δηλοῦσθαι.
ἄλλως· κλίνῃ ἡμῶν σύσκι·. εἰ γὰρ μὴ συνεσκίασε πᾶν
θεστήται τῇ πρὸς τὴν ἑσθίαν σῶματι, πᾶς ἂν ἐχώρησεν ἢ
θνητὴ φύσις τῇ ἀκηράτῳ συναρμοσθῆναι. κλίνῃ δὲ
προπικῶς, πᾶν πρὸς τὸ θεῖον ἀνάκρασιν τῆς ἀνθρωπότη-
τος, ὡς γὰρ θρόνον ἀναπαύει τὸν κόπον.

Κείμενον.

Δοκοὶ ἡμῶν κέδραι.

Ἑρμηνεία.

Αἱ ἀπείρουσαι πᾶν ἐπομβρίαν τῶν πηρασμῶν ἡμῶν
δρεπῶν· ἀσηπτοὶ γὰρ ἢ κέδραι· καλύπτονται δὲ τῆς
φατνωμάτων αἱ δοκοί· δεῖ γὰρ μὴ μένειν ἔξω τῆς δρεπάς
καταρτῆς, ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν ὁρωμένων βιωδία· ἐν-
τογχαίοντας ὡφελεῖν.

Κείμενον.

ἦσαν συναγαγόντων τῇ νύμφῃ εὐωδίας. νάρδω γὰρ οὗτο
πόδας ἔ' ἰησὺ αἰλείψασαι, καὶ ταῖς θελῶν δόπομάξασαι,
μεταπειπομηδύνει ἐκ τῆς ὁσμῆς ἔ' νυμφίος ταύτῃ ἀνέ-
λαβε, καὶ φησὶν. ἡ ἐμὴ νάρδι εὐωδέει μοι τὴν ἔ' νυμφίος
ὁσμὴν. διόπερ' ὡς ἀπὸ τῶν χρωτῶν ἰησὺ τὴν οἰκίαν ὅλην
ἐπλήρωσε τῆς μαθητείας τὸ μῦρον. ἄλλως. ταῦτα διὰ
τῶν εἰρημνίων παροδόμεντα, ὅτι ἐκείνοι μὲν ὅτι πῶς κατ'
ἐστίαν ἐστὶ τὸ πάντων τῶν ὄντων ὑπερεκείμενον, ἀπερίσπιν
ἐστὶ καὶ ἀληπτον. ἡ δὲ ἐν ἡμῖν διὰ τῆς τῶν δρετῶν καθα-
ρότητος μυστικῶς ἐν εὐωδίᾳ ἀντ' ἐκείνης γίνεται, μι-
κρομὴν τῇ καθ' ἑαυτὴν καθαρότητι τὸ τῆς φύσεως κα-
θαρόν. καὶ αἱ τῆς θείας δρετῆς ἀκτῖνες τῶν κεκαθαρωμένων
βίῃ διὰ τῆς δόπορέας αὐτῶν ἀπαθείας ἐκλάμπουσι,
ὅρα τὴν ποιῶσιν ἡμῖν τὸ ἀόρατον. διό φησιν ἡ νύμφη, ὅτι
τὴν ὁσμὴν αὐτῆς ἡ ἐμὴ νάρδι ἐμοὶ δίδωσιν.

Κεῖμενον.

Ἀπόδεσμιος τῆς σακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί. ἀνα-
μέσον τῶν ματῶν μου ἀνυποθήσεται.

Ἐρμηνεία.

Ἐπὶ τὸν ἀνθρῶπον βότρυς ἡ νύμφη καθ' ἑαυτὴν, κύ-
πτον τὴν εἰς ἀνθρώπου κατανομάξασαι. τὸ γὰρ ὕμνησεν ἡμῖν
παροδὸν ἰησὺς ἐν τοῖς δεξιαμνῶν αὐτὸν διὰ φόρως πα-
ρόντι, παρὸς τὸ μέτρον ἔ' ἐν αὐτῇ γίνεται. νηπιάζων, ἢ παρ-
κόπλων, ἢ τελεφεμνῶν, καὶ τὴν ἔ' βότρυος φύσιν. ἐς
συνεχῆ ἀλλὰ τῶν χρωτῶν τὸ εἶδος, ἀνθρώπων, κυπρίων, τε-
λεφεμνῶν, πεπομνῶν, οἶν, γινῶν. τῇ ὁσ-
φρήσει πότιναι ὁ βότρυς ἀφραγῆς, καὶ μή ποτε γέουσι.
τὸ δὲ ἐν Γαδδὶ, τὸν πῖνον σηκῶν χῶρον, ὡς ἐν ἐλῶν ἦται
ἡ ἀμπέλαιος, εὐτερον καὶ ἡδυν τὸν καρπὸν ἀπεργάζεται.

ἐκόσμησε ζωφροσύνην, τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφ' ἧς
τῶν σαγόνων ὡρμήσῃσιν ἐρυθραὶ γὰρ τ' ἐρυθρόν· αἱ
σαγόνες· καὶ ἀφ' ἧς ἕνα μόνον γινώσκον θεόν· καὶ ἡ τετυγῶν
γὰρ ἐνὶ μόνῳ συνέρχεται.

Κεῖδρον.

Τεράχνηλός σε ὡς ἐρμήσκει.

Ἐρμηνεία.

Κυκλοπορῆς ὡς ἵππῳ καὶ ὀπκαρπῆς· αἰέχων μὲν
τῆς γῆς, κατανοῶν δὲ τὸ βάδισμα, ἤγυν αὐτότερον
κόσμον· ἐστὶν, ἀλλ' ἔχουσιν περικείμενον. πλῆθυσ-
τικῶς δ', ἀφ' ἧς πλῆθος τῶν δρετῶν. λέγει δ' ἐπὶ τεράχη-
λον, τὸ ὑποτακτικὸν τῆς ψυχῆς τὸ φέρειν τὸ κυρίως
ζυγόν.

Κεῖδρον.

Ὁμοιώματα χρυσίου ποιήσας μοι μὲν ἐπιγράμτων τὸ
δρετῶν. ἕως ἃς ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλήσει αὐτῶν.

Ἐρμηνεία.

Χρυσίον ὁ θεός· ὃ δ' αὖτ' ὁ λόγος, ἄργυρος· φά-
λαρα δ' ἐπεὶ ἐπαγγέλλεται ὅτι νυμφίος οἱ φίλοι, καλ-
ωπίζοντες τῆς νύμφης τὴν ὥραν, ἵνα γῆται κατ' ἰδέρα
τῆ βασιλεῖ. πᾶσι δ' ἡ περὶ θεῶν διδασκαλία, καὶ ὑψη-
λὴ δοκεῖ, ὁμοιώματα, ἀλλ' ἔχουσιν ἐστὶν. τὸ γὰρ θεῶν
ἀνέφικτον· καὶ πᾶσι δ' λέγει τὰ πρὸς τῶν νοημάτων σημα-
ντικὸς ἐπιγράμτων πρὸς ἀμυδρὰς διώαμιν· ἐχθρὸν περὶ δὲ
ἐξαιρή, γλήσῃ πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ἐνοικῆντι καὶ ὀπ-
κατ' ἐρμηνείᾳ ἐν βασιλείᾳ.

Κεῖδρον.

Νάρδος με ἔδωκεν ἐσμὲν αὐτῶν.

Ἐρμηνεία.

Νάρδος φησὶ, τὴν ὅτι πόλιν ἀρετῶν καὶ ἐξ ἀν-
γέτω

κλησίας, ἐγὼ δὲ τὴν καρδίαν μείνω τὸ κάλυμμα
ἔχουσα. ὁ ἵνυμφός μου μέζω τὸν πότον ἐξ ἀπὸλων, ἀναβάλλ-
λεται τὴν ἀποκρίσιν. οἱ φίλοι δὲ ἀποκρίνονται.

Κείδμενον.

Εἰ μὴ γινῶς σταυτὴν, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν. ἐξελθὲ
σὺ ἐν πέρναις τῶν ποιμένων, εἰ πόμανε τὰς ἐρίφους σὺ
δὲ σκηνομάσι τῶν ποιμένων.

Εἰρμωσία.

Εἰ μὴ τὸ δοθῆναι σοι κατ' εἰκόνα φυλάξης κάλλος, ἡ
ἐνδοθεν ἐμβολῶν ὑποσέση, καὶ τῶν ἐν ἐχατοῖς τιπέχεται,
οὗτο σκαίως ἐρίφους ποιμάνονται, ἐν ποῖς τῶν ποιμένων
σκηνομάσι. ποτὶ μὲν ἴσθι, ποτὶ δὲ ἐκείνῃ. οἷα δὲ καὶ
ἀλήτης. μέλει παροδοθεῖσαι τῇ πείρᾳ πρὸς τὴν σταυ-
τὴς ὑπερέβη γινώσκῃ. δεῖ δὲ καὶ ἑκάστην ἐφιστῆναι ἐκάστη
οἰκείᾳ περὶ λογισμῶν παντὶ λόγῳ. ἀμελῶν γὰρ γίνου-
σι ἀνὴρ κλυδωνισμοῦ καὶ περὶ φερομένων ἐν τῇ κυθείᾳ
τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τῷ καλῷ ποιμένι.

Κείδμενον.

Τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασι Φαραὼ ὠμοῖώσῃ σὲ ἡ πάλι-
σιόν μου. τὴν ὠραμένην σου σιαγόνες σου ὡς τρυγόν.

Εἰρμωσία.

Ἰππὸς μου δὲ ἀντιπαστόν μου ποῖς ἄρμασι Φαραὼ,
διωγμὸς καὶ ἀγγλικὴ ἐσθλατὸς, καταποντίζουσι τὸν
Αἰγύπτιον, ἡ παροκά(ε) ἡ τῇ λατρεῖς κεκατηρμένη ψυ-
χή, πᾶν Αἰγύπτιον ἰσχύμα, καὶ πᾶσαν καίαν ἀλλόφυλον,
ποῖς ὕδασι κατακλύζουσι. τὴν ποτὶν ἐν γρομῶν ἐν ἄρ-
μασι Φαραὼ τῇ ἵππῳ μου νῦν παρωμοῖώσῃ. ἄλλως.
ἐπεὶ δὲ περὶ ἵππου ἀνάλας τῇ τῆς τρυγόν. αὐτὴν

Ερμηνεία .

Μὴ νομίσαιτι ὅτι μέλαινα ἐκτίσθω, ἀλλ' ὅτι πιαύ-
τῳ ὁ πονηρὸς ἀπιδέξεν ἡλιθίον. ὡς δὲ τὸ, ἡμέρας ὁ ἥλιος
ἔσθ' οὐ συγκαύσει καὶ ὁ νοητὸς ἡλιθίου τοῦ μὴ δίκαιους φῶς
εἶναι, τοῦ ἡμαρτωλοῦ σκοτίζεσθαι καὶ πῦρ.

Κείμενον.

Υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσονται ἐν ἐμοὶ ἔθεντό με φυ-
λάσσας ἐν ἀμπελώσι. ἀμπελῶνα ἐμὸν σὺν ἐφύ-
λαξα .

Ερμηνεία .

Υἱοὶ μητρὸς, σὺν νοησὺν εἶπεν ἐχθροὺς. λογικῶς
γὰρ καὶ ἐκ μιᾶς τῆς θείας φύσεως. οἱ πῆρες ἐκβαλόντες
τὸ καλὸν ἀμπελῶντος ὡς ὡραδίους, ἔθεντό με φυ-
λάσσας σὺν αὐτῶν, ἐν εἰς βότρεις πικρίας, καὶ σαφυλὴ
χολῆς, καὶ θυμὸς δρακόντων γεωργεῖται. ἐν ἀμπελώσι δ',
εἶπε, διὰ τὸ πολυγλῶσσος τῆς κακίας.

Κείμενον.

Α' παράφρονός μοι ἐν ἡγάπησιν ἡ ψυχὴ μου. πᾶς πε-
ρὶ τῆς, πᾶς κατεπέφην ἐν μεσημβρίᾳ. μήποτε γινώσκω
αἰσὶ περὶ βαλκομένη ἐπ' ἀγέλας ἐπέρων σε.

Ερμηνεία .

Τὸ ὄνομα σε ἀγνοῶ, ἐκ δὲ τῆς ἀγάπης καλῶ. ἀγα-
πῶ γὰρ εἰκότως τὸν ἀγαπήσαντά με, καὶ πῶς ψυχῶν
ἐν ἐμοὶ γένετο. Ἐβόλομαι σε πῶς νομίζω εὐρεῖσθαι ἐμ-
φορηθῆναι τῆς αἰωνίας τρυφῆς. ἥς ὁ μὴ φαγὼν, ἔδύ-
ναιται εἰς πῶς ζῶν ἐσθλῆν. εἴηται μὲν ἀναπύσεις ἐν
ἐσθλῶ φῶτι τῆς ἀναστάσεως. ἀλλὰ με διδάξον πῶς ἐστὶ
τάτων τυχεῖν. μήπως τ' ἐπέρων σε ποιμαίνοντων πᾶς ἐκ-
κλησίας,

Κείμδρον.

Εἰσιλέγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ παμύϊον αὐτοῦ. ἡ-
γαλλιασώμεθα, καὶ δόξα θωιδρὸν ἐν σοί.

Ἑρμινεία.

Αἱ μὲν ἐπιναύζουσι προσέχουσι τῇ δώδῃ. ἡ δὲ π-
λῶθῃσαι νύμφη εἰς τὰ ἄδυτα, αἷς ὁ Παύλῳ, εἰσαίγει,
καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑραῶν.

Κείμδρον.

Ἀγαπήσωδρ μας ἔς σε ὑπὲρ οἶνον. δόξυτης ἡγά-
πησέ σε.

Ἑρμινεία.

Διὰ τοῦτο τὴν τῶν σῶν λόγων ἀγαπῶμην ὁπρὸς τοῦ,
ὑπὲρ τὴν ἀνδρῶν πίνω, ὅτι σὲ ἡγάπησιν ἡ δόξυτης ἴσα,
οἱ δὲ τὸ σκολὸν εἰς ὀρθὸν ἀπεδύνεται.

Κείμδρον.

Μέλαινα εἰμὶ ἐγώ, καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἰερρασελήμ.
ὡς σκλωμάτα Κηδάρ, ὡς δέροφς Σαλομών.

Ἑρμινεία.

Μὴ θυμάζετε ἔτι δόξυτης ἡγάπησέ με, ἀλλ' ὅτι μέ-
λαινα εἶσαι ἐλάμπρυνε διὰ τὸ ἔφ' οἷς ἐμελάνθην με-
ταίνοισαι. καὶ ὑμεῖς πίνω, εἰ καὶ πρῶτον ὑμῖν τὸ σκότῳ
ἐνώκησε, τοῦτο γὰρ τὸ Κηδάρ, γνέσθε δέροφς Χελς ἔφ' εἰρη-
νικῇ βασιλείᾳ, καὶ τῇ Φωτὶς οἰκητήριον. δέροφς δὲ λὸγὸς
μέρης τὴν βασιλικὴν ἔφη σκηνεῖ.

Κείμδρον.

Μὴ βλέψητέ με, ὅτι ἐγώ εἰμὶ μεμίλανωμῆ. ὅπ-
παρεβλέψέ με ὁ ἥλιος.

L

Ἑρμινεία.

Ερμηνεία .

Πολλοῖς καὶ Διαφόροις οἰοῖς καὶ μύθοις τις ἐν νόμῳ
 πῶς παρ' ἡμέτης ἐνδ' ὀφρανθῆναι Ἐξείας ἐαυτὴν ὡς
 σκιδάσασαι, εἴτα αἰδομένη τῆς ἀσυνκρίτου ὑπεροχῆς
 τῷ μύθῳ ἔνυμφος. Φησὶν. ὁσμή μύρων σὺ ὑπὲρ πάντα
 τὰ δρώματα, αἱ ὀμιλίας σὺ, Φησὶ, τὸν παρ' ὁδοῦ ἀνδρῶν
 δίδωσαι πωληρῶσι τῶν Διὰ τὸ πνέοντα τὸ ἄγαν καρ-
 πῶν, ἢ ὅτι αἱ δρεταί σὺ, καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ ἐργασία.
 ταῦτα γὰρ Διὰ τοῦ μύθου παρέστησιν ὑπὲρ πάσης τῆς
 ἐπὶ γῆς. τὸ ἦ, ἀγαθὸν μαρτυρεῖσθαι ὑπὲρ πάντων. τὸ νηπιῶδες
 τοῦ θεοῦ δίδαγμα. ὑπὲρ τὸ ὄπτινον καὶ θερμότατον τῶν
 κόσμων σοφισμα. ὅτι τῆς τοπικῆς θέσεως Διὰ τῶν μα-
 τῶν τὴν καρδίαν δηλοῖ, ἢ πῆρ ἐστὶ ταμειῶν τῶν τῆς σο-
 φίας καὶ γνώσεως δοκρυφῶν θησαυρῶν. δι' ἧς ἐδιδυνῆται
 τὴν ἐκάστην ζωὴν ὁ θεός, κατὰ ἄλλῃλον ἐκάστην τὴν φιλοῦ
 χαρίζουσα. ἡ μαρτυρία, αἱ δύο Διαθήκαι, ὑπὲρ τῶν
 ἐπὶ γῆς λόγον. τῆμα ἦ, καὶ Φίλημα, καὶ μύρον, ἀπαίτησαν
 δηλοῖ, καὶ μακαριότητα, καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον συνάφειαν.
 τὴν ἑνὸς μαρτυρίαν. ἡ σὺ τὸν κόσμον παληρώσεις παρ' ὅφρ-
 τὰς δι' αὐτὴν. ἢ ἡ εὐωδία παντὶ τόπῳ, εἰς ἡμῶν ὁσμή, ὅτι
 θανάτου εἰς θάνατον, οἷς ἡ ζωῆς εἰς ζωὴν. Διὰ τὴν οὖν
 εἴπε, πάντες ἡγάπησαν, ἀλλ' αἱ νεανίδες, αἱ ὁσημέραι
 ἀναιδέμεναι, καὶ μὴ ἔχουσαι ρυτίδα ἢ σπῆλον. ἐξικενώθη
 οὖν, ὡς μηκέτι σιωπῶντα, κατακεκλυσμένον ἐν δοκρυφῶ-
 ταις εἰλκυσὶν ἦ, εἰς ἀνταράξιν. Φησὶ γὰρ ἡ σοφία. ἐγὼ
 οὖν ἐμὲ φιλεῖντας ἀγαπῶ. αὐτὸ μὲν ἐν τῇ θείᾳ φύ-
 σι καὶ μύρον ὑπὲρ πάντων ἐστὶ νόημα καὶ ὄνομα. ἐξ ὧν ἡ ἐνε-
 ργία, ὅλην τῆς θείας ἐνόςμασι χορηγεῖ. πῶς τὴν ἰδὴ
 βραχέειαν τὴν θείαν μύρον σημειώσῃ.

Κάμνον.

μὲν τῷ θεῷ ἐν πολλοῖς ἢ ὁ Σαλομὼν εἰς τίπον ἔ' ἀλη-
θινῆ βασιλείᾳς ὡς λαμβάνεται. εἰρηνικὸς γὰρ λέγι-
ται, καὶ ναὶ οἰκοδομῇ, Ἐσφίαν αἰμέτην τὸν ἔχῃ, βασι-
λεύῃ πὺν Ἰσραὴλ, καὶ κρινῇ τὸν λαὸν ἐν δικαιοσύνῃ,
καὶ ἐκ ἑσφίματος ἐπὶ Δαβὶδ, καὶ ἡ τῶν Αἰθίοπων βα-
σιλίσσα Φοιτᾶ πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τυπικῶς πρὸς ἀληθινῆς
φῶς ἀγαγίῃς τὴν διώμην.

Κεῖδρον.

Φιλησάτω με δὲ Φιλημάτων σῶματ' αὐτῶν ὅτι
αἰσχρὸν μαρτύρεται ὑπὲρ οἶνον. καὶ ὁ σμὴ μύρων σε ὑπὲρ
πίνετε τὰ δῶμά μου.

Εὐμυρία.

Πηγή ζωῆς ἐστὶν ὁ νυμφίος. ἐκ ἑσφίματος ἢ αὐτῶν
ζωῆς αἰσθητοὶ λόγοι. ὅς ἀπαλάττει τὸ ἴδιον ἢ ψυχὴν
προσφύκει σῶμα ἐκλύει πνεῦμα. τὸ προφητῶν γὰρ
εἰπόντων, ἐπιτύμησεν βασιλεὺς ἔ' κάλλος σε, καὶ, ἐν τρεῖς
ποινὴν ἐφραθήσεται νυμφίος ὅτι νύμφη, ἔτις ἀφραθή-
σεται κύριος ὅτι σε καὶ ἀμαρτίας ἀναίρεισιν, καὶ βα-
σιλεὺς ἐφραθῶν, ἀντ' ἰδῶν ἀγόντων αὐτῇ, ἐξαφθί-
σεται τῷ φίλτρῳ καταπύδῃ τὴν δόσιν, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἀνακαθίτωι ποτῇ, καὶ βοᾷ. Φιλησάτω με. ταῖς, μὴ
ἀλλὰ προφητῶν μενησυσάτω με, δι' αὐτῶν ἢ ὁμιλησάτω
Ἐδὲ αἰδομένη πνευματικῶν. σῶμα ἢ τὸ νυμφίον ἢ ἀπὸ
μυρία διώμης ἔ' ἐλλαμπερὴν ἡγεμονικῶν. καὶ ὡς πρὸς
μυρία καὶ μετὰ διδοῖς τῶν ἰδίων τομημάτων τῇ χωρῇ
καὶ αὐτῶν καὶ αἰγία ψυχῇ.

Κεῖδρον.

Μύρον ἐκκενωθὲν ὀνομά σε. ἀλλὰ τὸ νεανίδες ἡγά-
πησιν σε. ἐλκυσάν σε. ἐπίσω σε εἰς ὅσιν μύρον σε
δραμῶν.

Εὐμυρία.

ζυγία ἔ' λείγῃ, καὶ τῆς ἀνδρωπίνης φύσεως, Ὀπιθαλά-
 μιον ἄδ' ἔ' καὶ ἔ'χ' ἔ'χ' ἡ ἀπληγῆς ἡ θυμῷ, ἀλλ' ὀφροσύνῃς
 οἱ λόγοι. παρόντ' ἔ' γὰρ ἔ' θυμφίῃ, πάντα γέμει χαρῆς.
 αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς λύπας ἐστρεψεν εἰς χαρὰν ὡς
 ἐν κ' τὴν ἐνστικτὴν αὐτῷ παρκοῖαν σὺν ἑπ' ἐροδοκά-
 τῃ περὶ φήτης, ὥτως σὺν ἑστὶν τῷ παρόντ' ἔ' ἄσματος
 ἄσμα καμνότερον. τί γὰρ ἐστὶ μετ' αὐτὸν ἐροδοκᾶν, ἢ
 αἰνέσασίν π' ἔ' κρίσιν. Διὰ λόγων ἢ πεπληρωμὴ τὸ βι-
 βλίον ἔ' παλαιῶ λαῷ, καὶ τῆς ἀνδρωπότητ' ἔ'. πρὸς τὸν
 λόγον καὶ τῆς ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίας, καὶ ἔ' λόγῳ πρὸς αὐ-
 τὸν, καὶ τὴν ἀνδρωπότητα. Ἐ τῆς ἐξ ἐθνῶν πρὸς τὴν ἱε-
 ρουσαλήμ, καὶ τῆς ἱερουσαλήμ πρὸς τὴν παύτης καὶ αὐτῆς,
 καὶ τῶν Δι' ἀποστόλων ἀγγέλων, πρὸς σὺν κληρίτας
 τὸ κήρυγμα. ἀκροῶνται γὰρ τὸ νύμφης ὁμήλικες πρὸς
 μέλλω πόρῃ ἐξ ἀπίστασι. καὶ ὁ θυμφίῃ. Φίλων χορὸν ἢ
 πνέματων ἀγίων, ἢ περὶ φητῶν σπουδαίεται. οἱ καὶ
 ῥονταί τ' φωνῆς ἀκρόντες ἔ' θυμφίῃ. νύμφη ἢ ἡ ἐκκλη-
 σία. καὶ Σαλομῶν ἡδὲ ἄδ' ἔ' τὴν Ὀπιθαλάμιον. Ἰωάννης
 ἢ ὁ ἔ' θυμφίῃ. ὁ φίλῃ ἔ' θυμφίῃ. Ἡ σῆμα ἢ πρὸς
 κρηφί λαβῶν τὸν καινόν. καὶ Δαβὶδ θυμφίῃ, ἡ
 ἀκροῖσι λέγων θυγάτηρ. δίδωσιν ὁ θυμφίῃ. δέλας Παύ-
 λον καὶ Τιμόθεον. ἢ νύμφη δέλας. ἀπὸ κληρίσιν τῷ βα-
 σιλῇ. πᾶσι καὶ ἔ' δέλας ὑποστήσας Σαλομῶν. τῇ γὰρ ἐπὶ
 νεαύσῃ ψυχῇ παρομιᾶς ὑποθήκῃ, ἐκέλευσε τῆς
 σφίρας ἱεῶν. ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ τῶν ἐρωμένων ῥού-
 ζων καὶ ματῶν κατὰ φρονεῖν διδάσας, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα
 ἀναπείρωσας, νῦν τὴν ἔ' τῷ κακαῖς θυμφίῃ καὶ πη-
 λυμφίῃ αὐτῶν συνάπτεται τῷ μόνῃ καὶ ὅπως ἀγαθῶν.
 πείθων μὴ καλῶν φόβων, μηδὲ μωδῶν ἐλπίδι, δε-
 λοπρεπὴ γὰρ ἀμφοτέρω. ἀγάπης ἢ φίλῃ πρὸς ὁρᾶ-
 μένῃ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

εἰς τὸ

ΑΣΜΑ ΤΩΝ ἈΣΜΑΤΩΝ

ὑπὸ Πολυχρονίου Δισκόνου
συναχθεῖσα.

Τὰ πρόσωπα τοῦ βιβλίου τῶν ᾠδῶν.

ΥΜΝΟΙΟΣ, ὁ κύριος ἡμῶν. νύμφη, ἡ
ἐκκλησία. φίλοι τῆς νύμφης, ἄγγελοι καὶ
ἄγιοι. νεανίδες, αἱ τῆς ἐκκλησίας ἀνέ-
λκται.

Τὸ ᾠσμα τῶν ᾠσμάτων τὸν τρίτον ὑποδείκνυσιν τῆς
τῶν ψυχῶν πληρότητος, ἐν ᾧ ἡμαρτὶς καὶ νύμφης
πρὸς τὸν θεὸν λόγον τῆς ψυχῆς περιέχον οἰκείωσιν.

Ἀσμα τῶν ᾠσμάτων, ὃ ἐστὶ Σαλομών.

Ἀσμα ᾠσμάτων καλεῖται, ἐπεὶ δὴ πᾶσα ἡ γῆ γραφὴ
ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας περιέχουσα περιφροσύνην τῶν λόγων περι-
γυμνῶν. οἱ δὲ ἐστὶ τῶν ἐθνῶν λόγοι καὶ τῶν ἁμαρτανό-
ντων, ἐν ᾧ καλεῖται. καὶ αἱ ἐν αὐτῇ γραφαὶ τὸ
περιγυμνῶν τὰ πρὸ λέγουσιν. οἷον Μαυσῆς ἐν. περιφ-
τῶν ὑμῶν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν,
ὡς ἐμὲ. Ἡ σοφία δὲ ἰδὲ ἡ παρθένη ἐν γαστρὶ ἐξῆλθε, καὶ
πῆξεν ὡς ὄνον. καὶ ἐστὶ ταῦτα πάντα καὶ τὰ λοιπὰ ᾠσματα,
ὡς ἐν ἐκχομῆς σωτῆρος ἁδοῦν. τὸ δὲ ᾠσμα τῶν ᾠ-
σμάτων, ὡς ἐλθόντα τὸν ὑποδείκνυσιν. καὶ ὡς ἰππὶ συ-

ПОЛНОМОЧНО

ПРЕДСТАВИТЕЛИ

НА НАШЕ СЪВЪЩАНИЕ

1918 г. 2

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ

ΔΙΑΚΟΝΟΥ

· Εξήγησις αἰς τὸ

ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ·

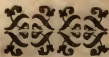
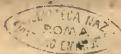
Κα

ΕΞΗ:

74 ΕΥΣΕΒ. ΕΙΣ ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜ.

σκοπὸν, καὶ μηδεμίαν ἐν μηδενὶ κακίας ὑπολήφθῃσης,
 γίνηται ὁ θεὸς πάντε ἐν πᾶσι. ἐξήκοντά εἰσι βασιλίσσαι,
 καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί, αἱ ἐκ τῶν δώδεκα φυλῶν
 καθιερώσασαι ταῖς πέντε αἰσθήσοσι ψυχῇ. ὡς ἔκ ἀνω-
 τέρω ἐξήκοντα διωατοὶ κύκλω αὐτῆς. μία ἐστὶν
 ἡ ἀκακία ἐκκλησία Χριστοῦ.
 μία ἐστὶ τῇ μητρὶ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΟΛΥ.

λῦται. ὁ ἐστὶν ὁ μέλλων ἐὼν. πρὸς δὲ βλέποντες οἱ τῷ λό-
 γῳ παιδαγωγῶμενοι τὸ τὸ κακῶν κρινόντας ἐπείρουν. εἴδη
 ἵνα μὴ ἢ πάλαι τινος καὶ τὸ ἐν διαγγελίοις δεκαπλά-
 σιάσας διὰ τὴν ἐρασίαν τὸ χεῖμα τοῦ φόβου πρὸς τὸν
 δεξιμόν τ' ὀρθοῦνται. καὶ οὕτω τῇ δὲ πρὸς ἐξή-
 βασιλίδα ψυχῇ φοβῶ καὶ οὐκ ἀγάπῃ τὸ καλὸν καπε-
 ράζεται. πάλιν εἰς ἐξω βαλὼν τὴν κατὰ τὸ γεγραμ-
 μέν ἢ ἀγάπῃ τὸν φόβον, καὶ μεταποιηθεὶς ὁ φοβῶ
 ἀγάπῃ γίνομαι, καὶ δέχεται μόνος τὸ ζωζώμον, ἐν τῇ
 πρὸς τὸν μόνον ἀγαθὸν συμφύει πάντων ἀλλήλοις ἐνω-
 θέντων. Διὰ τὸ κατὰ τὴν περὶ τὴν πλέρωσιν. καὶ ἐν
 σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα γρόμφοι ἀπάντων διὰ τῆς μιᾶς ἐλ-
 πίδος, εἰς τὴν ἐκλήθησαν. ὁ πίνων ἐκ μὲν ἡπίως εἰς ἄν-
 δρα τέλει ἀνδραμῶν διὰ τῆς αὐξήσεως, καὶ φθίσεως
 εἰς τὸ μέτρον τὴν νεότητος ἡλικίας. ἐκ δὲ τῆς δούλης καὶ
 παλλακίδος τὴν τῆς βασιλείας ἀξίαν μεταλαβὼν,
 δεκτικὸς τὸ τοῦ πνέματος δόξης γρόμφοι διὰ ἀπα-
 ρτίας καὶ καθαρότητος, οὗτοι εἰσιν ἡ πλεία περὶ τὸν
 εἶπε οὖν καὶ τὸ γεγραμμένον ἐκ τῆς πνέματος πνευμά ἐστι,
 περὶ πάντως καὶ ἡ τὴν τὴν μητὴρ ἐστίν, ἡ δὲ τὸν Ἰου-
 δαῖον ἐξ οὐρανοῦ καταπίσασαι, κατὰ περὶ Ἰωάννης
 μαρτύρεται. ταῦτα μακαρίζουσιν αἱ παίδες. ταῦτα
 ἀγνοοῦσι παλλακαὶ καὶ βασίλισσαι. κοινῶς γὰρ ἐκ παν-
 τὸς πράγματι προκίπται πάσαις τῇ ψυχῇ ὁ δρόμος
 πρὸς τὴν πιαύτην μακαριότητα. καὶ φύσις ἐστὶ πᾶσι
 πρὸς τὸ καὶ εἰς τὸν καὶ αἰνούμενον τῆς δεινότητος
 σωτηρίας. ὥστε εἰ μακαρίζουσιν τὴν περὶ τὸν αἰ-
 ναίον, αἰνοῦσι καὶ παλλακαὶ καὶ βασίλισσαι, δεινότητος
 πάντως γινώσκου περὶ τὴν καὶ αὐτὴν ἕως ἂν πάντων ἐν
 γρόμφοι τῶν πρὸς τὸν αὐτὸν τῆς δεινότητος βλέποντων

τότε

το μακάριον τε

στερεῖν. ὡς καὶ μόνῳ τῇ μητρὶ, ὅς ἐκλεκτὸν εἶναι τῇ πατρί-
 σι αὐτὸν δοτοφαινέται. ταῦτα ἐν Διᾷ τῶν θείων λόγων
 τῶν νοῦν ἐκαστόμεθα. ὅτι οἱ μὲν ἄρτι κατὰ πνεύματι
 ἰνὸς τῆς ἐν βασιλείᾳ κριτικῆς ἀπάτης ἐξ αὐτοῦ, ὁ δὲ
 γνήσιος πνεύματος, καὶ ἔγωγε διηρωμύμαι ἐν ἑαυτοῖς πρὸς
 λόγους χωρήσαντες, τῇ ἀλογισίᾳ πως συγκατατίθεται
 πρὸς τὴν ἐν ἀπείρῳ θεωρεῖν. ἀλλὰ ταῦτα ἐν εἰσὶν αἱ ἰσο-
 μαθεῖσαι νεανίδες, Διᾷ τὸ ἐπὶ νεῖας ἄρτι τὸν πῶμαπι-
 κλὸν ἡλικίαν, καὶ μηδέπω φθάσαι εἰς αὐδρα τέλειον, εἰς
 μέτρον γαμικῆς ἡλικίας. ὥστε καὶ τῷ φόβῳ ἔκφυγε δύ-
 νασθαι κρυφοῦσαι, καὶ πνεῦμα ζωτικῆς παιδαγωγίας.
 τῶν δὲ Διᾷ τῆς κατὰ πνεύματος ἐπιμελείας ἀνελκύντων τῇ
 Διανοίᾳ, καὶ καταλιπόντων ἡδὴ τὸν ἡπίεστηται, διωκτὸν
 ὑπὸ τοῦ λόγου τὸν Διᾷ φρεσὶν διδασκόμεθα αἱ μὲν ἐν
 Διᾷ τῇ πλοῦσι Διᾷ φρεσὶν πῶμα τῇ ἀφθαρσίας ἀνα-
 κρεθίσαι τῇ δὲ κατὰ πνεύματος, βασιλείᾳ Διᾷ τὸν
 κρυφίαν τῆς κατὰ πνεύματος κατανομαζονται. αἱ δὲ τῷ
 τῆς ἀπλῆς θεολογίας φόβῳ τὸν δὲ τὸν ἐκπνεύσας καλ-
 λακίδας ἐνομάζει ὁ λόγος. ταῦτα δὲ μοι δεκτὰ τῇ Διᾷ
 σπλῶ τῶν δύο παγμάτων ἡ καὶ σπῶ δὲ δὲ Διᾷ φρε-
 ρὰ πρὸς ἀληθὲν δι' αἰνίγματ'. πῶς τὸ φησι. ἐξ εἰ-
 σὶν ἐσπλῶ, δι' ἧς ἡ βασιλεία πρὸς διζοῖς ἐπιμαζεται.
 λογισόμεθα τῶν ἐκαστῶν τὸ διαποικνὲν εἶναι τὰ λαο-
 πνι, ὅπως καὶ πρὸς ἀγαθὸν καὶ πρὸς οὐκ ἐκτετατα
 σαθρῶν Διᾷ τῆς ἐργασίας. εἰ πῶμα Διᾷ τῇ ἐξ τῶν
 ἐσπλῶν ἡ τῇ βασιλείας γίνεσθαι κρινῶν τῇ ψυχῇ, πρὸς
 πλῶν τῆς ἐργασίας ἐφ' ἑκάστης ἐστὶ, τὸ δεκαπλασιασθαι
 τὸν ἐσπλῶν, ὅς ἐστιν ἐκ τῆς ἀκρίβειας τὸν μίαν βα-
 σίλειαν εἰς ἐξήκοντα πλατυνομήν. ἀκρίβως καὶ
 Διᾷ τῶν ὁδοῦν τὸ τῆς ὁδοῦς μυστήριον πρὸς ἀλη-
 λῆται.

μὲν ὡς δὲ λόγῳ Διανοίας ὡς ἀδελφῶ τῷ αἰνί-
ματι. ὅπερ ὁ περὶ φήτης Φυλακίῳ τε καὶ Ἰύργῳ περὶ οὐχὶ
κατωνόμασε. μέτρα ἢ ὄνομα ἢ σαρπτον εἶναι, καὶ ὡς δὲ
τῆς περὶ φήτης Λαχαρίῳ μεμαθήκαμεν. ὅτι σαρπτον
γεωμετρικὸν εἶχεν ἐν χειρὶν ἅς αὐτῷ λαλῶν ἀγγε-
λῶ. τὸ πρὸς μάλιστα τυγχάνει δὲ μέτρα ὁ λόγῳ, ὅτι
περικεχωρισμῶν τυγχάνει τῷ ῥόσμῳ, ἔπερ δὲ αἶμα-
τῶ. τὸ δὲ λυτρωσάμεν ἡμᾶς αἰνίγμα γίνε). ἐὰν ἔν τις
καὶ πὺν Παῦλον ἐχὶ λαλῶντα ἐν ἐαυτῷ τὸν Χριστὸν, τὸν
τῷ ἰδίῳ αἵματι ἡμᾶς λυτρωσάμενον, ἔτῳ ἐχὶ τὸ γεω-
μετρικὸν ῥαϊνίον. ὅτι τὸ σῶμα τῶ τῇ βαφῇ τῇ αἵμα-
τῷ δὲ καλῶς πρὸς ὁμοῖον. ὡς σαρπτον ἐκκενὸν χεῖλη σε.
τῇ μεταλήψῃ δὲ πηγῆς καὶ ἡ λαλιά σε ὡς αἶα. ἡ ἐξο-
μολόγησις, ὅστις τὸ σιωπῆ πᾶς σε, ὅτι καὶ ὡς περὶ φε-
ρεμένη, ἔπερ αὐτῶ, ἔπερ ἔξω.

Εἰς ἡκοντα ἐσι βαπτίσας, καὶ ἐγδοήκοντα παῖδα-
καὶ, καὶ νεανίδες ὧν ὅσκι ἐστὶν δριθμός. μία ἐστὶ περὶ τε-
ρεῖα με, πλεία με μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. ἐκ-
λεκτὴ ἐστὶ τῇ πενήσῃ αὐτῶν. βαπτίσας καὶ παῖδα-
καὶ αἰνέσας αὐτῶν.

Τὸ δὲ Διὰ τὸ περὶ φήτης ῥήτων Φιλοσοφῆν τὸν λό-
γον ὑπονοῶμεν πῶς Διὰ φερῶν τὴν ψυχῶν, αἱ περὶ πὺν
νυμφίον ὁρῶσι. πῶς ὡς γὰρ ὀνομάζει νεανίδα, πῶς τοῦ
δριθμῶς φύσιν Διὰ τὸ πλῆθος νικῶσαι, αἶλας ἢ παλ-
λακίδας, καὶ αἶλας βασιλίστας εἶναι Φησί.

Φίλων.

Ὅκτω δεκάδας τὸν δριθμὸν εἶναι ὁ Πιερὰ φησι. πῶς
ἢ βασιλίστας πᾶσι πλεῖν λιπὸν εἰς ἐξήκοντα. ὑπερτίησι
δὲ πεπῶν πῶς ἐν τῇ μονάδι γεωμετρικῶν πλείων περὶ
στερῶν.

Τείχωμά σε ὡς ἀγάλαι τῶν αἰγῶν, αἱ αἰεφάνη·
σαι δὲ τὸ ἔξω Γαλααδὸ δόντες σε ὡς ἀγάλαι τῶν κε-
καρυμμένων, αἱ ἀνέβησαι δὲ τὸ ἔξω λυτρεῖ· αἱ πᾶσαι δι-
δυμεύσαι. καὶ ἀπικνεῖσαι οὐκ ἐστὶν ἐν αὐταῖς.

Πατρις ἔσώματ' αἰοδητικῇ διναμένη διοικητικῇ
μόνας ἐρωμένη τὰς τείχους, μέγ' ἢ μὲν ἔσται ἔσώμα-
τ' αἰμορρῶσαι ἢ αἰοδήσεως. ἐπὶ δὲ πόινω καὶ πλὴν τοῦ
Παύλου Φωνίῳ δοξα τὴν γυναικὲς ἐστὶν ἡ κόμη. Διὰ τῶν
πλοκάμων πλὴν κεφαλῇ ὡραῖζουσι, τὸ τοῦ Διὰ ἔπει-
να τῶν τῆς νύμφης τειχῶν διδασκόμεθα, ὅτι καὶ οὗ-
τοι πλὴν κεφαλῇ τῆς νύμφης θεωρημένοι, δι' ὧν ἡ ἐκ-
κλησία δοξάζεται, καὶ τὸν τῶν αἰοδησῶν εἶναι, κρύ-
πτοντες διὰ τῆς σοφίας πλὴν αἰοδησῶν. οἷς ἔχουσιν τὴν
καλὴν κερτιχὴν γίνε' ἢ τῇ χύσει τῶν ἀγαθῶν δοκιμά-
ζεται, οὐκ ἄλλω ἢ τῶν αἰοδησιῶν. ἀλλὰ πάσης νε-
κρωθείσης τῆς αἰοδήσεως διὰ μόνου τῆς ψυχῆς τῶν κατ'
ἐπίνοιαν φαινομένων ἀγαθῶν ἐφάπτονται καὶ ἐπὶ ἐξόν-
ται. πᾶσι ἢ καὶ πρὸς ἐρωμένην γίνεσαι, τὸ κατ' ἐν αὐτῇ
λεπιωμένην περικυβερνῶν.

Φίλων.

Τείχωμά σε ὡς ἀγάλαι. τὸ πλὴν τῶν ἔξω πρὸς
λαὸν νεκρῶν ὄντων. αἱ ἀγάλαι τῶν κεκαρυμμένων. ἢ τοὶ περ-
βάτων, αἱ ἀνέβησαι δὲ τὸ ἔξω λυτρεῖ. τῶν δὲ τοῦ δυομιῶν
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον. αἱ πᾶσαι διδυμεύσαι, πῖσι καὶ
πρὸς αὐτὴν.

Ὡς ἀπὸ τοῦ κένκου χεῖλη σε. καὶ ἡ λαλιά σου
ὡραία. ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλον σε, ὡς τῆς
σιωπῆσώς σε.

Τὸ ὅτι ἔχεις ἀπὸ τοῦ κένκου χεῖλη σου, πλὴν μεμετη-
μένη σου.

ταύτῃ τῷ δ' ὁκίαν τὸ ἐαυτῆς ὁμοιώσασα κάλλει
 τὸν Χρυσὸν μιμεῖ) τῆς καταρθώμασιν, ἐκείνο γινώσκῃ
 τῆς αἰδοῖς, ἔπερ ὁ Χρυσὸς τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων ἐξέ-
 κει. πὶ ἢ αὐτὸ μέγιστον, καὶ ἡ τῆς Ἱερουσαλήμ ὁμοιότης
 ἐνδείκνυται. ἡ πόλιν ἔμεγάλη βασιλείας εἶναι μαρτυ-
 ροῖται. ἡ γὰρ χωρήσασα ἐν ἐαυτῇ τὸν ἀχώρητον, ὥστε
 ἐνοικεῖν αὐτῇ καὶ ἐμπερικτεῖν τὸν θεόν, τῇ ὡραιότητι τοῦ
 ἐν αὐτῇ κατοικῶντος καλλωπιδεῖται, Ἱερουσαλήμ
 ἐπερ εἶναι γινώσκῃ, πὶ ἐκείνης κάλλει ἐφ' ἐαυτῆς δι-
 ξαμύνη. ἐπεὶ δὲ ἢ ἡ τάξις τῶν νοητῶν καὶ ὑπερκοσμίων
 διωτάμως ἀσύγχυτον εἰς τὸ διωκτικὸν μόρφω, μηδεμίαν
 κακίας ἀναρρεπίσσης τῷ δ' ὁκίαν. διὰ τῆς καὶ ἡ πρὸς
 μίμησιν ἐκείνων ψυχῇ, πάντα καὶ τάξιν καὶ ἀρχιμή-
 τως ποιῶσα, τοιοῦτον ἐφ' ἐαυτῷ κινεῖ τὸ θεῶμα. ὡραία
 ὡς Ἱερουσαλήμ.

Φίλων.

Διὰ τῷ δ' ὁκίαν τῆς ὑπερκοσμίου. διὰ τὸ καθαρόν Ἀπερίσταν
 τῆς σαρκὸς.

Ἀπόστροφον ὀφθαλμοῦ σε ἀπειναστίον μου, ὅτι
 ἀνεπείρωσάν με.

Ὡς ἐλθόντος αὐτῆς ἵππὶ τὸ ἄκρον τὸ πλεῖστος λέγει.
 καὶ σὴ σὴν βλάβη παρεκστῇ καὶ ἀνεπείρωσάν με χωροῦσας τοῦ
 ἐπορεύειν καὶ μὴ πῆμα τρωτῆς οἰκονομίας ζητῇ. ἀποστροφὴν
 ὀφθαλμοῦ σε ἀπ' ἐταστίον μου.

Φίλων.

Οἱ ὀφθαλμοὶ σε πρὸς ἐμὰς ὁδὸς τηρεῖται. καὶ τὸ
 καὶ ἐφ' ἐλπίσει με εἰς πῆμα καὶ θάνατον ὡς πταγμῶναι.
 θάνατον καὶ θάνατον καὶ ἀνὴρ ἀνδρῶν διωκτικῶς ὡς
 ἔγγραφοι τῶν βασιλέων. τὸ ἵπποδον αὐτῆς πταγ-
 μέναι ὡς ἀγγελοὶ διωκτικῶς, πρὸ αἰὲς ἔδωκεν ἄτακτον.

ρεσποι οἶνον, δι' ἧ γίνε) τῷ δεξαμένῳ ἀφροσύνη. ὁ δὲ ἐφελξῆς λόγῳ (διδάσκει ἡμᾶς ποίας νομῆς τὰ πύμνια τοῦ καλῆ ποιῶν) (ποιᾶν). ἔ γὰρ εἰς ἐρήμους τόπους πινὰς καὶ ἀκαθ' ὅφορος ἐλαύνει τὰ ποσάτα, ὡς τὴν χορτὴν δρέψαντα πιναν, ἀλλὰ τροφὴν παρέχεται αὐτοῖς τὰ ἐκ τῶν κήπων δρώματα καὶ κρένα. τὰ δὲ εἰσιν ὅσα σεμνὰ. εἰ τις δρετῇ, καὶ εἰ τις ἔπαιν. ἄπερ Φησὶ τῷ ποιῶν) (ὅτι τὴν ἀφροσύνην τῶν ποσάτων συλλέξαντα, κατέβη εἰς κήπον αὐτοῦ. πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ ἀγίων ψυχὰς. ποιῶν) ἐν κήποις, καὶ συλλέγει κρένα.

Φίλων).

Μετὰ γὰρ τὴν αἰάσσειν τὰς καὶ τὸν ἐκκλησίας ποιῶν. συλλέγει κρένα, τὰ λόγια τῶν ποσάτων. ἡ οὖν καθαρός ἀνδρας.

Ἐγὼ τῷ ἀδελφίδῳ μου, καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοί. ὁ ποιῶν) ἐν τοῖς κρήναις.

Ταύτας ἀντικρὺς μιμεῖται τὰς φωνὰς ὁ Παῦλος, λέγων. ὅτι τῷ θεῷ ζῇ. νεκρὸς τῷ κόσμῳ γινώσκω. καὶ ὅτι ζῇ ἐν αὐτῷ ὁ Χριστός. καὶ διὰ γὰρ κρινωνεῖ ἐσόμενος ψυχῇ ἐνυμφίῳ, μένη τῇ αἰσθη ἀνακρίων.

Φίλων).

Ἐγὼ τὰ ἔργα αὐτοῦ τὸν μιᾶν. ποιῶν) ἐν τοῖς κρήναις. ἐν τῇ καθαρότητι τῶν γραφῶν.

Καλὴ εἰ ἡ πλησίον μου, ὡς ἀδοκία. ὡς αἰα, ὡς

Γερουσία. θάμβω, ὡς πεπεγμέναι:

Εἰ ἂν ὑψίστης. θεός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κήποις καὶ πατρός, ὑπερ τῆς ἀδοκίας ἐν ἀνθρώποις αἵματι καὶ σαρκὶ κα-
τακρινάται, ἵνα γινῇ ὅτι καὶ εἰρήνη δηλονότι. ἡ πρὸς
πᾶσι τῶν

Αἱ νεανίδες.

Πῶ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν.
 πῶ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου, καὶ ζητήσω μὲν
 αὐτὸν μετὰ σου.

Πωγαίνονται τῆς νύμφης αἱ νεανίδες, πῶ ἀπῆλθεν ὁ
 ἀδελφιδός σου, ἢ πῶ ἀπέβλεψεν, ἵνα πάντως ὅπως μὲν
 ἐπὶ μαθῆσαι περὶ σκυήσωσιν εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐστὶν οἱ πό-
 δες αὐτῶν. ὅπως ἡ βλέψη διδαχθεῖσαι, ἕτω σήσωσιν ἑαυ-
 τὰς, ὥστε καὶ αὐταῖς ἐπιφθῆναι τὴν δόξαν αὐτῶν. πῶ
 ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου. ἀνακεχώρηκε. ζητήσατε
 τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτῶν.

Ἀδελφιδός μου κατίβη εἰς κῆπον αὐτῶν, εἰς Φιά-
 λας ὃ δρώματ' ἐστὶν, πιμαίνεν ἐν κήποις, ἔσθλ' ἐλάττω
 τὰ κρίνα.

Τὸ κατίβη δηλοῖ, ὅτι διὰ τῶν δότ' ἱεροσολόμων εἰς
 Ἱερουσαλὴμ κατεβάντα, καὶ ἐν τοῖς ληθεῖς γρόμῳ. διὰ
 τοῦτο καὶ αὐτὸς τῇ καθόδῳ τοῦ ἐμπιστύνει πῶς πολε-
 μίοις συγκατέρχεται. κατίβη ἐν ἐκ τῆς ἀφραγῆς με-
 γαλότητ' ἐν σαρκοὶ φαερωθεῖς ὁ θεὸς λόγ' ἐστὶν, τοῦ
 πάλιν ποιῆσαι κῆπον τὴν ἔρημον, τῇ τῶν ἀρετῶν φυτῶν
 καλλωπίζοντων. διὰ γὰρ τοῦ κῆπον αἰνίσματα
 τῶν μαθητῶν, ὅτι ἀναφυτῶν τὸ ἑαυτῶν γένος ὁ
 ἀληθινὸς γεωργὸς τοῦ ἀνθρώπου ἡμῶν. αἱ ἡ δὲ δρώ-
 ματ' Φιάλας ἐνταῦθα τὸ πᾶν εἶναι ὁ νομφίς καὶ ἐν
 διαίτημα, ὡς ὅτι ὁ λόγος μενύοντα τοῦτο μαθητῶν
 ἡμῶν, ὅτι ἐν ἔρημῳ τῶν δόξα τῆς ψυχῆς ὁ νομφίς αὐλί-
 ζεται. καὶ εἰ τις κῆπον παραποδοθέντα λέγον Φιάλα δρώ-
 ματ' γίνονται φύσας μυρεφικά, ὁ πιστὸς κρατῆρ
 σοφίας γρόμ' ἐστὶν δέχεται ἐν ἑαυτῷ τὸν θεὸν καὶ ἀκ-

προσυναπαύειν, ὥς μὴ κἀμύνει ἐν τῇ προσυχῇ τῇ θείῳ
 ὡδραγγελάτων. κειλία ἐστὶ τὸ λόγος ἡ χωρητικὴ τῶν
 μυσηρίων. τέττις ἐστὶ κείλοι πρὸς ὑποδοχὴν. πηξίον ᾧ
 οἱ πρὸς διαθήρησιν ὀπιτηθοί. κτ' ᾧ τὸ λαμπρὸν καὶ σα-
 φές ἐλεφαντίνον εἶναι λέγεται ὀπιβεβηκε διὰ τὴν τοιαύτην
 κειλία, ἐλεφάντινον ὅσα πηξίον, λίθω πμίον τῷ σαπ-
 φείρει. ἔτθ' ᾧ ὁ λίθ' ὅ ἐστιν ὁ χελσός. ὁπόσι ἐν εἰσὶν
 κειλία τῷ λόγῳ. ἔπει ὑπὸ τῷ φόβῳ κυρίῳ ἐν γαστρὶ
 λαμβάνουσιν ὠδίνουσι καὶ πίπτουσι πνεῦμα σωτηρίας.
 Διὰ τὰς καὶ τὰ ἐγκύλεια τῆς θυσίας ἐν τῷ λευτικῷ
 πλύνεται, ὥς μηδὲν ἔχειν κερσῶδες. πημιλιωμάει
 ὀπιβάσας χρυσάς. ὀπικείμμοι ὀπὶ τὰς θείας ἐν-
 πλάς.

Εἶδθ' αὐτὰ ὡς Λίβαοθ' ἐκλεκτός. ὡς κέδροι.
 Φάρυγξ αὐτὰ γλυκασμοί, καὶ ὅλθ' ὀπιθυμία.
 ἔτθ' ᾧ ἀδελφιδός μου, καὶ ἔτθ' πησιόν μου, θυ-
 ρατίρες Ἰερουσαλήμ.

Ε' πρὸς τὸ ἀγῶνιστὸν περὶ φανεί ἐστι θεῖα ματ' ὅρθ' ὁ
 ὁ Λίβαοθ', παρταχῆ τ' ὑψηλαῖς κέδροις πωρηφές
 τι καὶ λάσπον, τέττις χάριν ἐστὶ ὡδὴ πῶς αὐτῶς περφη-
 τας ἰδεῖν τὸ αὐτὸ ὄνομα κτ' πῶς τ' δηλεωδῶν διαφο-
 ρὰν ἱπομνήδρον τι καὶ κακίζόμενον. ὅλως ἐν τῷ τῷ νυμ-
 φίῳ κάλλ' ἐκλεκτὸν ὠνομασε Λίβαον. πῶς πρὸς τὸν
 δόποβλητιν Λίβαον διαφορὰν τῶν ἐκλεκτῶν διαστεί-
 λαται. τὸ γὰρ σῶμα χελσὺ διὰ τῶν κατ' ἑκάστου ἐκ-
 πληρεῖται μελῶν. καὶ τὰ πολλὰ μέλη ἐν σῶμα γίνεται,
 κατὰ φησὶ ὁ δόποβλητ' ὅλθ' ὀπιθυμία. Φάρυγξ αὐτὰ γλυκασμοί,
 καὶ πάντα αὐτὰ ὀπιθυμητὰ. ἔτθ' ἀδελφιδός μου, καὶ
 ἔτθ' πησιόν μου. ἀδελφιδός. Διὰ τὸ ἐξ Ἰῶδα. πη-
 σίον, διὰ τὸ κατὰ βεβηκέναι πρὸς ἡμᾶς.

Χεῖρες αὐτῶ τρεῖς παῖ, χρυσῇ, πεπληρωμέναι
Θαροῖς.

Χεῖρες αὐτῶ, οἱ περακλικώτατοι καὶ πᾶσι οὐκ ἐκ
πρωτοῦ πειρᾶσθαι τοῦ τ' ἁριστοῦ τρεῖς, αἱ δὲ
παιστικαὶ χεῖρες πεπληρωμέναι εἰς τὸ λίδων καὶ δρωμα-
των, καὶ πάντων ὧν φέρει ἡ Θάρος. αὐτὴ δὲ ἀνατολικὴ ἔσται
χώρα ὅσοι ἐν αὐτῇ ἐρμηνεύεται διὰ κατασκοπὴν χαρῆς.
πεπληρωμένη ἢ οἱ περακλικώτατοι τῶν ὁρώμενων αὐτῶν,
ὅτι τὸ κατασκοπεῖν ἐστὶ χαρμῆ.

Φίλων Θ.

Διατηρεῖται τῆς ἡλίου. χρυσῇ, διὰ τὸ καθαρόν καὶ
ἀναιμάκτον. πεπληρωμέναι Θάροισι, τῆς ὁπισθοφῆς
τῶν ἐθνῶν. Θάροις γάρ, ὁπισθοφὴ χαρῆς. πεπληρω-
μέναι Θάροισι. πλήρης ὑπάρχοντων.

χρυσῇ

Κοιλία αὐτῶ πηξίον ἐλεφάντην ὅτι λίθος σαρ-
φείρας. καὶ αὐτῶ σῦλοι μαρμαρίνοι, πημε-
λιωμέναι ὅτι βάσις χρυσεῖς.

Φίλων Θ.

Ἡ τῶν ἀγίων συναγωγὴ, μὴ ἔχουσα ἀπὸ τῶν ἁγίων
δα, κοιλία τὸ ἀσκητικὸν τῆς ψυχῆς. καὶ ἀναπέθε-
ται καθαρώτερον καὶ τελείον καὶ σίλβοντι τὰ ἴδια μα-
θήματα. ὁ πῦρ κεφαλίδας ἐβίβλιν τῶν σίμασι τοῦ ἱε-
ρεῖος ἐνδεῖς. Φησὶ γὰρ. τὸ σίμα σε φάσματι, καὶ ἡ
κοιλία σε πηλοποιεῖται. ἀναπόδης δὲ ἡ τὸ σαρφεί-
ρα αὐτῇ. τὸ οὖν τοῦτον αἶνιγμα σύμβολον γίνεσθαι τοῦ
τῶν καρδίας ἡμῶν πρὸς ἄνω φρονεῖν τε καὶ βλέπειν, ὅτι
τὸν θεοῦ διότι τῆς. καὶ καὶ πᾶς ὁμοίως τῇ ἐλπίδι

I

ἐπὶ τῇ

μὲν δ' αἰγὶς πιδύματ' ὁ δυνάμεις ἐφοράσῃ τὴν ἐκ-
κλησίαν. πληρώματα ὑδάτων, ἀφίσσας. πληρώματα νόμων,
ἡ ἀγάπη.

Σιαγόνες αὐτῶν ὡς Φιάλαι δ' ὀρεάματ' ὁ φύσσει
μυρεψικά.

Ἀπολούθως μὲν οὖν ὁ φθαλμὸς ἐπαγνῆνται αἱ σια-
γόνες, ὧν ἕρπον' ἐστὶ, τὸ λεπτοποιεῖν τὴν προφῶν, δι' ἧς ἡ τὸ
σώματ' ὁ δ' ἐκκλησίας συντηρεῖται δυνάμεις. ὡς μη-
θὲν βαθυπρονὸς ὑπελον ἐν τοῖς λεγομένοις ὁρεάματι, ἀλλ'
εἶναι πάντων τηλαυγῇ τε καὶ διηπαλωμένα. ὡς καὶ νηπίοις
εἶναι κατέλληλα. τὸ ποῦρ ἡ Φιάλη αἰνιττεται. πιδύ-
ματ' ὁ Παύλ' ὁ, πρὸς τὸ εἰσχεῖναι τὴν λόγον Φιάλη ὀρε-
ματ' ὁ. καὶ τὰ πικίλα τ' ὀρεάματων ἀντὶ μυρεψῶν τοῖς
ἀκούουσιν. σιαγόνες αὐτῶν ὡς Φιάλαι, ἡ γὰρ πρᾶσιαι.

Χείλη αὐτῶν σάζοντα σμύρναι πλῆρη.

Ἐπαγνῆται ἡ μὲν πὰς σιαγόνες τὰ χείλη, δι' ὧν ὁ ὀρε-
ματίζων λόγ' ὁ πρὸς ἔρχεται. δύο ἡ κατ' αὐτὸν μαρτυ-
ρεῖ τῷ λόγῳ. ἐν μὲν ἐστὶν ἡ ἀλήθεια λαμπρὰ τε καὶ φω-
πιδής, ἐν τοῖς λεγομένοις θεωρεῖται. πιδύματ' ὁ καὶ
καὶ τὸ εἶδ' ὁ. ἐπρον' ἡ, τὸ μόνον τὴν νοητὴν τε καὶ αὐτὴν
ζωὴν ὑπὸ τῆς διδασκαλίας πρὸς δέκνυσθαι, δόπονερ-
ματὸς τῆς κάτω ζωῆς. ἡ γὰρ δόπονέρουσα τὸ εἶματ' ὁ
σμύρνα, καὶ πλῆρη πιδύματ' ἑαυτῆς τὴν τὸ δεσποδὶς ψυ-
χὴν, τὸ τὸ σώματ' ὁ νεκρώσεως ἐμφασις γίνε'. ὁ πί-
νυν πιδύματ' ὁ κατὰ τοὺς φθαλμὸς, ὁ τὴν σιαγόναν Φιά-
λιν πιδύματ' ὁ τὰ μύρα φύσσειν τε καὶ πηράσσειν, τὸ
ἀντὶ τὰ κείνα τὸ λόγῳ ἀφ' ὁ εἶματ' ὁ. ἀφ' ὁ γίνε'
ἡ τὸ σμύρνης σαγῶν. σάζον σμύρναι πλῆρη. πὰ κατὰ τοὺς
λόγια πιδύματ' ὁ παλιγγρεσίας λαλῶνται. πλῆρη, ἐκλεκτὴν
πρώτειαν.

Χαῖρες

καὶ ὀφθαλμῶν ἀφαιρικὸν κέρακα. Φημὶ δὲ τὸν ἄρχον-
τα τὸ ἔχοντος ἔσκόον. κεφαλὴ δὲ. Χρυσὸς ὁ θεὸς. δέχῃ
γὰρ αὐτὸ. ὡς αἶψα. Φυσικῶς ὁ πατήρ. βέρυχοι αὐ-
τοῦ, οἱ πατεράρχαι, ὡς καθαροὶ καὶ σεῖροί τῃ πίστι.

Ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς πενιτεταί, ὅτι πληρώματα
υδάτων λελημέμαι ἐν γάλακτι, κατημέμαι ὅτι
πληρώματα υδάτων.

Τὸν αὐτὸν ὀφθαλμὸν τῷ σώματι τὸ ἐκκλησίᾳς ὑπὸ
τοῦ θεοῦ πεταγμένον, εἰ μέλλῃ καθαρώς ὁπισκοπεῖν καὶ
ἐφορᾶν, πᾶσι τὴν ἐκ κακίας λυμὴν σκοπεύουσαν
προσηκὴ τῷ ὕδατι. ἐστὶ δὲ οὐχ ὕδωρ ρυπτικὸν τῶν ἐμμέ-
των, ἀλλὰ πολλὰ τῶν υδάτων εἰναί. Φησι τὰ πλη-
ρώματα, ὅσα γὰρ εἰσὶν αἱ δέρεταί, τοσούτως καὶ τὰς τῶν
καθαρῶν υδάτων ἐνοήσας πηλαίς, δι' ὧν οἱ ὀφθαλμοὶ
γίνονται αἱ ἐαυτῶν καθαρώς πηραι, οἷον πηλαί τοῦ κατη-
ρίᾳ ὕδατος εἰσὶν, ἡ σωφροσύνη, ἡ ταπεινότητα, καὶ τὰ
παιῦτα. ἀλλ' εἰσὶ μὲν ὅτι τὰ πληρώματα τῶν υδάτων
οἱ ὀφθαλμοί, διὰ τὸ ἀκεραϊότητος καὶ ἀκακίας πῆς
πενιτεταίς ὁμοιωμένοι. λετερεν δὲ αὐτῶν εἶναι τὸ γάλα
φησὶ, ὅτι μόνων τῶν ὑγρῶν τὰ τοιαύτην ἔχει τὴν ἰδιότη-
τα, τὸ μὴ ἐμφύεσθαι ἕν ὃ ἐν αὐτῷ εἶδωλον καὶ ὁμοίω-
μα. καὶ χάριν τοῦτο τῆς ἐκκλησίας ὀφθαλμῶν ὁ
πληρώται ἐπονη, τὸ μηδὲν ἀνυπίστασιν τε καὶ πε-
πλανημένον καὶ μάταιον ὡς δὲ τὴν τῶν ὄντων ἀληθίαν
σκιαγραφὴν ἐν ἑαυτοῖς δι' ἀπάτης, ἀλλὰ τὸ ὄντως ἐν
βλέπῃ. τὸ δὲ κατημέμαι ὅτι πληρώματα υδάτων. τὴν
διωκτὴν περσοφίαν τὴν περὶ τὰ θεῖα μαθήματα περσο-
φίαν ὑποφαίνει.

Φίλων.

Εἰ κακοπαθεῖα τρεφόμενοι ὑπὸ θεοῦ, ἡ ἐπὶ ὀφθαλ-
μοῦ.

ὡς τὸ μυστήριον τῆς θεοείας ὡς ἀδελφὰ ἀμιγῆς, ὡς
 πὰ τῆ φύσεως ἔργα καὶ πάθη τῇ Διανοίᾳ καταλιπθήσῃ,
 τούτῃ χάριν τὴν κτηνωγήσαστα ἡμῖν σαρκὸς ἔσται
 λαβὼν ἡμῖν εἶναι καὶ πύρρον ὁμολόγησε, διὰ τῶν δύο
 χρωμάτων μίξεως τὴν ἑσώματῳ φύσιν αἰνιστομέ-
 νη. καὶ μὲν ὁμοιοτροπὴν αὐτῷ τὸν λοχείαν ἐν τῷ κτηνῷ
 τόκῳ γεγενησθαι. τὸ γὰρ ἐκλελεχισμένῳ τὸ μὴ ἐκ λεί-
 χης αὐτὸν εἶναι σημαίνει, διὰ τὴν ἁφθαρτὴν καὶ ἀπα-
 ρῆν τῶν σῶμα ὡς ἐπὶ τοῖς λιποῖς ιδιότητι.

Κεφαλὴ αὐτῷ χρυσίον κεφαλῆς. βέρρυχοι αὐτῷ
 ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ.

Φίλων.

Οἱ πεποσληγόντες ἐκ τῶν πατριαρχῶν ἀποστόλοι, οἱ
 αἰὲ ἐλαυνόμενοι, καὶ μὴ ἐγκαταλημπνέμενοι. ἡ μὲν ἐν
 κεφαλῇ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ἡ πάσης τῆς φύ-
 σεως ἡμῶν ἀπαρχὴ Χριστὸς, τὸ καθαρὸν καὶ πάσης κα-
 ρίας ἀμιγὲς καὶ ἀσώρευτον χρυσίον ἐστίν. βέρρυχοι ἦ,
 οἱ ποτὶ ζοφώδεις καὶ μέλανες, ἔσταις κῶραξιν ὁμοιωμένοις
 τῷ εἶδός. ἐκείνους ἡ λέγω τοῖς κόραξιν, εἰς ἐργον ἐστὶν οὗτοι
 ὀφθαλμοὺς ἐκκῶπιον, καὶ τὸν παροϊμιώδη λόγον. ὅροι
 ἐλάται. πὰ ὑψηλά καὶ ἐρανομήκη δένδρα γυμώμενοι.
 διὰ τὸ ἀναδραμεῖν ἐκ γῆς ὅτι τὸ ἐράνιον ὑψῶν. ὡς
 οὐκ ἔστι καὶ ἀλλὰς γίνονται τοῦ νυμφίος, τῆς θείας κεφαλῆς
 ἐαυτοῦ ἐξαρτήσαστες, καὶ τῇ ἑσώματῳ αὐτῶν ὡς
 σῶμα ἐκείνοι. ἀποστόλους ἡ οἰκὴ τροπικῶς οὗτοι βερρυχοὶ
 ὑπὸ τῷ λόγῳ σημαίνουσιν, ὡς πνεύματα ζοφώδεις περὶ
 ἑαυτοῖς βίβησιν ὁπτηδύμασιν. ὁ πελώνης ὁ διώκτης καὶ
 εἰς αἰὶν ὡς τοῖς, καὶ τὸν μέλανα καὶ σαρκοβόρον
 καὶ

ὡν ἐτερώθη· καί· φησι τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς περὶ φήτας.
 ἡ παργύλατι, ὅτι περὶ ὧν ἡ ἀγάπη ἐμεί.

Τί ἀδελφίδες σε δὸτ ἀδελφιδῆ ἡ καλὴ ἐν γυναί-
 ξιν; τί ἀδελφιδός σε ὅτι ἀδελφιδῆ. ὅτι ἔτις ὡς ὡ-
 κισαι ὑμᾶς. ἀδελφιδός με πυρρὸς, καὶ λούκός.

Ὁρκωθεῖσαι αἱ γυναῖκες ἰσχυρὰν λέγουσιν. εἰπὲ
 ἡμῖν τὰ σημεῖα τῆ ἀδελφιδῆ σε, ἵνα ὁππῶδιν αὐτὸν.
 διδάξον ἡμᾶς, δι' ὧν εὐερίσκεῖ γνωρισμάτων ὁ μὴ ὁρώ-
 μιν. καλὴ γὰρ ἐν τῇ φυλακαῖς ὅτι ἐκπεριούσιαι
 κατ' ἐκείνας. τὸ δε, τί ἀδελφιδός σε δὸτ ἀδελφιδῆ, ἵνα
 εἴπῃ, ὅτι ὁ νυμφίος ὁ περὶ ὧν ἐν σαρκὶ δὸτ τῆς ἡμετερο-
 γίας τῆ ἀδελφιδῆ σε λαοῦ τῆ Ἰσραήλ. ἀδελφιδός με
 πυρρὸς καὶ λούκός. λούκός, διὰ τὸ ἀναμάρτητον. πυρρὸς,
 διὰ τὸ αἶμα, ἢ τὸ πνεῦμα. λούκός, φῶς γὰρ ἀληθινὸν
 τυγχάνει. πυρρὸς, διὰ τὴν σάρκα. ἡ γὰρ ἀνθρωπίνη
 χροία κίχρωται πυρρότητι.

Ἐκλελογισμὸν δὸτ μελετῶν, τῶν ἀφ' ἧς γι-
 γόασιν οἱ ἄνθρωποι.

Ἐπεὶ δὲ ταῦτῃν προσάγῃ τὸ πρὸς τὸ τίλον ἀναδρα-
 μῆσιν ψυχῇ τὴν αἰσθησιν αἱ παρθένοι ψυχαί, τὸ γνωρι-
 σθῆναι αὐτῆς τὸ ποθῆναι διὰ τῆ ζωτικῆς φα-
 νερωθέντων ἡμῖν, ὑπογράφῃ τῆς παρθενοῦς τὴν ζη-
 ρουμένην γνωρίσματα, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν ἐν σώ-
 μα ποιήσῃ τὸ νυμφίον, ἵδμεν ἡ νόημα δι' ἐκείνης τῶν
 μελῶν ἐν τῇ ὑπογραφῇ τῆ καλῆς ἐνδείκνυται. δι' ὧν ἐκ
 τῶν κτ' μέρους θεωρημάτων τὸ τὸ σώματ' ἐκ καλῆς
 συμπαρέκταται. δεχόμεν τὸν πνεῦμα τῆς διδασκα-
 λίας τὴν προσεχὴ καὶ οἰκίαν ἡμῖν. ἐκ γὰρ τῆ σώματ'
 τῆς κατηχήσεως ἀρχεῖ. καὶ ὡς ἀν μὴ τις σαρκεὶς ἡμετε-
 ρῆ.

Ἐπὶ Πρὸς σαφένειαν τῶν περὶ κλημάτων ἀναγκαῖον ἐστὶ
 τὸ ἀναγγεῖναι καὶ ἐπὶ ἄλλοις ἔκδοσιν, ἔχουσαι ἕως. ὡς κίστε
 ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσιαστῶν κατὰ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν
 δορκάδων ἔσθ' ἀγροῦ. διδασκόμεθα ἔνθα τῶν ὀνομάτων
 τῶν, ἐν τίνι ἐστὶν ἡ ἔκδοσις τῶν ἐλάφων καὶ δυνάμεις.
 αὐτὸς βεβαιώσων τὸ ἀληθές δι' ἑκὼν ἀναγγεῖναι
 νῆται. δύο πίνω ἐν τῇ τῷ θεῷ περὶ σικεῖναι τὸν αἰθρῶ-
 πον. γὰρ τι ἀπλανὲς τὸ πῖστις, καὶ ὁ τρέπεται τῆς ζωῆς,
 ὅταν πάντες καθαρὸν ἔσθ' ἐκ ποιηρίας μελυσμάτων.
 τῆς ἔνθα διωλῆς ταύτης τῶν ἀγροῦν ἔξω ἢ τῶν δορκά-
 δων καὶ ἐλάφων μνήμη διὰ συμβολῶν γνωρίζει τὴν
 διωλῆν. ὡς ἡ μὲν ἀπλανὴς ἐρεῖ, ἡ ἢ βρωλικὴ καὶ καὶ
 ἀναλωτικὴ τὴν θηρίων διωλῆν ἐρεῖ. γὰρ πῶς πίνω περ-
 σίγησι τῇ πεινίσσιν ἢ νύμφῃ, τὸ δὲ σέβας δὲ πρὸς τὸ θεῖον
 βλέπειν, καὶ τὸ καθαρὸς ἐν αἰσθησίᾳ ἀναγγεῖναι τὸν
 βίον ὡς κατὰ θυμῶν. τὸ αἰμετῶν περὶ γὰρ ἐν τῇ
 βεβαιώσων. τὸ γὰρ. ἔσθ' ἔσθ' ἐστὶν ὁ τὴν ἀλήθειαν πι-
 στύμεν. ὅρκος. ὅς πᾶς ὁ ἐμνύων ἐν ἑαυτῷ ἐπηεῖται.
 καθάφῃσι ὁ περὶ φήτης. εἰ πίνω ἐσθλὸν καὶ ἡμεῖς τὸ ἄνω
 Γερουσιαστῶν τίνα, ἀκυστῶν τῆς διδασκαλίας νύμφης,
 πῶς ἐστὶν ἰδεῖν τὸν περὶ θυμῶν. τί ἐν φησὶν; ἔσθ' ἔρκιον
 ἑαυτῷ τῇ πεινίσσῃ τὸν ἐν τῇ διωλῆσι καὶ ἐκυστῶ-
 σι τῶν ἀφανιστικῶν τῆς κακίας ἐλάφων, ἐπὶ διὰ τῶν
 ἰδεῖν τὸν καθαρὸν νυμφίον, τὸν τῆς ἀγάπης τοῦ ἐξέτι. καὶ
 εἰπὼν πρὸς αὐτὸν τὴν ἐκαστὴν ψυχὴν, ὅτι περὶ θυμῶν
 ἀγάπης εἰμὶ.

Φίλων.

Ὁρκοῖσι ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσιαστῶν παρρησιαζέσθω
 ἢ ἀγρία ἐκκλησία ἐν ταῖς ἰδίαις τέκνοις ταῖς μάρτυσιν, δι'

ῥαυρεῖσθαι τὸν θέν. ἢ ὑπὸ τῷ φυλάκων εἰρεθεῖσαι ψυ-
 χὴ ὑπὸ ληστῶν κλαπείσθαι ἐδυνάται. τίνες ἔν οι φύ-
 λακες; τὰ λεγόμενα πνόμενα, οἱ φερεῖντες τὴν πό-
 λιν. πόλις ἢ ἡ ψυχὴ, τὸ ἔθνος οἰκητήριον. ἢ ἢ εἰπῶσι,
 ὅτι οἱ φύλακες μετέτραυμάσθαι, προσθήκην ἵνα γε-
 γνησθαι αὐτῇ τῷ ὅτι τὸ αὐτὸ προσκοπῆς ἐκκαυχῆσθαι. ἢ
 γὰρ θεῖα ραυδοῦ, ἢ αἰετὶ παπίσθαι ἐκπεργῶσι τὴν
 ἰάσιν, τὸ πνεῦμα ἐστίν. ἢ ὁ καρπὸς, τί τι αἰετὶ τῶν ἀγα-
 θῶν, ἢ ἡ ποσὶν αὐτῶν τῷ ἐκάρει πολυτελεῖς ἐκπεργῶσι.
 ἔτι γὰρ καὶ Παῦλ, ὁ τῶν ποιῶν πολυτελεῖς ἐκπεργῶσι.
 πᾶς, τὴν τραύμασι τῶν ἐκπεργῶσι ἐκπεργῶσι. ἔτι
 τὰ εἰρησθαι τῷ ἱεσθῇ ἐν τῷ σώματί μου περιφέρειν.
 ἢ κινῶσι τὴν ἐν παντὶ κακῇ ἀσθένει, διῆς ἢ κτῆ. Χριστὸν
 δύναμις ἐν ἀσθένει περιφέρειν. καλὸν ἔν καὶ τὸ τραύμα διῆ
 ἢ γέροντι αὐτῇ ἢ ἔθνος περιφέρειν. ἔτι ἀσθένει-
 λυφθῆναι τὸ τῷ ψυχῆς καλλῶ. μηκέτι ὀπισθοκτα-
 τῶ ἢ ὀπισθολύματ. πᾶς ἢ ἡ ἀπεκδυσθῆναι τὴν
 παλαιὴν χιτῶνα, καὶ πᾶσι περιβολῆς καὶ περιποιῶσι,
 ὅτι τὸ ἔθνος περιφέρειν. ὅπερ ἐν αὐτῇ ἀφαιρῶνται οἱ ἐκ-
 χοφύλακες, εἰ ὀπισθοκταῖντες τῷ ἀνθρωπίνῃ ψυχῆς, διῆ-
 δας ἀπὸ τῷ ἔθνος. ἢ ὀψιλον. ὅτι πᾶσι τὸν ἑαυτῆς γὰρ κα-
 θαρτῆσαι, ὡς συγκρίσθαι τῷ καὶ καθαρῶν τῶ. μηδὲ καὶ
 πᾶσι ἀποδεδύσθαι τὸ περιβολῆσαι, ἀλλ᾽ εὐρεῖν τὴν πε-
 λιν μὲν τὴν γύμνωσιν ἐκείνῃ περὶ ἑαυτῶν, ὅ ἀποδύσθαι.
 ἔτι καὶ πᾶσι τὸ θεῖον ἀποδοῦ. τῷ αἰετὶ εἰρησθῆναι τὸ
 περὶ ἑαυτῶν παχύτερον δέκνυσθαι.

Ὡς οἰοῖται ὑμᾶς θυγατέρες ἱεροποιεῖν ἐν τῷ διω-
 μεσί καὶ ἐν τῷ ἰσχύσει τῷ ἀσθένει. ἀσθένει τὸν ἀδελ-
 φίδόν μου, τί ἀπεκδυσθῆναι αὐτῇ; ὅτι πᾶσι γύμνω-
 σθῆναι εἰμὶ ἐγώ.

Φίλων Θ.

Ὅτι ἤλπισεν ἡ Μωϋσεία γνωστῶς ἐμφανίσταται αὐτῇ ὅτι πρὸς αὐτὴν τὸ πρῶτον, τότε περιήλθεν τὴν καὶ πάλιν οὐκ ἔχοντα. Φησὶ γὰρ ὅτι ἀδελφίδες μὲν περιήλθεν, ἡ κατελιπὼν τὴν ἐποικίαν αὐτῇ ψυχὴν. ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἐφελκόμενος. ἡ ψυχὴ μὲν γὰρ φησιν, ἐξήλθεν ἐκ λόγου αὐτῆς. ἡ γὰρ δὲ τότε τὸ ἐκ τοῦ ἐξοδίου, τῶν ὑπερεκκρίμων ἀγαθῶν εἰσόδου γίνεται.

Ἐξήγηται αὐτὴν, ἡ ἔχον αὐτὴν. ἐκάλει αὐτὴν, ἡ ἔχον ὑπεκρίσει με.

Φίλων Θ.

Ἐξέρχεται γὰρ ἡ ψυχὴ, ἡ οἷον ἐκδημῇ ἐκ τοῦ σώματος. ἀλλὰ τὸν ὅτι νυμφίον λόγον, ἔχον τὸ πολίτευμα ἐν ἑαυτῇ. πᾶς γὰρ ἂν ὀρεθίσῃ, ὃν μηνύει τὸ ὀρεθίστων ἔδει. οὐκ εἶδεν, ἡ χροῶμα, ἡ περιγραφή. οὐκ ἀλλὰ ἡ τὸ πάντων. ἐγὼ ἔν, φησὶν, ἐκάλει, ὡς ἡδυνάμην, ὅτι πρὸς αὐτὴν φωνὰς τὸ ἀφραστὴ μακαριότητι. ὁ δὲ κρείπων αὐτῆς τῶν σημειομενῶν ἐνδείξας.

Εὐρωσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει. ἐπάταξάν με. ἐτραυμάτισάν με. ἦσαν τὸ ἵερον αὐτῇ μὲν φύλακες τῶν τέχνων.

Φίλων Θ.

Προφήται καὶ δόξαστοι. ἡ ὅτι τῶν τέχνων σὺ Γερουσιαστικὴ κατίσται φύλακας. ἐπάταξάν με. ἐτραυμάτισάν με. ἦσαν τὸ ἵερον αὐτῇ μὲν φύλακες τῶν τέχνων, οἱ ἐκπεργάζοντες τὰ εἰδωλα φυλάσσοντες παρὰ φθορὰς. ὅταν γὰρ ὁπιστρέψῃ πρὸς κύριον, περιαίρει τὸ κάλυμμα τῆς ἀγνωσίας. ὡς λοιπὸν ἀνακαλυμνόμενος πρὸς αὐτὸν

ἵερον

νεκρώσεως. ἔ γάρ ὑπὸ ἄλλῃ τῆς χειρὸς ἐπιθείσης τῆς
 σμύρης, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐμῆς παραιρέσεως δόξαίσεως.
 ὡς καὶ πᾶσι τοῖς κατ' ὄρετλιν εἶδισιν, ἅπερ δακτύλους
 ὠνόμασιν, ἀνελίπῃ τῷ τοιαύτῳ ἐρᾷ δὲ δῖσθαι. ἐπὶ
 γὰρ ὅππῃ τ' αἰπλῶς τ' ὄρετλιν μετόντων ἰδεῖν, ἐν ἐνὶ μὲν
 αὐτοῦ πειθεῖσθαι πάθῃ, ἐν ἐπεί τοις δὲ ζῶντας καθάπερ
 ἐρῶ μὲν ἱναὶς, νεκροῦντας μὲν τὸ ἀκλόασιν ἐν αὐτοῖς, ἀν
 οὔτω τύχοι, σφύροντας ἢ τὸν τύπον, ἢ ἐπὶ τὸν τι πάθῃ,
 τὸ τῷ ψυχῇ λυμαινόμενον. ὡς περ οὖν τὸ δόξαίσεως τῇ
 ἀληθείᾳ ζῶν ὁ ἀνθρωπίνος εἰς τὸν νεκρὸν ποτὶν μετίπτεσθαι
 βίον, οὕτως ὅταν δόξαίσεως τῇ νεκρῇ τῷ τῇ καὶ κτενώδῃ
 ζῶν, πρὸς τῷ αἰεὶ ζῶσιν ἀντιμεθίσταται.

Ἐπὶ τῆς τοῦ κλείθρου, ὡς εἶχα ἐγὼ τῷ ἀδελφι-
 δῷ μου.

Φίλων.

Ἐγὼ γινώσκω τὸ τῷ σῶμα αὐτὸ ἀνέστη. εἰς αὐτὸ δὲ
 παροφάσεως τῆς ἑξ ἑοῦ μου ἀπιστίας πᾶσι παροδηλῶ-
 γήσιν ἢ τοῦ κυρίου ἀνάστασις, ἢ πλήρης γνῶμη τοῦ
 συμβόλου τῆς σμύρης ψυχῇ, ἀψαρχὰς τὰς χεῖρας αὐ-
 τῆς τοῦ κλείθρου, τὰ τῇ τὰ ἐργα αὐτῆς, ἐγίγνωσκον τῇ σπῆν
 ἐπὶ τῇ μὲν ὁδῷ. εἰς τὸ κλείθρον ἐγχεῖσθαι τοῖς κατὰ
 Πέτρον ὁ λόγος. ἀνοίξαι πόρτῳ δι' ἐκὰς πρὸν αὐτῇ τῆς
 βασιλείας τῷ τῷ. Δὲ πᾶσι χερσὶν, δι' ὧν τὰ ἐργα
 δηλοῦται. ἐπὶ δὲ τῷ κλείθρῳ τῆς πίστεως. δι' αὐτοῦ γὰρ
 γὰρ τῶν ἢ κλείς τῆς βασιλείας ἐν ἡμῖν ὑπὸ τῷ λόγῳ
 κατισχυάζεται.

Ἀδελφιδός μου παρήλθιν. ψυχὴ μου ἐξῆλθιν
 ἐν λόγῳ αὐτῷ, ἐκ τοῦ ἀδελφῆ ἑξ ἑοῦ μου εἰς ἑ-
 ραγῆς.

Η

Φίλων.

Πάλιν τῆς ὑπερεκφάνης ἀναβάσεως ἀπῆται ἡ καρὰ ψυχὴ, καὶ σέκεπ' ἔζηναι τε καὶ ὑλικῶς βίῃς ὀπιθαπύσκει, μηκέτι Φωνῆς τινὲς καρδίαι θυροκρατέας, ἀλλ' αὐτῆς τῆς θείας χάριτος, διὰ τῆς ὁπῆς ὅππαι τὰ ἐσφ' παρὰ θυεῖσις. ἤνοιγε ποῖον τῆς ψυχῆς ἡ πύλη, ἵνα εἰσέλθῃ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ἀλλ' ἡ τῆς πύλης ἐρυχωρία μικρὰ ὡς ἀνεδείχθη τερμαλιὰ. δι' αὐτῆς σὺν αὐτῷ ὁ θυμὸς Φίσι, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτῆς μόγις ἐχώρησεν. εἰ γὰρ ποῦτον ἐκέρδαμεν μόνον ὅσον γινῶναι. ὅτι ἡ χεὶρ ἐκείνη ῥόπ' ὀπιθῶν ἐστὶ χεὶρ γ' νοεῖται ἡ ἐνεργητικὴ αὐτῆς διῶναις. ἡ γὰρ τὰ θεῖα διεκδυνωμένη ψυχὴ, ἐπιδὼν ἐκ τ' ἀταρῆν πρὸς τινὲ τῶν ὑπερεκφάνων γινώσκει αὐτῶν ἀταρῆν, τὰ τῆς ἐπεργείας αὐτῆς θαύματα καταλαβεῖν, πρᾶξι πρὸς περὶ τῆς πολυπραγμοσύνης πῶς ἐβλάται, ἀλλὰ θαυμάζει καὶ σέκεται τὸν ὅτι ἐστὶ μόνον, δι' ὧν ἐπεργαῖν γινωσκόμενον. καὶ ἡ καρδίαν, φησὶν, ἐθροήθη ἐπ' αὐτῆν, πῶς γὰρ αὐτῆς ἡ διανοητικὴ διῶναις συνικινήθη πρὸς τὸ θαῦμα τ' διὰ τῆς χάριτος ἐνεργειῶν. ἡ καὶ ἔτως. τινὲς διαγγελικῶς χάριν ἀναφώνει διὰ τὸ λόγων τῶν ἡνύμφη, θροῖσιν ἐμποῖσαι καὶ θροῖσιν ἐπ' ψυχῆς. πῶς ὁ θεὸς ἐν σαρκὶ φανερεῖται; πῶς ἐν παρθενίᾳ τικίσι. πῶς χωρεῖ ἡ βραχὺς ἔβίς τερμαλιὰ τινὲς περικλυτῶν πάντων τῶν ὄντων χάρις ἐν αὐτῇ δέξασθαι; χεῖρα ὑπὸ τῆς ὁπῆς. ἔτι ἐλεγε τῷ Θωμᾷ. Βάλλε τὸν δάκτυλόν σου εἰς τὴν τῆς τῶν ἡλῶν.

Αἰσῶν ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῶ μεν. χεῖρες μεν ἔσας συμύνας. δάκτυλοί μεν συμύνας πᾶν ἡλῶν.

Οἱ κατακερματισμοὶ τῶν πράξεων. ἔλαβον, φησὶ, διῶναις ἀναστάσεως, διὰ τὸ νεκρῶν μεν τὰ μέλη τὰ ὅππαι τῆς γῆς, ἐκείνους μεν τὰ πνεύματων μελῶν ἐνεργηθείσης νεκρῶν.

μὲν παρκοὶ ἡμῶνται πλήρως ὑδάτων. ὡς ᾧ παρὸς τ' ὄν-
τως ἀλήθην δροσῶδες εἰσι ψεκάδες. ἀνιῶν μοι ἀδύλ-
φή με. ἡ ψυχὴ δ' Ὁμαῖ δέξαιτ' ἀληθοφροῦς πὺν λό-
γον. πενιτρεῖ με. πλεία με. ἡ ἀμεραία με. πενιτρεῖ,
ἀλλ' πλὴν ἀκακίας. πλεία, διὰ τὴν ὀπίγνωσιν. ὅτι φή-
σιν ὅτι κύριός με καὶ ὁ θεός με. ὅτι ἡ κεφαλὴ με ἐπὶ ἡ-
δὴ δρόσῳ. περὶ τὸν ὄρθρον γὰρ ἀνίστη. καὶ οἱ βόσφυχοι
με ψεκάδων νυκτὸς. ἀπὸ τῆς ὑποφάνει δ' ὅτι πῆρασ-
μὲς, ὡς ὑπὸ μῆτις ὑπὸ τ' συναγωγῆς ὁ λόγος, πρὶν
εἰσελθεῖν εἰς τὴν νύμφην τ' ἐκκλησίας. ὡς περὶ γὰρ εἰς
ὑπὸ λαβρὸς καὶ ἀνωφελὲς, καὶ τὸν παρομοιασθέν, καὶ
δρόσος ψεκτὴ, μάλιστα παρομοιασθέν τ' νυκτὸς. ἀνα-
παύειν ἢ ἐκκλησία πὺν λόγον.

Ἐξιδυσάμεν πὺν χιτῶνα με, πῶς ἐσδύσμεθα αὐ-
τὴν; ἐνψάμεν δ' ὅτι πόδας με, πῶς μολυνῶ αὐ-
τὴν;

Ὁ πὺν παλαιὸν ἐκδυσάμεν ὅτι ἀνδρωπὺν, ὅτι εἰς ἡ ἀ-
μαρτία, καὶ ὁ θάνατος. Ἐπειδὴ τὸ καρδίας τὸ κά-
λυμμα διὰ τ' βαπτίσματος, τὴν πρῶτον τῶν βάσειων
τ' ψυχῆς ἀποκλυσάμεν, ἡνοῖξε τῷ λόγῳ πλὴν εἰσο-
δον. ὅτι ἐπὶ τὸς γυμῶμον, ἐνδυμα ποιῆται ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ,
καὶ πλὴν τ' ἀποσέλει ὑφ' ἡγήσιν. ἔτι καὶ ἡ ἡμερὰ τῷ λόγῳ
πῶς τ' νύμφης ἀνοίγεται. ἡ γὰρ ὁμολογία δ' μηκέτι
ἀναλαβεῖν τὸν ἀποβληθέντα χιτῶνα, μηδὲ τῇ πρὶν τὸ
βίβιν πάλιν πὺν γυμῶν μολυσμὸν πῶς δέξασθαι, εἰσδόν.
γίνεται δ' ἀγασμὲν, ὅτι πλὴν ἔτι πῶς ἀποκατασταθῶμεν
ψυχῇ.

Ἀδελφιδός με ἀπὸ τῆς χεῖρος αὐτοῦ δὸς τ' ὅπως.

καὶ ἡ κοιλία με ἐθροήθη ἐπ' αὐτὸν.

Ἡ νύμφη δηγῆται πῶς νανίστι.

Πάλιν

Ἀπὸ τῆς βάτης τῷ μεγάλῳ Μωϋσῇ διὰ φωτὸς ἤρ-
 ξατο ἡ ἔμφανίς αὐτῇ τῆς γῆς. καὶ ταῦτα διὰ νε-
 φέλης αὐτῇ ἐπαγρίλλεται καὶ διαλέγει. ἡ δὲ ὑψηλότι-
 ρα ἤδη γυμνῶν ἐν γυμνῶν τὸν θεὸν βλέπει. ἔτω δὲ
 πως ἡ νύμφη. ἡ δὲ ἰδὼν ἵσχυρὰ πῶς μέλαινα τοῖς ἀφωτισμοῖς
 δόγμασιν, ὡς διὰ ἑμυστικῆς ἐκείνης φιλήματι τῇ πη-
 γῇ τοῦ φωτὸς προσπαρῶν τὸ σῆμα ἐπίθησε. τότε καλῶ
 γίνεται τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας περικλυθῆσαι. καὶ τὸ
 μέλαν τὸ ἀγνείας ἀποκλυσθῆναι τῷ ὕδατι. εἴπω τὸ μῆ-
 λον αὐτῇ εἰάπες νεφέλη γίνεται, τὸ φαεινὸν μὲν ἅπαν
 ὁπισκιάζει, πρὸς τὸ κρυφίον βλέπειν πῶς ψυχρὸν
 χλαρογυνῶσαι καὶ σποδιζοῦσαι. νῦν ἡ ἡδὴ ὑπὸ τῆς θείας
 νυκτὸς περιέχεται, καὶ ἡ οὐρανὸς ἐκείνην ἰδὼν
 εὐφραίνεται, ὡς αἰδοῦσιν ἡντιμὲν τῇ ψυχῇ τῆς
 περὶ αὐτῆς. ἀπείτα ἔν τῆς θείας ὁ λόγος. ἵσχυρὰ ἡ νύμφη
 μὲν πᾶσι σαρκαστικῶν τῶν κρήτων ἀφανισμῶν, οἱ δὲ εἰσο-
 κίζεται τὸ ζητῶν μόνον. ἔξω πᾶν ἐξωστὴ τῆς φύσεως ἡ-
 μῶν ἡ ἀλήθεια διὰ τὸ ἐκ μέρες γνώσεως, κατὰ φησὶν
 ὁ δόξαστος, ἐν ὑπονοίας ἡσὶ καὶ αἰνίγμασι τυροκρετῇ
 πῶς διάνοιαι, ἀνοίξον λέγεσαι. ἀνοίξον δὲ φησὶν, ἀδελ-
 φὴ γυμνῶν καὶ πηλοῖον ἀκρωτῶν, καὶ περὶ τῆς ἐπε-
 λείας. τῷ δὲ ἐστὶ καὶ ἀνελικτῇ καὶ περὶ τῆς ἀνελικτῇ πᾶσης
 ἀκακίας καὶ καθαρότητος. ἔγωγε δὲ σοὶ τὸ κέρδιον ἐκ τοῦ
 ἐνδεξέσθαι με. ἡ δὲ ἐκ τῆς κεφαλῆς με δρόσος. ὁ ἐστὶν ἰσχυρὰ
 καὶ τὸν περὶ τῆς ἀλήθειας λόγον. αἱ δὲ τῆς νυκτὸς ψευδῆς, τὸ
 περὶ τῆς ἀλήθειας ἔχον διανοίας. ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἐστὶ διανοίαν ἐν
 τῆς τῶν αὐτῶν γυμνῶν ὁμοβρω πᾶσι τὸ γινώσκον ἐπι-
 χεῖν, ἀλλὰ ἀπὸ αἰσθησὶν ἐκ ἀμυνόμεναι ἀφῆλταις ὁμοβρω
 καὶ ἰσχυρὰ. βεβήχας ἡ νύμφη τῆς κεφαλῆς ἐκ τῆς ἀλήθειας
 περὶ αὐτῆς, καὶ ἀναγλυφῆς, ἐκ ἀπὸ αὐτῆς. οἱ ἰσχυρὰ ἡμῶν
 μὲν

παρενοχλήωμ ⑥ ἢ καθελέωμ ⑥ ὡς ὕπνω ἐνὶ παρ-
 τος ἢ ἔξωματ ⑥ γίνεται φύσις, πάσης σαρκοῦ κατὰ
 κοσμηθείας κινήσεως. διωλῆς γὰρ ἔσθης τ' ἀνδρωπίνης
 φύσεως τῆς δρετῆς, τ' μὲν ἡδονῆς ἐν ψυχῇ δι' ἀπαθείας
 ἐπεργασμένη, τῆς δ' ἀλὲ πάθους ἐν σώματι. ὡς περ' ἀν' ἐξ
 ἀμφοτέρων ἢ παρ' αὐτοῖς ἔληται, αὐτὴ κ' τ' ἐπ' αὐτῶν τὸ
 κρατ ⑥ ἔχῃ. ἀκαλῶθως πίνω ἀλαδέχεται τὴν μέ-
 θω τ' ὑμῶν οὐκ ὕπνω ⑥.

Φωνὴ ἔξ ἀδελφιδῆ με κρατ' ἵππ' τὴν ἴεαν.

Φίλων ⑥.

Ἀναστὰς γὰρ ἐπίση τοῖς μαθηταῖς τῶν θυρῶν κυκλῶ-
 μένων.

Ἡ εἰς ποῦτον ὕψ ⑥ ἐλάσσει, ἢ ἐμαρτύρησεν ἡδη ο
 λόγ ⑥ τὸ τίλφον, αὐτὴ νῦν ἔτω ἀλάκται. ὡς πρῶτως
 μέλαινα δέχεται ἔξ ἡτ' τὴν ἐμφάνειαν. ἐγὼ μὲν γὰρ
 αὐτὸν ἐν τοῖς φησέσιν ἢ ψυχῇ ποῦτον ὅσον κατέλα-
 βεν. ἀλλ' ἐπὶ δὴ τὸ μήπω κατέλημμένον ἀπὸ προπλάστον
 ἔξ κατεληφέντ ⑥ ἐστὶ, ἀλὲ τῆς τοῦ ὧφθῃ πολλὰ κίς τῇ
 ψυχῇ οὐ συμφί ⑥, καὶ ὡς μηδέποτε ἐν ὀφθαλμοῖς ἡρό-
 μω ⑥ ὀφθίσεται ἀλὲ τῆς φωνῆς ἀπεργάσεται. ἔ
 χάρω καὶ νῦν, ὡς ἐπὶ θυροκρῆς ἔντ ⑥ ἔξ λόγος αἰδοῦ-
 νῇ. καὶ πρὸς τὴν ὑπ' ἀκάλω ἀχρίσταται φησὶν. φωνὴ
 τοῦ ἀδελφιδῆ με κρατ' ἵππ' τὴν ἴεαν. εἴτα ἡ συχρῆς
 ἀκαλῶς ἐπὶ δὲ ἀκάλω ἔξ ἀλὲ τῆς φωνῆς παρ' αὐτοῖς
 λόγος.

Ἀποῖόν μοι ἀδελφῆ με, ἢ πωλίσον με, πείσεσθαι
 με, πλῆγ' αὖ με. ὅτι ἡ κεφαλὴ με ἐπ' ἀλήθειαν δρόσῃ
 καὶ οἱ βόσφυαί με ψικαδὼν νυκτός.

ἀγνοῦμεν τὰ τ' ἀπομυκνύμενα αἰνίγματα. πῶς δένδρον ἐκ
 σμυρνηφόρον ὁ Παύλῳ, ὁ κατ' ἡμέραν δοποθήσκων
 τῇ τ' μελῶν νεκρώσει, καὶ διὰ κατερότητος τι καὶ ἀπε-
 θείας ἀρωματίζων, καὶ ὁ σμῆ ζωῆς τοῖς ζωζωμένοις γινό-
 μεν. πῶς σιτηποιεῖ τῷ θεῷ τὰ ἐμψυχα ἔκ κήπευ φυ-
 τὰ. οἷς μαρτυρεῖ ὁ ὅτι θρόνον κατήλκεν, ἐπείνασαι, ἔ-
 ἰδωκατι μοι φαγεῖν. ἄρτις γὰρ εὐφροσύνης ἐστὶν εὐποιία,
 τῷ μέλιτι τ' ἐσπολῆς γλυκαίνόμεν. πῶς ἡ πείλιν
 οἶνοχοῦ τῷ νυμφίῳ τὰ δάκρυα τῷ κήπευ φυτῶν. πρὸς ἕ-
 ρετο φησὶ. ὅτι ἐδίψησαι, καὶ ἐπιτίσαιτί με, γάλακτι τὸν
 οἶνον κερτάσας, καὶ ὕδατι, καὶ τὴν τῶν καπνίων σωτή-
 ραν. τί ἡ γάλα ἡ πρώτη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐστὶ
 τροφή, ἡ κατεργά τι καὶ αἰσλαῖ, καὶ ὅπως νηπιδὲς καὶ
 ἀδελφῶν.

Οἱ φίλοι.

Φάγετε οἱ πωλησίον μου, καὶ πίετε, μεθύσθητε ἀδελφοί.
 Ταῦτα εἰπὼν πρὸς τὴν νυμφίῳ ὁ λόγος. ὡς ἀπὸ
 τῆς πωλησίον διὰ τ' ἁγίων γεγονόσι τὰ ἑὺαγγελία
 μυστήρια, λέγων. Φάγετε οἱ πωλησίον, καὶ πίετε, ἔμεθύ-
 σθητε, ὅτι τὰ αὐτῆς βρώσεως τι καὶ πόσεως. θεία δὲ αὐ-
 τῇ καὶ νηφαλίῳ ἡ μέθη, δι' ἧς ἐξίσταται ἡς ἐαυτῆς πρὸς τὰ
 θεόπερα. καλῶς ἡ εὐδὲ ἀξίως τ' βρώσεως ἀδελφῶν.
 πρὸς τὸν ἄλλον. ὁ γὰρ πρὸν ἁγιστὴν αὐτῶν, ἀδελ-
 φὸς αὐτῶν, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ κατανομάζεται.
 Ἐγὼ κατήλκεν, ἔη καρδία μου ἀρεσκῆ.

Ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν ἁγίον. ὁ δὲ κατὰ τὸν ἁγίον.

Ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν ἁγίον. ὁ δὲ κατὰ τὸν ἁγίον.

Ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν ἁγίον. ὁ δὲ κατὰ τὸν ἁγίον.
 Ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν ἁγίον. ὁ δὲ κατὰ τὸν ἁγίον.
 Ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν ἁγίον. ὁ δὲ κατὰ τὸν ἁγίον.

παρενο.

δαδρων πιφυτρώμεθα. ἡμεῖς δὲ τὰ δένδρα, εἰπερ ἡ γῆ
 ἡμεῖς οἱ προφύω αὐτῇ προσήεντες πλὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν
 ζωηρέας. ἔγω εἰπεύω τοῦ πλὴν ἡμετέραι εὐαχχίᾳ
 ζωῇ ὅτι μὲν βρωμαῖς ἐστίν, ἵνα πῶ τὸ γέλημα ἔπα-
 τρός με τοῦ ἐν ἔργοις. αὐτὴ ἐν ἡ ἱστομαδεῖται βρωσίς
 οὐτα, τὸ ζωθῆναι ἡμᾶς. καρπὸς δὲ ἡμῶν ἡ προσήενσις
 γίνετο τῷ δριπιδίῳ ἡμᾶς γινώσκοντες ὡς διαλύμεθα
 ἀκρεμόν. πλὴν ψυχῶν ἐνχαρίζεται. πλὴν κατὰ τὴν
 ευκλικῶς ἔρηται.

Αθανασίε.

Πρόσπον μοι ὦ λόγε. καὶ διδάξόν με πᾶσι λόγοις σε καὶ
 τὰ προστάγματα σε κατὰ κράτος ὅτι τὸ πλάττω αἰς
 καρδίας με. ἐπιμέμη γέγονα λοιπὸν. δύναμις τῇ σῇ κα-
 ελιβοθημένη καὶ κυβερνημένη τῇ ἀσφαλίᾳ σε καὶ παν-
 τοδυνάμει καὶ λόγῳ ἀκρίβειαν εἰς μυστηρίων
 μέγαν. ἡρώδης.

Εἰσηλθὲν εἰς κῆπον ἀδελφὴ με νύμφη. ἐπευχθεῖς
 σμύρναι με καὶ δαμάτω με. ἔφαγον ἄρτον με
 μετὰ μέλιτος με. ἔπιον οἶνον με καὶ γαλακτοῦ
 ἐμοῦ.

Ὁ τυμφίος.

Ὁ εἰπὼν εἰς τὸ προσφῆτα ἐπὶ σε λαλήτω. ἔρεϊ.
 ἰδὲ πᾶρξίμ. πῆν ἐξελθὲν τῆς εὐχῆς πλὴν νύμφην, ἡκα-
 σεν αὖν ἐδεήθη. καὶ ἐν τῷ κήπῳ παρεβύτη, ἔσταν τῆς δε-
 τῆς ἀκροδρύων ἐπεφορήθη, ἔσταν ἡμᾶς πλὴν εὐαχίας πε-
 πῆται. παρ' αὐτῆς δὲ ἡ καλὴ, ὁ προσφῆτας ὑμνησε
 λόγῳ. ὁ μακαρίων καπνὸς ἐκάνθη. ὁ πῦρ πῦρ
 σὺς βρύει καρπὸς μεμαρτύρηται. πάντως δὲ εἰς

[illegible]

ποταμὸν, καὶ ῥέουσαι τὰ ὕδατα δὲ ὁρίματα.

Φυραδδὲ κατ' ἐκείνης τῆς ἰδέας δὲ χῆς τὸν βορρᾶν.
ψυχρὸν τι ἔξω φῶδες καὶ χεῖμερὸν πνεῦμα τ' ποιηταί.
ἢ καὶ τῶν πατρῶν ἀναδυσαμένη τὸ κράτ'. παροσκα-
λεῖται γ' ὁ μισσημένον πνεῦμα, τ' θεμόν τι καὶ ἀφει-
γίς, ὅπως ὀνομάζει νότον. δι' αὐτὸν οὐ χεῖμαρ τ' τῆς τρυφῆς
ρεῖ, ὥστε τῇ βία αἰά προή, καθὼς ἐκ τῶν ὑπερώων γιγνῆ-
σθαι πῆς μαθηταῖς ἀκῶ μὲν, πῆς ἐμψύχοις φυτοῖς ὁπι-
πισσόντι κινήσει πλὴν ἔθ' ἡμεῖς φυτείας πρὸς πλὴν τῶν δὲ
μάτων φορεῖν. καὶ εἶναι τῶν ἀσκαδῶν αἰσθ' ἔσ' ἑματ'.
πλὴν ἰουδῆ παροφῆσας, καὶ τὰ ζωτήρια τ' πίστεως δόγμα-
τα. ἢ ἄλλως. ὁ μὲν βορρᾶς τ' ἀφ' ἡμεῖς ἀνάγκης ἐστὶν πό-
ρος ἀποκλείων, ὅχι εἰς ἀφ' ἡμεῖς τὰ δὲ ὥματα. ταῦτα
πῆς δρεῖας. ὁ γ' νότος ἀναστεινὼν πῆς φλέβας τῆς ψυ-
χῆς, ἀφ' ἡμεῖς τὰ δὲ ὥματα. διὸ ἐρεῖ τῶν βορρᾶ. αἶμα, καὶ
τὸ λίβε, μὴ κώλυε ἔξ' αὐτομολήσαντ'. πρὸς ἡμᾶς. ἵνα
πάντες ἀφ' ἡμεῖς ἰοῖταις πρὸς τ' καθάρσεως εἰς πλὴν ἀνα-
πλὴν τὸν χεῖμαρ τῶν ἀφ' ἡμεῖς. ἐκ γένηται βορρᾶ, καὶ
ἔρχα ἰοῖται. ὅτι ἐξωθῶνται τὰ ἀφ' ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ψυχῆς
ἀποκίεται ὁ χεῖμαρ, πρὸς αὐτὸν ἔσ' ἡμεῖς. ὁ θεὸς ἐκ θεμάτων ἡμεῖς.
ἢ ἰσπν, ἀπὸ ἰοῖται.

Καταβήτω ἀδελφιδὸς μὲ εἰς κῆπον αὐτῆς· καὶ φα-
γίτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτῆς.

Ως παρρησιασθησάμενος φωνῆς· τίνα δεξιῶται πρὸς
 ἰσχυρίας τῆς ἰδίας καρπὸς ὅτι πῶς τῆς ἑστὶ τῶν τρυφῶν
 ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς ἡπείροισα, τῆς ἡ νύμφη πρὸς ἡσυχίαν,
 τρυφῶσα, καὶ πῶς δὲ ἔστιν ἡ τρυφῶσα, ὁ δὲ τῆς ἐμψύχων
 δίδωται.

τῆς νύμφης καταλέγει. οἰοῖται, τίλῃ παρῖκα, ἥτοι πῆς δου-
 ρίας αἰς προσούτικας. καὶ ταύτας πῆς δόπουλικας ὁμο-
 λογεῖ ὁ νυμφίος παρὰ φηναί, διδάσκων ἡμᾶς, ὅτι
 χρητὸς φέρειν αὐτῇ παλούτει ἐνωδίας. αἶν τὴν παρὰ
 δόπον τῇ ψυχῇ ἡμῶν πτωχευῶσαι καλῶν. διὰ τοῦτο γὰρ
 ὁ Παύλος λέγει, Χρηστὴ ἐνωδία ἐσμὲν. ἐπεὶ δὲ ἡ ὁ δι-
 καιος ἐν τῇ πικρᾷ πειρασμοῖς ὅτι βίβη μάλιστα κερ-
 φορεῖ, καὶ ἐστὶν αὐτῇ ἐν ταύταις τὴ γλυκὴ καὶ εὐφροσύνη,
 ὡς περὶ ἡ ροὰ ἐνδοῦ ἐχουσα τὸ ἐδώδιμον, διὰ τοῦτο ὁ παρὰ
 δόπον αὐτῆς πολλῆς λέγει εἶναι ροῶν. ὅταν γὰρ ὁ καιρὸς
 ὁπότε τῆς τῶν καρπῶν δόπουλικας. παγκαρπία πῆς
 τρυφῆς ἐκ παντὸς γένους τῶν φυτῶν ἡ ροὰ γίνῃ. ἡ δὲ πη-
 γὴ τοῖσι παρὰ πῆσιν παντὶ τῷ αὐτῇ τῇ λογῶν. τὸ δὲ
 φρεῖαρ δηλοῖ τὸ βάθος τῆς πλάτης. αὐτῇ δὲ ἡ πηγὴ καὶ
 τὸ ζῶν καὶ φρεῖαρ δὲ τῆς Λιθίας, ταῦτα γὰρ ἵερὸν εἰς αὐ-
 τῇ ὅτι καθεύδει τὸ ρεῖθρον. δόπουλικας ὅτι παρὰ δόπον
 ροῶν δὲ τὸ σῶμα τῆς σκ. αἱ δόπουλικαί σκ παρὰ δόπον ἐγ-
 καρπῶν, μὲν καρπὸς ἀκροδρύων. ἐδὲ φυτὸς ὁπωρῶν.
 κύπετοι μὲν γάρδων. τὸ μὲν θερμὸν. τὸ δὲ ἐνωδίας. συμμαρ-
 τυρεῖται γὰρ χρητὸς τῷ θερμῷ διὰ τῆς ἐννοίας τίλῃ κατὰ
 ῥέτιμα, ἵνα γρηταιῇ ἵς τῷ ἀγῶνι πνέματι ζῶν. γὰρ ὁ
 καὶ κρέκῃ, πῆσι μὲν ἀσκήσεως, ἀλλὰ τὸ ὑπαγρῶν
 τὸ κρέκῃ. ἐ κρέκῃ παρηγορητικῇ ἐχρὶ τῶν ἐδιωγῶν
 τίλῃ δύναμιν. κάλαμῃ καὶ κινάμωμον, εἶδη δὲ α-
 μαῖτων, ἐδὲ κάλαμῃ καὶ παρὰ τὸ ἱερὸν καὶ θυμία-
 μα ὑπὸ τοῦ νόμου παρὰ λαμβάνεται. σμύρνα ἰαλὴ.
 ἀλλὰ τὸ τίλῃ τῆς ἱαφῆς κοινωνίας ἐνδείκνυται τὸ
 Χρηστῇ.

κεκλισμένον· τῷ ἐχθρῷ τῷ, τῷ ἐσπλῶν περὶ φεγγα-
 ρι. ἀλλὰ τῷ κήπῳ τῷ καὶ πηγῆς ἐστὶ χρῆμα. αὐτὸν δὲ
 λῆς Διαιρέσις τὸ ἄλλοτε. Διὰ τὴν συνῆλθον ἐς τοὺς ἐ-
 παίνους τὴν πηγὴν τῷ κήπῳ. τὸν δὲ περὶ τῆς πηγῆς λόγον
 ἡ παροιμία διδάσκει ἡμᾶς δι' αἰνίγματι· ἐν οἷς φησὶν
 ὅτι ἡ πηγὴ σὺ ὕδατι· ἔστω σοι ἰδία, καὶ μηδεὶς ἀλλό-
 τρι· μιταχέτω σοι. τὸ γὰρ εἰπὼν ἐσφραγισμένη ἴσιν
 ἐστὶ τῷ εἰπὼν πεφυλαγμένη· τὸ δὲ λεγόμενον τοῦτον εἶναι.
 πηγὴ, ἡ Διανοητικὴ τῆς ψυχῆς ἡμῶν διώμας, ἡ παντοίας
 λογισμὸς ἐς ἡμῶν βρύσσει. ἀλλὰ τίτι ἡμέτερον γίνεται
 τῇ Διανοίας τὸ κήρυγμα, ὅταν πρὸς τὰ συμφέροντα ἡμῶν
 κινήται. πᾶσαι σπεύδουσιν ἡμῶν πρὸς τὴν κτίσιν τῆς ἀγα-
 θῶν παρεχόμενον. ὅταν δὲ τις σπείρῃ τὸ λογισμὸν τὴν
 ἐσπέρου πρὸς κακίας ὁπίνοισιν, τότε τοῖς ἀλλοτρίοις
 ἀφυλάκτως ἐκδραπνίσκει τὸ ρεῖθρον. ὡς ὁ τροφὴν
 μὲν τὸν ἀκανθῶδη βίον, δόσθη ἡραίνοντα ἢ καὶ μαραινόντα
 τῇ κρείττω φυτείας, μηδεμίαν τῇ ἐξ ἀγαθῶν λογισμῶν
 ἐκμάδον· ὑποστρεφόμενος τὸν ῥίζαν. πηγὴ ἐσφραγισμέ-
 νη, τῇ δὲ τῇ ἐλπίδι ἐσφραγισμένη.

Α' πηλοῦ σὺ ἐξ ἀδύσ· ῥοῶν, μὲν καρπὸν ἀ-
 κροδύων. κύπετοι μὲν νάρδων. νάρδι· καὶ κρό-
 κῳ. κάλαμῳ. καὶ κινάμωμοι. μὲν πάντων ξύ-
 λων· λιβαίνων. ζυμῶν. αἰλῶν, μὲν πάντων πρῶ-
 των κύρων. πηγὴ κήπων. Φρέαρ ὕδατι· ζῶν
 τῳ, καὶ μὲν τῳ· ἀπὸ λιβαίνων.

Εὐοικὴν ἅπας ὁ τῷ ἐγκωμίων κατὰ λογῶν, ὅτι πρὸς τῷ
 τῶν ἐσπέρων καὶ ὅτι πρὸς αὐτῆς, μὴ πρὸς ἐυφημίας
 ψαλλῶν· τὸ πρὸς ἡμῶν βλέπειν, ἀλλὰ διώμας ἐσ-
 πέρναι, Διὰ τὸ λεγόμενον, πρὸς τὴν δὲ τὴν μείζονα καὶ
 ὑψηλότερα· καρδίας ἀναβαίνων. ὅτι ἐν τῇ δόσσει
 τῆς

Ο νυμφίος.

Ἐποφραγίζῃ τὸ νύμφης ὁ νυμφίος τὸ ὄρα τὸ φέ-
λων ἰγνώμων, καὶ φησὶν. ὡς λίαν ἐκαλλιῶθης ἐν τῷ τῶν
ἀγαθῶν διδασμάτων πηγαίς. τὸτε γὰρ οἱ μαζοὶ, οἱ τοῦ
χαλακτοφορεῖν παυσάμενοι, εἶπον καὶ ἐχὶ γάλα πρε-
χέουσι. δι' ἧς πῆς πλησίον καρδίαις ἡ εὐφροσύνη γί-
νεται.

Καὶ ὁσμή ἱματίων σε ὑπὲρ πάντα ἀρώματα.

Τῶν ῥωμαϊκῶν ἀρωμάτων ὁ νόμος προσέθηκε τὴν
αὐλὴν αὐτῆς καὶ καθύπερθε τὴν διὰ τῶν ἀρετῶν μυριψυμέ-
νῳ εὐωδίᾳ τοῖς ἀναγγελικαῖς θηπύγμασιν. καὶ ὁσμή
ἱματίων σε, ἥτις μύρων.

Κηρίον ὁποσείζεις χεῖλη σε νύμφη.

Χεῖλη, εἰ διδάσκαλοι, κηρία γὰρ μέλιτος, λόγους κα-
λοῖ, γλυκασμοί.

Μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ σε.

Καὶ ὄρα σκευάσαι σὶ φησὶν ὁ λόγος, καταλλή-
λως πρὸς τὴν τῶν δεχομένων δύναμιν, ὡς καὶ τοῖς πλη-
σίον καὶ τοῖς πλησίον οἰκείως ἔχων. ἡ μέλι, τὸ εὐαγ-
γέλιον. γάλα δὲ, ὁ νόμος. μέλι καὶ γάλα, ἥτις γλυ-
κύτης.

Καὶ ὁσμή ἱματίων σε ὡς ὁσμή Λιβάνου. καὶ
κεκλίσμενος ἀδελφὴ με νύμφη.

Ἡ τῶν ἀρετῶν σε περιβολὴ τῷ θεῷ μιμῆται κα-
ταρτύεται. ὁ γὰρ Λιβανὸς ἀνάκειται εἰς τὴν τοῦ θεοῦ
ἡμέραν.

Κῆπος κεκλίσμενος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

Κῆπος, διὰ τὸ πάντα φέρει καρπὸν ἐν πνεύματι.
κεκλίσμενος.

ὅτι Ἰεδαίαν πρὸς ἱερῶν. Λιβάνη γὰρ ἰκλυν δὸς
 ἔλκευ λάρυγγι δὸς πλῆν. Λίβανος ἡ λάρυγγος
 ἐρμύεται. ἐλδύση ἐν. Φησὶν, ἡ ἐξ ἱερῶν ἐκκλησία.
 διελεύση ἡ Ἰσραὴλ δὸς τὸ πίστεως ἔννομος. δεῦρο δὸς
 Λιβάνη. Φεῦγε δὸς τὸ εἰδωλολατρείας. δὸς κεφαλῆς
 Σαειρ. Σαειρ, βάτ. Αἱ ἐρμῶν φῶς μετῴρον. Φη-
 σὶν ἐν, δέχη πίστεως ὁ λαλῆσαι τῷ Μωϋσῇ ἐν τῇ βα-
 τῶ, καὶ ποιήσαι φῶς μετῴρον τῷ Ἰσραὴλ ἐν σύλῳ νε-
 φέλης.

Εἰ καρδίαις ἡμᾶς ἀδελφὴ μεν νύμφη. ὁ καρ-
 δίαις ἡμᾶς ἐν δὸς ὀφθαλμῶν σε. ἐν μιᾷ ἐν
 ἡμαῖν τραχήλῳ σε.

Διπλῆς ἔστι τῇ ψυχῇ ὀπλικῆς ἐνέργειας, καὶ τῆς μὲν
 τὴν αἰλήθην ὁρώσης, καὶ ἡ ἑτέρας περὶ τὰ μάταια πλα-
 ναρμένης. ἐπεὶ δὲ περὶ μόνον ἔαθα δὲ τὴν φύσιν ἀνέωκ
 τὴν νύμφης ὁ καθαρὸς ὀφθαλμός, δέχα ἡ ὁ ἑπρ. τῷ
 τῷ χάρειν τῷ ἐν τῷ ὀφθαλμῶν προσάγειν οἱ φίλοι πᾶν
 ἑπικνον. καὶ ἀδελφὴν μὲν ἑαυτὴν καλοῦσιν, διὰ τὴν
 αἰπαθείας συγγένειαν. νύμφην δὲ, διὰ τὴν πρὸς τὸν λό-
 γον σιμῶσαν. ἐπεὶ ἐν, φασὶν, ὁ ὀφθαλμός σε εἰς ἐν τῷ
 πρὸς τὸ ἐν βλέπειν, καὶ ψυχὴ μία κατὰ σε, διὰ τὴν
 μὴ προσφύγειν διὰ τίς μερίζεται. καὶ ἡ τίς ἔτρα-
 χήλῳ σε τὸ τίλπον ἔχον τὸ θεῖον ζυγὸν ἐφ' ἑαυτῆς ἀρε-
 μῶν. διὰ τὸ τοιοῦτον ὁμολογεῖν, ὅτι τίς οἷς ἡμᾶς θάυμα-
 σιν ὁ καρδίαις. ὁ καρδίαις ἡμᾶς ἀδελφὴ μεν νύ-
 μφη. τὴν καρδίαν ἡμῶν ἐρῶσης. ἐν δὸς ὀφθαλμῶν σε.
 δι' ἐνός τῷ ὀφθαλμῶν σε. ἐν μιᾷ ἡμαῖν τραχήλῳ σε.
 δι' ἐνός τῶν ὀρμίσκων ἔτραχήλῳ σε.

Τί ὁκαλλώμεθα οἱ μαρτί σε ἀδελφὴ μεν νύμφη.
 τί ὁκαλλώμεθα μαρτί σε κατ' ἐνόν. δὸς οἷον.

ξας τὴν θροῦσιν, ὡς ἔχει ἀπ' ἀρχῆς. μετὰ δὲ ἐν τῶν
ἐγκωμίων ἔκαστος τῆς νύμφης τὸ τοιοῦτον λέγει. Ὡς ἐκ τη-
λικύτης καὶ ἀλλης ἀναδέξομαι θάνατον, ἵνα αὐτὴν κυτή-
ρω. ὁ πόσις συμπεσάων αὐτῇ τῆς σμύρης, συμπεσέξῃ
πάντως καὶ τοῦ λιβάνου. ὁ γὰρ συμπεσάων, ἔστω δόξῃ ἀ-
ξίω πάντως. ὁ δὲ ἀπὸ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ ἡρώδης, ὁ
ὅπως γίνεται καλός, ἔξω τοῦ ἀντικειμένου μύμου ἡρώδης.
νῦν ὡς ἐπὶ τὸ ὅρῳ τῆς σμύρης. ὅρῳ φησὶ τὴν αἰ-
κα. καὶ περὶ τὸν βανὸν ἔκαστος λιβάνου. καὶ ὑψωθήσεται ἐν
τῇ ἐθνεσι.

Δεῦρο δὲ τοῦ Λιβάνου νύμφη, δεῦρο δὲ τοῦ Λιβάνου.
ἐλεύση καὶ διελεύση ἀπ' ἀρχῆς πίστεως. δὲ κεφα-
λῆς Σανείρ. Ἐν ἱερῶν. δὲ τοῦ μακροῦν λεόντων, δὲ
ὁρίων περὶ θαλάσσης.

Μὴ γὰρ ἀνῶσαι, φησὶ. δέχῃ γὰρ σοὶ πίστεως ὁ Λί-
βανος ἔστω γένον. ἔκαστος δὲ τῆς ἀναστάσεως.
δέχῃ δὲ τῆς θῆκῃ καὶ ὑψηλόπερα πορείας. δὲ τὸν πόσις
τῆς δέχῃς τῆς νύμφης, ἥ τις ἐστὶ πίστις, ἐλεύση καὶ διελεύ-
ση. τῆς νύμφης καὶ νῦν ἔξῃς, καὶ εἰς αἰὲν διερχομένη δὲ
τῆς νύμφης αἰόδων ἐκ δόξης. δὲ κεφαλῆς Σανείρ,
καὶ Ἀερμῶν. δὲ τῆς νύμφης ἥ τὸ τῆς ἀνωθεν ἡρώδης δὲ
φαίνῃ μυστήριον. ἐπὶ τῇ περὶ τῆς φασὶ τῆς τοῦ
ἱεροῦ πηγάς, ὡς ἐκ τῆς τοῦ τοῦ ὅρῳ, δύο λο-
φίαις μετὰ ἡρώδης, αἷς τῆς τῆς θῆκῃ καὶ ὑψηλόπερα
Σανείρ καὶ Ἀερμῶν. τὸ ἥ, δὲ τοῦ λεόντος. Ἐν ἱερῶν
ἀντὶ τῆς ἀπὸ δὲ βολικῶν δέχῃς καὶ πικίλων ἀμαρτιῶν,
τῶν σπυρμαλίσσων τὴν ψυχὴν. καλῶς ἥ τῆς περὶ
θῆκῃ, ἵνα δὲ τῆς τῶν λυπηρῶν γνώμης ἰδιοποιῇ τὴν
τῶν ἐμφραγμένων ἀπὸ λαοῦ. δεῦρο π καλῇ, δὲ

δύο νεκροὺς δορκάδας νέμοιμίους ἐν κελίοις, ἀνίστην ὠ-
ραίοις τε καὶ εὐώδεσι. δύο ἧ' αὐτοῦ· εἶπεν, ἵνα σημάνη πα-
ροητὰ καὶ παρὰδητὰ. νεβρὺς δ' ἱ, ἐπεὶ δὴ νῦν ἐκ μέρας γε-
νωσποῦμι. ὅταν ἧ ἔλθῃ τὸ τέλφον, καὶ ἄργεμλόν τὴν νη-
πότῃτα. τοῦτον γάρ ἐστιν καὶ τὸ, ἕως ἧ' ἀλγεπνείση ἡ ἡμέρα.
ἀντὶ τοῦ, ἕως ὁ κάσων παρέλθῃ τῆς ἡμέρας. τῇ ἧ' βίβ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναφύξιος Ἰησιῇ, ἐκ κινήθωσιν αἱ σκιαί.
σκιαὶ γάρ ἡμῶν ὅτιν ὁ βίβ. Ἰηπὶ τῆς γῆς. ἐπ' αὐτῇ καὶ αἱ
σκιαὶ κινήθωσιν ὁδοῦσται εἰς ἀφανισμόν, ἕκπετ ὡς νε-
βροὶ, ἀλλ' ὡς τέλφοι νεμηησόμεθα.

Φίλων.

Δύο μασιῖς, αἱ δύο ἀλγεθήκαι, αἱ τὴν λογκίλῳ
περὶ ἀφιδναὶ θυλῳ, κατὰ γραμμα καὶ πρῶμα ἐρ-
μηνεύουμι. νέμονται ἧ' οἱ τοῦτοι μασιῖ κατὰ περ ἐν
κελίοις τοῦ θεῷ ἀνθρώποις, ἕως ἧ' ἀλγεπνείση ἡ ἀνὰ-
στάσις ἡμέρα, καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαὶ ἧ' βίβ τέτα. οἱ νε-
μόμινοι ἐν κελίοις. οἱ ποιμνόντες τὰ ἀνθη. καὶ κινήθωσιν
αἱ σκιαὶ, ἧτοι ὑποχωρήσωσιν.

Πορεύσεται ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρε. τῆς σμύρης,
καὶ πρὸς τὸν βενθὸν ἧ' λιβάν. ὅλη καλὴ εἶ ἡ
πλησίον μου, καὶ μῶμ. ὅτι ὅτιν ἐν σοί.

Οὗτοι οἱ δύο σίχοι ἐκ τῶν Ἀκύλα προσετίθη-
ται.

Ἡ σμύρη ἀσύμβυλόν ἐστι θεῷ, ὁ λίβαν, ὁ
θεῷ. πορεύσεται ἐν, Φησὶ, ἑμαυτῷ, ὅ ἐστιν ἐκ-
σίως, πρὸς τὸν μέγα καὶ ζωτήριον τῷ κόσμῳ θεῷ αὐτῷ
μου. ἀλλ' γὰρ ἧ' ὄρεως τὸ μέγα μυτήριον σημάνη. μετὰ ἧ'
τῷ πορεύσεται εἰς τὸν βενθὸν ἧ' λιβάν, τέτατι τὴν δό-
ξαν

μημάτων κατισχύει· διό μοι δοκεῖ καὶ τὸν ὑπερηφάνῳ
 πορρον ἐκείνον, ὃ τὰ ἀκροδύνα τ' λαφύρων ἀνέστηκεν ὁ
 Δαβὶδ, πρὸς τὴν περὶ τοῦ τ' ἐκκλησίας βλέπων, τ'
 τί κατ' ἐρετὴν παρὰ δαζομῶν περὶ τυπῆσαι τῶν τῶ
 ἔργῳ. τράχηλ. ὅς ἐστι τ' ἐκκλησίας ὁ καὶ. Παδλον δι-
 δάσκαλ. ὅς ἐστὶ αὐτὸς μὲν τὴν κεφαλὴν Χριστὸν, εἶχε
 ἢ καὶ ὡς ἔχον δόξασαι, κηρύττειν γεγωνότως τὸ διαγ-
 γελίον. ἀλλὰ μὲν καὶ λάρυγγας πρὸς τ' θρησκίαν ἐνέ-
 γειλε, τὴν λογικὴν φημι, διὰ τὴν συνδέσματος τῆς
 εἰρήνης, ὡς διὰ ἀπονδύλων τὸ πᾶν σῶμα συνῆς Φυγ-
 κλίων μὲν τὸν τράχηλον, ἐν τῷ τοῖς ταπεινοῖς συμπεριφέ-
 ρεσθαι. καὶ αἰορδῶν πάλιν, ἐν τῷ τὰ ἄνω φρονεῖν. πρὸς
 ἢ πάλαια περὶ τὸν δόξασαι. ἐν τῷ τοῖς πικίλας μι-
 θόδους τ' βίαν ἐκκλίνει καὶ ἀσφαλίζεισθαι. ἄμυνε ἢ ἰσχυρῶς,
 οἷς ὅτι περὶ φυκὲ τὰς ἐν πρᾶξεσιν τε καὶ ἐνεργητικὰς ἀποδεί-
 ξαι ἢ κρεμῆσιν οἱ θυρεοὶ διὰ τὸν πρᾶξαι, καὶ αὐτὸν θεωρῶμεν,
 καὶ μὲν τῶν θυρεῶν αἱ τ' διωκτῶν βολίδες. φόβον ἡ-
 μιᾶσιν τοῖς πολεμίοις, τὴν ἀγγελικὴν οἶμα φρεσὶν ἐν
 κύκλῳ περὶ τοῖς χριστιανικοῖς δηλῶσιν. τὸ ἢ χίλις, εἰς πλῆ-
 θους ἐνδείξει ἐν ταῦτα παρελήφθη. κατὰ τὸ, ὑπερ-
 λιάδας χρυσοὶ καὶ ἀργυροί. οὗτ' ὅντως πύργους περὶ-
 βλεπῶν, φοβερός τοῖς ὑπεναντίοις, ὡς πᾶσις ἐπὶ τῶν
 ὄψεσιν ἐμνήσθη. ὡς δοκῶν ἐν ὁθαλπῶν. εἰς ἐπὶ λῆξιν. εἰς
 ὕψος. πᾶσαι αἱ βολίδες τ' διωκτῶν. πανταπᾶσι. πρὸς
 τὴν ἐξ.

Δύο μαστοὶ σκ' ὡς διδυμοὶ κρεκτοὶ δύο δορκάδες, οἱ
 νεμώδμοι ἐν κρήναις, ἕως διὰ πρᾶξιν ἡμέρας, καὶ
 κινηθῶσιν αἱ σκῆαι.

Ὡς ὅτι νύμφης τὸ ἡγεμονικὸν μαστὸν ὀνομάζοντα.
 ἐπὶ ἢ ὁ ζυθοειδὲς τὸν τὴν ἡγεμονικὸν. διὰ καὶ ἡμέρας

Κόκκινον απαρτίον ἐπὶ πίσις δι' ἀγρίης ἐνεργεμένης
ἐπαρνεῖ ἐν τ' ὀκκλησίας τὸν σύνδεσμον ἅμα καὶ τ' ὁμολο-
γίαν, δι' ἧς αὐτὸ ὁμολογεῖ τὸν ὑπερ αὐτῆς γεωγραφέντα.
ἐν δὲ ἀπυρῳ, Φησὶν, ἡ λόγος τῶν ἀσπιδῶν, καὶ ὅσην πὺν
ἀκροτῇ διωαμύνη. ἡ λαλιά σου ὠραῖα, εἰσινεῖ, καθ'
ὥραν καὶ ἐν καιρῷ περὶ εἶσαι. καὶ τὸ, κύριε, διδωσί μοι
γλώσσας παιδείας, ἔγωγα ἐν καιρῷ λύκα δεῖ εἰπῆν
λόγον. καὶ, ἡ λαλιά σου ὠραῖα, ὡς τὸ ἐὰν ἐμολογήσης ἐν
τῇ σέματί σου ὅτι κύριε Ἰησοῦς Χριστὸς.

Ὡς λέπρον τῆς ροῆς μῆλον σου, ἐκτὸς τ' σιωπῆ-
σίας σου.

Διὰ τὸ ἐνυμήματ' τῷ τ' παρὰ αὐτῶν ἐπαυθίζοντες
περὶ φόρους ἐπαρνεῖ τὴν ζωφροσύνην, αἰδοῖ κατακρησμή-
σης ἐν τῷ τ' ροῆς ἀνίγμῳ. ὃ ἦ δὴ καρπὸς ἔστ' ἐφ'
περὶ ἀβρώτῳ τῇ ὁπφαισίᾳ ἐμπερίεχεται. ἔστ' ὁ συ-
φίς περὶ ἐγκρατῆς. Ἐκατάσκηρ' βι' φύλαξ γί-
νεται τῶν τ' ζωφροσύνης καλῶν. διὰ τῶν καὶ ἐν ταύτῃ
ὁ ἐπαυθίζων. Διὰ περὶ περὶ φαινομένη καὶ τ' ἐν τῷ κρυπτῷ
ἀνίγμῳ. ὡς λέπρον τῆς ροῆς μῆλον σου, οἷον αἱ παρὰ αὐ-
τῶν, ἐκτὸς τ' σιωπῆς σου. ἄλλως ἐπαυθίζοντες, τ'
σιωπῶν αὐτῆς, ὡς ὁπφαισίᾳ ἐν τῷ καιρῷ τ' ὠραίας
λαλιάς, καὶ τῆς ἐπαυθίζοντος λαλιάς. διὰ δὲ ἐκτὸς
σιωπῆς, ἐν τῷ ὁπφαισίᾳ κρύβονται, καὶ τῷ μισθῷ τῷ
διότι περὶ, καὶ μείζονος τῆς τῶν ἀκροτῶν διωαμύνης.

Ὡς πύργ' Δαβὶδ πρᾶχλος σου, ὁ ὡς ἀνι-
σθῆναι ἐν θαλάσσῃ. χίλιοι θυρεοὶ κρίμασται ἐπὶ
αὐτῶν. πᾶσαι αἱ βολίδες τῶν διωαμύνης.

Εἴαν τὸ τῶν ἀγρίων γνόμῳ τύπ' τίς ἐν τῶν
αἰς δὲ τῶν κατατρεφῶντων. οἷον οἱ πόλεμοι, αἱ τ' οἰκδο-
μημαί.

ἀγέλαι τ' αἰγῶν. τείχωμα ἐκκλησίας τὴν πλήρη. Γα-
λααδ ἡ ἱερμηνεύεται καπικία μαρτορίας. τῆς μαρτο-
ρίαις γὰρ Χρῆστ' καπικεῖται ἡ ἐκκλησία. πρὸς ποῖν
ὅρους, αἱ ἀπικαλύφθησαν ὑπὸ τῆς Γαλααδ. ὅρ' αὖ πῶν
ἀλλοφύλων ἐξόν ἡ ἐκκλησία.

Ὁ δόντις σε ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμύων, αἱ ἀνέ-
βησαν ὑπὸ τῶν λευτῶν. αἱ πᾶσαι δυδημάσαι, καὶ
ἀπκνῆσαι, οἷα ἐστὶν ἐν αὐταῖς.

Ὅτι περὶ τὴν ζωμῶνικὴν τροφὴν τῆς οὐδ' οὐ κατὰ-
λαίαντες, κατὰ λαλὸν αὐτὴν γινώσκαι πῶς σωλαύχους
κατασκοπάζομεν, τὸν αὐτὸν τρέπον ἐπὶ τῆς λεπτοποιητικῆς
τῶν διδαγμάτων διώκεις ἐν τῇ ψυχῇ, δι' ἧς αἰφελίμον
ρίγνεται τῷ δεχομένῳ τὸ μάθημα. οἱ τίνων κερμῆκοί τι
καὶ ἀξιοεπκοί τῶν διδαγμάτων καθηγηταὶ εἴ τι εἴσιν
οἱ τῆς ἐκκλησίας οὐδέντις, ἔς βέλεται ὁ λόγ' αὖ πρῶ-
τον κεκαρμύεις εἶναι. ταῖσι πάσης ὑλικῆς ἀχρηστίας
λελυτρωμένους. εἴτα τῶν λευτῶν τῆς σωφροσύνης πιν-
τὲς μολυτμῇ σαρκὸς καὶ πνέματι καθαρεύοντας.
πρὸς ταῖς αἰεὶ ἀφ' ὁρκοπῆς καὶ μηδέποτε πρὸς τὸ
ἐμπλεῖν κατασυρομένους. ὅτι πᾶσι ἡ δυδημάτικος εἶναι
ὅσον οὐδέντις. τῇ μὲν ψυχῇ, τὴν ἀπ' ἡσασ. τῇ δὲ ζωμα-
τικῇ βίῳ, τὴν ἀχρημοσύνην γινόντας. καὶ ἐν μηδενὶ τῶν
καλῶν ἀγονεῖν. ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμύων, ἥτις τῶν
ὀλοκλήρων, αἱ ἀνέβησαν ὑπὸ τῆς λευτῆς. ὅτι μόναι κα-
ταλύσονται εἰς τὸ μυτικὸν ὕδωρ σὺν τῷ ἀγίῳ πνέματι
ἀνδύσονται.

Ὅς σωρπῶν ἐκκινῶν χεῖλός σε, καὶ ἡ λαλιά σε
ὑράσσει.

ἀναλαμβάνει. ἀλλ' ὁφθαλμοί, κατόπιν δίκην, τοῦ
ὄρατος τὸ εἶδος ἀναμασσεύει.

Ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεως σε.

Προσέθηκε τῷ ἐπαίνῳ καὶ ἄλλου ὑπερβολῶν, ἐ-
κτὸς τῆς σιωπῆσεως σε. τοῦ γὰρ ἀγαθὸς βίη τὸ
μὲν παρὸν δὴλον, τὸ δὲ κρυπτεῖν, καὶ μόνον θεῶν γνωρίζουσι.
μαρτυρεῖ ἐν ὅτι ὁ ἐπαγαυμὸς παρὸν πᾶσι, πλεονεξία
τοῦ ὀραμῶν παρὸν πᾶσι τὸ σιωπῶν.

Τείχωμά σε ὡς ἀγάλας τῆς ἀγῶν, αἱ ἀπικα-
λύφῃσαι ἀπὸ τοῦ Γαλααδ.

Τείχωμα, τὸ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ διδομένην τῇ γυναι-
ξί, καὶ τὸν ἀπίστον, αἰδώς τε καὶ σωφροσύνη νοεῖται,
καὶ τῆς ἐν κόσμῳ νεκρώσεως. ἀναίδητον γὰρ ἡ θεία.
ὡστε ἐν τῇ ξύλῳ τῇ Λιβάνῳ εἰς χρυσὸν τε καὶ ἀργυρον
καὶ ποφύραν μεταποιήσας, φορεῖν ὁ βασιλεὺς καπι-
σκάσας ἑαυτῷ, ὅπως εἶδεν ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀγῶν
ἀγίλας τῶν λαῶν. εἰς ποιμνία μεταβάλλει τὰ αἰπι-
λεῖα τῇ Γαλααδ ὄρε. ἀποφύλῃ τῇ ὄρε ὄνομα τῇ τοῦ
τῷ πιαυτῷ χάριν αἰακαλύπτει. ὡς οὖν ἐξ
ἐθνῶν τῷ καλῷ ποιμὴν ἀπολαύσεως εἰς τὸ τείχω-
μα σωπείσας τῇ τῇ νύμφης κάλλος. οἱ ὧν σωφροσύνη
τε, καὶ αἰδώς, καὶ ἐγκράτεια, καὶ ἡ τῇ σώματι νεκρω-
σις, κατὰ τὸν παρρηγιαν λόγον ἀπομαρτυρεῖται. ἡ καὶ
ὅτι τῷ τῷ ὄρει παρὸν δέλεος ὁ Ἡλίας. ὅς μάλιστα τοῦ
καὶ ἐγκράτεια κατηγήσας τῇ βίῃ, αὐχμηρὸς τῷ ὄ-
ρει, δασὺς τῇ τείχῳ, δερμα ἀγῶν ἡμφισμῶν τῇ πᾶν-
τες ἐν οἱ κατὰ τῇ παρὸν τῇ ἐαυτῶν καταπο-
θεῖντες βίον, κόσμῳ γίνον τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀγαλλῶν
ματ' ἀλλήλων τῷ δέλεος ἐκπνέοντες. τείχωμά σε ὡς
ἀγάλας

τὴν Ἰωάννη Φωνίλ· καὶ ὁ Παῦλ· Φησὶ, ἔγὼ τῆς ἀγά-
πης αὐτοῦ. τὰς τὰς νυμφικῶν κόσμων ἐκταραχάσασθαι
λέγει αὐτὸν ἡ νύμφη. χαίρει γὰρ ὡς ἀληθῶς σύννοκον
ἐαυτῷ τὴν ἐκκλησίαν ποιησάμενον· ἐνδ' ὀφθαλμοῦ τῆς
ὡς ἐκκλησίας.

Φίλων·

Ἐξέλθετε τὴν κακίαν· ἴδετε τὴν Χερσὶν, καὶ τὴν
ἐξ ἀκαθάρτων ἐσφαιρον, ὃν ἐπέθηκεν αὐτῷ ἡ συναγωγὴ.
ἐξ αὐτῆς γὰρ τὸ κατὰ σάρκα Χερσὶν· νύμφωσις ἡ ὁ τρι-
μιρ· θάνατος· ἐν ἡμέρᾳ ἡ ὁ φροσύνης· παρὰ.
ὅτι ἐλεγε, ἡ τριμυρία ἐπιθυμίας· φανερῶς.

Αἱ θανάσις.

Ἰδὲ αἱ ἐκ τριμυρίας λέγουσιν, ἐξέλθετε· ἀντὶ τῆς ἑως πότι
τῇ σκιά· ὁ τριμυρία· ἴδὲ γὰρ ἐξ Ἰδὲ ἀνατίπτεται ὁ
κύριος· ἀγάπῃ ἀπὸ τριμυρίας ἡ τριμυρία· τὸ στερόν
τῶν λογισμῶν, ἡ οἱ ἐσωτέρω λήθαι· ἀγνοίᾳ. ἐν τῷ ἐσφαιρῶ
ὁ ἐσφαιρῶν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· ἐξηκας· γὰρ Φησὶ
ὅτι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐσφαιρον ἐκ λήθαι ἡμῶν.

Ἰδὲ, εἰ καλὴ ἡ ἐκκλησία μου· ἴδὲ, εἰ καλὴ.

Καλὴ εἰ, Φησὶ, μιμησάμεν ἡμῶν, καὶ πάντας θύλας
ὡς ἐκκλησίας· εἰπο γὰρ· ἐξέλθετε, καὶ ἴδετε· ἡ ἡ ἐκκλησία
ἡ ἐκκλησία τὸ βίβαιον τῆς μετ' ἐκκλησίας ἐκκλησίας.

Ὁ φθαλμοί σὺ πεισερῶν.

Τὰς τὰς, πεισερῶν· πεισερῶν ἡ πεισερῶν ἡ πεισερῶν
ὡς ἐκκλησίας· ἐπὶ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αἱ ἐκκλησίες, τὰ κα-
ταρῶν τὸ χόρος ἐκκλησίας· τὸ ὀφθαλμῶν ὡς ἐκκλησίας
κατὰ, ἀνάγκη πεισερῶν ὡς ὁ πεισερῶν, τὰς τὰς πεισερῶν
ἀναλαμ-

Ἄλλως.

Ἐπὶ ἧ καὶ ἐκάστω τῶν κτ' τὴν ἐκκλησίαν
 πεπαιγμένων ἐφαρμόσαι ἑφορείας τὰ μέλη κατὰ Φησὶν
 ὁ Δοκτολ^{ος}, ὅτι ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον
 Δοκτολ^{ος}, δὲ πρὸν προφήτας, τρῖν διδασκάλους.
 ἔπειτα καὶ ἑκάστω πάντες πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν
 ἀγίων. σύλεις αὐτῷ ἐπίμνησιν ἀργύρου, τὰ καθαρὰ δι-
 δάγματα οἷς ἐκτρέφεσθαι. καὶ ἀνάκλιτον αὐτῷ χρύσον.
 ἀνάκλιτον, εἰ ἀπαυρωθέντες ἀγιοὶ μάρτυρες. ἔς λα-
 βαὴν σὺν ἐπὶ Φησὶ. ὁ ἧς ἑ ἀνδράπευον ἐχίπε τὴν
 κεφαλὴν κλίνειν. ὁ πρὸς αὐτῷ προφύραν. τὸ κατ'
 ἡμᾶς δόγμα τῆς θεολογίας. ἐφ' ᾧ τὸ ἡμιμονικὸν ἀνα-
 πύεται. ἐπὶ αὐτῷ ληθισμῶν. τὸ μέσον αὐτῷ ἐποφο-
 λόγησεν. ἀγάπην δὲ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ. Φιλίαν
 τῶν θυγατέρων Ἱερουσαλήμ.

Ἐξέλθετε καὶ ἰδετε θυγατέρες Σιών, ἐν τῇ βα-
 σιλεῖ Σαλομών, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνω-
 σεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως
 αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐ-
 τοῦ.

Ἐξέλθετε τῶν σαρκικῶν, Φησὶν ἡ νύμφη πρὸς τὰς νεα-
 νίδας. καὶ ἡμέτεροι θυγατέρες Σιών, ὡς δὲ σκολοπᾶς ὑψη-
 λῆς. τὰ πρὸς αὐτῇ Σιών ἐρμηνεύεται. ὡς διωθῆναι τὸ
 θαυμαστὸν ἰδεῖν θέαμα, στεφανηφορέντας τὸν νυμφίον.
 στεφαν^{ος} ἡ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι. Διὰ τῶν ἐμψύχων
 λείων τὴν κεφαλὴν ἐν κύκλῳ ἀλαλαβαίναντων. στε-
 φάνη πλέρε^{ος} ἡ τοῦ πικρῆς στεφάνη ἡ ἀγάπη ἐστίν. ἡ
 ἐπὶ μητρὶ, ἐπὶ πατρὶ πρὸς λέγει, ἡ χαμαρτήσιν. καὶ
 γὰρ ἔπ' ἄρρεν, ἔπ' ἡμεῖς τὸ θεῖον. ἀγάπη ἡ ὁ Θεός, κατὰ
 τὴν

παὶς κέδρες τῷ Λιβαίνε, ὡς τὸν μόχλον ἐκείνον δηλαδὴ τὸ ἐν
τῇ ἐρήμῳ κατελευθέντα ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως. ἐκὼν ἡμεῖς
ἡδὴ ἐρρίξωμεν ὡς πρὸς τὴν βίαν, καὶ τῶν εἰδω-
λων ἀπατης. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκείνεν ὑπὸ τῆς λογικῆς ἀξί-
της ἐλμηθημεν, καὶ ἐν τῷ πενήτῳ χειρὸν ἐλθόμεθα, φο-
ρεῖον αὐτὴ ἡμεῖς καλεσκόμαστε.

Θεοφίλῃ.

Εξ ἰθὺν τὸ χ^τ σάρκα ο κύριου. σωζομένης καὶ τῆς
ἐξ Ἰσραὴλ. τίς ἐν ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς Λιθάνης. Ρυθὶ ἡ Μοσχο-
βίς. αὐτὴ γὰρ τέκε τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Ἰεσσαί. Φορεῖον ποί-
νω ἐστὶ τὸ σῶμα μου. Φορεῖον ἐποίησεν. ἀπὸ κωνὴ τὸ ἐπείη-
σεν. ὡσπερ ἔλεγον, ὅσον ἢ τὸ φορεῖον ἀγίαση ἐστὶ. χ^τ τὸ
μεῖζων ἢ τῶν ἡ ἀγίαση. Φορεῖον, πᾶς θεοφόρος ψυ-
χὰς. ἀπὸ ξύλων τῆς Λιθάνης. ποτὶ γὰρ ξύλον τοῦ ἀντι-
κείμενος ἡμεῖς.

Στύλεις αὐτὰ ἐποίησεν χρυσεόν. καὶ ἀνάκλιτον
αὐτὰ χρυσεόν. ὁπιδάσης αὐτὰ παρφύρεον. ἐπὶ
αὐτὰ λιγέσφωτον. ἀράτωλον ἀπὸ θυγατέρων Ἰερ-
σαλὴμ.

Στύλεις μὲν νοητέον οὗτ' εὐλεις τῆς ἐκκλησίας. οἷς
ἀληθῶς δογῶμεν τε καθαρόν καὶ πεπωρωμένον ὁ λόγος
ἔστιν. οἱ τῆς βασιλείας ἐν τῷ ὑψηλῷ τῆ βασιλείας ἡπι-
βεβήκασι. ἐξαίρετον γὰρ γνώρισμα τῆς βασιλείας ἡ
προφύρα ναμίζεται. τὸ ἡ γρηματικὸν αὐτῶν, ἐν ᾧ τὴν κε-
φαλὴν αὐτὸ κληῖν ὁ βασιλεὺς, τὸ ἡ καθαρώς δογμα-
τῶν χρυσίον ἐστιν. οἷαι δ' ἀφανῆ τε καὶ κρυφία, τῇ καθαρώς
συνείδησι τῶν ἡμῶν λειψῶν ἐσωραζέται. δι' ὧν ἀπάντων
δοτὸ τῶν θυρατέρων ἡ ἀράπη συνίσταται.

πὺ ὁρῶντ' ὁ θεὸς. τὸ γὰρ ὁ Ἰσραήλ, τὸ μηδὲν τῶν
 αἰσθητῶν πρὸς ἀμαρτίας βλέπων. ἐπὶ ἔν εἰς δώδε-
 κα θημεῖται φυλάς ὁ Ἰσραήλ. καλῶς τὸ πλήρωμα
 τῶν ζωομορίων τοῦ ἀριθμοῦ τ' ἐξήκοντα κεφαλαῖται.
 ἐνὸς μὲν ἀφ' ἑκάστης μέρος λαμβανομένης, εἰς πέντε ὁ-
 παλίπας κ' τῶν δεινῶν τ' αἰσθησέων ἔ' ἐνὸς τῆς με-
 λομένης. ἡκὺν πάντες οἱ τὴν θείαν ἐνδυσαμένοι πνευ-
 μάτι, οἱ πᾶς πέντε αἰσθησέων νοηταῖς ρομφαίαις τοῖς κ' τ'
 τὸ πνεῦμα λογισμοῖς περιφράξαντες μίας κυκλῶσι τὴν
 τοῦ βασιλείου κλίαν. τῆς τῆς τὴν ἑαυτῶν καρδίας ὡς
 ἐπλίται φυλάσσοντες ἐν ἀπαθείᾳ καὶ ἀκαρτοτητι. ὡς
 θάμβειν καὶ ἐκδηματεῖν ὅτι ἐν τῇ καὶ σκότῃ ἐπιτερίζον-
 τας δαίμονας. ἰδὲ ἡ κλίη ἔ' Σαλομών. ἡ ἐκκλησία. τὸ
 μῆμα ἔ' Χριστῷ. Πίγνωσις τοῦ θεῷ. δι' ἧς ἐπαναπαύ-
 εται πᾶς ἐγγίζουσιν. ἐξήκοντα διωαπὶ κύκλῳ αὐτῆς, οἱ
 τηρεῖτες πέντε φοῖ. τὸ πλήρωμα τ' πλεῖστος. πάντες
 κατέχοντες ρομφαίας. δύο ρομφαίας ἔχουσιν οἱ Χρι-
 στῷ. τὴν μὲν, εἰργασίαν τὴν πνευματικὰ. τὴν δ' ἡ, τὴν ψυ-
 χὴν ὁργάνων. καὶ ρομφαίαι γὰρ δίσκοι ἐν τῇ χερσὶν αὐ-
 τῶν. αἷμα ρομφαία αὐτῶν, ἡ μὲν ἡρὸν αὐτῶν. ἡ περὶ ζω-
 φροσύνην ἐγκράτεια ἀπὸ θάμβους ἐν νύξιν. ἡ δ' ἡ ρομφαία
 αὐτῆς πρὸς τὴν μὴ φοβεῖσθαι τὸ σκῆτος. ἀπὸ φόβου
 νυκτερινῶν.

Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλομών
 ἀπὸ ξύλων λιβάνου.

Ὁ πὺν θεὸς φέρων ἐν ἑαυτῷ, φορεῖται ἐν αὐτῷ κα-
 θιδρυμένη. ὁ κ' πὺν Παῦλος μετέπει αὐτῆς ζῶν, ἀλλὰ
 ζῶντα ἔχων ἐν ἑαυτῷ πὺν Χριστῷ. πᾶσα δ' ἡ τῆς γε-
 φῆς τὸ ὅριον ὁ Λίβανος εἰς ἐνδοξὴν τιαντικηδῆς δυ-
 κάμους μνημονύεται. ὡς ὅταν λέξη. σωτηρίᾳ ὁ κύριος
 πᾶς

τῶσιν ἀλλήλοις ἔνυμφίαι. ὡς δὲ πάλιν περὶ αὐτῶν
 γηρομυμνὴν βλέποντες. πρὶν δὲ τῆς ἐρήμης, αὐτὴ δὲ, ἀλφ
 τῆς ὀπιπνῆς ἐγκρατείας. καὶ τὸ, ἐν γῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀβά-
 τῳ, καὶ ἀνύδρῳ. ἀφ' ἧς καὶ ἡ σὰρξ ἔστω φθίνα ἐδὴ πάλιν
 θείαι ἀγάπῃ, ἥτοι δὲ τῆς εἰδωλολατρείας.

Ὡς τελέχη καπνὸς πυρμαμνῆς. σμύρνας καὶ
 λίβανον δὲ πάντων κενιορτῶν μυρεψῶ.

Τὸ ὡς δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀναβαίνον αὐτῶν, μαρτυ-
 ρίαι ἐχόν, ἔστω πρὸς τῆς ἐγκρατείας εἰς ποσὺ-
 τον ὕψος ἀναδραμεῖν, ὡς καὶ τοῖς φίλοις ἔνυμφίαι θαν-
 μα γηρομνῶν. οἱ δὲ πολλῶν ὑποδείγματων πρὸς καλῶς
 αὐτῆς ἐρμηνεύουσιν. εἰς τὴν γὰρ πλὴν δένδρων ἀγέ-
 τῆς ἐν ταύτῃ θανμαμάτων ἡ εἰκασία. ὡς ἂν τὸ ποικίλον, καὶ
 γηρομνῶν τῶν δένδρων ἐντυθεῖν ἀλφειοκρύοιτο. ἐπὶ ταῖς καπνὸς
 ἐκ θυμιαμάτων εἰς τὴν εἰκόνα ἔστω καὶ ἄλλος ὡς ἁλαμ-
 βάει. καὶ ἔδὲ ἀπλοῦς, ἀλλὰ σμύρνης ἐλβεῖας συγκε-
 κρασμῶν. εἰ μὴ γὰρ νεκρώσει τις ἑαυτὸν, οὐκ ἂν γένοιτο
 λίβανος. ὅ ἐστι. θυμίαμα τῷ θεῷ. θυμίαμα δὲ δὲ πάν-
 των τῶν αἰμάτων, τῶν ἠδυνόντων τὸ θεόν. ταῖς τῶν ἐπιπλῶν
 ἔστω. ταῦτα εἰπόντες εὐφρασι πρὸς αὐτῶν τὸν λόγον. καὶ
 ὅρα τί φασιν, εἰς πλείονα πόσον ἐγείροντες. καπνὸς πε-
 θυμιαμνῆς. ἥτοι ἀναθυμίασις. σμύρνας καὶ λίβανον δὲ
 πάντων. ἐκ παντὸς χορὸς ἐμπροσθεν.

Ἰδοὺ ἡ κλίνη Σαλομών. ἐξήκοντα διωατοὶ κύκλῳ
 αὐτῆς δὲ διωατῶν Ἰσραήλ. πάντες κατέχοντες
 ῥομφαίαν. δευδογαμνοὶ πόλεμον. ἀνὴρ ῥομφαίας
 αὐτῶν ὀπιπνῆς αὐτῶν δὲ δὲ θάμβους ἐν γυναικί.

Μία μὲν ἡ κλίνη ἔστω εἰρηνικοῦ βασιλείας. γίνεται πάν-
 τος σωζόμενον διὰ τῆς γνωστῆς εἰς ἐν συλλεξιόμενον. ἰδοὺ δὲ

Τὸδ' αὐτῷ.

Οὐ γὰρ ἤδη, τίς ἔγωγε τρώσκε με. θεογνωσίαν μοι κρη-
μαιμύλῳ ἐνέσχευεν ὁ λόγος. καὶ ταχέως θανατάσου ζη-
τῶ τ' τρώσεται. καὶ ὄψακαλῶ αὐτὴν ὡφθίωαι μοι. καὶ
πατέρχρονον ζητῶσι πᾶν ἀδελφιδῶν με.

Ἄλλως.

Ὅτι γὰρ ἂν τις ἐνομάσθην αὐτὸν ἐκαδικυῖται τῆς
φύσεως αὐτοῦ.

ἐρωσὶν με οἱ τηρῶντες. οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει.
μὴ ὅν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ με ἴδετε, οἱ φύλακες οἱ παρ-
δόντες.

Ἡ μὲν ἔν πατρίδι διεσυνωμύνη πᾶσι τοῖς ἀγγελικαῖς
διακρίσεσιν. καὶ ὡς οὐκ εἶδεν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀγα-
θοῖς τὸ ζητῶμενον, ἐν ἑαυτῇ διελογίσαιτο. ἀρα γὰρ ἐκεί-
νοις ληπθέντες τ' παρ' ἐμὲ ἀγαπῶμενοι, καὶ φησι πρὸς
αὐτοῦ. μὴ καὶ ὑμεῖς ἐν ἀγάπῃσιν ἡ ψυχὴ με ἴδετε.
Διὰ τὴν πόλιν τῆς σιωπῆς ἐνδύξασθαι τὸ, καὶ κείνο
ἀληθινὸν εἶναι, τότε καταλιπεῖσαι πᾶν τὸ ἐρισκόμενον
ἕως ἐγγνώρισεν τὸ ζητῶμενον. λέγει γὰρ οἱ δοκῶντες εἶναι
νομομαθεῖς Ἰσδαῖοι, οἱ δοκῶντες παρὰ δοκᾶν τὸν λόγον,
πᾶν αὐτοῖς διὰ τὴν περὶ τῶν κηρυττόμενων. ἐλθόντι. καὶ
αὐτῶν μὴ πιστεύουσι, καὶ τὸ αὐτῶν ἡρώτων. νομίζουσιν ἐν αὐ-
τοῖς εἶναι πλὴν ἀληθείας.

Ὡς μικρὸν ὅτε παρελθον ἀπ' αὐτῶν, εἰς τὸ ὄρεον
ἐν ἡγάπησιν ἡ ψυχὴ με.

Ὅτε ἴσως ἐμαυτῷ πάσης κατέστησε κτήσεως, τό-
τε τῇ πόλει ἐν τῷ ἀκαταλήπτῳ κατέλαβον τὸ ποθῶ-
μενον.

Ε

Φίλων.

ληψίς ζητήσεως ἐπέρας δέχῃ, διὰ διωάμεως εἰς δύ-
ναμιν προδραμῇ.

ΦίλωνΘ.

Οἱ γὰρ ἐν σκότῳ, Φησί, καὶ καίταις ἀμαρτωλῶν
βιωτεύοντες, καὶ δοκῶσι ζητεῖν θεόν, ἔχ' εὐρίσκουσιν
αὐτόν.

Εἰκάλεσα αὐτόν, καὶ ἔχ' ὑπήκουσέ μου. ἀναστή-
σονται ἡ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν τῇ ἀγοραῖς,
καὶ ἐν τῇ πλατείαις. καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ
ψυχὴ μου. ἐζητήσα αὐτόν, καὶ ἔχ' εὐρον αὐτόν, καὶ
οὐχ ὑπήκουσέ μου.

Πάλιν οὖν ἀνίστησιν ἑαυτῶν, καὶ πείπληται τῇ Διανοίᾳ
τῶν ἀνὰ Ἱερουσαλήμ. ἐν ἣ δέχεται καὶ ἐξουσία, καὶ ἡ τῶν
ἐκκλησιῶν παύσις, καὶ ἀγορῶν ὀνομαζέσθαι. καὶ τὰ ἀπὸ
ἐκκλησιῶν δειθμῶν παύσθαι, ὅτ' ἡ τῇ πλατείαις Διανο-
μαζέσθαι ὀνομαζέσθαι. εἰ ἀρξὶ ἐν ταῖς Διανομα-
σίαις.

ΦίλωνΘ.

Καὶ οἱ Διανομαστές γὰρ τῶν ἀμαρτηῶν, ἐπὶ τῇ εἰς πᾶς
τοῦ βίου πραγματείαις ὄντες, ἔχ' εὐρον αὐτόν.

Διανομαστές.

Ἀναγνώσκειν τὸν νόμον, ἀναγνώσκειν τὸν περὶ
Φησὶς, ἐκδοθήσεται τὰ διαγγέλια. ταῦτα ἡ κατεργασία
τῶν θεῶν πρὸς Φησὶ. καὶ καὶ τὸν μετὰ ἐν νουρίῳ. καὶ τὸν ὀνο-
μαζέσθαι τὸν πλοῦτον καὶ ἀγαθὸν μετὰ τὸν καὶ τὸν λέ-
γει τὸν τῇ καίρῳ. Διὰ τὸ τὸν ὀνομαζέσθαι τῇ νουρίῳ
ἐκδοθήσεται τὰ ἀρετῶν τῶν θεῶν, καὶ τὸ ὁμοιοῦται
Μωυσέως τοῦ εἰς τὸ γνῶναι γινώσκειν. ὅτ' ἡ τὸν θεόν.

Τοῦ

αὐτῇ τῆς ἀφθαρσίας· ἐπὶ θεὸς ἐν τῇ ψυχῇ γίνεται, καὶ ἡ ψυχὴ πρὸς θεὸν μετκίκεται.

Ὁ πιμαίνων ἐν τοῖς κρήνοις, ἕως ἧς διὰ πνύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαί.

Μὴ χόρεται σαρκικῶς ἡμᾶς ἐκτρέφων, ἀλλὰ κατερέστη καὶ ἐνωδία πνύματι. πνύματι καὶ ἡμᾶς ἐκτρέφων, ἕως ἧς λαμβάνῃς τὴν ἡμέραν· περὶ ἧς Φησιν, αὕτη ἡ ἡμέρα, ἐν ἧς ἐποίησεν ὁ κύριος. ἀναχωρήσασιν αἱ σκιάδες τοῦ βίου φαντασίαι ἀφ' ἡμῶν, ἕως ἧς διὰ πνύσῃ· ἕως ἧς τοῦ ἀγίου πνύματος· ἀξιώθῃσι. οὕτως τύπας δόξου βάλλεται.

Ἀπόσπρεψον, ὁμοιωθήσιν αὐτῷ ἀδελφίδι μετὰ τῷ δόρκωνι ἢ νεβρώ ἐλάφῳ ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Γ' δέ, Φησιν, ὡς δορκὰς, ὁ πᾶς ἐσθυμής τ' ἀνθρώπων βλέπων. ἀφανίσιν τὴν γοιλήν τ' κακίας, ὡς νεβρὸς ἐλάφῳ, ἐξασαλίσκων τὸ γόνυ. ὅπως, ὅπως γὰρ τὰ κοιλά τ' ἀνθρώπων βίῃ, πᾶν γὰρ τὸ κατὰ τὴν ἀληθείαν ὑψιμυρον, βάρεθρον ἐστὶ καὶ ἔχον. κωίλωμα, καὶ οὐκ ἀνάστημα. ἐὰν ἐν ἐπιθράμῃς ἐπὶ ταῦτα, Φησὶ, πᾶσα ἡ πιαυτή φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν τὸ ποιῶν τὸν ὅρον ἀπὸ πνύσῃ. δόξου σπρεψον δὲ τὸ ἐδάων τὰ ἔδην. ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων. αἱ τ' δικαίων ψυχὰς ὄρη, διὰ τὸ ὑψηλόν. κωίλωματα ἢ, διὰ τὴν ἀπὸ πνύσῃ φροσύνην, καὶ διὰ τὸ δόξα καὶ κατὰ τὸν λόγον. κωίλωμάτων. θυμαμάτων. διχοτομημάτων.

Επὶ κωίτω μετὰ ἐννοῇ ἐζητησὶν ὅτι ἡ γὰρ πνύσιν ἡ ψυχὴ μετὰ ἐζητησὶν αὐτὴν, καὶ ἔχον αὐτὴν.

Εν ἀσπαυσί, Φησὶ, λογισμῶν θυμῶν, ὡς ἡδὴ εὐρεῖται τὸ ζητῶν ἐν τῷ γνέφῳ τὸ κατὰ τὴν εὐρεῖται πάλιν ἀποκρίσιν τὸν εὐρεῖται αὐτὴν. καὶ γινέται μοι πᾶσι κατὰ

ληφίς.

Εν τῇ ἐξοχῇ τῷ τετρα. τῷ τετρα, ἡ διαγγελικὴ δι-
 δασκαλία, τὸ πᾶν τέρρα τυγχάνουσι, καὶ μὴ οὐκ ἀλλὰ
 ἡ κρίσις ἐχέουσι καὶ τὸν νόμον. ὅς περὶ τῆς καλῆ-
 ται, διὰ τὸ περὶ οὐκονομῆν τῇ τῷ τετρα. οὐκ τὸ πᾶν γὰρ.
 ἀναπλήροι τὸ νόμον τὸ διαγγέλιον. καὶ ἐχέται ἀλλήλων
 πᾶ δὲ γὰρ καὶ τῷ τετρα καὶ τῷ διώταμιν. ταῦτα τὸ λό-
 γος διὰ τῶν θυρίδων τῇ νόμῳ ἐμβοήσας τῷ, καλῶς
 ἀποκρίνεται ἡ περιστέρα περὶ τῆς τῷ τετρα. διὰ τῆς τῶν
 νοημάτων ἀνγῆς. λέγει γὰρ. εἴθι ἐν σκέπῃ τῇ τῷ τετρας, καὶ
 μὴ μετακινήσῃς, μὴ σε αἰρετικὸς εὐραὶν ἀπὸ τῆς.

Δεῖξον με τὴν ὅψιν σου, καὶ ἀκρίβειαν με τὴν φῶ-
 νή σου.

Εἰς τὴν πᾶν τὸ περὶ σῶπιν σου, καὶ ἐναγγέλισον τὴν
 ζωὴν. εἰ γὰρ φησὶν ἡ διὰ τῇ θυρίδων φωνή, τῇ τῆς τῶν
 περὶ τῆς τῶν, πᾶν τὸν ἐστὶν ἡ δέει, πᾶν μάλλον ἡ καὶ περὶ-
 σῶπιν σου ἐμφανέει. ῥήματα γὰρ ζωὴς ἀγωνίης ἐχέει. καὶ
 ἡ ὅψιν σου ὡραία, ὅτι μετεμορφώσῃς.

Πιάσπε ἡμῖν ἀλώπεκας μικρὰς, ἀφανίζον-
 τας ἀμπελῶνας. καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυττά-
 ζουσιν.

Ὁ κύριός σου ὡς οὐκ φιλῶς.

Μικρὰς, ἡ ὅτι ἐν τῇ οἱ δαίμονες, καταπνέουσιν
 ὑπὸ τῇ δικαίῳ. ἡ ὅτι τὰς ἀδελφεὶς ψυχὰς ἀφανίζουσιν.
 ἀλώπεκες ἢ, καὶ οἱ δόλιοι ἐργάται, καὶ αἰρετικοὶ οἱ οὐκ
 ἡπίως ἐν χερσὶ σκαυόμενοι. καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν
 κυττάουσιν, ἐκείνοι περὶ τῶν.

Ἀδελφοὶ μου ἐμοὶ, καὶ οὐκ ἀδελφοί.

Εἰς τὴν πᾶν τὸ περὶ σῶπιν σου, καὶ ἀκρίβειαν με τὴν φῶ-
 νή σου.

πὸν ἵκκαρπὸν αὐτὸν τῷ ἰδίῳ καιρῷ παρεχόμεναι. αὐτὸν
 ὅτι τῷ σωρῷ πλεονεξίας τοῖς δότοσίν τοις συμβάντας. Ἐ
 πὸν πᾶσι τῷ ὑετῶν παρῆλθεν. ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν. ἐπορεύθη
 ἑαυτῷ. τῷ πὸν αὖς ὅτι ἐμψύχας καὶ παροικεῖν. τὰ αἶθη
 ὠφθη ἐν τῇ γῇ. ἡ εὐωδία τῷ δότοσελικῶν διδασμάτων.
 καιρὸς τῷ τομῆς ἐφθικεν. τὸ κατὰ τὴν δότὸν ἀμαρτη-
 μάτων κλαδεύσας.

Φωνὴ τὸν τρυγόν. ἡ καὶ ὁ ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Φίλων.

Ταπῆτι, ἔ βαπτις. Διὰ τὸ σῶφρον, καὶ ἐρημικὸν. καὶ
 τὸν Φαυδρῶ ἐαρε. ἡ τῷ πὸν χέμῶνα παροικίον.

Τὸν αὐτῷ.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὰ θελητῇ γῇ ὑμεῖς εἶτε.

Ἡ συκὴ ἐξυμνεῖν ὁ λύνθας αὐτῆς.

Συκὴ, ἡ συναγωγὴ. ὅλων τοι, οἱ δότοσιν τοι. παροικίον τοι
 σύκων. σύκα ἡ, οἱ μετ' αὐτῶν δότοσιν τοι, ἡ τῷ διδασκα-
 λοι. ἡ γυν, ἡ πρῶτον γυνῆς καὶ ὑπερῆς τῷ αἰθρῶπινης
 φύσεως ζωῇ ἐδῆξε παροικίον βρωσιμῶν καρπῶν.

Αἱ ἀμπλοὶ κυπρίσας ἐδωκαν ὁ σμῆν.

Αὐτὴ τὸν αἱ εὐαγγελικαὶ διδασκαλίαι, δι' ὧν ὡσπερ
 ἐξ οἶν τοις αἰθρῶπις παρὸς τὸν ἡρόπρον ὅτι ὑλικῶν ἡ
 ἐκσεσις γίνεται. ἡ τοι αἱ ἐκκλησίαι ἀνδρῶν καὶ εὐωδία-
 ζας.

Αἱ ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλὴ μου πειρε-
 ρά μου.

Αἱ ἐπαναληψίς τοις ἐπαναβάσις σημεῖν, κα-
 λῶν ἐκ καλῆς γίνεται. καὶ τῷ αὐτῷ εἰκόνα μεταμορφῶ-
 σαι δότὸν δόξης εἰς δόξαν κελύσας.

Καὶ ἐλθὲ σὺ πειρερά μου ἐν σκέπῃ τῆς πειρε-
 ρά μου παρὸς τὸν πειρερά μου.

θῶν, αὐτὸν αὐτῶν τὸ εἶκόνα τῶν πραγμάτων δηκνῶν. ὅπισθε αὖτε ἡ ἀλήθεια ὕστερον ἐπαλάμνη.

Παρακλήτων Δὲ τῶν θυρίδων. ἐκκύπτον Δὲ τῶν δικτύων. τότε κρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι.

Θυρίδες, οἱ περὶ ἡμᾶς, οἱ ὧν περὶ ἐλάμψε τὸ φῶς. δίκτυα δὲ, τὰ εὐαγγέλια, τὰ νομικὰ ποικίλματα. ἢ ὅτι μᾶλλον ὅτι Δὲ τὸ ἀλιεῖν ὅλον ἐξέκυψεν. ἀκύνω μὲν ὅτι οἶα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν λαλεῖ, ὁ μὴ πως ἐν τῷ πύχῳ γινώσκων. ἀλλ' ἐπὶ Δὲ τὸ φωταγωγῶν θυρίδων αὐτῇ φροσφραγῶ μὲν.

Διάστα, ἐλθέ ἡ πηλοσίον μου, καλή μου, πεισε-
ρά μου.

Πρῶτον ἀνάστα τὸ πῶμα. εἶτα πείσθη εἰς δριττὴν, καὶ ἔτι πηλοσάουσαί μοι καλὴ γνῆσις πεισε-
ρά, ταπείν, πνεύμα. ἀγία μετέχου. πρὸς ὃ γὰρ πρὸ βλεπῆ, κατ' ἐκείνο καὶ χηματίζεται. πεισερά μου ἡ ἀκί-
ρα.

Ὅτι ἰδὼν ὁ χεῖμων παρῆλθεν. ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπο-
ρεύθη ἡ αὐτὴ. τὰ αὖθις ὥφθη ἐν τῇ γῇ. καρδὸς τῆς
πατρὸς ἐφθασεν.

Χεῖμων, ἡ ἀποκρυῖσαι καὶ ψύχουσι τὸ ψυχρὸν ἀμαρ-
τία. ὁ αὐτὸς ὅτι καὶ ὑετὸς καθ' ἑκάστην τῶν νοσημάτων πη-
ρασμὸν ἐν σωματομοίᾳ. ἐλθόντες ὅτι τὸ εἶδος ἡμῶν
τῶν ψυχῶν ἐμπιήσεται, πάντα εἰς χαλὴν καὶ ἐν νε-
μῖαις μετὰ σκιάσθη. Ἐπὶ τὴν ἀνατίλκην ἀρχὴν καὶ πᾶς
ἰδοὺς αἰθέριον ἢ φύσις ἡμῶν ὡραίαται.

καὶ αὖτε

Φίλων.

Κλητὸν βίον ἡμῶν αἰ δόξα, τῷ μὲν αὐτῷ.

ἰπν

μη. ταῦτιν· ὑπερέχῃ ὅτις με ὑπερὶ πάντων ἀνθρώπων·
 καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιέλαβέν με· ἡ θεία γνώσις καλύψεν
 με· καὶ γὰρ εἶρη πάλιν· τίμησον αὐτὸν· δηλονότι ὅτι τὴν
 σοφίαν, ἵνα σε περιλάβῃ.

Ὁρκοὶ ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς
 δυνάμεσι, καὶ ἐν τῇ ἰσχύσι τῶν ἀγγέλων· ἐὰν ἐγεί-
 ρητε καὶ ἐξεγείρητε τὸν ἀγαπῶν, ἕως ἂν γε-
 λήσῃ.

Ἐὰν αἱ μαθητοὶ οὐκ αἰσχύνηται ψυχὰς περὶ πάντων
 τῶν ἀγαπῶν ἕως τελήματι αὐτῶν, ὥστε ἐν σαρκὶ ζωῆσαι
 μὴ καὶ σάρκα ζῶν, πιστῶμαι ὑμᾶς ἀγγελικῶν δόξα-
 ψιδων κατέσπεσιν ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ· δυνάμεις γὰρ ἐν
 ἰσχύσι τῶν κόσμων αἱ ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Φίλων.

Τὰς τῶν ἀγίων ψυχὰς ὁρκίζῃ κατὰ τὴν θεοσημειῶν· ὡς
 ἐδήξεν ἐν βίῳ Χριστὸς περὶ βίαις ἐξεγείρειν τὸ πᾶν αὐτῶν
 πρὸς αὐτὸν· Ἰσίδωρ· ὅτι τὸ ἰαὺν, ἔσιν δέσμον· ἀλλὰ
 ῥῆμα δίδωμι· καὶ ἔγω φησὶ· ὡς ἀκαλῶ ὑμᾶς εἰσαὶ τὸν
 ἀγαπῶν εἰς ὑψὺ· ἔσιν ἀνβληθεῖν ἐξεγείρεσθαι ἀπα-
 ρεμφάτως.

Ἄλλως.

Ἀντὶ τῆς ὁρκίως· ὅρκου· δι' ἐπὶ λόγος πιστοῦ οὐκ
 οὐ· αὐτὸν τὸ ἀλήθειαν· δι' αὐτῶν ὅτι καὶ πᾶν ὅρκον ἀνθρώπων·
 καὶ γὰρ αὐτὸς ἡς πιστῶται τῶν ἀνθρώπων· τὸν ἀλήθειαν, ἡ
 αὐτὸς ἀπὸ τῶν ὁρκισμῶν· τὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς μητρί
 ὡς ἀνθρώπων· ἡ, τὸ ὁρκισμῶν· σιωπῶν· σιωπευδῶν·
 σιωπῶν· ὡς τὸ ἐπὶ τὸν τὸν ὅρκον· ἐν τῇ δυνάμει καὶ
 ἰσχύσι τῶν ἀγγέλων· δυνάμεις καὶ ἰσχύς τῶν ἀγγέλων, οὗτοι καὶ

οὗτοι.

Ὅπ πτωμένη ἀγάπης ἐγώ.

Ἀγάπη, ὁ θεὸς βέλθ' ἐκλεκτὸν, ὁ υἱὸς, πεμπόμενος
εἰς καρδίας πτωχῶν. ὦ μακαρίαις πωλητῆς, δι' ἧς ἡ ζωὴ
πρὸς τὰ ἐντὸς διχλεύεται. πτωμαί γὰρ φίλτρει.

Εὐώνυμος αὐτῷ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ
δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

Ἡ πρὸ ἐλγῆ σκοπὸς ἡμοῦν ἔβλεψεν, νῦν ἑαυτῶν
ἀντὶ τοῦ βέλγος ἐν τῇ χειρὶ τῆς πτωχῆς βλήσκει. ἡ αὐτὴ δὲ
ψυχὴ βέλθ' ἐπὶ τὴν νύμφην. ὡς φίλος ἀμφοτέραις χει-
ρὶ πρὸς τὴν ἀγαθὴν ἱστομένη σκοπὸν. ὡς νύμφη πρὸς
κρίνωσαν αἰαλαμβατομένη. διὰ τῆς φησὶ εὐώνυ-
μος ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, δι' ἧς ὁ ἴδιος πρὸς τὴν
σκοπὸν τὸ βέλθ'. ἡ δεξιὰ δὲ αὐτοῦ πρὸς ἑαυτῶν διχ-
λαβεῖται, καὶ ἐφελκυσσόμενη, κέφλιται πρὸς τὴν ἄνω
φορὰν ἀπεργάζεται. κακεὶ πεμπόμενη, καὶ τὸ πῶς μὴ
χωρίζομένη.

Φίλων.

Ὡρκατα ὑμῶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ. εὐώνυμος, ὁ
παρὼν βίος. δεξιὰ, ὁ μέλλων. εἴπ' με ὡς ἀλήψει. ὅταν
πῶς ἐκ δεξιῶν λείψ' Χριστὸς. δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πα-
τρὸς μου. ἡ εὐώνυμος, ἐν ὀνόματι. δεξιὰ δὲ, τὸ διαγγίλιν.

Ἄλλως.

Καὶ ἐτίρωθι πρὸς τὸ σοφίας μῆκος βίης ἐν τῇ δεξιᾷ αὐ-
τῆς. ἐν τῇ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς. ὡς λῆπες καὶ δεξιὰ. δεξιὰ ἔν
αὐτῇ, ἡ τὴν θείαν ὁπλισμένη, ἐξ ἧς ἡ αἰώνιος ζωὴ. δεξιὰ
τῇ τῶν αἰθραιπίνων γλώσσης. ἐξ αὐτῆς ὡς λῆπες καὶ δεξιὰ. ἔτι
καὶ ἐν νύμφῃ φησὶ εὐώνυμος αὐτῷ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν
μου.

D

μου.

Πρὸς τοῦ Φίλους.

Εἰσὺράγετί με εἰς τὸν οἶκον ἔοικεν.

Ὡς πῶς τρέξῃ τὸν θῆτον δρόμον ἢ καλῶς τῇ ἰσχυρῇ
 ὁρμαίνῃσιν ψυχῇ. ὡς πυκνῶς τοῖς ἄλμασι τοῖς ἑμ-
 ποροῦσιν ἐπικρίνεται. ἢ γὰρ κῆται τῷ τ' σφίσι κρατῇ-
 ρι. ἀλλ' εἰς αὐτὴν τ' λυγρῶς μουσικῶς οἶνον γυμνάσαι ποιεῖ.
 συγκρατοῦντί με ἐν σώματι Χρῆς.

Τάξατί με ἀγάπῃ.

Ποίησάτι με πταγμῶν γυμνάς ἐν τῇ ἀγάπῃ, μὴ
 πεπλάιν ἐκπίσω αὐτῆς. ἐπεὶ γὰρ ἀγαπητῆσαι τῶν
 πρῶτων διὰ τ' ὁρμαίνῃς ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐλογίζωμαι.
 νῦν ἡ αὐτῆς εἰς τ' αὐτὴν ἐπαληθῆς χάρις, δι' ἀγάπης
 τῷ θεῷ ὁπότε συναρμολογεῖται. κυρώσαί μοι τὸ τ' χάρι-
 τος πταγμῶν καὶ ἀμεταίετον δι' ὁπμιελίας καὶ πο-
 συχῆς ἐν τῷ πατρὶ, σωτηρῆντις μοι τ' πρὸς τὴν κρατῆτον
 ῥοπήν. τάξατι ἐπ' ἐμὴ ἀγάπῃ. ὁπισθώροισι πε. πῶς
 μὴ ἀγαπᾶν γρητὸν θεόν, πῶς ἢ τ' πλησίον.

Στηρίζατί με ἐν μύροις.

Μύροις, ἔδρεπῆς. δυσώδης γὰρ ἡ ἁμαρτία. ὁ πῶ-
 νος σκληρὸν βαλόντις ἐν μύροις, τὸ βέβαιον ἐν
 ἔδρεπῆς αὐτῷ πρὸς γυμνάσαι ζητῇ. ἐπαινεκλινάτι με
 οἶκον θῆ.

Στοιβάσαί με ἐν μήλοις.

Στοιβάσαί με ἐν μήλοις, τοῖς καὶ Χρῆς ἐν πλεονεκτι-
 μασι, ἃ καὶ τὰς ἐν ὁπισθώροισι πλεονεκτικῶν γίαι
 ἐργάζεται, πρὸς ὑψὺ ἐπαινεκτικῶν μῆλον γὰρ ὁ Χρῆ-
 ς, διὰ τὸ λαλῶν τ' ἀρκῶν, καὶ ἐρυθρὸν ἔσθλατ, καὶ
 τὴν ἐν ὁδῷ τ' κηρύγματ. ἐπαινεκτικῶν με ἐν μή-
 λους. μῆλα γὰρ αἱ ἐπὶ πλεονεκτικῶν διαρεαί.

Ὅτι

Ἄλλως ὡς ἀπὸ ἑνὸς φύσιν.

Γέγονά, φησιν, ὅτι τὸ γῆς, ἵνα ἀνθρώσωσιν οἱ πῖσι καὶ ἐν τῇ αἰδή. τῆτι γὰρ αἱ κοιλάδες κείνον, ὅ ἐστι νεκροὺς κείνον τῶν κοιλάδων, τῇ ἐν αἰδῇ τόπων, ἢ ψυχῶν κείνον, ἢ σῶφρων καὶ καθαρά ψυχῇ. ὡς κείνον ἐν μέσῳ ἀκαθάρτων. ὡς ἀλυξ. ὡς ῥόδον.

Ὡς μῆλον ἐν πῖσι ξύλοις τῷ δρυμῷ, ἕτως ἀδελφιδός μὲν αἰνὰ μέσον τῶν ὑἱῶν.

Δρυμὸν ἐνομαζέσθαι σιγήθως ἡ θεία γραφὴ τὸν ὑλώδη τῷ ἀνθρώπων βίον, ἐν ᾧ τὰ φθαρτικὰ θηρία φωλεύει καὶ κατακρύπτει. ἡ μὲν ὅν πλεονεχίη ψυχῇ κείνον γίνεται, ἐαυτῷ μόνον ἐνωδιάζεσθαι, πόν τῷ ζωρζόν τὸν τρέφουσιν. ὅτι τὸ ἀγαθὸν μὲν ἔχει, ὁ δὲ κύριος ὡς μῆλον ἐν πῖσι ξύλοις τῷ δρυμῷ γέγονεν, ὅτι πλὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἐνεκέντρεισι πρὸς τὸ ὠρεῖσθαι καὶ ἐνωδεῖ καὶ βρώσιμον. ἡμεῖς γὰρ τὸ ἐκείνην διόμεθα. ἔχει γὰρ καὶ τὸ μῆλον βρώσιν, καὶ πόσιν, καὶ ἐνωδιᾶν. ὅ ἐστι σῶμα, εἶμα, καὶ πνεῦμα. ἕτως ἀδελφιδός μὲν αἰνὰ μέσον τῶν ὑἱῶν, τῷ ἰσθαύων. καὶ τὸ ὑἱὸς ἐγγήνηται, καὶ ὑψώσει. αὐτοὶ δὲ μετὰ ἡγήθησαν.

Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῷ ἐπιθύμησαι, καὶ ἐκαίθησαι. καρπὸς αὐτῷ γλυκύς ἐν λαρυγγί μὲν.

Τῆς γὰρ ἐπιθυμίας ἀπέσσης, καὶ ἔπειν ὑπὸ τῇ σκιᾷ τῆς ἡλῆς ἐπασπαυόμεθα, καὶ σπιν δὲ ποτὶ φοντῶν, καὶ θῆας ἡδιώοντῶν, καὶ ὅσφρησι καὶ σῶμα τρέφοντῶν, εἰ σίμα γλυκαίνοντῶν.

Φίλων.

Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῷ, τῇ πῖσι τῷ νόμῳ, λέγοντῶν, ἢ φοντῶν, καὶ πὸ ἐξῆς. σκιᾷ γὰρ ἐξῶν ὁ νόμος, καὶ πρὸς τὸ αὐτῷ ὁ εὐαγγελικὸς.

Πρὸς.

Ac eadē habet Poly:
hroniis p. 47 infra

Δοκεί οἱ κων ἡμῶν κέδροι, αἱ ἀπιέργου τὴν ἐπι-
βρίαι τῶν πτεροσμῶν δρεταί. ἀσηπὶς γὰρ ἡ κέδρος.
Φαίνωμάτα ἢ κυπάρισσοι. ἢ δίδωθης τὴν καπορωμά-
των διὰ φάντα. τὰ πρὸν οἶμα διὰ τῶν λεγμένων ἡμᾶς
παυδύεσθαι. μὴ μόνον ἐν τῇ ψυχῇ παρὶς δρεταῖς ἐν ἐξῇ
καπορῶν διὰ τὸ ἀδελον, ἀλλὰ μηδὲ τὴν κτὶ τὸ Φαινό-
μιον εὐαγγελιστοῦς ἀμελῶς ἔχον, ἐφ' ᾧ οὐδ' ὁρῶντας
ὠφελῶν. αἱ γὰρ δοκεῖ παρὶς Φαίνωμασι καλύπτονται πρὸς
ἐξωραΐζον).

Φίλωνος.

Δοκεῖ, οἱ παρῶνται. Φαίνωμάτα, οἱ παρὰ λήμπτους
δοκῶνται. Φαίνωματα, πρῶτοντες. Φαίνωματα ἐστὶν ἐν-
ρυθμός τις καὶ γλυφώδης σκιάδων πῆξις, τὸ τὸ ὁροφῆς
καίλητος διὰ πικίλλου.

Εἰ γὰρ ἀνθ' ἡ πεδία. κρῖνον τῶν κραιλάδων. ὡς
κρῖνον ἐν μέσῳ αἰκαυθῶν, ἔτιως ἡ πηλοσίον μετὰ
μέσῳ τῶν θυρατέρων.

Εἰ γὰρ, Φησι, μὴ τὸ γινώσκαι ἐν τῇ κλίνῃ τὸν θυμῶν.
ὅς ἐκδομένησιν ἐαυτῷ τὸ οἶκον ἐμὲ, γέγονα ἐκ τῆς πεδίας αὐ-
θ' ὅ ἐστιν ἐκ τῆς πλαιτίας ἡμῶν φύσεως, καὶ γυνη-
κῆς, ἢ τῆς δευτικῆς παντοίων πραγμάτων. ὄνομα ἢ τῷ ἀν-
θ' κρῖνον. ὃ ἡ Φυσικῶς ἐν τῇ φρεσὶ λαμβάνεται τὴν τὴν
ἐν φρεσὶ μαρμαρυγῇ παανίως. τὸ ἢ πεδίον τῆ-
πο, συγκρίσι τῆς ἐρατῆς ἀφίδου, κραινὰς ὀνομάζει).

Φίλωνος.

Αἱ ἐσσις παρὰ ἡ σῶν, ἀγαλλιάδω ἐρημῶν, καὶ
ἀνθ' ἔτιως κρῖνον. καὶ παρὰ τῆς κυρίας, καὶ μακάρις τὸ
κρίνα τῆς ἀρετῆς.

Ἄλλως

Εν ἀμπελῶσιν ἐν Γαδδί.

Α'μπλοφόρⓈ ὁ κλῆρⓈ ἔ' Γαδδ. ἐρμηνεύεται ὅτι
Ἰππίπυγμα. ἐπίτυχον ὅτι καὶ ἴση.

Ἰδὲ καλὴ εἴ η̅ πωλησίον μκ. ἰδὲ εἴ καλὴ.

Ε' πηδὴ πωλησίον μκ γέγονας, καλὴ εἴ. δις ὅτι εἴπε κα-
λὴ. ἵνα εἴπη ἐσωθῇ τε καὶ ἔξωθῇ, ἐν πρᾶξί καὶ θει-
ερίᾳ.

Ὁφθαλμοί σε ὡς περὶ τρωῶν.

Οἶα πρὸς τὴν πωλησίαν ἀπὸ τῆς ζωῆς. πῶς
γὰρ Ἰππίπυγμασιν ὁμοῦται ἡ ψυχὴ, καὶ πρὸς αὐτὴν πρᾶξι
τοῦ ἔργου. καὶ κατ' αὐτὴν ὁμιλεῖ (εἴ). ὁφθαλμοί ὅτι καὶ οἱ
ἄκαχοι εἰς ὁμοειδέας τὴν ἐκκλησίαν διδάσκαλοι.

Ἰδὲ εἴ καλὸς ὁ ἀδελφιδός μκ, καὶ γε ὡραῖⓈ.
περὶ κλίνῃ ἡμῶν σύσκεⓈ.

Ὅτι εἶχε καλὸς ὁφθαλμὸς, ὅτι εἶδε ἔ' νυμφίον τὸ
κάλλⓈ. καὶ φησὶ. ἡ πρὸς τὴν ἀνδρωπότητα ἐπανό-
παυσις σε συνιστάσει τῇ σαρκὶ τὴν θείαν. τίς γὰρ ἐπέ-
στη σε τὴν ἐμφάνειαν. κλίνῃ δὲ ὀνομάζει ὡς νύμφη τῇ
θεοπικῇ σημασίᾳ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀνέκρουσιν τὴν ἀνδρω-
πότην ἐξ ὁμοειδέας σημειῖται.

ΦίλωνⓈ.

Καλὸς ἐν νόμῳ, ὡραῖⓈ ἐν διαγγελίοις. καλὸς ἐν
προφήταις, ὡραῖⓈ ἐν ἀποστόλοις. καλὸς ἐν τοῖς ἀπο-
στόλοις ἔ' παρόντⓈ αἰῶνⓈ, ὡραῖⓈ ἐν τοῖς μέλλουσιν.
περὶ κλίνῃ ὅτι ἡμῶν σύσκεⓈ. σὺ γὰρ ἡμεῖς καὶ ἐν θανάτῳ
σκέπης. ἐὰν γὰρ περὶ τῶν ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, εἰ φο-
βηθῇ σκῆμα κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμῶν εἶ.

Δοκθεὶ οἰκων ἡμῶν κείροι. Φαίνωμαι ἡμῶν κυ-
πέρωτοι· ῥᾶ δα ἴναι.

σωμὲν σοι. τρεῖς γὰρ ἰνδαλμάτα τῆς ἀληθείας. ἀκατέ-
λητοι γὰρ τὸ θῆον. πενταβλήματα χρυσοῦ, καὶ ἐργμάτων
ἔργου χρυσοῦ. καὶ περικλήματων, ἐν αἰσμάτων δρυροφθάν.
ἐν κίχρῳ χρυσοῦ.

Ἡ νύμφη πρὸς αὐτὸν φίλος.

Νάρδου. μεῖζον κένος μὲν αὐτῷ.

Ἡ ἐκ τῶν ποικίλων ἀνθρώπων τῆς δρετῆς συναγομένη
ἐυποιοῦ ἐμποῖ τὴν ψυχὴν ἔργου νύμφης τὴν αἰσθησιν. ἐν
ἐαυτῇ γὰρ ὁ φρεσὶν τῆς Χρυσῆς εὐωδίας. ἡ ὅτι ἡ ἐαυτῇ
ῥωσικῇ εὐωδίας, τὴν πᾶσι τοῖς ἐφ' ὧν καὶ τὴν ἀλάβαστρον ἔ-
μειρεν, διδωκε πᾶσι τὰς τὴν ἐσμήν.

Ἀπόδισμα. τὴν ἐκείνης, ἀδελφιδός μεῖζον, ἀνὰ
μείον τῶν ματρῶν μεῖζον αὐλισθήσεται.

Ὁ εὐωδίας τὴν ψυχὴν λόγῳ ἐγκάρδιος μοι
καίεται, ζωπυρῶν τὴν πᾶν ἔργου σώματι. ὄνομα ἡ τῷ
κυρίῳ ἡ φιλανθρωπία πεποίηκεν. ἀδελφὸς γὰρ ἡμῶν
ἐχρημάτισεν. ἡ πᾶσι καὶ ἡ ἐξ ἐθνῶν ἀδελφιδὴν κα-
λεῖ, ἅτε ἕκαστος τῆς ἀδελφῆς. ὁ ἐστὶ τῆς Ἰνδαλμῶν συνα-
γωγῆς.

Φίλων.

Ἀπόδισμα. τῆς ἐκείνης, τὸ δόξα τῆς ἀλδρεῖς
ἔργου Χρυσῆς αἵμα, καὶ ὕδωρ, καὶ πνεῦμα. ἀνὰ μείον ἢ τῶν
ματρῶν, τρεῖς γὰρ τὸ δύο ἀδελφῶν καὶ τῆς Χρυσῆς μυστή-
ριον. ἀπόδισμα. τῆς ἐκείνης. σμύρνη.

Βέτρους τῆς κύρης ἀδελφιδός μεῖζον.

Τέως μὲν κυρίῳ βέτρους, καὶ τὴν εὐωδίαν παρε-
χόμενος. ἐσμήν. ἡ εἶν. εἰς εὐφροσύνην ἐμοί.

ἀγχόνῳ, ἀλλὰ ζωφροσύνη καλλωπιζόμεναι. ὁμπεῖπέ
 ἔν σί, φησιν, ἡ καὶ πρὸς ζωὴν. ὡς πρὸς τὸ ἀχέλασον τῆς
 ἔκτατος τὸ σῶφρον τῆς τρυγόνου παρείληπται.

Τράχηλός σε ὡς ὀρμίσκοι.

Κυκλοσπρὴς ὡς ἴππευ. καὶ ὀπτακαμπής. κινέων μὲν τῆς
 γῆς, κατανοῶν ἢ τῷ βαπτίσματι, τὸ ἢ παληθηντικόν, ἀφ'
 τὸ πλὺ τῶν δόξεων.

Διδύμω.

Μονοειδί λέγων. ὁ τράχηλός σε ἔχ ὀρμίσκοις
 περικείμεναι, ἀλλ' αὐτὸ τῷτο ὀρμίσκου ἐστὶν κόσμου ὦν,
 ἀλλ' ἔ' κόσμοι περικείμενοι. τράχηλός ἢ νοεῖται τὸ
 ὑποτακτικὸν τῆς ψυχῆς.

Οἱ φίλοι.

Ὁμοιώματα χρυσὸς ποιήσιν σοι, καὶ σιγμα-
 τῶν ἔ' δόξα, ἔως ὁ βασιλεὺς ἐν αἰακλήσῃ. C 7
 αὐτῶν.

Περὶ τῆς σωμῆς σοι, φησὶν, ἀφάλαρα χρυσὸς πλάσσει, καὶ
 τῆς ἴππευ τὴν μορφὴν ὡραίζοντα, καὶ περὶ τῆς δόξας.
 χρυσὸν γὰρ ὁ θεὸς. ἀργυρὸς ἢ ὁ περὶ αὐτῶν λόγος. ὡ-
 σὶν εἰς κατέδρα ἔ' βασιλείας.

Φίλων.

Ὁμοιώματα χρυσὸς, οἱ ὁμοίως χρυσὸς ἐν πυρὶ δο-
 κιμασθέντες μάρτυρες. οἱ καὶ φέρουσι τὰ σίγματα ἔ' Χρι-
 στοῦ ὅτι ἔ' σώματα αὐτῶν. ἔ' μόνον ἐν καιρῷ διωγ-
 μῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν καιρῷ ἡρώδης. ἀφ' ἔ' τὴν σενῶν καὶ
 πηθιμωδῶν ὁδὸν τρεῖς. ἔως ὅτι ὁ βασιλεὺς μέλλει
 ἐρχομένῃ ἐν τῇ πελὺγῃ σία. ὁμοιώματα χρυσὸς ποιή-
C 2
 σωμῆς

ΦίλωνⓈ.

Ὡς δὲ τὸ τοῦ θυμφίως καλῶς ἐν γυναιξὶ λέγει, ἐπεὶ
περὶ ἐν πάσις τῇ συναγωγῇ αὐτῇ μόνῃ καλῇ. ἐὰν οὖν,
Φησὶ, μὴ γινώσκῃς τῇς ἐκ τοῦ εἶ. ἐὰν μὴ γινώσκῃς τὸ καλ-
λⓈ, ὅτι παρ' ἐμοῦ αὐτὸ κέκτηται. ἐξελθε ἐν πλείονας τῶν
πιμνίων, καὶ πύμνηται τὰς ἐρίφους σου. ἀπλήρητος ὁ λό-
γος. εἰ γὰρ ἀσάξιος σταυτῶν, Φησὶ, καδίστης τῇς ἐμῆς
δόξης, πύμνηται τὰς ἐρίφους σου. ταῦτα τὰς τῶν ἀμμε-
τωλῶν ψυχὰς ἐν πῶς σκλυνώμασι τῶν τῷ Ἰσραὴλ βα-
σιλέων.

Αθανασίω.

Αὐτὸς πρὸς αὐτὸν. γινώθι σταυτῶν πρῶτον, ἵνα καὶ
ἐμὲ γινώσκῃς διωκτῆς. ἐὰν μὴ γινώσκῃς σταυτῶν. εἰ δὲ ἐγνώσκῃς.
εἰ μὴ αἰδῶς. ἐξελθε σου ἐν πλείονας καὶ ἵκη. καὶ πύμνηται
τὰς ἐρίφους σου. καὶ θρέψῃς ἀμαρτίας ἀντὶ ἀρετῶν. Ἡ
σκλυνώμασι τῶν πιμνίων. ἐν τῇ Ἡθιομίας τῇ ἐναστίων
διωκόμενων τῶν πιμνιόντων σε.

Τῇ ἱστορίᾳ τῇ ἐν ἄρμασι Φαραὼ ὁμοίωσά σε πλη-
σίον μου.

ἸππⓈ. ἸππⓈ. ἀντιπαρομοίᾳ τῆς ἄρμασι Φαραὼ,
διωκόμενος τῆς ἀγγελικῇ καὶ αἰετῇⓈ, κατὰ ποντίζεσθαι τὸν
Αἰγυπτιῶν. ταύτῃ τροπικῶς ἀπὸ κα(ε) ἡ κεκατηριδὸν τῶ
λατρεῖν ψυχῇ, πᾶν Αἰγυπτιάζον νόημα, καὶ πᾶσι αἰδῶ-
φυλον κακίας τῆς ὕδασι κατακλύζεσθαι. ἡ πῶς οὖν τῶ
πῶς ἐν ἄρμασι Φαραὼ. αὐτὸ τῷ τῶν ἰσχυρῶν
τῶ πηρῶ. νῦν τῇ ἱστορίᾳ μου ὁμοίωσαι. ὁμοίωσά σε ἡ
πλησίον μου. ἡ ἐπὶ μου.

Τὴν ἰσχυρῶν αἰσθητῶν σε ὡς τρυγόνⓈ

Ἀλλ' ἔχῃς ἱστορίαν διόμοιαν καὶ καλὴν πρὸς
δεχόμεν.

βρυντὴν ἣ τῆς πίλειος τ' ἑαυτῆς ἐδείλωσιν ἐπ' ἄσπετον πᾶσι
 ποιμνίαις, πᾶσι κ' ἐπὶ τῆς ἐν μεσημβρίᾳ.

Φίλων.

Κατὰ τὴν δ' ἐπὶ πάσης ὥραν. ὅτι διὰ τὸ ὥρας ἑκτῆς ἑω
 ὥρας ἐνάτης σκότος ἐγένετο. ἐν ἣ καὶ ἡ ἀκμὴ δ' αὐτῶν
 τῶν πλεονασμῶν. πᾶσι ἔν κρυπτάζει, φησὶ, ὅτι σὺ
 εἰσίσαι πλεονάζου.

Ἐπὶ ἀγέλας ἐπίρων σὺ ὡς ῥεμβομένη. ἐὰν μὴ
 γινῶς σταυτὴν ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν. ἐξελθὲ σὺ ἐν
 πλεονασμῶν τῶν ποιμνίων. καὶ ποιμαίνε τὰς ἐρίφους σὺ
 ὅτι σκηνώμασι τῶν ποιμνίων σὺ.

Ἀσφαλίσαντες ἐσιν ἡμῶν φυλακτήριον, τὸ ἑαυτὴν
 μὴ ἀγνοῖται. ὁ γὰρ ἑαυτὴν ὅτι γινῶς, καὶ αὐτὴ γινῶ-
 ὦν, ἔχων τὴν ἐν ἑαυτῇ ἀμαρτίαν, ἔδει πᾶσι τ'
 παροδοσύντων πτωχευμένων ἔχουσιν ἀπολαύσεως
 ἀγνοία τῆς ἀληθείας ἀντὶ παροδοσύντων λήσιν μετὰ τῶν
 εἰς ἐρίφους. ἔκιν τὴν συμβεβλημένων ἐσιν ἀκμὴν τ'
 λων δ' ὑμῶν. ὅτι σὺ, ὡ ψυχὴ, ἐκ μελαίνης γυναιξίν
 καλὴ, εἰ σὺ μέλεις δ' συνδραμεῖς ἐν σὺ ἐν μορφίᾳ τὴν
 καλὴν, μὴ πᾶσι ἔχουσιν ὅτι πτωχευμένων τῶν παροδοσύντων,
 μήποτε παροδοσύντων τῇ τῶν ἐρίφω ἀγέλῃ, ὡς ἡ σὺ σὺ
 τὸ σκαυὸν ἀπώσῃ. ἵσους ἣ πάντως τὸν λόγον ἐκ τῆς τ'
 εὐαγγελίᾳ φωνῆς. τὰ πᾶσι τὸ ἵσος καὶ δι' ἐπὶ τὴν ἀντι-
 ρεσῶ σαφές ἐστι κατὰ νοῦν. ὡς μὴ δὲ τὴν συνταξίν
 τῶν ῥημάτων δοκῶν ἀσυναρτήτως ἔχον. φησὶ γὰρ, ὅτι
 ἐὰν μὴ γινῶς σταυτὴν ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἐξελθὲ ἐκ τ'
 πλεονασμῶν τῶν ὑμῶν. καὶ ποιμαίνε ἐρίφους ἀντὶ σκηνώ-
 ματων ποιμνίων. τὸ ἔν ἐξελθὲ, ἀντὶ τὸ ἐξελθὲν, καλὴ ἣ
 ὡς πᾶσι φυλακὴ ἢ ὑμῶν Χρυσός.

C

Φίλων.

ὡς ἔπαλαι πλώματι, κατὰ λιποῦσι τὸν πῶτι τῶς νεα-
νίδας λόγον, δι' ὧς πάλιν ἀνακαλείται τὸν νυμ-
φίον.

φίλων.

Υἱοὶ μητρὸς οἱ δότεσσι. καὶ τὸ, ὅς κ' ἦλθον βαλεῖν
εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ μάχαιραν. ἔθεντό με φυλά-
κισσας ἐν ἀμπελώσι. τῷ δ' πίστεως πολυβότρυι καρπῷ.
ἀμπελῶνα ἐμὸν ὅς κ' ἐφύλαττα. ὁ ἐξ Ἰσθαίων λαὸς
τὸ πο μετὰ νοῶν φησί.

Ἀπάγχλάν μοι ἐν ἀγάπησιν ἡ ψυχὴ με, ποδ
ποιμαίνης. πᾶς κριτὰς ἐν μεσημβρίᾳ. μή ποτε
χλωμῶν ἀς πειβαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐπύ-
ρων σα.

Τὸ γὰρ ὀνομάει ἀγροῦσι, ἐκ τ' ἀγάπης σε καλῶ,
ἥς ἀγάπησάς με. πῶς γὰρ σε μὴ ἀγαπήσω, τὸν ἔτω με
ἀγαπήσαντα. δίδασκον ἔν μὲ, φησι, πᾶς ποιμαίνης, ἵνα
εὐρῶσι τὴν ζωτήριον νομὴν ἐμφορήθην τ' ἐρατὴν τρο-
φῆς. ἥς ὁ μὴ φαγών. ἔδωκε) εἰς τὴν ζωὴν εἰσέλθῃν.
ἐὰν γὰρ ἐν ταύτῃ με ποιμαίνης, κριτὰς με πάντως ἐν
μεσημβρίᾳ. ἀντὶ τ' ἀναπαύσεως ἐν τῷ ἀσκήσῃ φωτὶ τῆς
ἀσασίσεως. γνώρισόν μοι πότιν πῶς χρὴ ποιμαίνεσθαι,
καὶ τίς ἡ ὁδὸς τῆς μεσημβρινῆς ἀναπαύσεως. μή ποτε με
τῆς ἀγαθῆς χερσουργίας δόπο φιλείσαι τ' ἀλλοτριᾶς
τῶν σῶν ποιμνίων ἀγέλας ἢ τ' ἀληθείας ἀγροῖα συνε-
λάσῃ. ταῦτα ἢ εἶπε πῶτι τ' ἡγομένη καὶ πᾶς αὐτῇ ἀγω-
νίσσαι. καὶ ὅπως ἀν εἰς τὸ δίκαιον ὡς ἀμύνην ἢ εὐμορφίαν
μαθεῖν ἀξίωσαι. τίως ἔν ἀναβάλλῃ) τὴν δόπο κρυσθ
ὁ νυμφίος ἐξάπλων τὸν πότον. δόπο κρυσθ) οἱ φίλοι.
ὡς καλῶ σε, ὡς λόγῳ, ἐμφάνισθ σεαυτὸν. τὸ μεσημ-
βρινῶν.

Ἰνα σοῦ Φησι πὰ διδάγματι ἀραπήσωμαι, ἐπὶ δὴ ἡ
 εὐθύτης, πούτιςιν ὁ Χρῖστος, ἡγάπησέ σε ὧ πᾶν τὸ σκολιὸν
 εἰς τὸ εὖ διπερθεῖ. μας' ἐς (καὶ πατέρ' οἶνον, ὡς σὺ σὺν
 λόγους. ἀληθινή ἡ σοφία σε.

Μέλαινά εἰμι, καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἰερουσαλήμ,
 ὡς σκλώματα Κηδάρ, ὡς δέρρ' Σαλομών.

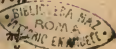
Μὴ θαυμάζει, Φησὶ, ὅτι ἡγάπησέ με ἡ εὐθύτης.
 ἀλλ' ὅτι καὶ ἐξ ἀμαρτίας μέλαινα εἰμι λαμπρὰν ἀπέ-
 δέξε. καὶ ὑμεῖς τῶν, ὧ θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, καὶ
 σκλώματα ἔ Κηδάρ ἦτε. Δὲ τὸ ἐνοικήσῃ πρῶτον ἐν
 ὑμῖν σκότος. τὰ γὰρ ἔ Κηδάρ γνώσις διεμελυνέ-
 ται. ἔ δέρρ' Σαλομών γένεσθ' ἀναβάσεις. τῆς
 ναὸς ἔ εἰρηνικὸς βασιλείας, καὶ Φωτὸς ἐκκητήριον. ὧ
 μαθητεύειν Χρῖστῷ ψυχαί. Ἰερουσαλήμ γὰρ ὁρατοῦς
 εἰρήνης.

Μὴ βλέψῃτέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελατωμένη, ὅτι
 περιέβλεψέ με ὁ ἥλιος. καθήψατο. ἔφρυξε.

Μὴ νομίζετε ὅτι μέλαινα ἐκτίσθην, ἀλλ' ὅτι ὁ πᾶς
 ῥασμὸς ἐμελάνισέ με. εὐρίσκεμαι γὰρ ὀπίσκειν ἡ-
 λιον. ὡς ὅτι τὸ, ἡμέρας ὁ ἥλιος καὶ συγκαύσῃ σε.

Τῶι μητρὸς με ἐμαχέσωντο ἐν ἐμοί. ἔθεντό με φυ-
 λάκισαν ἐν ἀμπελώσιν. ἀμπελῶνα ἐμὰ σὺν ἐ-
 φύλαξα.

Τῶις μητρὸς λέγει σὺν νοητοῦς ἐχθροῖς. λογικῶς γὰρ
 ὁμοίως καὶ ἐκ μᾶς ἀπὸ τῆς αἰτίας τῆς θείας φύσεως. οἱ
 νοητοὶ οὖν φησὶν ἐχθροὶ, ἐκ ὧν ἄλλοντες με ἔ καλοῦ ἀμ-
 πελῶν, ὅ ἐστι ἔ ὄρα δέ τι, ἔθεντό με φυλάττειν σὺν
 ἐαυτῶν ἀμπελώνας. ἐν οἷς βότρυς πικρίας, καὶ σφυλὴ
 χολῆς, καὶ θυμὸς δραστικῶν γενομένηται. ἐν ἀμπελώσιν
 εἶπε, Δὲ τὸ πολυχρὶδες τῆς κακίας. εἶπε εἰπεῖ περ ἐμῇ.
 ὁ

Γρηγορίου Νύσσης.

Ἡτοι αἱ ἀρεταὶ σου ὑπερ τὰς παρ ἡμῖν ἀρετὰς. καὶ τὸ
ἐκάλυψεν ἄραντες ἡ δόξα αὐτῆς. ὁ μὲν γὰρ ἀνποσφία
τυχῶν καὶ δικαιοσύνη τυγχάνει. ἡμεῖς ὅπως πύστις
προσχωρῶντες καὶ τὴν ἐαυτῶν διώκωμεν καὶ προσάριστον
ἐκαστος, ἀλλὰ ὅπως ἐκ δυνάμει γράμεται.

Μύρον ἐκκενωθὲν ὀνομάσων.

Ἡ ὅτι ἐκβάς ἐνωδίασε τὸ γλῶσσι ὅτι οὐκ ἐστὶ σημασία
πείληφθῆναι τὴν ἀόριστον φύσιν.

ἐλαστο δὲ πηχέωδον ὀνομάσων.

Δια τῶν νεανίδες ἐράκησαν σε, εἰλκυσαίν σε. ὁπίσω
σε εἰς ὁσμὴν μύρων καὶ δασμῶν.

Τίς γὰρ ποῖται καὶ τις ἀνέρας ζῆνται. εἰ μόνον
τὴν ἐφθαλμὸν ἐρατύνει τὴν ὥρα διωκόμενοι νεανίδες ἐν
αἱ ἐβώσων ψυχῶν. καὶ μήτε νηπιώδη ἀνοίας, μήτε βυτίδα
ἐχέσων. εἰλκυσαίν σε εἰς ἀγάπην, φησὶν ἡ σοφία. ἐγὼ
οὐτὶν ἐμὲ φιλεῖντες ἀγαπῶ.

Ἡ νύμφη.

Εἰσέλθόν με ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ μυστήρια αὐτοῦ.

Αἱ μὲν ἐπὶ νηπιόχῳ προσέχουσι τὴν ἐνωδία, ἡ ὅτι προ-
κέρψασα καὶ τὸ φίλημα εἰς τὰ ἄδυτα, αἷς ὁ Παῖς ὁ
εἰσαίγει. οὐτὶν συγκληρονομῶν γὰρ εἰς τὴν βασιλείαν
εἰσαίγει, εἰς οὐτὶν ἔσθον मुखας.

Αἱ νεανίδες.

Αἱ ἀγαπῶμεθα καὶ ἐνφραθῶμεν ἐν σοί.

Ἀλλὰ καὶ ἡμῖν μετὰ δὲ τὴν πηχέωδον. εἰς ὁ προσ-
ναπαιδόμενος τῷ σῶματι καὶ φιλῶντες ἐκ τῶν με-
ταδίδωκε τῆς θεολογίας ἡμῖν.

Αἱ ἀγαπῶμεθα καὶ ἐνφραθῶμεν ἐν σοί.

πηγε.

μακαριότητα, καὶ ἀπάθειαν, καὶ πλὴν πρὸς τὸ θεῖον
συνάφειαν.

Ἀλλως.

Τῶν ἐδοφόρων περὶ φητῶν ἀγέντων τῇ νύμφῃ ἀμνη-
στίας κακῶν, ἀμαρτίας ἀνείρεσιν, μετασχιχείωσιν φύ-
σεως, ὡς ἀδείτῃ τρυφῆς πλὴν ἄνω βασιλείας. ἐξαν-
θῆ τῇ χαρᾷ, κατεπαυδίδῃ πλὴν δόσιν, καὶ πρὸς πλὴν
ἀνάγκῃσιν ἐπείγεται ἔτω γὰρ καὶ Μωϋσῆς πολλάκις τέτῃ
γε ὅτι φιλήματι ὁ ἀξιώθεις, ὁ σῶμα πρὸς σῶμα πλη-
ροφορηθεὶς θεόν, ὡς μὴ ἑωρακὸς αὐτὸν ἔλεγον. ἐμφά-
νισόν μοι σεαυτὸν. ὡς τῶν περὶ φητῶν λεγόντων, ἐπεθύμη-
σιν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἀλλὰ καὶ (καὶ ἀλλὰ καὶ ὃν τρέπον ἐν-
φρανήσῃ) νυμφίῳ ὅτι νύμφη, ἔτω εὐφρανήσεται ὁ
κύριος ὅτι σὺ.

Ὅτι ἀγαθὸν μαζοὶ σε ὑπὲρ οἶνον.

Τὸ νηπιῶδες δίδαγμα θεῶ. ὑπὲρ τὸ ἔμπνοον καὶ θε-
μότατον ὅτι κόσμος σφισμα.

Φίλων.

Οἱ μαζοὶ, αἱ δύο ἀφ᾽ ἑκάστης. αἱ ὑπὲρ πᾶν ὁπλίσαν
λόγον.

Καὶ ἐσμὴ μύρων (καὶ ὑπὲρ πάντα ἀρώ-
ματα.

Φίλων.

Ὅτι μύρων (καὶ τῆς βασιλείας σε, καὶ τῆς ἀρχιερα-
τίας. μύρων γὰρ οἱ βασιλεῖς ἐχρύνοντο. ἢ σὺ ἐν βασι-
λείᾳ, καὶ ἱερατείᾳ, ὑπὲρ ἑνὸς πᾶν ὁπλίσαν.

Ἰππύκωσις περὶ τῆς. Βελάμπε, ἐνέχον ἡ πλῆθῃ. ἡ κα-
πχή ὄχλῳ. Θαλπωθ, ἐπεκξῆς, ἡ ὑψηλαί.

Ἀρχὴ ἑσμάτῳ τῶν ἀσμάτων.

Ἄσμα ἀσμάτων ὅ ἐστι τῶ Σαλομών, πηγὴ ζωῆς
ἐστὶν ὁ νυμφίῳ. βοῶν. εἰ περ διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ
πίψω. ἐπεὶ ἑσμάτῳ ἡ αὐτὴ ἀνομιβρῶσι εἰ λόγοι τῆς
ζωῆς. ὅ ἀπαδάξῃ πρὸς τρεῖς πῶσι τὸ ἴδιον ζῶμα ἡ ψυχὴ,
ἐλκύσῃ πνῶμα καὶ τὸν πρὸς φήτιν. καθάριστον γὰρ ἐστὶ
ρῦπν παπὸς τῆς τοῦ Φίλημα. διό μοι δοκεῖ τῶ λεπτοῦ
Σίμωνι τὸ ποιῆν ἐνδοξικῶς πρὸς φέρειν ὁ κύριος. ὅτι
Φίλημά μοι σὺν ἰδωκας. ἡ γὰρ ἂν ἐκαθάρθης ἑσμά-
τῳ τῆς ἑσμάτῳ πᾶσι τὴν καθάρτητά.

Ἄλλως.

Μὴ δὲ πρὸς φητῶν μνησθῆναι μέλει, ἀλλὰ δι-
εαυτὴ ἐμιλήσεται με. ἄλλῃ ἡ πρὸς τὴν συγκικλῆν ἡ
πνῶματικὴ αἰδοῖσις. δι' ἧς ὅτι Ἰωάννης φησὶν. καὶ αἱ
χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν πρὸς ἑσμάτῳ τῆς ζωῆς. καὶ ἡ
νύμφη φιλήσῃ πρὸς. ἄσμα ἀσμάτων τὸ ἄγιον πνῶμα
φησὶ. πρὸς πάντα εἰρηνόδοξα. ἀπὸ τῶν παθῶν ἀσπῆ
τὸ ἄσμα τῆς.

Ἡ νύμφη.

Φιλήσεται με ἀπὸ Φιλημάτων ἑσμάτῳ.

αὐτῆς.

Ὡς περ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἐπὶ πρὸς ἐκάστῳ χροῖαν
τῶν βαμμάτων, ἀλλὰ πρὸς τὸ πᾶν ζῶμα ἡ γρημ-
μὴν γινόμενα. ἐπὶ καθάδε χρώματῳ μὲν νομιστῶν,
ἑσμάτῳ, καὶ Φίλημα, ἐμῦρον. σῶμα δὲ πρὸς ἐκπῆν,
μακα-

Ἐκ τῆ Γρηγορίας ἔ Νύσσης σύντημ
ὑπόθεσις.

Οἱ σοὶ λυαχμονεῖται τῆς καθαρῆς καὶ ἀμεινίτις
νοήμασιν, ὑμεῖς ἀκύνει τῇ μυστηρίων ἔ ασματῶ τῶν
ασμάτων. ὑμεῖς ἐν τῇς γενεαῖς ἔ ἀκηράτε νομφῶν.
μήτις ἐμπαθῆς, καὶ σαρκώδη λογισμὸν ἐπαζόμην. Διὰ
τοῦ τῇ ἐν ταῦτα γεγραμμένων νομφοσολήτη τῶσπι ἡ-
να ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν αἰσώματίν τι, καὶ πῶμα πικρῶ,
καὶ αὐτὸν ἔ θεῖ συζύγιας. ἐν πολλοῖς ἡ βασιλῆος Σε-
λομῶν εἰς τύπον ἔ ἀληθινῆ βασιλείας ἐπαλαμβάνει).
εἰρηνικός τι γὰρ λέγεται, ἔ λαὸν οἰκοδομεῖ, καὶ σφίαν
ἀμέτρητον ἐχθρῶν. βασιλεύει τι γὰρ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ κρείν-
ησιν λαὸν ἐν δικαιοσύνῃ. καὶ ἐκ τῆς σπέρματῶ ἐστὶ τῆ Δα-
βιδ. ἀλλὰ καὶ ἡ τῆ Αἰθιοπῶν βασιλίσσα πρὸς αὐτὸν Φοι-
τῶν. ταῦτα μὲν εἰς πάντα, καὶ τὰ πιαῦτα, πρὸς αὐτὸν λέ-
γεται τυπικῶς. πρὸς ἀναγράφει ἡ τῆ ἀναγγελίας τὴν
διώαμιν.

Ρήσας καὶ μέγας Ἐβραϊκά, ὧν ἡ δὴλωσις
γεγραπταὶ πρὸς χροῖον.

Ἰερουσαλὴμ, ὁρασις εἰρήνης. Ἰσραὴλ, ὧς ἐρῶν θεόν. Κη-
θάρ, σκοτασμός. Σαλομῶν, εἰρηνικός. Γεδδὴ, ὁφθαλμός
πρὸς τῆς. Βαυθὴλ, εἰς θεῶν. Σιών, σκοπέλου, ἡ ἀκά-
του. Γαλαὰδ, μέτοιχος μεσοτορίας, ἡ σκοπέλου πύργον
ὑψηλόν. Δαβιδ, ἰκανὸς χροῖον. Αἰθιοπῶν, λυακασμός.
Σαυῆρ, ὁδὸς λύχου. Ἑρμῶν, ἀναζητήσιμος. Αἰμπα-
δαῖρ, λαὸς ἰουδαίας, ἡ λαὸς ἡγεμονίας. ἡ ἰσχυρὸς.
Σελαρίτης, εἰρηνόφρων. Ναδαῖρ, ἰουδαίαν. Ἑρμῶν,
λογισμὸς διηρασμός, αἰματῶν. Φίλημος, Κρίματῶν.
Πάγων.

μέζοντες ὁρέζωντες ἡ γαμικὴ, καὶ τὴν εἰς ἄκρον ἀπάθειας.
 πασθετε δὲ καθαρεύειν τὸ καλὸν καὶ ἁγίον θεῶν, ὡς πᾶς ἐμπη-
 ρῆς ἀφορμὰς ἀπάθειας ὑποτίθεσθαι. ταῖς δὲ προσήλθιν
 ἡ Σιλουανικὴ παύσασθε, τῇ γὰρ ἐπὶ νεαζύσῃ ψυχῇ πᾶς
 παροϊμίας ἐγγεγραφέας ὑποτίθει καὶ κελεύει τὸ σφίγας
 εἶναι. διὸ καὶ μετὰ πυκνῶς λέγει, καὶ μανιάζειν καὶ εὐφρα-
 νον ἀπαγγέλλει ὡς νέος, καὶ τὴν ἀνδρείαν ταύτην γυναι-
 κα ὅτι τὴν ἐπὶ καρτίαις ἔχει παροϊμίας δέσσει
 διδασκαίει, καθάρει ἐν τῷ Ἐκκλησιασῇ πάντα τὰ ῥύσαι,
 ματαιότητες λέγων, καὶ πρὸς τὰ μέγιστα τὴν ψυχὴν
 πείρειν. τρίτον, καθαρὸν ἀνὴρ συνάπῃ τῶ μόνῳ καὶ
 ὄντως ἀγαθῷ ἔσμαται. γέλει δὲ αὐτὴν, ὅτι φόβος
 καλεῖται, ὅτι μισοπαροϊμίας ἐλπίδι, δειλοπείρῃ γὰρ
 ἀμφοτέρω, ἀλλὰ φίλτερον ἀγάπης προσέχειν θεῶν. διὸ
 καὶ νυμφίον καλεῖ, καὶ ἀποκαλύπτως προσέχειν φησὶν.
 ἀκροῶντες δὲ αὐτῆς συνήλικες πρὸς παλαιοὺς πόθον ἐξ ἀπί-
 σης καὶ ὀνυμφίον, φίλων χορὸν ἐπαγόμενον, ἀγίων
 πατέρων ἢ προφητῶν, οἱ χαίρουσι τὴν φωνὴν ἔνυμφος
 ἀκούοντες. ἀφελογμένον γὰρ τὸ βιβλίον. ὁ νυμφίος ὁ
 κύριος, νύμφη δὲ ἡ ἐκκλησία καὶ Σαλωμών μετὰ δὲ
 τὸν Ἰησοῦν λαόν. Ἰωάννης δὲ ὁ ὄντως νυμφίος, ὁ φίλος
 τῶ νυμφίου. Ἡσαίας προειρηναίει, λαβὼν πόμπε κα-
 νὴν καὶ λαμνὴν ἢ ἡ γλῶσσα ἔσται δαΐδ. ἄκουσον γὰρ φησι.
 ἡ γλῶσσα δίδωσιν ὁ νυμφίος δέλεος. Παῦλος, Τιμό-
 θεε, Σιλουανός, δέλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἡ νύμφη δέ-
 λος. ἀπικνηθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι. Παῦλος
 ἐγκωμιάζει πόμπε ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κρείττη
 ἀμύση.

κλήσι. ζυχθέντων πίνω ἀμφοτέρων τῶ λαῶν, λοιπὸν
πανταχῶς τὸ κήρυγμα ἀπετάλη. καὶ τότε γίνονται διδά-
κται οἱ ἄγγελοι, λέγοντες. ἐξέλθιτι εἰς Ἰδεῖν ἐν τῷ βα-
σιλεῖ Σαλομων, ἐν τῷ στεφάνῳ ὃ ἐστεφάνωσεν αὐτὴν ἡ
μητὴρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτοῦ. καὶ ἐν ἡμέρᾳ
νυμφώσεως αὐτοῦ. καὶ ἐν ἡμέρᾳ ὁ φροσύνης καρδίας
αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἐξερχόμενος τοῦ δότο τῆς κακίας, ὅψις) καὶ πλὴν
τοῦ λόγου περὶ ἡμᾶς διὰ τὸ τοῦ (ώματ) περὶ στή-
ψεως, διότι ἐπὶ πλὴν καὶ εἰς θανάτου νίκην πεποίηται. διὰ τοῦ
ὁ φροσύνης πᾶσι πάντα πτωλῆρακε. πιαυτα. τὰ ἐν τῷ
ἀσματι τῶν ἀσμάτων τὰ τῷ διὰ λόγων ἐστίν. ἐξ ὧν ἀφορ-
μὴ πῆς λαῶν διώα) ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βιβλίου τὰ ὅμοια
πῆς ὁμοίως συνάπην κατὰ νῦν. ἐχρ' ἡ τὸ βιβλίον εἰχες
σ σ σ.

Υ' πόησις εἰς τὸ ἀσμα τῶν ἀσμάτων
συμμιγῆς.

Α' φερῶσαι πῆς τῷ θεῷ τὸ ἑαυτοῦ φρόνημα, καὶ πλὴν
ἐννοια ἀπαλλάξας τὴν γήινον ἐπισημασίαν, καὶ τῇ τῆς
(ὁ φροσύνης ἀρετῇ πλὴν ψυχῇ κεκορημένῳ, ὥτως
ἐφαπτόμεθα τῇ ἀγίας τῆς πνευματικῆς ἀσμάτων γράφης.
καὶ αὕτη γὰρ ἡ περὶ γράφη τῆς τῆς λογισμῶν ἐχόντες εὐθὺς
συνεικῶν ἐννοια εὐθὺς ἀπαλλάττει. καὶ γὰρ ἀπλῶς
ἀσμα περὶ γράφης, ἀλλ' ἀσμα ἀσμάτων. ὥστε γὰρ
τὸ ἅγιον τῇ ἀγίᾳ ὑπερεῖρηται τῇ ἀγιότητι. ὥτως ὑπερ-
αίρει τὰ θεῖα ἀσματα, ὅτι ἐξ Δαβὶδ, καὶ Μωυσέως, καὶ
τῶν ἄλλων περὶ φητῶν. ἐν ὅτι θαλαμῶν ἡ τῆς πλὴν περὶ
τὸ θεῖον ἀκούσιν τῆς ἀνθρωπίνης ὑφηγίται ψυχῆς. διὸ
ταῦτα ἐμφαίνων ὁ Σαλομων διὰ τῶν χαμηλίων ῥημάτων,
πλὴν περὶ ἀφαπνὶ ὁ πνευματικῶν ὁ φλομενὸν θεῷ, πάσις γὰρ
B μετ' ὅσον

„ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκῆς τῆς μητρὸς μου, ὡς περ καὶ ὁ Ἀβραάμ.
 „ ἐκείνης γάρ εἰμι τῆ πίστεως. καὶ διὰ τοῦτο ἀξιώ. εἰσα-
 „ γάγετέ με εἰς τὸν οἶκον τῶν οὐκ. τίξαιτέ ἐπ' ἐμὲ ἀγάπῳ.
 „ σιελῶτέ με ἐν μέντοι. σιβαλῶτέ με ἐν μήλοις. ὅτι τι-
 „ τρωμένη ἀγάπῃς ἐγώ. μὴ τῆς ἀκροβυστίας προσέχητε.
 „ ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ προσλάβετε με. ὡς νόμι καὶ προσφύ. καὶ εἰ
 „ δυσώδης εἰμὶ τῇ ἀρεστοτητι, ἀλλὰ σὺ με παιδεύει, καὶ τῇ
 „ εὐφροδίᾳ (καὶ σιελῶν. τίτρωμεν γὰρ τῇ ἀγάπῃ. καὶ διὰ
 „ τοῦτο ὥρμισαι ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν τῆς διωά-
 „ μεσι καὶ ἐν ταῖς ἐχθρότησι τῶν ἀρετῶν. εἰ δὲ ἐν αἰσθητικῇ καὶ ἐν αἰσθητικῇ
 „ τῶν ἀρετῶν, ὡς ἐθελήσῃ, ἐρκίζω ὑμᾶς ὡς πατέρες. καὶ
 „ καὶ τῶν διωάμεων, σὺν ἔξει γὰρ, ἀλλ' ἐν ταῖς διωάμεσι
 „ τῶν ὁδοδιδέοντων. ἵνα εἰς ἐκείνους βλέποντες ὡς τὸν Ἀδάμ,
 „ ἔτω με προσδοξῆτε. καὶ γὰρ καὶ σὺ σὺν ἐμὲ ἐπιτηνῇ.
 „ ἄρτι ὅ μετὰ τῶν Ἀδάμ ἀνακατατίθηται ὁ λόγος ἐν τῶν τῶν
 „ πίσει τῶν ἐξ ἐθνῶν, καὶ ἀποδοχόμενος λέγει. καλὴ ἡ
 „ παλαιοσύνη μου ὡς εὐδοκία. ὡς αἰὶν ὡς Ἱερουσαλὴμ. ἡμέτερος
 „ ὡς παλαιότης. καὶ γὰρ ἄλλως ἢ ὡς τῶν Ἱερουσαλὴμ δὲ
 „ εἶναι τῶν δότῶν ἐθνῶν, ἵνα εἰς λαὸς ἐθνή. καὶ πᾶσι τῶν γένεσι,
 „ ὅταν μετὰ τῶν τιμῶν τὸν νόμον, πιστευόμενος τῶν Χριστῶν. εἰς
 „ γὰρ ὁ θεὸς τῶν νόμων καὶ τῶν εὐαγγελίων. καὶ ὁ μὴ εἰς Ἱερου-
 „ σαλὴμ γινόμενος, καὶ γίνεται παλαιοσύνη τοῦ λόγου. Ἱερου-
 „ σαλὴμ ἐρωταῖ τῶν ἐθνῶν τῶν πίσει, καὶ τῶν τῶν λόγου φιλο-
 „ θρωπίαν, λέγει. εἰς κήπον καρύων καταβλεῖν εἰς γη-
 „ νήματι τῶν χημάρων, εἰς ἡθρονην ἁμπελῶν. εἰς ἡθρονην
 „ αἰ ῥοαί. ἐκείνους δασω τῶν μας καὶ μετὰ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν
 „ καὶ με. ἐπεὶ μετὰ τῶν ἁρμάτων ἀμυνόμενος εἰς κήπον τῶν κα-
 „ ρύων, τῶν πίσει εἰς τῶν χημάρων ἐν γῇ, εἰς ἡθρονην καὶ
 „ ροαί εἰσιν, ἐξωθεν καὶ σκληροὶ, εἰς ἡθρονην καὶ ἀμυνόμενος
 „ καὶ εἶδον ὅτι ἐξωθεν καὶ μετὰ, ὡς ἐν ἁρμάτων τῶν ἐξ ἐθνῶν
 κληρο

Σαυὲρ καὶ Ἀερμῶν. Δὲ πο μοι δρωὶν λεόντων. Δὲ πο ὀρέων
 παρδαλέων. Δὲ πο γὰρ εἰδωλολατρείας καὶ θυρωδίας τρεῖς
 πρὸς περσκαλεῖται αὐτῷ εἰς πίπιν κληθεῖσαι πίνωμ ἢ ἐξ
 ἰθύνων, καὶ ἥδη κατὰ νυρεῖσαι, λέγει πρὸς τὸν λόγον ταῦτα.
 αἰπὴ γὰρ λόγον μοι ὅν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. πρὸς ποιμαίνεις
 τὴν κοινὰς ἐν μεσημβρίᾳ; μή ποτε ἡρώμας ὡς πρὸς
 βαλκομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐπὶ τῶν σου. πείραν γὰρ ἔχουσιν
 τῆς εἰς πολλὰ μεταβολῆς, ἡξίαν σκληρὴν ἡ λοιπὸν καὶ
 βεβαιωθῆναι, μή ποτε πάλιν πᾶσι τὸ αὐτὸ. ὡς κλη-
 θεῖς ὁ λόγος διδάσκει λοιπὸν αὐτῷ διὰ τῶν. εἰάν μὴ
 γὰρ σεαυτῷ ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἐξελθὲς συ ἐν πείραναις
 τῶν ποιμνίων. καὶ ποιμαίνεις τὰς ἐρίφους σου ὅτι σκηνώ-
 μασι τῶν ποιμνίων. καὶ δύναται γὰρ τις γινῶναι θεὸν, μὴ πρὸς
 πρὸς γινῶναι αὐτὸν. ὁσέβεια γὰρ εἰς θεόν, δέχῃ αἰσθη-
 σιως, αἰσθησις ἢ ἐκ ἢ ἐξωθεν, ἀλλ' ἡ ψυχῆς διείσεται
 ἐν πίστεως. ἡ Ἱερουσαλὴμ ὀρώσῃ τὴν κλησιν τῶν ἰθύνων,
 ἡρωμένη ἐν ἀκροβυστίας πίστεως, θαυμάζουσι λέγει. τί
 ὡς ἐξ λέγει ἐν τῇ Συμαίτιδι, ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ παρ-
 ρεμβολῶν. καὶ γὰρ ἐξ ἐνός, ἀλλ' ἐκ παντὸς ἔθνους ἤρχοντες,
 αἰφάντες τὰς ἰδίας παρεμβολαῖς, καὶ συντρέψαντες τὰς
 μαχαίρας, καὶ λοιπὸν εἰρηνικά φρονῶντες. ἢ ἐξ ἔθνων
 ὀρώσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ὡς ἀμεμφομένη, δὲ πο λο-
 γῶνται ὡς αὐτῆς. ὅτι μὴ δέχῃ ἐν αὐτῆς ἡ κλησις. μέ-
 λαινά ἐμὴ καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, ὡς σκηνώ-
 ματα Κηδάρ, ὡς δέριος Σαλομών. μὴ βλέψῃ με ἔτι
 ἐγὼ ἐμὴ μεμλανωμένη, ὅτι παρὶ βλεψέ με ὁ ἡλίου. καὶ
 μητέρες με ἡμαχῆσαι ἐν ἐμοί. ἔθεντό με φυλάκισαι
 ἐν ἀμπιλωσί. ἀμπιλωσά. ἐμὸν σὺ ἐφύλαξας. εἰ γὰρ
 φησι μέλας ἐμὴ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἡλίου ἐμὴ. καὶ
 οἱ ἀκροβυστις ἐμὴ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀμύλου εἰδώλοισι, καὶ
 ἐξ ἡλίου.

- " Ταμείον τῆς συλλαβῆς με. ἔ. γὰρ ἐξῶθεν, ἀλλ' ἀφ' ἧς
 ἐχρητήθη μὲν μήτρας ἀναλαβεῖν αὐτὴν ἡξίαν τὸ ζῶμα,
 αἶ καὶ μὴ, ὡς ἡμεῖς, ἐξ αὐθρόος καὶ γυναικός. ἐκ γὰρ μίνης
 παρθένης ὡς πάσης ἐαυτῷ ἔλαβε τὸ ζῶμα, πάλιν ὅτι
 ἐξ ἑρμῆ. ἀνθρωπῶ. γὰρ ἡ θεοτόκος Μαρία. καὶ ἔ
 λόγου ᾧ πρὸς τὰς ἀξιώσας ἀναλαμβάνοντι. ἡ δὲ
 " τὴν σάρκα ἐκ τ' παρθένης, ταῦτα. εἰσηλθὼν εἰς κήπιν
 " με ἀδελφῇ με νύμφῃ. ἐτερεύησεν σπέρμα με μὲν ἀρω-
 " μάτων με. ἔφαγον ἄρτον με μὲν μέλιτός με. ἔπινον οἶνον
 " με μετὰ γαλακτός με. εἰς γὰρ τὸν ἴδιον κήπιν εἰσιλθὼν,
 ἔλαβεν ἐαυτῷ ἀπὸ τῆς παρθένης τὸ ζῶμα, καὶ ζέγονεν
 ἀνθρωπῶ. θῆκεν ὡς ἐν τῷ τὸ ζῶμα, αἰδῶ μετὰ
 ἡωδίας. τῷ γὰρ παταρίῳ καθ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ λό-
 γῳ. καὶ εἰ γάλα ὡς ἀνθρωπῶ. ἡ φῆ τὸ ζῶμα φαγεῖν,
 ἀλλ' ἐπλήρω αὐτὸ καὶ ὡς οἶνος τῆς ἐαυτοῦ πλειότητος.
 καὶ γὰρ ὡς περ ἡοδὶε γάλα, ἔτως ἔ. οὐκ καὶ ἅπαν τὸ ἴδιον
 ἐφοράζει. εἶτα ὁ λόγῳ λιπὼν τὸ ζῶμα λαβὼν, προσ-
 σκαλεῖ τὸν παλαιὸν λαὸν πρῶτον, ὡς πρῶτον πιστευ-
 " θέντα τὰ λόγια, ἀπὸ τούτων. ἀνάσκει, ἔλθῃ ἡ πλεσιόν
 " με καλὴ με. πεπιστεύα με. ὅτι ἰδὼς ὁ χήμων παρήλθε.
 " ἐπορεύθη ἐαυτῷ. πᾶ ἀντὶ ὥφθη ἐν τῇ γῇ. καιρὸς τ' τομῆς
 " ἐφθασκε. φωνὴ ἔ. τευγένῳ. ἡ καὶ οὐδὲ ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ἡ
 " σκεὴ ἐξέλεγεκεν ὁ λύνθης αὐτῆς. αἱ ἀμπέλαι ἡμῶν
 κυπερίζουσι. ὡς λαβόντες ἔ. πρῶτα λαβὼντες καιρὸν τὴν
 σκιάν, τὴν ἐν τῷ νόμῳ διδασκῆ. καὶ ὡς εἶδότε τὴν φωνὴν
 τοῦ τευγένῳ. ἡ πομπὴ καὶ ἡ πομπή. ἡ δὲ
 " λόγῳ τὴν Ἱερουσαλὴμ, προσκαλεῖ λοιπὸν καὶ τοὺς
 " ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τούτων. εἰς ἐστὶ κύριος καὶ ἰσχυρὸς
 " καὶ ἐθνῶν. δόξο ἀπὸ Λιβάνος νύμφῃ. δόξο ἀπὸ Λιβάνου.
 " ἐλπίς καὶ διελπίς ἀπ' ἀρχῆς πᾶσι. ἀπὸ κεφαλῆς

ἄλλαις γραφαῖς, ἐκ Διδαχῆματ' ὁ λεγόμενα ἐν εἰσπε-
 ται. πάλιν π' ὡς περ δέκνυντ' ὁ Ἰωάννης τ' ἀμὲν, ὡς
 Ἰωάννης ὁ νόμος καὶ αἱ περὶ φησὶ εἶσιν, ἔτω τὰ ἐν τῷ ἁσμάτῃ
 τ' ἁσμάτων σημεῖον ὀνόμα. τίλ' ὁ ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ
 θείᾳ γραφῇ σημεῖον ὀνόμα. τί γὰρ ἄλλο μὲν τὸν ὠτῆρα
 περὶ δοκᾶν δεῖ, ἢ ἀνάστασιν, καὶ κρείσσιν; Διὰ τὴν οἱ Κα-
 παφρύες περὶ αἰζοντες περὶ φησὶ καὶ τὸ κύριον (φά-
 λοντα, καὶ αἰρεῖται κατὰ κρείσσειν. ἁσμά ἁσμάτων ἐν,
 Διὰ τὸ μὲν τὸ ἐκ τ' ἔδω ἔπειρον περὶ δοκᾶν. καὶ ὡς περ
 καὶ νόμον ἁγία λῶ, καὶ μὲν τὰ ἁγία καὶ ἁγία τ' ἁγίων, μὲν
 ἢ καὶ ἁγίων ἁγίων ἐκέπ' ὡς ὡς περ τὸ πῶς, ἔτω μὲν
 μὲν τὰ ἁσμάτ' τ' ἁσμάτων ἁσμάτων. ἐκέπ' ἢ περὶ
 δοκᾶν ἐστὶν ἐσώπερ καὶ καμνοτέραι ἐπαγγελίαν ἀπαξ
 γὰρ ὁ λόγος ἐγγύς περὶ, καὶ τελεῖται τὸ ἐργον ἐπὶ ἢ ὅλον
 τὸ βιβλίον Διὰ λόγων πολλῶν τῶν τ' παλαιᾶ λαῶ
 πρὸς τὸν λόγον, καὶ κατὰ τὸν τ' αἰθρῶπινα γῆρας πρὸς
 τὸν λόγον, καὶ τῆς ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίας πρὸς αὐτὸν, καὶ τ'
 λόγου πρὸς αὐτὸν, καὶ πάλιν πρὸς τὸ αἰθρῶπινον γῆρ',
 εἶπα τ' ἐξ ἐθνῶν πρὸς τὸν Ἰερουσαλήμ, ὅτι τῆς Ἰερουσαλήμ
 πρὸς τ' ἐξ ἐθνῶν, καὶ πρὸς αὐτῆς Διὰ λόγ' ὁ, εἶπα καὶ τῶν
 Διδοκούντων ἁγίων πρὸς τοὺς κληθέντας αἰθρῶπινας
 εἰς τὸ κήρυγμα. πρὸ μὲν ἐν παλαιᾶ λαῶ ἀξίον τ'
 αὐτὸν κατελθεῖν, καὶ ἐν ὁνόμα τῇ (καρτί καὶ πε. Φιλησά-
 τω με δὲ Φιλημάτων ἐματ' αὐτῶν, ἐπ' ἀγαθοῖ μα-
 τῶν σου ὡς περ οἶνον, καὶ πάλιν Διὰ πύτων πρὸς τῶν
 νέα πρὸς παλαιά. Ἀδελφίδε με συντηρησά σοι καὶ κεινὴ
 ἢ πάντων πρὸς τὸν λόγον, ἵνα τὸ ἡμῶν ἀγαθὸν (ἡμα.
 πρὸς δὲ ὡς ἀδελφίδε με ἢ ἡμῶν ἀγαθὸν με καὶ μετὰς μου,
 ὡς ὡς σε εἴω Φιλησά σε καὶ γὰρ σε εἴω ἐκ δυνάστε με.
 ὡς ὡς ἀδελφίδε με. εἴω ὡς εἰς οἶκον μετὰς μου, καὶ εἰς
 οἶκόν σου.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

εἰς τ'

ΛΣΜΑ ΤΩ'Ν Α'ΣΜΑ'ΤΩΝ

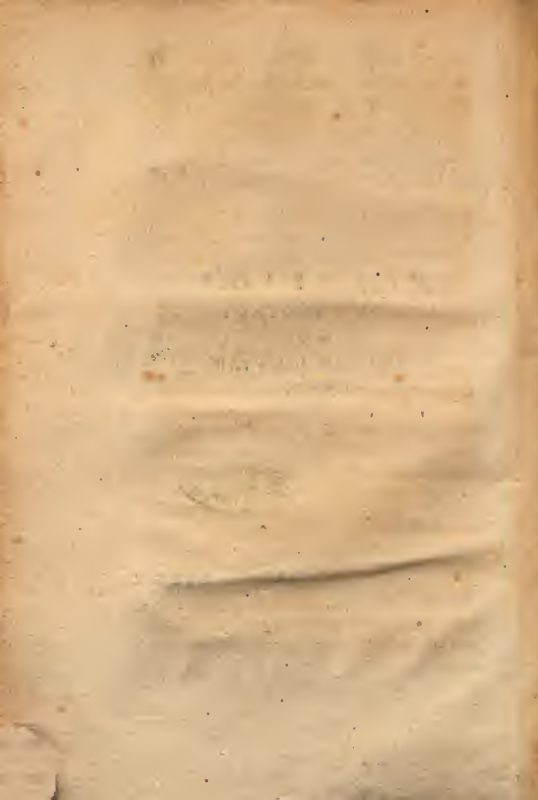
Ε'ξηγήσεις.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Σ Μ Α ἁσμάτων Δ'α τῶν καλῶ-
 των, ἐπεὶ δὴ τὰ μὲν πάντα ἁσμάτα τῶ-
 ρ, ὡς ἡ πόρ ἐκίπ' ἄλλο προσδο-
 κᾶν εἶναι. ἄλλο δὲ λέγει, ἡ βιβλίον.
 ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆ βιβλίου σημανόμενον.
 εἰ δὲ λέγῃ, τοῦτον εἶσι. πᾶσαι θ' ἡ γρα-
 φὴ πρὸς τὸ εἰς ἡμᾶς τῶ λόγῳ καθόδε, καὶ τῆς ἐνσαύρου
 αὐτῶν παρουσίας. περὶ φησὶ. τῶν γὰρ τὸ βέλημα τῶ
 θεῷ εἶναι, τοῖς π' περὶ φησὶ καὶ πάσῃ τῇ θείᾳ γραφῇ τῶν
 περὶ γὰρ αὐτὸν εἶναι ἀπαγγέλλειν. ὡς ἀπολύθημα δὲ
 τῶ θείῳ διηγήματα τῶν ποιῶν, λόγους πρὸς τῶν ἔθνων,
 τῆς Βαβυλωνίου, τῆς Δαμασκῆ, τῆς Μωάβ, καὶ τῶν ἄλλων.
 καὶ οἱ ἐκάστης γραφῆς τοῖς μὲν αἰμαρτάνουσι ὀπλήμῳσι.
 εἰς δὲ περὶ φησὶ τῶν περὶ τῶν ποιῶν μετὰ τοῖν. ἀπὸ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ
 ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ
 ἡς γ'
 ΛΣΜΑ ΤΩΝ ΛΣΜΑΤΩΝ
 Ε'ξιησις.

Α

ΕΤΣΕ.

LECTORI.

HABE tibi, benigne Lector, hos
Trium viros ad Canticum Cantico-
rum. Priorem utrumq; è meâ Biblio-
thecâ deprompsi, tertium verò libe-
ralissimè suppeditavit, qui Latine
prius versum abs se edidit ante biennium hoc, An-
dreas Schottus, Vir Clarissimus, & doctrinâ atque
humanitate pariter egregius. Habe illi mihiq; gra-
tiam, quam debere te putabis. Ita pronos nos dein-
ceps etiam habebis ad promovenda Reip. Literaria
commoda, Menda alibi, & lacuna etiam in Psello;
quarum partem correxi, ac supplevi; quatenus in-
genio, aut conjecturâ, utendum fuit. Cetera q̃s re-
linquere malui, qui manuscriptis melioribus adjuti
erunt. Mihi enim satis fuit, Auctores hosce,
hactenus tenebris damnatos vel sic tandem in luce
publicâ constituere. Vale, &, quisquis es.

ÆTERNITATEM COGITA.

Heidelbergam Tuam Virtutis, Prudentiæ,
ac Doctrinæ domicilium, & Germaniæ
universæ etiam ocellum, meritò appel-
lare possimus. Atque in his omnibus Vir-
tus se & Fortuna Tua pariter ostendunt,
quâ utraq̃ue Cels. T. excellere cunctis cer-
tum est. Nam ut hujus beneficium est, tot
tantosq̃ue viros simul Principi alicui ob-
venire, sic illa effecit, ut insigni felicitate
Tibi oblatos ad Te admitteres, rebusq̃ue
Tuis admoveres, ad illustrem gloriam
Tuam; quam ego Deum Opt. Max. sup-
plex veneror,

Serenissime Princeps,

Vt Cels. T. stabilem ac perpetuam
eam donet, subditorum Tuorum bono.
Lugduni Batavorum ad diem x x i.
Martij clō. lo. c. x v i i.

Cels. Tuæ.

Devotissimus

IOANNES MEYRSIVS.

LE

Cels. T. & subjecto Palatinatu bene-
 dixerit. Ad quas omnes eximia Litera-
 rum gloria etiam accedit, quam in maxi-
 mis quibusque Principibus omnis ætas
 admirata est, & in Cels. T. supra cæteros
 ferè Principes hujus sæculi præsens suspi-
 cit. Hinc in Aulâ Tuâ Viri tot illustri ut
 prudentiâ ita doctrinâ, partim etiam-
 num superstites, partim non ita pridem
 mortui, quorum fama Europam totam
 pervagatur; Ioannes Grunæus, Cancel-
 larius; Volradus à Plessen, Hippolytus à
 Collibus, Ioannes Læffenius, Georgius
 Michaël Lingelsheimius, Carolus Pau-
 lus, Marquardus Freherus, alijsque, con-
 siliarij; varijs passim legationibus, &
 consilijs præstantissimis, juxta clari; deq;
 Palatinatu Tuo optimè meriti. In Aca-
 demiâ verò Tuâ celeberrimâ quid com-
 memorem clarissima nomina, Davi-
 dem Paræum, Dionysium Gothofre-
 dum, & Ianum Gruterum, insignia se-
 culi ornamenta? quorum ut humanita-
 tem eximiam in me coram sum exper-
 tus, ita memoriam libens colo. Certè

Omnis hi hæretici

*Capti a Catholicis Heidel-
bergæ. soluti hinc Bavariam
Romam Pontifici bene sunt
Anno 1622.*

ita multò celeberrimâ, quùm ante decen-
nium Heidelbergæ commorarer, Aucto-
res aliquot describendi potestatem im-
petrauerim, singulari beneficio Serenissi-
mi Parentis Tui, inclytæ memoriæ, com-
mittendum nullo modo existimavi, quin
è meâ vicissim aliquid C. T. redderem, ne
diutius ingratus viverem. Quippe sic
apud me statuebam, exempto è rebus hu-
manis Patre, Filio me obstrictum teneri,
ad quem vnà cum Principatu beneficia
etiam Paterna devoluta intelligebam. Ita.
que dum in eum finem censum meum
literarium dispicere instituo, obtulere sese
mihi hi Triumviri, quos ut Cels. T. non
indignos arbitrarer, effecit studium Re-
ligionis, & Pietatis, adedò insigne, ut Te
meritò inter Christi, & Ecclesiæ, cujus
utriusque colloquium in hoc Cantico
repræsentatur, defensores nutritiosque
prædicemus. Iam Virtutes Tuas reliquas
præteribo, tam illustres, ut cum dignita-
tis istius excelso fastigio concertare vi-
deantur. Et hæc quidem effecerunt, ut tam
valde Virtutum omnium parens Deus
Cels.

*fulgent religio, si pietas istius
est, qui etiam illustrato exauget
seruatus ab latro. Maior est*

Serenissimo Principi,

FRIDERICO V.

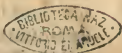
COMITI PALATINO

AD RHENVM, BAVARIÆ

Duci, S. Romani Imperij

Electori.

Serenissime Princeps,

ECCE Tibi trium Au-
ctorum in Canticum
Canticorum Colle-
ctanea, & Gommen-
taria, quæ hætenus
lucem non aspe-
runt, meâ nunc operâ
è tenebris protracta. Dicare ea Cels. Tuz
visum, quia debere me putavi. Nam
cùm è Bibliothecâ Tuâ ut instructissimâ,

(:) 2

ita

EASTERN
POLYCHROME
PAPER

THE EASTERN POLYCHROME
PAPER CO.

MANUFACTURED BY
THE EASTERN POLYCHROME
PAPER CO.

MADE IN THE U.S.A.
REGISTERED TRADE MARK
U.S. PATENT OFFICE
U.S. PATENT OFFICE

EVSEBII,
POLYCHRONII,
PSELLI,

IN
CANTICVM CANTICORVM
Expositiones Græcæ.

IOANNES MEVRSIVS .
Primus nunc è tenebris eruit,
& publicavit.

Bibliotheca Imperialis Coll. Rom. Soc. Rom.
LVGDVNI BATAVORVM.

Ex Officinâ ELZEVIRIANA.

Typis GODEFRIDI BASSON.

Anno cId. Id. c. xvii.

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

21. c.

7.8.19

117

